Ellen G. White Estate

PĒDĒJO DIENU NOTIKUMI

ELLEN G. WHITE

New Covenant Publications International Ltd. Latvian

Autortiesības © 2020. Jaunu Derību Starptautiskās Publikācijas.

Visas tiesības paturētas. Neviena šīs grāmatas daļa nedrīkst tikt reproducēta vai pārsūtīta jebkādā veidā vai ar jebkādiem līdzekļiem bez rakstiskas autora atļaujas, izņemot īsu citātu gadījumā, kas ietverti kritiskos izstrādājumos un pārskatos. Lūdzu, skatiet visus atbilstošos jautājumus izdevējam.

Visas tiesības paturētas. Neviena šīs grāmatas daļa nedrīkst tikt pavairota vai pārraidīta jebkādā veidā vai ar jebkādiem līdzekļiem, elektroniskiem vai mehāniskiem, ieskaitot fotokopēšanu, ierakstīšanu vai informācijas glabāšanas un izguves sistēmu-izņemot, ja recenzents, kurš var citēt īsus pārskatīšanas fragmentus, iespiestas žurnālā vai avīzē-bez atļaujas no izdevēja.

ISBN: 359-2-85933-609-1

ISBN: 359-2-85933-609-1

Katalogēšana: Izdevums apstiprināts

Rediģēja un Veidoja: Jaunu Derību Starptautiskā Grupa

Iespiests Apvienotajā Karalistē.

Pirmā drukāšana 26 maijs 2020

Publicējusi: Jaunu Derību Starptautiskās Publikācijas

New Covenant Publications International Ltd.,

Kemp House, 160 City Road, London, EC1V 2NX

Apmeklējiet tīmekļa vietni: www.newcovenant.co.uk

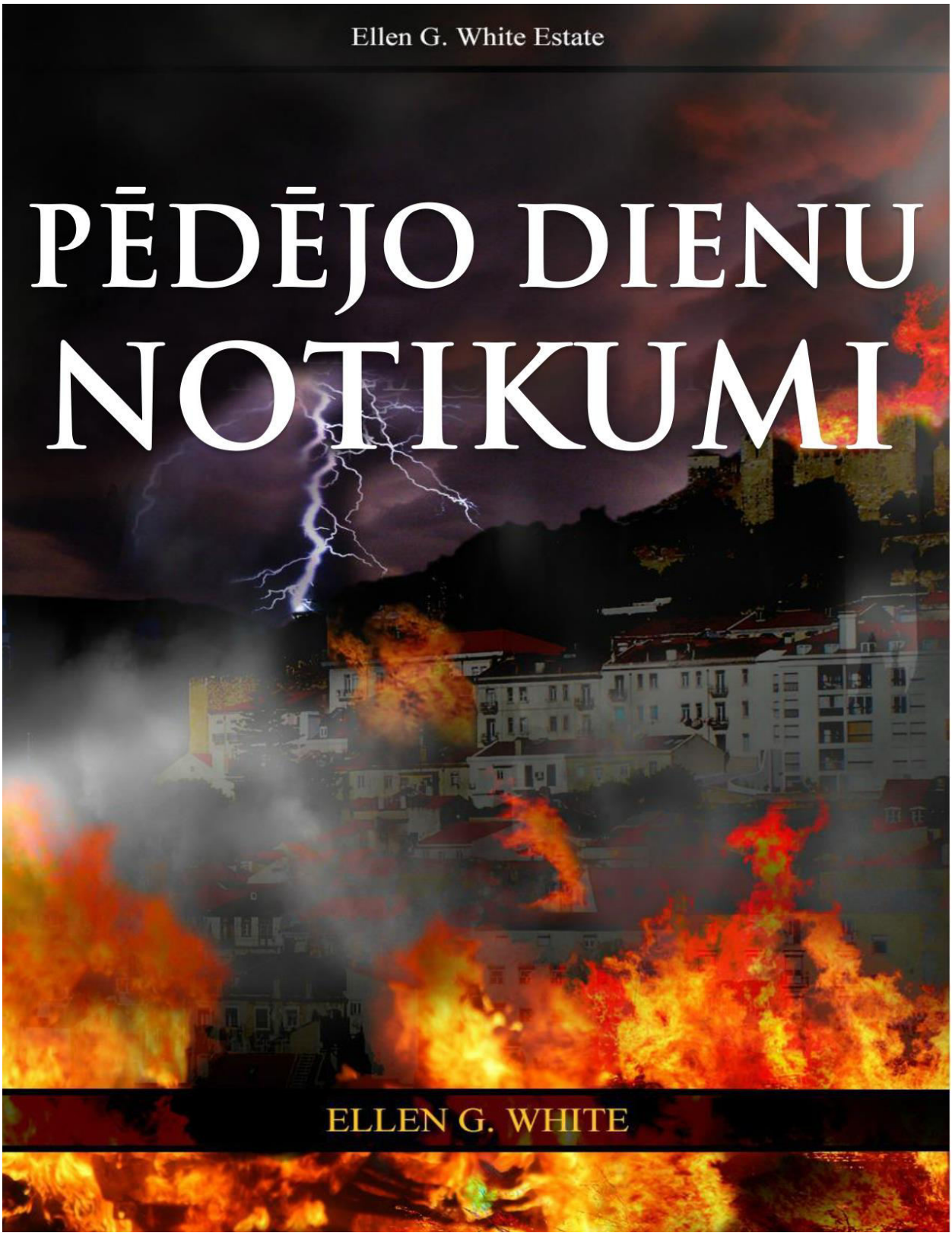
Ellen G. White Estate
PĒDĒJO DIENU
NOTIKUMI
ELLEN G. WHITE

Mūsu laika notikumi ir izraisījuši milzīgu interesi visos Zemes iedzīvotājos. Valdnieki un valstsvīri, cilvēki augstās un ietekmīgās vietās, domājoši vīri un sievas no visām ļaužu šķirām uzmanīgi vēro sev apkārt notiekošo. Tie modri seko tautu savstarpējām attiecībām, to neparastajam sasprindzinājumam un atzīst, ka visā drīzumā jānotiek kaut kam lielam un izšķirošam, jo pasaule ir nonākusi dziļas krīzes priekšā. Nelaimes uz sauszemes un jūrā, nenoteiktais sabiedrības stāvoklis un trauksmainās kara ziņas ir ļaunas un draudošas vēstis. Tās liecina par daudz svarīgāku un varenāku notikumu tuvošanos. Ļaunā spēki arvien vairāk apvienojas un saliedējas. Tie gatavojas pēdējai lielajai krīzei. Mūsu pasaulē drīz norisināsies ievērojamas pārmaiņas, un pēdējās pārmaiņas būs straujas. Bēdu laiks ir pavisam tuvu, un, ejot pretī laika beigām, krīze arvien padziļināsies. Mēs nedrīkstam zaudēt ne mirkli. Pasaule ir pārņēmis karošanas gars.

Ellen G. White

Šī lapa ir tīši atstāta tukša

New Covenant Publications

International Ltd.

Reformētas Grāmatas, Pārveidoti Prāti

New Covenant Publications International Ltd.,
Kemp House, 160 City Road, London, EC1V 2NX

Email: newcovenantpublicationsintl@gmail.com

Atzinība

Veltīts Dievam.

Priekšvārds

New Covenant Publications International savieno lasītāju ar dievišķo plānu, kas saista debesis un zemi un nostiprina mīlestības likuma mūžīgumu. Logotips - Derības šķirsts - simbolizē Jēzus Kristus un Viņa tautas tuvību un Dieva likuma centrālo nozīmi. Kā rakstīts: " "Redzi, nāks dienas," saka Tas Kungs, "kad Es slēgšu jaunu derību ar Israēla namu un ar Jūdas namu, ... Nē, šāda būs derība, ko Es slēgšu ar Israēla namu pēc šīm dienām, tā saka Tas Kungs, Es iedēstīšu Savu bauslību viņos pašos, Es to rakstīšu viņu sirdīs, un Es būšu viņu Dievs, un tie būs Mana tauta." (Jeremijas 31:31-33; Ebrejiem 8:8-10). Patiesi, jaunā derība liecina par cilvēces izpirkšanu, kas dzimusi nemitīgās cīņās un apzīmogota ar asinīm.

Neskaitāmus gadsimtus daudzi cilvēki ir cietuši sāpīgas ciešanas un neizprotamu apspiešanu, kas bija aprēķināta, lai izdzēstu patiesību. Īpaši tumšajos gadsimtos šī gaisma bija lielā mērā apgānīta un aizēnota ar cilvēku tradīcijām un tautas nezināšanu, jo pasaules iedzīvotāji bija nicinājuši gudrību un pārkāpuši derību. Kompromisa sērga ar pieaugošo ļaunumu izraisīja tādu nevaldāmas deģenerācijas un velnišķīgas necilvēcības postu, ka daudzas dzīvības tika netaisnīgi upurētas, atsakoties atdot sirdsapziņas brīvību. Tomēr zudušās zināšanas atdzima, īpaši reformācijas laikā.

Reformācijas laikmets 16. gadsimtā izraisīja patiesības brīdi, fundamentālas pārmaiņas un no tām izrietošus satricinājumus, kas atspoguļojās kontrreformācijā. Tomēr šajā sējumā no reformatoru un citu drosmīgu celmlaužu skatpunkta no jauna atklājam šīs savdabīgās revolūcijas nenoliedzamo nozīmi. No viņu stāstītā var izprast postošās cīņas, iemeslus, kas bija pamatā tik fenomenālai pretestībai un pārdabiskai iejaukšanai.

Mūsu devīze: "Reformētas Grāmatas, Pārveidoti Prāti" akcentē atšķirīgo literatūras žanru, kas tapis kritiskajā laikmetā, un tā ietekmi. Tas rezonē arī ar personīgās reformācijas, atdzimšanas un pārvērtību steidzamību. Tāpat kā pirms aptuveni 500 gadiem Gūtenberga iespiedmašīna kopā ar tulkošanas starpniecību izplatīja reformētās ticības principus, tā arī šajos pēdējos laikos digitalizētā prese un tiešsaistes mediji visās valodās izplatīs patiesības gaismu.

Satura Rādītājs

Nodaļa 1. Pēdējā Krīze Zemes Vēsturē 5
Nodaļa 2. Kristus Drīzās Atnākšanas Zīmes 9
Nodaļa 3. Kad tas Notiks? 16
Nodaļa 4. Pēdējā Laika Dieva Draudze 22
Nodaļa 5. Atlikuma Draudzes Uzticīgā Dzīve 32
Nodaļa 6. Atlikuma Draudzes Dzīvesveids Un Darbība 38
Nodaļa 7. Dzive Laukos 48
Nodaļa 8. Pilsētas 56
Nodaļa 9. Svētdienas Likumi 63
Nodaļa 10. Mazais Bēdu Laiks 73
Nodaļa 11. Sātana Pēdējo Dienu Krāpšana 80
Nodaļa 12. Suāšana 89
Nodaļa 13. Vēlais Lietus 95
Nodaļa 14. Spēcīgais Sauciens 102
Nodaļa 15. Dieva Zīmogs Un Zvēra Zīme 111
Nodaļa 16. Pārbaudes Laika Beigas 117
Nodaļa 17. Septiņas Pēdējās Mocības Un Bezdievīgie 123
Nodaļa 18. Septiņas Pēdējās Mocības Un Taisnie 130
Nodaļa 19. Kristus Atgriešanās 139
Nodaļa 20. Svēto Mantojums 146

Nodaļa 1. Pēdējā Krīze Zemes Vēsturē

Vispārīgais priekšstats par nākotni

Mūsu laika notikumi ir izraisījuši milzīgu interesi visos Zemes iedzīvotājos. Valdnieki un valstsvīri, cilvēki augstās un ietekmīgās vietās, domājoši vīri un sievas no visām ļaužu šķirām uzmanīgi vēro sev apkārt notiekošo. Tie modri seko tautu savstarpējām attiecībām, to neparastajam sasprindzinājumam un atzīst, ka visā drīzumā jānotiek kaut kam lielam un izšķirošam, jo pasaule ir nonākusi dziļas krīzes priekšā. — PK, 537. (1914)

Nelaimes uz sauszemes un jūrā, nenoteiktais sabiedrības stāvoklis un trauksmainās kara ziņas ir ļaunas un draudošas vēstis. Tās liecina par daudz svarīgāku un varenāku notikumu tuvošanos. Ļaunā spēki arvien vairāk apvienojas un saliedējas. Tie gatavojas pēdējai lielajai krīzei. Mūsu pasaulē drīz norisināsies ievērojamas pārmaiņas, un pēdējās pārmaiņas būs straujas. — 9T, 11. (1909) [12]

Drīz pienāks bēdu pilns laiks

Bēdu laiks ir pavisam tuvu, un, ejot pretī laika beigām, krīze arvien padziļināsies. Mēs nedrīkstam zaudēt ne mirkli. Pasaule ir pārņēmis karošanas gars. Piepildās pēdējie Daniēla 11. nodaļas pravietojumi. — RH, 24. 11. 1904.

Ļoti tuvu ir tāds bēdu laiks, kāds vēl nav bijis, kamēr vien dzīvo ļaudis (Dan. 12:1), bet mēs līdzināmies guļošām jaunavām. Mums ir jāuzmostas un jālūdz Kungs Jēzus, lai Viņš ar savām mūžīgajām rokām mūs izvada cauri šiem pārbaudījumiem. — 3 MRS, 305. (1906)

Pasaule arvien vairāk iegrimst grēkā. Drīz tautu starpā sāksies lielas bēdas — bēdas, kas nenorims līdz pat Jēzus Kristus atnākšanai. — RH, 11. 02. 1904.

Mēs dzīvojam tieši uz bēdu laika robežas, un mūs sagaida grūtības, kādas pat grūti iedomāties. — 9T, 43. (1909)

Mēs stāvam pie visu laikmetu lielās krīzes sliekšņa. Drīz viens pēc otra strauji sekos dažādi piemeklējumi: ugunsgrēki, plūdi, zemestrīces, kari un asinsizliešanas. — PK, 278. (1914)

Priekšā ir vētrains laiks, bet lai no mūsu lūpām neizskan neviens neticības vai izmisuma pilns vārds. — ChS, 136. (1905) [13]

Par draudošiem sodiem Dievs vienmēr ir brīdinājis

Dievs cilvēkus vienmēr ir brīdinājis par gaidāmo sodu. Tie, kas ticēja viņu dzīves laikā dotajai Dieva vēstij un rīkojās saskaņā ar savu ticību, paklausīdami Viņa brīdinājumiem,

izbēga no soda, kas nāca pār nepaklausīgajiem un neticīgajiem. Kungs sacīja Noam: "Ej šķirstā, tu un viss tavs nams, jo Es esmu vērojis, ka tu esi Manā priekšā taisns šajā ciltī". Noa paklausīja un tika izglābts. Līdzīga vēsts sasniedza Latu: "Celsimies, iesim no šīs vietas prom, jo tas Kungs šo pilsētu liks izpostīt" (1. Moz. 7:1; 19:14). Lats uzticēja sevi Debesu vēstnešu apsardzībai un tika izglābts. Arī Kristus mācekļi saņēma brīdinājumu par Jeruzālemes izpostīšanu, un tie, kas ievēroja ļaunu vēstošās zīmes un bēga no pilsētas, izglābās. Līdzīgi arī mēs tiekam brīdināti par Kristus otro atnākšanu un pasaules bojāeju. Tie, kas brīdinājumu ievēros, tiks izglābti. — DA, 634. (1898)

Dievs ir pateicis, kas mūs sagaida šodien

Pirms krusta nāves Pestītājs saviem mācekļiem paskaidroja, ka Viņu nonāvēs un Viņš atkal no kapa celsies augšā; lai Viņa vārdus ierakstītu dziļi šo cilvēku sirdī un prātā, tur klāt bija arī Dieva eņģeļi. Bet mācekļi vēl gaidīja laicīgu atbrīvošanu no Romas jūga un tādēļ nespēja pieļaut domu, ka Viņam, kurā koncentrējās visas cerības, jāmirst apkaunojošā nāvē. Vārdi, ko tiem vajadzēja [14] atcerēties, bija izgaisuši no viņu atmiņas, un, kad pienāca pārbaudījuma brīdis, tie izrādījās tam nesagatavoti. Jēzus nāve viņu cerības iznīcināja tik pilnīgi, it kā Kungs nekad nebūtu tos iepriekš brīdinājis. Pravietojumi arī mums nākotni atklāj tikpat skaidri, kā to mācekļiem rādīja Kristus vārdi. Notikumi, kas saistīti ar pārbaudes laika noslēgumu un sagatavošanos bēdu laikam, ir skaidri aprakstīti. Bet ļaužu pulki šajās svarīgajās patiesībās ir tik neizprotoši, it kā tās tiem nekad nebūtu atklātas. — GC, 594. (1911)

Ir jāpievērš uzmanība pravietojumiem par pēdējām dienām

Pēc tam es redzēju trešo eņģeli. (Atkl. 14:9-11) Mani pavadošais eņģelis sacīja: "Viņa darbs ir briesmīgs un satriecošs. Viņš atdala kviešus no pelavām un tos apzīmogo, sasienot kūlīšos Debesu šķūņiem. Visām mūsu domām un uzmanībai jākoncentrējas uz šo procesu". — EW, 118. (1854)

Mums būs jāstāv valsts pilnvarotu personu priekšā un jāatbild par savu uzticību Dieva likumiem, darot zināmus mūsu ticības pamatus. Un jaunatnei šīs lietas ir jāsaprot. Viņiem jāzina, kas notiks, pirms noslēgsies mūsu pasaules vēsture. Šīs lietas attiecas uz mūsu mūžīgo labklājību, un skolotājiem un skolniekiem vajadzētu tām veltīt vairāk uzmanības. — 6T, 128., 129. (1900)

Mums jāapgūst lielās ceļazīmes, kas liecina par laiku, kurā mēs dzīvojam. — 4MR, 163. (1895) [15]

Kas pilnībā pakļaujas Dieva pārvaldībai, lai Viņš pats tos vadītu, tie ies kopsolī ar notikumiem, kuru norisināšanos Viņš kārto. — 7T, 14. (1902)

Mums vēsturē jāprot saskatīt pravietojumu piepildīšanās, jāiepazīstas ar Dieva nodomiem

lielajās reformācijas kustībās un jāsaprot notikumu attīstība, tautām kārtojoties lielās cīņas pēdējai sadursmei starp labo un ļauno. — 8T, 307. (1904)

Īpaši jāpēta Daniēla un Atklāsmes grāmatas

Mums daudz rūpīgāk jāpēta Dieva Vārds. Sevišķu uzmanību, kā vēl nekad agrāk mūsu darba vēsturē, vajadzētu veltīt Daniēla un Atklāsmes grāmatām. (..) Gaisma, ko Daniēls saņēma no Dieva, dota īpaši šīm pēdējām dienām. — TM, 112., 113. (1896)

Lai tiek lasīta un pētīta Daniēla grāmatas 12. nodaļa. Tur atrodas brīdinājumi, kas mums visiem noteikti jāsaprot pirms laika beigām. — 15 MR, 228. (1903)

Pēdējā Jaunās Derības Svēto Rakstu grāmata satur patiesību, kuru mums noteikti vajag saprast. — COL, 133. (1900)

Drīz piepildīsies Atklāsmes grāmatas vēl nepiepildītie pravietojumi. Dieva tautai šodien tos vajadzētu rūpīgi pētīt, lai iegūtu pilnīgi skaidru izpratni. Šīs grāmatas patiesība nav apslēpta; [16] tur uzrakstīti nepārprotami brīdinājumi par to, kas notiks nākotnē. — 1NL, 96. (1903)

Svinīgajām vēstīm, kas savā kārtībā sniegtas Atklāsmes grāmatā, Dieva ļaužu apziņā jāieņem pirmā vieta. — 8T, 302. (1904)

Šim tematam mūsu tautā jābūt uzmanības centrā

Daudzi neizprot to pravietojumu nozīmi, kas attiecas uz mūsu laiku, tādēļ tos nepieciešams apgaismot. Gan sargiem, gan vienkāršajiem draudzes locekļiem jārūpējas, lai bazūnei būtu skaidra skaņa. — Ev, 194., 195. (1875)

Lai sargi paceļ savu balsi un pasludina mūsu laika noteikto patiesību. Mums ļaudīm jāatklāj, kur tagad atrodamies pravietiskajā vēsturē. — 5T, 716.

Drīz pienāks diena, kad Dievs paredzējis šīs zemes vēstures beigas. "Un šis Valstības evaņģēlijs tiks sludināts visā pasaulē par liecību visām tautām, un tad nāks gals" (Mat. 24:14).

Minētais pravietojums strauji piepildās. Par šo īpaši svarīgo tematu vajadzētu runāt daudz, daudz vairāk. Tuvojas diena, kad dvēseļu liktenis būs apzīmogots uz visiem laikiem. (..)

Ir jāpieliek vislielākās pūles, lai šo atziņu saglabātu ļaužu uzmanības centrā. Uz to jāvērš ne tikai pasaules iedzīvotāju, bet arī mūsu draudžu vērība, lai Kunga diena tos nepārsteigtu nesagatavotus. Šis ārkārtējais pravietiskais brīdinājums [17] domāts katrai dvēselei. Lai neviens nejūtas drošs, it kā tam nedraudētu nekādas briesmas. Lai neviens par pravietojumu

nerunā, mazinot pārliecību par notikumiem, kas liecina, ka Kunga diena ir ļoti tuvu. — FE, 335., 336. (1895)

Par nākotnes notikumiem jārunā atbilstošā perspektīvā

Mēs tagad neesam spējīgi precīzi aprakstīt ainas, kas nākotnē būs redzamas mūsu pasaulē, bet mēs zinām, ka ir pienācis laiks, kad mums jābūt nomodā lūgšanās, jo Kunga lielā diena ir tuvu. — 2SM, 35. (1901)

Zvēra zīme ir tieši tā, kas par tādu pasludināta. Par šo jautājumu vēl nav pilnīgas skaidrības un arī nebūs, kamēr neattīsies viss rullis. — 6T, 17. (1900)

Daudzi atteiksies no pašreizējiem pienākumiem, no labklājības un dzīves svētībām, pirms laika apgrūtinot savu sirdi ar gaidāmās krīzes skarbajiem pārdzīvojumiem. Tādi ļaudis sev bēdu laiku sagādā pirms noteiktā termiņa un tādēļ nākotnē gaidāmajā krīzē nesaņems nekādu palīdzību. — 3SM, 383., 384. (1884)

Dieva ļaudīm tiešām tuvojas bēdu laiks, bet mums nevajag uz to pastāvīgi vērst ļaužu uzmanību, liekot tiem bēdas pārdzīvot jau iepriekš. Dieva tautas vidū jānotiek sijāšanai, bet ne par to šodien jāsludina draudzēm. (..) — 1SM, 180. (1890) [18]

Nodaļa 2. Kristus Drīzās Atnākšanas Zīmes

Mūsu Kunga lielais pravietojums

Kristus jau laicīgi brīdināja mācekļus par Jeruzālemes izpostīšanu un zīmēm, kas liecinās par Cilvēka Dēla atnākšanu. Visa Mateja evaņģēlija 24. nodaļa ir kā viens liels pravietojums, kas runā par zīmēm, kam jānorisinās pirms šiem notikumiem, un Jeruzālemes izpostīšana daļēji attēlo pēdējo pasaules iznīcināšanu ugunī. — Ms, 77. (1899)

Kristus Eļļas kalnā norādīja uz briesmīgajām sodībām, kas ievadīs Viņa otro atnākšanu: "Jūs dzirdēsiet karus un karu daudzināšanu". "Tauta celsies pret tautu, valsts pret valsti, un tad būs bada laiki un mēris, un zemestrīces dažās vietās. Un tas viss būs tikai lielo bēdu iesākums" (Mat. 24: 6-8). Lai gan šis pravietojums daļēji piepildījās Jeruzālemes izpostīšanā, tas vēl tiešāk attiecas uz pēdējām dienām. — 5T, 753. (1899) [19]

Zīmes debesīs

Kristus darīja zināmu, ka lielo pāvestības vajāšanu beigās saule aptumšosies un mēness nedos savu gaismu. Pēc tam no debesīm kritīs zvaigznes. Viņš turpināja: "Mācieties līdzību no vīģes koka. Kad tā zaros jau pumpuri metas un lapas plaukst, tad jūs zināt, ka vasara ir tuvu klāt. Tā arīdzan jūs, kad jūs visu to redzat, tad ziniet, ka Viņš ir tuvu priekš durvīm" (Mat. 24:32,33).

Kristus atklāja savas atnākšanas zīmes. Viņš norādīja, ka mēs varam zināt, kad Viņš jau ir pie durvīm. Viņš runāja par tiem, kas redzēs šīs zīmes: "Šī cilts nezudīs, iekams tas viss notiek". Šīs zīmes ir notikušas. Tātad mēs varam būt droši, ka Kunga nākšana ir visai tuvu. — DA, 632.

Zīmes uz Zemes

Jēzus saka: "Pēc tam būs zīmes pie saules, mēness un zvaigznēm: tautas virs zemes būs neziņā, kur palikt" (Lūk. 21:25; Mat. 24:29; Marka 13:24-26; Atkl. 6:12-17). Tiem, kas redz šos Viņa atnākšanas vēstnešus, jāzina, "ka tas ir tuvu pie durvīm" (Mat. 24:33). — GC, 37.,38.

Tautas kļuvušas nemierīgas. Nāk grūti laiki. Ļaužu sirds pagurst no bailēm un pasaulei draudošo briesmu gaidīšanas. Bet vētrā Viņam uzticīgie dzird Dieva balsi sakām: "Tas esmu Es, nebīstieties". — ST, 09.10.1901. [20]

Debesīs tiek rakstīts pārskats par dīvaino, notikumiem pārbagāto Zemes vēsturi, un šie notikumi liecina par lielās Dieva dienas tuvumu. Pasaulē viss atrodas nenoteiktā stāvoklī. — 3MR, 313. (1908)

Viltus pravieši

Kā vienu no Jeruzālemes bojāejas zīmēm Kristus bija minējis, ka "Daudzi viltus pravieši celsies, un tie daudzus pievils" (Mat. 24:11). Viltus pravieši cēlās, pievildami tautu un izvezdami lielus pulkus tuksnesī. Brīnumdari un burvji, kas apgalvoja, ka viņiem piemīt sevišķs spēks, aizveda ļaudis sev līdzi kalnu vientulībā. Bet šis pravietojums attiecas arī uz pēdējām dienām. Tā ir Kristus otrās atnākšanas laika zīme. — DA, 631. (1898)

Mēs sastapsimies ar viltus apgalvojumiem; celsies viltus pravieši, būs melīgi sapņi un parādības, bet sludiniet Vārdu, nenovērsieties no Dieva balss Viņa Vārdā. — 2SM, 49. (1894)

Man rādīti daudzi, kas prasīs, lai citi atzīst, ka Dievs viņus sevišķi pamācījis; tie mēģinās citus vadīt un, kļūdaini izprotot savu pienākumu, uzņemsies darbu, ko Dievs tiem nekad nav uzlicis. Rezultātā radīsies nekārtība. Lai ikviens visneatlaidīgākajā veidā meklē Dievu tieši sev, cenšoties personīgi saprast Viņa prātu. — 2SM, 72. (1893) [21]

Piedzīvojums, saskaroties ar viltus pravieti

Vakar vakarā ieradās kāds jauns cilvēks — šķiet, visai dīvains — un nosauca sevi par brāli no Viktorijas (Austrālija). Viņš griezās pie mums un lūdza satikšanos ar māsu Vaitu, bet, tā kā bija jau vēls vakars, tad nodomātā satikšanās nenotika. Mēs aicinājām viņu pārgulēt un paēst brokastis. Pēc mūsu parastā rīta dievkalpojuma, kad visi jau gribējām doties pie savu pienākumu pildīšanas, jaunais cilvēks piecēlās un ar uzstājīgu žestu lūdza mūs apsēsties. Tad viņš sacīja: "Vai jums ir garīgo dziesmu grāmata? Nodziedāsim vienu dziesmu un pēc tam es jums došu kādu vēsti". Es sacīju: "Ja tev ir vēsts, tad saki to bez vilcināšanās, jo mums tūlīt jānosūta pasts uz Ameriku un nav laika kavēties". Tad viņš sāka lasīt sacerējumu, kur, starp citu, bija runa par to, ka izmeklēšanas tiesa jau iesākusies pie dzīvajiem. (..)

Es klausījos šos izteikumus un beigās piebildu: "Mans brāli, tu savā izklāstā neesi visai precīzs. Runā skaidrāk, lai mēs zinātu, kas tieši attiecas uz mums. Tavs prāts ir pārslogots un tu mūs nesakarīgi iepazīstini ar savu personīgo darbu. Daudzas lietas, par kurām tu runāji, atbilst Bībelei, un mēs tam ticam. Neuztraucies tik ļoti! Saki, lūdzu, kas tieši attiecas uz mums".

Pēc viņa vārdiem spriežot, mums tūlīt vajadzēja doties ceļā uz Batl-krīku. Kad es jautāju par iemeslu, viņš atbildēja: "Lai nodotu vēsti, ka tiesa jau ir iesākusies pie dzīvajiem". Tad es sacīju: "Mums no Dieva uzticētais darbs vēl nav pabeigts. Kad tas tiks padarīts, mēs [22] esam pārliecināti, ka Kungs mums darīs zināmu, vai ir nepieciešams doties uz Batl-krīku". Tā es viņu apturēju, uzdodot brālim Stāram ar to vairāk aprunāties, bet pati devos pie sava rakstīšanas darba.

Brālim Stāram viņš atzina, ka tad, kad Elena Vaita ar viņu tik laipni, bet autoritatīvi esot runājusi, tas sācis saprast savu kļūdu, ka viņa tik spēcīgie iespaidi, kas likuši tā rīkoties, nav bijuši saprātīgi. Kaut arī mums bija liela ģimene — desmit cilvēki, neskaitot trīs viesus, mēs nolēmām uz kādu laiku pieņemt arī šo jaunekli. Mēs nevēlējāmies, lai tas satiktos ar ļaudīm, kas pret viņu varētu izturēties cietsirdīgi, kā arī, lai tas izplatītu tālāk savas "atklāsmes". Kopā ar viņu pavadot kādu laiku, gribējām to ievirzīt pēc iespējas drošākā ceļā. — Letter 66, 1894.

Pārēšanās un nesātība

Mūsu pasaules lielās morālās izlaidības pamatā ir pārēšanās un nesātība. Sātans to saprot un pastāvīgi pavedina ļaudis ļaut vaļu ēstkārei, kaitējot savai veselībai un pat dzīvībai. Ēšana, dzeršana un ģērbšanās ir kļuvusi par dzīves mērķi. Tieši tāds stāvoklis bija pirms Plūdiem. Un tāda izlaidība ir viens no nenoliedzamiem drīzu pasaules vēstures beigu pierādījumiem. — Letter 34, 1875.

Ainas, ar kurām inspirācija raksturo pirmsplūdu pasaules stāvokli, ļoti patiesi attēlo to dzīves līmeni, kuram pretī steidzas mūsdienu sabiedrība. — PP, 102. (1890) [23]

Mēs zinām, ka mūsu Kungs drīz nāks. Pasaule strauji tuvojas Noas dienu stāvoklim. Ļaudis nododas egoismam. Visur valda pārēšanās un dzeršana. Ļaudis lieto indīgos alkoholiskos dzērienus, kas tiem atņem saprašanu. — Letter 308, 1907.

Vardarbība un cietsirdība

Noas dienās lielākais ļaužu vairums nostājās pret patiesību, simpatizējot meliem. Zemi piepildīja vardarbība. Kari, noziegumi un slepkavības kļuva par parastu parādību. Tieši tā būs pirms Kristus otrās atnākšanas. — 1BC 1090. (1891).

Ja konfederāciju un savienību prasības netiek izpildītas, tās ķeras pie vardarbības. Arvien skaidrāks kļūst fakts, ka pasaules iedzīvotājiem nav saskaņas ar Dievu. Nekādas zinātniskās teorijas nevar paskaidrot atsevišķu kustību ļaunprātīgo rīcību, kas darbojas sātana vadībā. Katrā neatgriezto cilvēku pūlī strādā ļaunie eņģeļi, paskubinot ļaudis uz vardarbību. (..)

Cilvēku izlaidība un cietsirdība sasniedz tādu līmeni, ka Dievam jāatklājas savā varenībā. Ļoti drīz bezlikumība būs nonākusi pie robežas, kur, līdzīgi Noas dienām, iesāksies Dieva sods. — UL, 334. (1903)

Mēs dzirdam briesmīgas atskaites par slepkavībām un laupīšanām, dzelzceļa katastrofām un varas darbiem, kas liecina par to, ka gals ir tuvu. Tieši tagad mums jāsagatavojas Kunga otrajai atnākšanai. — Letter 308, 1907. [24]

Kari un nelaimes

Drīz izcelsies vētra, kurā mēs varēsim pastāvēt vienīgi ar patiesu nožēlu Dieva priekšā un stiprā ticībā uz Jēzu Kristu. Kungs drausmīgā veidā piemeklēs Zemi. Visur norisināsies briesmīgas nelaimes. Jūras dzīlēs sev galu atradīs tūkstošiem kuģu, un miljoni cilvēku dzīvību kļūs par stihijas upuri. Daudzas Zemes vietas apņems ugunsgrēks, pret kuru visas cilvēciskās pūles būs pilnīgi bezspēcīgas. Mežonīgajās uguns liesmās bez pēdām pazudīs visvarenākās būves. Katastrofas uz dzelzceļa kļūs arvien biežākas, un visur valdīs haoss, bezpalīdzība un nāve. Gals ir tuvu, žēlastības laiks drīz beigsies. "Ak, dārgie draugi, meklēsim Dievu, kamēr Viņu var atrast, piesauksim To, kamēr Viņš tuvu!" — MYP, 89., 90. (1890)

Šīs Zemes vēstures pēdējo ainu laikā plosīsies neiecietīgi un nežēlīgi kari. Būs mēris, sērgas un bads. Dziļumu ūdeņi izies pāri savām robežām. Ļaužu īpašumus un dzīvības iznīcinās uguns un plūdi. Mums jāsagatavojas mājām, kuras Kristus nogāja sagatavot tiem, kas Viņu mīl. — Mar, 174. (1897)

Milzīgas ugunīgas bumbas

Pagājušās piektdienas rītā, tieši pirms atmošanās, man atklāja ļoti iespaidīgu skatu. Šķita, ka esmu jau piecēlusies, bet neatrodos savā mājā. Pa logu varēju redzēt briesmīgu ugunsgrēku. Uz ēkām krita lielas [25] ugunīgas bumbas, un no šīm bumbām uz visām pusēm lidoja kvēlojošas bultas. Liesmas nebija iespējams apturēt, un daudzas vietas tika pilnīgi izpostītas. Ļaužu izbailes bija neaprakstāmas. Pēc brīža atmodos un redzēju, ka atrodos savā mājā. — Ev, 29. (1906)

Nakts atklāsmē redzēju ļoti iespaidīgu skatu. Starp dažiem atsevišķi stāvošiem skaistiem namiem ripoja milzīga ugunīga bumba un acumirklī tos iznīcināja. Es dzirdēju kādu sakām: "Mēs zinājām, ka Dieva sodībai jānāk pār Zemi, bet nedomājām, ka tā nāks tik ātri". Citi, nāves baiļu un izmisuma pārņemti, sauca: "Jūs zinājāt! Kāpēc tad jūs mums neteicāt? Mēs to nezinājām". — 9T, 28. (1909)

Zemestrīces un ūdensplūdi

Ienaidnieks strādāja un vēl arvien strādā. Viņš ir nonācis ar lielu spēku, un Dieva Gars tiek atņemts no Zemes. Dievs atrauj savu roku. Mums pietiek atcerēties kaut vai Džonstaunu (Pensilvānijā). Kungs neaizkavēja velnu iznīcināt šo pilsētu — pārtraukt tās eksistenci. (Kad pēc vairāku dienu spēcīgām lietusgāzēm tika pārrauts dambis, 1889. gada 31. maijā Džonstaunā ūdensplūdos gāja bojā 2200 cilvēku). Un, tuvojoties Zemes vēstures beigām, ūdensplūdi atkārtosies arvien biežāk. — 1SAT, 109. (1889)

Zemes garozu salauzīs tās dzīlēs esošo elementu spēks. Šie brīvību ieguvušie elementi noslaucīs no zemes atsevišķu cilvēku daudzu gadu laikā sakrāto bagātību, [26] kas šīs

neskaitāmās vērtības ieguvuši uz savu strādnieku darba algas rēķina. Tieši tāpat tiks piemeklēta arī reliģiskā pasaule, jo gals ir tuvu. — 3MR, 208. (1891)

Ir pienācis laiks, kad neviens nevar būt pilnīgi drošs, ka stāv uz stipra pamata, jo vienā acumirklī zem viņa kājām var sākt viļņoties zeme. Zemestrīces notiks, kur tās vismazāk sagaida. — TM, 421. (1896)

Ugunsgrēkos, ūdensplūdos, zemestrīcēs, dziļumu mežonīgajā stihijā, nelaimēs uz jūras un sauszemes izskan brīdinājums, ka ne jau bez gala Dieva Gars cīnīsies par cilvēkiem. — 3MR, 315. (1897)

Pirms Cilvēka Dēls parādīsies debesu padebešos, dabā viss tiks satricināts. Zibeņi no debesīm savienosies ar uguni zemes iekšienē, liekot kalniem degt kā ceplim un izsviežot lavas plūdus pār ciemiem un pilsētām. Zemes iekšējiem slāņiem pārvietojoties, izkusušās iežu masas tiks ieplūdinātas ūdeņos, liekot tiem vārīties, izmetot gaisā zemi un akmeņus. Notiks lielas zemestrīces, un daudz cilvēku aizies bojā. — 7BC, 946. (1907)

Noziegumi, bads un epidēmijas

Sātans strādā atmosfērā; viņš saindē atmosfēru, un mūsu dzīvība — laicīgā un mūžīgā — ir atkarīga no Dieva. Ņemot vērā mūsu stāvokli, mums nepieciešama vislielākā modrība, pilnīga nodošanās, atgriešanās un [27] svētīšanās Dievam. Tomēr šķiet, ka mēs sēžam uz vietas, it kā būtu paralizēti. Debesu Dievs, uzmodini mūs! — 2SM, 52. (1890)

Dievs neattur tumsības spēkus no viņu ļauno nodomu piepildīšanas, ar nāvējošiem mikrobiem piesārņojot atmosfēru, kas ir viens no cilvēku dzīvību uzturošajiem avotiem.

Tāda darbība iespaido ne tikai augu valsti, bet vispirms jau no dažādām epidēmijām cieš ļaudis. (..) Bet tie vēl ir tikai pilieni no Dieva dusmu kausa, kas izliesies pār zemi. Tās vēl ir tikai vājas priekšnojautas no tā, kas norisināsies vistuvākajā nākotnē. — 3SM, 391. (1891)

Bads arvien pastiprināsies. Epidēmijas sev līdzi paņems tūkstošiem dzīvību. No visām pusēm mūs ielenks sātana darbības izraisītās briesmas, tomēr tās ierobežos Dieva spēks, kas atklāsies vienlaicīgi. — 19MR, 382. (1897)

Dieva mērķis nelaimes gadījumos

Kāda nozīme ir šiem briesmīgajiem negadījumiem uz jūras, kad dzelmē bez kāda iepriekšēja brīdinājuma nogrimst tik daudzi kuģi? [28] Kāda nozīme nelaimes gadījumiem uz sauszemes, kur ugunī aiziet bojā neaprēķināmas bagātības, kas daudzkārt iegūtas, izmantojot trūcīgos? Kungs neiejauksies, lai aizsargātu to īpašumus, kas pārkāpj Viņa likumus, neievēro derību un min kājām svēto Sabatu, tā vietā ievērojot viltus atpūtas dienu.

Zemi jau piemeklē Dieva sodības, kā ar uguns mēlēm no debesīm iznīcinot ievērojamas vērtības. Vai šie piemeklējumi pamodinās to ļaužu sirdsapziņu, kas sevi sauc par kristiešiem? Dievs ļauj nākt nelaimēm, lai pasaule iepazītos ar brīdinājumu un grēcinieki godbijībā drebētu Viņa priekšā. — 3MR, 311. (1902)

Pieļaujot nelaimes, Dievam ir savs mērķis. Tas ir viens no līdzekļiem, kā vērsties pie cilvēku izjūtām. Ar netipiskām dabas izpausmēm Dievs apstiprina to, ko tik skaidri ir atklājis savā Vārdā. — 19MR, 279. (1902)

Cik bieži mēs dzirdam par zemestrīcēm un viesuļvētrām, par ugunsgrēkiem un plūdiem, par daudzām bojā gājušām dzīvībām un pazaudētām vērtībām! Šķiet, ka šīs nelaimes ir nekārtīgu dabas spēku stihiski izvirdumi, kas atrodas ārpus cilvēka kontroles spējām. Bet visos tādos notikumos lasāms Dieva nodoms. Tie ir daļa no līdzekļiem, ar kuriem Viņš mēģina uzmodināt cilvēkus, lai tie apzinātos tuvojošās briesmas. — PK, 277. (1914) [29]

Nākotnes notikumi ir Dieva rokās

Pasaule nav bez valdnieka. Nākamo notikumu programma atrodas Kunga rokās. Tautu liktenis, kā arī Dieva draudzes liktenis un intereses atrodas Debesu Majestātes aizbildniecībā. — 5T, 753. (1889)

Šie simboliskie ainojumi (indīgās čūskas tuksnesī) tika doti ar divkāršu mērķi. No tiem Dieva tauta iemācījās ne tikai to, ka Dievs kontrolē visus virs zemes valdošos fiziskos spēkus, bet, ka Viņš pārvalda arī tautu reliģiskās kustības. Tas īpaši patiesi attiecas uz svētdienas piespiedu svētīšanu. — 19MR, 281. (1902)

Lielā darba nobeigumā mēs sastapsimies ar grūtībām un nezināsim, kā tās pārvarēt, tomēr neaizmirsīsim, ka ar mums sadarbojas trīs lielie Debesu Spēki, ka stūri savās rokās tur Dievs un ka Viņš piepildīs savus nodomus. — Ev, 65. (1902)

Tāpat kā riteņiem (zobratiem) līdzīgos veidojumus vadīja roka zem ķerubu spārniem, tā arī cilvēku sabiedrības notikumu sarežģītā spēle atrodas dievišķā pārraudzībā. Tautu cīņu un nemiera vidū šīs Zemes lietas vēl arvien vada virs ķerubiem sēdošā Būtne. (Ec. 1:4, 26; 10:8; Dan. 4:17,25,32) — Ed, 178. (1903)

Cilvēces vēstures ziņojumos tautu izveidošanās, valstu celšanās un krišana šķiet atkarīga no cilvēku gribas un varonības. [30] Notikumu veidošanos, šķiet, lielā mērā nosaka kāda cilvēka spēks un godkāre vai garastāvoklis un iegribas. Bet Dieva Vārdā šis priekškars tiek atvilkts sānis, un mēs pāri, aiz un caur visai cilvēku interešu spēlei redzam žēlastības bagātā Dieva kluso, pacietīgo darbošanos, piepildot savus nodomus. — PK, 499., 500. (1914)

Debesu ieinteresētība mūsu Zemes lietās

Saudzēdams pirmā slepkavas dzīvību, Dievs visai pasaulei sniedza uzskatāmu mācību par lielo cīņu. (..) Visuzinošais un neierobežotais Dievs galu redz jau sākumā, un Viņa plāni rīcībai ar grēku ir vispusīgi un tālejoši. Viņš vēlas sacelšanos ne tikai apspiest, bet visam Universam atklāt tās raksturu. (..) Citu pasauļu nekritušās būtnes ar interesi seko notikumiem virs Zemes. (..) Kad Dieva lielais plāns soli pa solim tuvosies savam galīgajam piepildījumam, Viņš beidzot iegūs visa Universa atzinību — arī sacelšanās pilnīgajā likvidēšanā. — PP, 78.,79. (1890)

Kristus darbs, dodoties nāvē, lai glābtu cilvēkus, ne tikai atvēra tiem Debesis, bet arī visa Universa priekšā attaisnoja Dieva un Viņa Dēla rīcību sātana sacelšanās gadījumā. Tam jānostiprina Dieva likumu mūžīgā nozīme un jāatklāj grēka daba un tā sekas. — PP, 68., 69. (1890)

Ar neizsakāmu interesi viss Universs vēro pēdējos skatus cīņā starp labo un ļauno. — PK, 148. (1914) [31]

Mūsu mazā pasaule ir Visuma mācību grāmata. — DA, 19. (1898)

Piezīme: Elena Vaita rakstīja, ka nekritušās pasaules un Debesu eņģeļi "ar vislielāko interesi" vēroja Kristus ārkārtējo cīņu Ģetzemanē. (DA, 693) Stāstot par 4000 gadu ilgās cīņas kulmināciju un Kristus uzvaru pār sātanu, mirstot pie krusta, viņa lietoja tādas frāzes kā "viņi dzirdēja", "viņi redzēja", "Debesis vēroja", "kas par skatu Debesu iemītniekiem!" (DA, 693., 759., 760) [32]

Nodaļa 3. Kad tas Notiks?

Mācekļi jautā Kristum par Viņa atgriešanos

Šos vārdus (Mat. 24:2) Kristus izteica liela ļaužu pulka klātbūtnē, bet kad Viņš viens sēdēja Eļļas kalnā, pienāca Pēteris, Jānis, Jēkabs un Andrejs. "Saki mums," tie vaicāja, "kad šīs lietas notiks un kāda būs Tavas atnākšanas un pastara laika zīme?" Jēzus mācekļiem atbildēja, nešķirdams Jeruzālemes izpostīšanu no savas atnākšanas lielās dienas. Viņš šo abu notikumu aprakstu apvienoja. Ja Kungs mācekļiem nākotnes notikumus būtu atklājis tā, kā Viņš pats tos redzēja, tie šo skatu nebūtu izturējuši. Žēlastībā pret tiem Viņš it kā apvienoja stāstījumu par abām lielajām krīzēm, dodams mācekļiem iespēju pašiem noskaidrot to īsto nozīmi. — DA, 628. (1898)

Kristus atgriešanās laiks nav zināms

Daudzi, kas sevi sauc par adventistiem, ir minējuši noteiktus Kristus atnākšanas laikus. Tā ir nolikts viens termiņš pēc otra, [33] bet rezultātā kļūdas tikai atkārtojās. Ir taču teikts, ka patiesais mūsu Kunga atgriešanās laiks atrodas ārpus cilvēka izziņas spējām. Pat eņģeļi, kuri kalpo atpestīšanas mantiniekiem, nezina dienu un stundu. "Bet par to dienu un stundu nezina neviens cilvēks, ne Debesu eņģeļi, kā vien Mans Tēvs". — 4T, 307. (1879)

Mums nav zināms noteikts Svētā Gara izliešanās laiks (domāta pēdējā pilnība), ne arī Kristus atnākšanas laiks. (..) Bet kādēļ Dievs to nav pateicis? — Ja Viņš to būtu norādījis, tad mēs šos apstākļus izlietotu nepareizi. Tādas zināšanas mūsu tautai neļautu vienmēr atrasties vajadzīgajā līmenī, jo stipri kavētu Dieva darbu, brīdinot ļaudis, lai tie sagatavojas nākotnes notikumiem. Mūsu garīgā dzīve nepamatojas uz satrauktu noliktā laika gaidīšanu. (..)

Jūs nevarat teikt, ka Viņš atgriezīsies pēc viena, diviem vai pieciem gadiem un tādā pašā veidā atlikt Viņa atnākšanu, apliecinot, ka Viņš vēl nenāks pēc desmit vai divdesmit gadiem. — RH, 22. 03. 1892.

Mēs tuvojamies lielajai Kunga dienai. Laika zīmes piepildās. Un tomēr mums nav dota vēsts, kas runātu par noteiktu Viņa ierašanās dienu un stundu. Savā gudrajā tālredzībā Dievs to no mums ir apslēpis, lai mēs, ejot pretī mūsu Kunga Jēzus Kristus nākšanai debesu padebešos, vienmēr to gaidītu un uz to sagatavotos. — Letter, 28. (1897)

Cilvēka Dēla otrās atnākšanas noteiktā stunda ir Dieva noslēpums. — DA, 633. (1898) [34]

Mēs nepiederam pie tiem, kas nosaka noteiktu laiku Kristus godības un spēka pilnajai atnākšanai. Daži to mēģina darīt un, kad šis laiks paiet, tie savā pašpārliecinātībā nereaģē ne uz kādiem aizrādījumiem, bet laiku nosaka atkal un atkal. Tomēr visas nākamās

neveiksmes tos raksturo kā viltus praviešus. — FE, 335. (1895)

Dievs cilvēkam nav devis vēsti, ka mūsu Zemes vēsture izbeigsies pēc pieciem, desmit vai divdesmit gadiem. Viņš nevienam no ļaudīm nevēlas sagādāt iemeslu attaisnot savu kavēšanos sagatavoties uz Viņa ierašanos. Viņš nevēlas, lai kāds līdzīgi neuzticīgajam kalpam teiktu: "Mans Kungs kavējas nākt", jo tas var novest pie neapdomīgas priekšrocību un iespēju neizlietošanas, sagatavojoties uz šo lielo dienu. — RH, 27.11.1900.

Otrās atnākšanas laika noteikšana veicina neticību

Tāpēc, ka atkārtoti noteiktie datumi ir pagājuši, pasaulē vēl vairāk nostiprinājusies neticība drīzai Kristus atnākšanai. Ļaudis ar riebumu skatās uz laika noteicēju kļūdām, un tāpēc, ka daudzi ir ļāvušies tā pievilties, tie novēršas no Dieva Vārda pierādītās patiesības, ka visu lietu gals ir tuvu. — 4T, 307. (1879)

Es saprotu, ko brālis E.P. Daniēls, (nevis Vissavienības vadītājs A.G. Danielss) domāja runājot, ka Kungs atnāks [35] tuvāko piecu gadu laikā. Es ceru, ka tomēr visapkārt neizplatās iespaids, ka mūsu tauta nosaka noteiktus laikus. Labāk lai turpmāk nav tādu izteicienu. Tie neko labu nedod. Nepūlieties tādā veidā panākt atdzimšanu; ikvienu vārdu izsakiet ar vislielāko uzmanību, lai fanātiski noskaņotie ļaudis nepieķertos kādam izteicienam, saceļot trauksmi, jo tā tiek apbēdināts Dieva Gars.

Mēs nevēlamies izraisīt cilvēcisku uzbudinājumu, kur valda jūtas, bet trūkst principu vadošās lomas. Es apzinos, ka mums nepieciešama vispusīga aizsardzība, jo sātans, izmantodams savu pavedinošo mākslu, pieliek visas pūles, lai mums kaitētu. Ir jāizsargājas no visa, kas varētu izsaukt nepamatotu sajūsmu, jo tai noteikti sekos bēdīgi rezultāti. — Letter, 34. (1887)

Draudzē vienmēr būs viltus un fanātiskas kustības, ko izraisīs personas, kas pretendēs uz īpašu Dieva vadību,— kas skrien, pirms tiek sūtītas. Tās noteiks dienu un stundu, kad jāpiepildās vēl nepiepildītiem pravietojumiem. Ienaidniekam tāds darbs patīk, jo sekojošās kļūdas un maldīgie secinājumi izsauc neizpratni un neticību. — 2SM, 84. (1897)

Pēc 1844. gada vairs nav pravietisku laika periodu

Džeksonas telts sanāksmē es šīm fanātiskajām grupām skaidri paziņoju, ka tās dara dvēseļu ienaidnieka darbu; viņi atrodas tumsā. Tie pretendēja uz lielu gaismu, it kā pārbaudes laiks beigšoties 1884. gada oktobrī. Es atklāti paziņoju, ka Kungam ir paticis man rādīt, ka pēc 1844. gada Dieva dotajās vēstīs nebūs nekādu noteiktu laiku. — 2SM, 73. (1885) [36]

Mūsu ieņemtā pozīcija ir: gaidīt un būt nomodā; pēc 1844. gada līdz Kristus atnākšanai nenosakot vairs nekādus noteiktus laikus. — 10MR, 270. (1888)

Ļaudīm vairs netiks dota nekāda cita noteikta vēsts attiecībā uz laiku. Pēc šī laika perioda (Atkl. 10:4-6), no 1842. līdz 1844. gadam, vairs netiks noteikts neviens cits pravietisks laiks. Vistālākais aprēķins sniedzas līdz 1844. gada rudenim. — 7BC, 971. (1900)

Man rādīja sanāksmē klātesošo sabiedrību. Eņģelis teica: "Daži ātri nomirs, daži būs padoti septiņām mocībām un tikai nedaudzi paliks dzīvi virs zemes, lai tiktu pārvērsti Jēzum atnākot". — 1T, 131., 132. (1856)

Tāpēc, ka laiks ir īss, mums jāstrādā uzcītīgi un ar divkāršu enerģiju. Mūsu bērni nevarēs apmeklēt koledžu. (..) 3T, 159. (1872)

Šādā laikā tiešām nav saprātīgi, ja ģimenē ir bērni. Laiks ir īss. Mūs apņem pēdējā laika briesmas, un bērni pa lielākajai daļai tiks paņemti jau pirms tam. — Letter, 48. (1876) [37]

Šajā laika periodā, kad drīz norisināsies pēdējie vēstures notikumi un kad mums jābūt gataviem sastapties ar tādu bēdu laiku, kāds vēl nekad nav bijis, jo mazāk būs noslēgtu laulību, jo tas būs labāk visiem, gan vīriešiem, gan sievietēm. — 5T, 366. (1885)

Nāk laiks un tas nav vairs tālu, daži no mums paliks dzīvi uz Zemes un piedzīvos visa teiktā piepildīšanos — dzirdēs Erceņģeļa balsi un Dieva bazūni, kas atbalsosies kalnos, līdzenumos un jūrās, aizsniedzot visattālākās Zemes daļas. — RH, 31.07.1888.

Ciešanu laiks ir tuvu priekšā, jo līdz ar Kristus, mūsu grēkus piedodošā Pestītāja taisnības pasludināšanu ir sācis skanēt trešā eņģeļa spēcīgais sauciens. Tā ir tā eņģeļa gaisma, kas apgaismos visu zemi. — 1SM, 363. (1892)

Kristus otrās atnākšanas kavēšanās izskaidrojums

Mūs nogurdina garā un tumšā nakts, bet rīts tiek atlikts žēlastībā, jo, ja Kungs tagad atnāktu, tad daudzus atrastu nesagatavotus. — 2T, 194. (1868)

Ja adventisti pēc 1844. gada lielās vilšanās būtu stipri turējušies pie savas pārliecības un vienoti sekojuši ceļu sagatavojošajai Dieva aizgādībai, pieņemot trešā eņģeļa vēsti un Svētā Gara spēkā to pasludinot pasaulei, tad tie būtu piedzīvojuši Dieva atpestīšanu, Kungs vareni strādātu caur viņu pūlēm, darbs jau būtu pabeigts, [38] Kristus jau būtu atnācis un paņēmis savus ļaudis, piešķirot tiem viņu algu. (..) Tas nebija Dieva prāts, ka Kristus atnākšana tā tiktu atlikta. (..)

Četrdesmit gadus neticība, kurnēšana un sacelšanās senajam Israelam neļāva ieiet Kānaānā. Tie paši grēki ir atturējuši jauno laiku Israēlu no ieiešanas Debesu Kānaānā. Nevienā no šiem gadījumiem vaina nav meklējama Dieva apsolījumos. Tieši neticība, pasaulīgums, nesvētums un strīdi Kungu apliecinošo ļaužu starpā likuši mums tik daudzus gadus vēl palikt šajā grēku un bēdu pasaulē. — Ev, 695., 696. (1883)

Ja Kristus draudze būtu paveikusi Kunga uzdoto darbu, tad visa pasaule tagad jau būtu brīdināta, un Kungs Jēzus ar spēku un lielu godību jau būtu atnācis uz mūsu Zemi. — DA, 633., 634. (1898)

Dieva apsolījumi ir nosacīti

Sniedzot vēstis cilvēkiem, Dieva eņģeļi laiku vienmēr ir attēlojuši kā ļoti īsu. (Rom.13: 11,12; 1. Kor. 7:29; 1. Tes.4:15,17; Ebr. 10:25; Jēk. 5:8,9; 1. Pēt. 4:7; Atkl. 22:6-7) Tā tas arī man vienmēr tika rādīts. Tiesa, laiks ir turpinājies ilgāk, nekā mēs domājām šīs vēsts sākumā. Mūsu Pestītājs neatnāca tik drīz, kā to bijām cerējuši. Bet vai kļūdījies ir Kunga Vārds? — Nekad! Vienmēr vajadzētu atcerēties, ka Dieva apsolījumi un brīdinājumi tiek doti ar nosacījumu.(..) [39] Savas nepaklausības dēļ mums varbūt šajā pasaulē būs jāpaliek daudz vairāk gadu kā Israēla bērniem, tomēr Kristus dēļ Viņa ļaudīm nevajadzētu pievienot grēku pie grēka, uzkraujot Dievam vainu par savas pašu nepareizās rīcības sekām. — Ev, 695., 696. (1901)

Ko Kristus sagaida no mums?

Kristus ar dziļām ilgām gaida, kad Viņš kļūs redzams savā draudzē. Kad Kristus raksturs pilnībā būs atveidots Viņa ļaudīs, Viņš nāks, lai pieņemtu tos kā savu īpašumu. Katra kristieša priekšrocība ir ne tikai gaidīt, bet arī pasteidzināt mūsu Kunga Jēzus Kristus atnākšanu. Ja visi, kas atklāti saucas Viņa vārdā, nestu augļus Viņam par godu, cik ātri tad visa pasaule būtu apsēta ar Evaņģēlija sēklu! Pēdējā lielā pļauja nobriestu ātri, un Kristus atnāktu ievākt dārgos graudus. — COL, 69. (1900)

Ar Evaņģēlija pasludināšanu mums ir iespējams paātrināt Kunga atnākšanu. Mūsu pienākums ir nevien gaidīt, bet arī "pasteidzināt Dieva dienas atnākšanu". (2. Pēt. 3:12) — DA, 633. (1898)

Kungs mums ir devis iespēju ar Viņu sadarboties un tādā veidā pielikt punktu šīm bēdām. — Ed, 264. (1903)

Dieva pacietības robežas

Ar nemaldīgu noteiktību neierobežotais Dievs ved pārskatu par Zemes tautām. Kamēr, aicinot atgriezties, vēl tiek piedāvāta Viņa žēlastība, [40] šie pārskati paliek nenoslēgti, bet, kad skaitļi sasniegs zināmu Dieva noteiktu lielumu, tad iesāksies Viņa sodības. — 5T, 208. (1882)

Kungam ir sava atskaite par tautām; skaitļi pret tām Debesu grāmatās ir ārkārtīgi palielinājušies, un, kad tiks izdots likums par sodu, kas draud par svētdienas neievērošanu, viņu kauss būs piepildīts. — 7BC, 910. (1886)

Kungs ved pārskatu par tautām. (..) Kad netaisnība sasniedz Dieva žēlastības noteikto robežu, tad Viņš to vairs ilgāk necieš. Kad Debesu pārskatu grāmatās atzīmētie skaitļi rādīs, ka pārkāpumu summa pieaugusi līdz galējai robežai, tad tās skars ar žēlastību nemīkstinātas dusmas. — 5T, 524. (1889)

Lai gan Dieva žēlastība ilgi pacieš pārkāpējus, tomēr ir kāda robeža, kuru cilvēki grēkojot nedrīkst pārkāpt. Kad tiek aizsniegta šī robeža, Dievs žēlastību atrauj un iesākas Viņa paredzētais sods. — PP, 162., 165. (1890)

Tuvojas laiks, kad cilvēku netaisnība un krāpšana sasniegs punktu, par kuru tālāk Kungs tiem vairs neļaus iet, un viņi sapratīs, ka Jehovas pacietībai ir robe¸a. — 9T, 13. (1909)

Ir robeža, aiz kuras Jehovas paredzētais sods vairs nav novēršams. — PK, 417. (1914) [41]

Netaisnība jau gandrīz ir sasniegusi savu robežu

Laiks vēl mazliet ieilgs, līdz Zemes iedzīvotāji būs piepildījuši savu netaisnības mēru. Tad pamodīsies Dieva dusmas, kas tik ilgi ir snaudušas, un tik lielu gaismu saņēmusī zeme dzers Viņa neatšķaidīto dusmu kausu. — 1T, 363. (1863)

Netaisnības un noziegumu mērs jau ir gandrīz vai pilns, un pār vainīgajiem gatavojas nākt Dieva atmaksājošā tiesa. — 4T, 489. (1880)

Pasaules iedzīvotāju bezdievība gandrīz vai piepildījusi savu netaisnības mēru. Šī Zeme gandrīz jau sasniegusi stāvokli, kur Dievs atļaus iznīcinātājam veikt savu briesmīgo darbu. — 7T, 141. (1902)

Pārkāpumi gandrīz sasnieguši savu robežu. Pasaulē valda sajukums, un drīz cilvēkus pārsteigs lielas briesmas. Gals ir ļoti tuvu. Mums, kas pazīstam patiesību, vajadzētu sagatavoties notikumiem, kas drīz visai negaidīti nāks pār pasauli. — 8T, 28. (1904)

Mums prātā vienmēr jāpatur Dieva lielā tiesas diena

Mums jāiemācās domāt un bieži koncentrēties uz pašreiz notiekošās lielās tiesas ainām, kā arī uz tuvojošās Kunga dienas notikumiem, kad viss kļūs skaidri redzams, jo tas noteikti iespaidos mūsu raksturu. Kāds brālis man jautāja: "Māsa Vaita, kā jūs domājat, vai Kristus [42] atnāks tuvāko desmit gadu laikā?" "Bet ko tas maina mūsu dzīvē, vai Viņš atnāks pēc diviem, četriem vai desmit gadiem?" Tomēr viņš iebilda: "Ir gan atšķirība, ja es zinu, ka Kristus atnāks pēc desmit gadiem".

"Ko tad jūs vēlētos izdarīt?" — es jautāju.

"Es pārdotu visu savu īpašumu un cītīgi pētītu Dieva Vārdu, cenšoties brīdināt ļaudis, lai tie sagatavotos uz Viņa atnākšanu, kā arī lūgtu Dievu par savu personīgo stāvokli, lai pats būtu gatavs ar Viņu satikties".

Tad es iebildu: "Bet, ja jūs zinātu, ka tuvāko divdesmit gadu laikā Kunga atnākšana nenotiks, vai tad jūs dzīvotu savādāk?"

Un viņš atbildēja: "Šķiet, ka jā".

Cik gan egoistiski bija viņa izteicieni, ka tas dzīvotu pilnīgi savādāk, ja zinātu, ka Kungs atnāks tuvāko desmit gadu laikā! Bet Ēnohs kopā ar Dievu staigāja 300 gadus! Te mums ir liela mācība, lai dzīvotu ar Dievu katru dienu, jo mēs varam būt droši tikai tādā gadījumā, ja būsim modri un vienmēr Viņu gaidīsim. — Ms, 10. (1886)

Laika īsums

Ne dienu, ne nakti Dievs nedos mieru tiem, kas šodien Viņa darbā ir bezrūpīgi un vienaldzīgi. Gals ir tuvu. Tieši domu par laika īsumu Jēzus vienmēr vēlas saglabāt mūsu apziņā. — Letter, 97. (1886)

Kad mēs ar zelta arfām un uzvaras vainagiem kopā ar visiem atpestītajiem stāvēsim pie Kristāla jūras un mūsu priekšā izpletīsies visa mūžība — tikai tad mēs aptversim, cik tomēr īss ir bijis gaidīšanas un pārbaudes laiks. — l0MR, 266. (1886) [43]

Nodaļa 4. Pēdējā Laika Dieva Draudze

Dieva tauta ievēro Viņa baušļus

Dievam virs Zemes ir draudze, kas paaugstina nonievāto bauslību un iepazīstina ļaudis ar Dieva Jēru, kas nes pasaules grēkus. (..)

Pasaulē ir tikai viena draudze, kas šajā laikā stājas plaisā, kas labo sētu un uzceļ vecās posta vietas. (..)

Lai visi ir uzmanīgi, ka nesaceļas pret vienīgajiem ļaudīm, kuri atbilst atlikušajiem dotajam aprakstam, kas tur Dieva baušļus un kam ir Jēzus ticība, un kas šajās pēdējās dienās paaugstina taisnības standartu. (..) Dievam virs Zemes ir īpaša tauta, sava draudze, kas nav nevienam pakļauta, bet pārāka par visiem savās iespējās mācīt patiesību un aizstāvēt Dieva likumus. (..) Mans brāli, ja tu māci, ka Septītās dienas adventistu draudze ir Bābele, tad tu maldies. — TM, 50., 58., 59. (1893) [44]

Viņiem ir Jēzus liecība

Tā kā tuvojas gals un paplašinās pēdējās vēsts sludināšanas darbs, tad kļūst arvien svarīgāk, lai tie, kas pieņem mūsu dienām doto patiesību, skaidri saprastu, kāds raksturs un iespaids ir Liecībām, ko Dievs savā aizgādībā ir savienojis ar trešā eņģeļa vēsts darbu jau no paša tā iesākuma. — 5T, 654. (1889)

Ļaudis var izstrādāt visdažādākos plānus, un ienaidnieks meklēs ceļus kā cilvēkus novērst no patiesības, tomēr visi, kas tic, ka Kungs ir runājis caur māsu Vaitu un devis viņai vēsti, būs pasargāti no daudziem maldiem, kas izplatīsies šajās pēdējās dienās. — 3SM, 83,. 84. (1906)

Būs tādi, kas apgalvos, ka redzējuši atklāsmes. Ja Dievs dod skaidrus pierādījumus, ka atklāsme tiešām ir no Viņa, tad varat to pieņemt, bet nevienā citā gadījumā to nedariet, jo kā ārzemēs, tā Amerikā būs ļaudis, kas arvien vairāk iegrims maldos. — SM, 72. (1905)

Bībelisko doktrīnu "robežzīmes"

Pēc 1844. gada iesākās lielu notikumu periods, atklājot mūsu pārsteigtajam skatam patiesību par Debesu svētnīcas šķīstīšanu. Šai atziņai bija tieša saikne ar Dieva tautu uz Zemes, ar pirmo un otro eņģeļa vēsti, kā arī ar trešo, kas atritināja karogu ar uzrakstu: "Dieva baušļi un Jēzus ticība". [45] Viena no vēsts robežzīmēm bija mācība par Dieva templi un tur atrodošos derības šķirstu ar baušļiem, ko Viņa patiesību mīlošie ļaudis ieraudzīja Debesīs. No ceturtā baušļa atspīdēja spoža gaisma par Sabata patiesību, vēršot noteiktus starus uz Dieva likumu pārkāpēju ceļa. Neticīgo nāvei līdzīgais sastingums ir

sena robežzīme. Un es nevaru atcerēties neko vairāk, ko vēl varētu pieskaitīt pie šīm agrākajām robežzīmēm. — CW, 30., 31. (1889)

Septītās dienas adventistu īpašā misija

Kungs mūs ir darījis par Viņa likumu glabātājiem. Viņš mums uzticējis svētu un mūžīgu patiesību, kas jāsniedz citiem uzticīgos brīdinājumos, rājienos un pamudinājumos. — 5T, 381. (1885)

Dievs septītās dienas adventistus ir izredzējis kā īpašus, no pasaules atšķirtus ļaudis. Ar lielo sava Vārda patiesības lauzni Viņš tos ir izcirtis no pasaules akmeņlauztuvēm un izvedis savienībā ar Sevi. Viņš tos ir darījis par saviem pārstāvjiem un aicinājis būt par Viņa sūtņiem pēdējā glābšanas darbā. Tiem jāsniedz pasaulei vislielākās patiesības bagātības, kādas jebkad uzticētas mirstīgajiem, vissvinīgākie brīdinājumi, kādus jebkad Dievs sūtījis pasaulei. — 7T, 138. (1902)

Septītās dienas adventisti īpašā nozīmē ir likti pasaulē par sargiem un gaismas nesējiem. Viņiem uzticēts pēdējais brīdinājums [46] bojā ejošajai pasaulei. Pār viņiem no Dieva Vārda spīd brīnišķa gaisma. Tiem uzdots vissvinīgākais darbs — pirmās, otrās un trešās eņģeļa vēsts pasludināšana. Otra tik nozīmīga darba vienkārši nav, tādēļ tie nedrīkst pieļaut, lai kaut kas cits vēl saistītu viņu uzmanību. — 9T, 19. (1909)

Iemesli, kādēļ tika organizēta SDA draudze

Mūsu skaitam pieaugot, kļuva skaidrs, ka bez jebkādas organizācijas formas radīsies liels sajukums un darbs nevarēs sekmīgi attīstīties. Organizācija bija nepieciešama sludinātāju atbalstīšanai, darba izvēršanai jaunos laukos, draudžu un sludinātāju saimes pasargāšanai no necienīgiem locekļiem, draudzes īpašumu pārvaldīšanai, patiesības izplatīšanai ar preses starpniecību un vēl daudzu citu mērķu sasniegšanai. (..)

Dieva Gars deva gaismu, ka draudzē jābūt kārtībai un pilnīgai disciplīnai, — ka organizācija ir ļoti nepieciešama. Kārtība un organizētība redzama visos Dieva darbos plašajā Universā. Kārtība ir Debesu likums, un tai vajadzētu būt arī Dieva ļaužu likumam virs Zemes. — TM, 26. (1902)

Organizācija būs nepieciešama vienmēr

Ja draudzes nebūs tā organizētas, ka spēj nodrošināt un uzturēt kārtību, tad tām nākotnē nav nekādu cerību; tās izirs un izklīdīs. — 1T, 270. (1862) [47]

Ak, kā sātans līksmotos, ja tam izdotos ielauzties šo ļaužu vidū un radīt sajukumu darba laikā, kad vissvarīgākais ir pilnīga organizācija kā vislielākais spēks, lai novērstu neīstas atmodas un atspēkotu prasības, ko neapstiprina Dieva Vārds! Mūsu robežlīnijām jābūt

skaidrām, lai nesagrautu organizāciju un kārtību, kas radīta gudrā, rūpīgā darbā. Nedrīkst atļaut rīkoties nemierīgiem elementiem, kas vēlas darbu pārvaldīt.

Daži izteikuši domu, ka tuvojoties laika beigām, katrs Dieva bērns darbosies neatkarīgi no jebkuras reliģiskās organizācijas. Bet Kungs man ir rādījis, ka šajā darbā nevar būt nekas tāds, kur cilvēks varētu justies neatkarīgs no citiem. — 9T, 257., 258. (1909)

Tuvojoties pēdējai krīzei, tā vietā, lai uzskatītu, ka kārtība un saskaņota darbība vairs nav tik svarīga, mums jāstrādā vēl saliedētāk nekā iepriekš. — 3SM, 26. 1892)

Dieva draudzes īpašā autoritāte

Dievs savai draudzei ir piešķīris īpašu autoritāti un spēku, kuru nevienam nav tiesības neievērot un nicināt, jo, to darīdams, tas nicina Dieva balsi. — 3T, 417. (1875) Dievs savu draudzi ir apveltījis ar visaugstāko varu zem debesīm. Tā ir Dieva balss, kas atskan Viņa draudzē [48] apvienotajos ļaudīs, un tā ir jāciena un jāņem vērā. — 3T, 451. (1875)

Garīga vājuma un akluma laiks

Es apstiprinu to, kas tika sacīts Mineapolisā, ka draudzē ir nepieciešama reforma. To jārealizē dzīvē, jo ļaudis, kurus Dievs ir aplaimojis ar savām svētībām: lielu gaismu, dārgām iespējām un priekšrocībām, tagad raksturo garīgs aklums un vājums. Tie no dažādām draudzēm izgāja kā reformatori, bet tagad rīkojas līdzīgi tām. Tomēr mēs ceram, ka otrreizēja iziešana nebūs vajadzīga. (*Piezīme:* Tas ir vienīgais zināmais Elenas Vaitas izteiciens, kas uzsver, ka viņa varēja zaudēt uzticību SDA draudzes organizācijai. Šeit izteiktās šaubas turpmāko 26 gadu laikā vairs nekad neatkārtojās). Mēs centīsimies saglabāt "Gara vienprātību caur miera saiti", tajā pašā laikā ar vārdiem un rakstiski nepārtraukti vēršoties pret fanātismu. — EGW* 1888., 356-357. (1889)

Par tiem, kas lepojās ar savu gaismu, bet tajā nestaigāja, Kristus sacīja: "Es jums saku: Tīrai un Sidonai vieglāk būs soda dienā nekā jums. Un tu, Kapernauma, vai tu nebiji līdz debesīm paaugstināta? (Kā septītās dienas adventisti ar lielo gaismu). Tu līdz ellei tiksi nogāzta, jo, ja Sodomā tādi brīnumi būtu notikuši, kas notika tevī, tad tā stāvētu vēl šodien". — RH, 01. 08. 1893.[49]

Draudze atrodas Laodiķejas stāvoklī. Tajā nav Dieva klātbūtnes. — 1NL, 99. (1898)

Draudzes vadība varu izlieto nelietīgi

Vispasaules Savienība pati sevi samaitā ar nepareiziem ieskatiem un principiem. (..)

Cilvēki ir negodīgi izmantojuši tos, kurus viņi uzskatīja kā sev pakļautus. Viņi ir apņēmušies tiem uzspiest savus noteikumus; viņi vēlas valdīt vai arī, lai viss iet bojā. (..)

Patvaļīgā vara, kas arvien vairāk pieaugusi, it kā amats un vieta cilvēkus darītu par dieviem, manī izraisījusi lielas rūpes, un no tās vajadzētu baidīties. Tā ir lāsts visur un visiem, kas vien to praktizē. — TM, 359-361. (1895)

Visumā pārāk daudz svarīgas atbildības uzticētas nedaudziem cilvēkiem, un daži no tiem nedara Dievu par savu padomdevēju. Ko šie cilvēki zina par darba vajadzībām ārzemēs? Kā viņi var izšķirt jautājumus, ar kuriem informācijas nolūkos pie tiem vēršas citi? Tiem, kas dzīvo ārzemēs, būtu nepieciešami vismaz trīs mēneši, lai saņemtu atbildi uz saviem jautājumiem, pat ja rakstītu nekavējoties. — TM, 321. 1896)

Tālās zemēs dzīvojošie nevar rīkoties pēc savas izpratnes, kamēr uz savu rakstisko pieprasījumu nav saņēmuši atļauju no Batl-krīkas. Lai sāktu kaut ko darīt, tiem no turienes jāgaida atbilde "jā" vai "nē". — SpT-A, (9) 32. (1896) [50]

Nav gudri par Vispasaules Savienības priekšnieku izvēlēties tikai vienu vīru. Vispasaules Savienības darbs ir paplašinājies, un dažas lietas ir nevajadzīgi sarežģītas. Ir atklājies izšķiršanās spēju trūkums. Darba lauku vajadzētu sadalīt vai arī izdomāt kādu citu plānu, kā izmainīt lietu pašreizējo kārtību. — TM, 342. (1896)

Piezīme: SDA draudze tika organizēta l863. gadā, kad draudzē bija 3500 locekļi, sešas vietējās savienības un 30 iesvētīti sludinātāji. Vispasaules Savienība sastāvēja no trim cilvēkiem. Tādos apstākļos Vispasaules Savienības prezidents varēja tikt galā ar padomu došanu. Viņš varēja būt klāt katrā svarīgākā sanāksmē un personīgi ziedot laiku arī izdevniecības darbam. Bet pēc 1896. gada draudze ievērojami paplašinājās un izgāja ārpus ASV robežām, darbojoties Eiropā, Austrālijā un Āfrikā, tādēļ vienam cilvēkam vairs nebija iespējams vadīt tik plašu darba lauku. Elena Vaita aicināja darbu sadalīt, lai draudzes locekļi visā pasaulē nevērstos pēc padoma pie viena vienīga cilvēka. Tā draudze nonāca pie sadalījuma ūnijās un divīzijās.

Nesaprātīgi vadītāji nevar runāt Dieva vietā

Batl-krīkas balss, ko uzskatīja par autoritāti sanāksmēs, spriežot, kā darīt darbu, vairs ilgāk nav Dieva balss. — 17MR, 185. (1896) Tas bija pirms vairākiem gadiem, kad es Vispasaules Savienību uzskatīju par Dieva balsi. — 17MR, 216. (1898) Šiem vīriem vajadzēja stāvēt svētā vietā, lai tautai varētu būt par Dieva balsi, — kā mēs kādreiz uzskatījām [51] Vispasaules Savienību, — bet tagad tas ir pagātnē. — GCB, 03. 04. l901, 25. lpp.

Nav nepieciešamības dibināt jaunu draudzi

Jūs izņemat no Liecībām atsevišķus fragmentus, kas runā par pārbaudes laika beigām, par sijāšanu Dieva ļaužu vidū, un runājat par iziešanu no šiem ļaudīm, par skaidrākas, svētākas

draudzes rašanos. Tas viss patīk ienaidniekam. (..) Ja daudzi pieņemtu jūsu izvirzītos uzskatus un runātu un rīkotos saskaņā ar tiem, tad mēs būtu liecinieki vienai no lielākajām fanātiskajām kustībām, kāda jebkad ir redzēta septītās dienas adventistu vidū. Tieši to vēlas sātans. — 1SM, 179. (1890)

Kungs jums nav devis vēsti nosaukt Septītās dienas adventistu draudzi par Bābeli un aicināt ļaudis no tās iziet. Visi iemesli, ko jūs šajā jautājumā varat minēt, mani nespēj pārliecināt, tāpēc ka Kungs man ir devis neapstrīdamu gaismu, kas ir pretēja tādai vēstij. (..)

Es zinu, ka Kungs mīl savu draudzi. Tā nav jādezorganizē vai jāsaskalda neatkarīgos atomos. Tādā rīcībā nav ne mazākās konsekvences, nav ne vismazākā pierādījuma, ka tam tā būtu jānotiek. — 2SM, 63., 68., 69. (1893)

Es jums saku, brāļi, ka Kungam ir organizēta draudze, ar kuru Viņš pabeigs savu darbu... Kad vien kāds atdalās no organizētās draudzes, kas ievēro Dieva baušļus, kad tas sāk draudzi svērt uz saviem cilvēciskajiem svariem [52] un izteikt savus nopēlumus, — tad varat būt droši, ka to nevada Dievs. Viņš ir nomaldījies. — 3SM, 17.,18.(1893)

Dievs ieviesīs kārtību

Nevajag šaubīties vai baidīties, ka darbs būs nesekmīgs. Darba priekšgalā ir Dievs, un Viņš visu nokārtos. Ja ir nepieciešami pārkārtojumi vadošajās aprindās, Dievs par to rūpēsies un izlabos katru nepareizību. Ticēsim, ka šo brīnišķo kuģi, kurā atrodas Viņa ļaudis, Kungs droši ievedīs ostā. — 2SM, 390. (1892)

Vai Dievam nav dzīvas draudzes? Nē, Viņam ir draudze, bet tā vēl ir tikai cīnītāja, tā vēl nav uzvarētāja. Mēs skumstam, ja tās vidū ir kļūdaini locekļi, ja starp kviešiem aug nezāles. (..)

Lai gan draudzē sastopams ļaunums un tas būs līdz pasaules galam, tomēr draudzei šajās pēdējās dienās jābūt par gaismu pasaulē, ko grēks aptraipījis un demoralizējis. Draudze, novājināta un nepilnīga, kam vajadzīgi rājieni, brīdinājumi un padomi, ir vienīgais priekšmets virs zemes, kam Kristus veltī savu visaugstāko uzmanību. — TM, 45., 49. (1893)

Sātana spēki nekad negūs virsroku. Trešā eņģeļa vēsti pavadīs uzvara. Kā Kunga karapulku Vadonis lika sagrūt Jērikas mūriem, tā uzvarēs arī ļaudis, kas ievēro Viņa baušļus, un visi pretošanās spēki tiks sakauti. — TM, 410. (1898) [53]

Neatliekama vajadzība sadalīt pienākumus

(E.G.Vaitas uzruna, atklājot Vispasaules Savienības konferenci 1901.g. 02.04. Batl-krīkā).

Reorganizācija — lūk, kas mums šodien vajadzīgs. Mums nepieciešams sākt no pamata un

celt pēc citiem, atšķirīgiem principiem. (..)

Šeit atrodas ļaudis, kas vada mūsu dažādos darba virzienus izglītības sistēmā un draudzē, kas ieradušies no dažādām vietām un atšķirīgiem štatiem. Viņi visi pārstāv daudzus locekļus un ir tiesīgi apspriest un pieņemt ieteiktos plānus. Vadībā jāatrodas vairāk kā vienam, diviem vai trim cilvēkiem, lai tiešām varētu rūpēties par lielo pasaules lauku. Darbs ir visai plašs, un viena cilvēka prāts nav spējīgs izplānot visus priekšā stāvošos pasākumus. (..)

Un tagad vēlos teikt, ka Dievs nevienam no mums nav devis ķeizara tiesības, lai kontrolētu vienu vai otru darba virzienu. Darbs lielā mērā ir bijis ierobežots, cenšoties to viscaur pārraudzīt. (..) Tāpēc ir nepieciešama reorganizācija: varu un spēku vajag koncentrēt noteiktās komitejās. — GCB, 03.04. 1901. 25., 26.lpp.

Ir jāorganizē vairākas jaunas ūnijas, tādas, kā pēc Dieva prāta tika izveidotas Austrālijā. (..) Nav vajadzības ar jautājumiem vērsties tūkstošiem kilometru tālu uz Batl-krīku, lai no turienes saņemtu padomu, uz kuru būtu jāgaida vairākas nedēļas. Vadoties no pareiziem principiem, attiecīgiem cilvēkiem uz vietas jāizlemj, ko darīt. — GCB, 05.04.1901. 69., 70.lpp.[54]

Atsauksmes par 1901. gada Vispasaules Savienības sesiju

Kā jūs uzskatāt, kurš bija mūsu vidū kopš šīs Vispasaules Savienības sesijas sākuma? Kurš novērsa nevajadzīgos problēmātiskos iebildumus, kas tādās sanāksmēs parasti rodas? Kurš vēl piedalījās kopā ar visiem klātesošajiem šajā svētnīcā? — Debesu Dievs un Viņa eņģeļi. Un viņi neieradās, lai mūs saplosītu gabalos, bet lai veidotu pareizu, mierīgu spriedumu. Tie bija mūsu vidū, lai Dieva uzdevumā aizsargātu no tumsas spēkiem un novērstu šķēršļus Viņa darba uz priekšu virzīšanai. (..)

Nekad savā dzīvē es neesmu bijusi tik izbrīnīta, kā vērojot notikumu pavērsienu šajā sanāksmē. Tas nebija mūsu nopelns, to darīja Dievs. Man par to jau tika doti norādījumi, bet, kamēr sanāksme vēl nebija beigusies, es nespēju pilnībā aptvert šo norādījumu jēgu. Bet Dieva eņģeļi vienmēr bija klāt, piedaloties sanāksmē. Es vēlos, lai ikviens to atcerētos, un atcerētos arī to, ko Kungs ir sacījis, ka Viņš dziedinās savas tautas vainas. — GCB, 25.04.1901. 463., 464. lpp.

Vispasaules Savienības sesijas laikā Kungs savas tautas labā darīja lielas lietas. Katru reizi, kad atceros šo sanāksmi, mani pārņem patīkams, priecīgs, svinīgs noskaņojums, izraisot dvēselē pateicības jūtas. Mēs te varam saskatīt sava Kunga un Glābēja vareno roku. Mēs pagodinām Viņa svēto vārdu, jo Viņš izglāba savu tautu. — RH, 26.11.1901. [55]

Lai Vispasaules Savienība nediktētu savus noteikumus vietējām Savienībām, radās nepieciešamība veidot ūnijas. Vispasaules Savienības vara nedrīkst atrasties viena, divu

vai sešu cilvēku rokās; tai jābūt ļaužu padomei, kas pārstāv atsevišķās divīzijas. — MS26. 03.03. 1903.

Piezīme: Ja kāds vēlas saņemt papildus informāciju par organizatoriskajām izmaiņām, kas tika panāktas 1901. gada Vispasaules Savienības sesijas laikā, tad jāiepazīstas ar SDA Enciklopēdijas 10. sējuma materiāliem, 1050-1053. lpp.

Uzticība SDA draudzes organizācijai tiek atjaunota

Mēs tagad nedrīkstam novērsties no Dieva dotā pamata. Mēs nedrīkstam iekļauties kādā jaunā organizācijā, jo tāda rīcība nozīmētu atkrišanu no patiesības. — 2SM, 390. (1905)

Es esmu pamācīta sacīt septītās dienas adventistiem visā pasaulē: Dievs mūs ir aicinājis kā tautu būt Viņam par īpašu dārgumu. Pēc Viņa plāna draudzei virs zemes jāstāv pilnīgi vienotai Garā un Kunga padoma spēkā līdz laika galam. — 2SM, 397. (1908)

Reizēm, kad maza cilvēku grupa, kam uzticēta darba galvenā atbildība, Vispasaules Savienības vārdā ir centusies ieviest neprātīgus plānus un ierobežot Dieva darbu, es esmu sacījusi, ka Vispasaules Savienības balsi, ko pārstāvēja šie nedaudzie cilvēki, vairs nevaru uzskatīt par Dieva balsi. Bet tas nenozīmē, ka nevajadzētu ievērot Vispasaules Savienības lēmumus, [56] kas pieņemti, sapulcējoties pareizi izraudzītiem delegātiem no visām lauka daļām. Vispasaules Savienībā kopā sanākušiem Viņa draudzes pārstāvjiem Dievs ir piešķīris autoritāti. Dažiem draud briesmas kļūdīties, viena vīra vai nelielas cilvēku grupas uzskatiem dāvāt tikpat pilnīgu atbalstu un uzticību, kādu Dievs piešķīris savai draudzei Vispasaules Savienības balsī un spriedumā, kad tā sanākusi, lai plānotu Viņa darba attīstīšanu un uz priekšu iešanu. — 9T, 260., 261. (1909)

Dievs savai draudzei piešķīris autoritāti un spēku, ko neievērojot vai nicinot neviens nav attaisnojams, jo tas, kas to dara, nicina Dieva balsi. — AA, 164. (1911)

Es esmu visai priecīga un pateicīga, apzinoties, ka Israēla Dievs vēl vienmēr vada savu tautu un ka Viņš būs ar to kopā līdz galam. — 2SM 406. (1913)

V. K. Vaita (Elenas Vaitas dēla) paziņojums

Es viņai (misis Lidijai Skotai) apliecināju, kā māte skatās uz atlikuma draudzi, un ka viņas veselīgā [57] mācība balstās uz to, ka Dievs atkāpšanos šajā draudzē nepieļaus līdz tādam stāvoklim, ka vajadzētu no tās iziet un meklēt citu draudzi. — V. K. Vaita vēstule E. E. Andreusam, 23.05.1915.

Vēl joprojām nepieciešama garīga atjaunošanās

Kādu dienu ap pusdienas laiku es rakstīju par darbu, ko varēja paveikt pēdējā Vispasaules Savienības konferencē (1901), ja atbildīgajās vietās esošie vīri būtu paklausījuši Dieva gribai un gājuši pa Viņa ceļu. Tie, kas saņēmuši lielu gaismu, nav staigājuši gaismā. Sanāksme beidzās, un lūzums nebija noticis. Cilvēki nepazemojās Kunga priekšā, kā to būtu vajadzējis darīt, un tādēļ nesaņēma Svēto Garu.

Tā es turpināju rakstīt, līdz zaudēju apziņu, un man šķita, ka redzu notikumu attīstību Batlkrīkā. Mēs bijām sapulcējušies dievkalpojumu namā. Tika lūgts, dziedātas slavas dziesmas, un pēc tam atkal ļaudis lūdza. Tika izteikti visnopietnākie aicinājumi. Sapulcē bija jūtama Svētā Gara klātbūtne. (..)

Neviens nejutās par lepnu, lai dziļi un izjusti atzītu savus grēkus, un šo pasākumu vadīja iespaidīgi vīri, kam līdz šim bija pietrūcis drosmes, lai atzītos savos grēkos.

Tādu līksmību dievkalpojumu namā es vēl nekad nebiju dzirdējusi.

Kad atguvu samaņu, uz brīdi nespēju aptvert, kur es atrodos. Rokā vēl arvien turēju savu spalvaskātu. Tad pēkšņi izdzirdu vārdus: "Tā [58] tas varēja būt. Visu to Kungs labprāt gribēja darīt savu ļaužu labā. Visas Debesis vēlējās parādīt žēlastību un laipnību". Un es nodomāju, kādu gan stāvokli mēs būtu varējuši sasniegt, ja pēdējā Vispasaules Savienības konferencē būtu padarīts pilnīgs darbs. — 8T, 104-106. (1903)

Mani dziļi ietekmēja nesen nakts atklāsmē redzētie skati. Šķita, ka daudzās vietās veidojas ievērojamas kustības — atmodas darbs. Atsaucoties uz Dieva aicinājumu, mūsu ļaudis nostājās vienotā frontē. — TM, 515. (1913)

Piezīme: E.Vaitas pirmā vēsts, kas tika adresēta 1913. gada Ģenerālkonferences sesijai.

Dievs pret savu tautu izturas ar pacietību

Par nožēlošanu, draudze cieš zaudējumus un tai nav tādas veiksmes, kādu sagaida Tās Atpircējs, bet tomēr Kungs neatstāj savu tautu. Viņš vēl arvien pret tiem izturas pacietīgi ne kāda viņu labuma dēļ, bet lai patiesības un taisnības ienaidnieku priekšā netiktu pazemots Viņa vārds, un lai sātaniskajiem spēkiem nebūtu iespējas līksmoties par Dieva tautas iznīcināšanu. Viņš ilgi panes tās ietiepību, neticību un nespēju izšķirties. Viņš to audzina ar apbrīnojamu pacietību un līdzcietību. Ja tie ieklausās Viņa norādījumos, Kungs atbrīvo tos no grēcīgās noslieces, izglābj un dara par savas žēlastības spēka mūžīgiem pieminekļiem. — ST, 13.11.1901.

Mums vajadzētu atcerēties, ka draudze, lai arī novājināta un nepilnīga, ir vienīgā virs

Zemes, [59] kam Kristus dāvā savu visaugstāko uzmanību un vislielākās rūpes. Viņš pastāvīgi par to modri gādā un stiprina ar savu Svēto Garu. — 2SM, 396. (1902)

Dievs strādā ar tiem, kas Viņam uzticas

Kungam Jēzum vienmēr ir bijuši izredzēti uzticīgi ļaudis. Kad jūdu tauta atmeta Dzīvības Kungu, Kristu, Viņš tiem atņēma valstību un nodeva to pagāniem. Saskaņā ar šo principu Dievs turpina darboties katrā sava darba nozarē. Kad draudze Kunga vārdam parāda neuzticību, lai kāds arī nebūtu tās augstais un svētais aicinājums, Dievs turpmāk ar tiem nevar sadarboties. Tādā gadījumā svarīgu pienākumu pildīšanai tiek izraudzīti citi. Un, ja arī tie, savukārt, negrib šķirties no katras grēcīgas, netaisnas rīcības, ja tie pilnībā nenostiprina skaidros un svētos principus, tad Dievs tiem pieļauj ciešanas, lai tos pazemotu, bet, ja neatgriežas, atbrīvo no viņu pienākumiem. — 14MR, 102. (1903)

Tiks tiesāti saskaņā ar saņemto gaismu

Septītās dienas adventistu draudzi svērs svētnīcas svaros. To tiesās atbilstoši tai piešķirtajām priekšrocībām un izdevībām. Ja tās garīgie panākumi nesaskanēs ar šīm priekšrocībām, ko Kungs par bezgalīgu maksu sagādājis, ja piešķirtās svētības nebūs to sagatavojušas izpildīt uzticēto darbu, tad par draudzi tiks pasludināts spriedums: "Atrasta par vieglu." To tiesās pēc piešķirtās gaismas, [60] pēc dotajām izdevībām.

Norādot uz dārgo kalpošanas spēju iznīkšanu, mums ir dota svinīga brīdinājuma vēsts: "Piemini, no kā tu esi atkritis, atgriezies un dari pirmos darbus". (Atkl. 2:5) (..)

(*Piezīme:* 1902. gada 18. februārī līdz pamatiem nodega Batl-krīkas sanatorija, vislielākā un vispazīstamākā adventistu iestāde visā pasaulē. Pēc tam, 1902. gada 30. decembrī, ar uguni tika iznīcināta izdevniecība).

Ja draudze, ko saraudzējusi viņas pašas atkrišana, nenožēlos grēkus un neatgriezīsies, tad tā ēdīs sava darba augļus, līdz pati sev kļūs riebīga. Ja tā stāvēs pretī ļaunumam un izvēlēsies labo, ja tā pazemībā meklēs Dievu un tieksies pēc sava augstā aicinājuma Kristū, stāvot uz mūžīgās patiesības platformas un ticībā satverot tai dotās atziņas, tad tā tiks dziedināta. Tad tā parādīsies Dieva dotajā vienkāršībā un skaidrībā, šķirta no zemes dzīves viltīgajiem darījumiem, rādot, ka patiesība to tiešām ir atbrīvojusi. Tad tās locekļi būs īsti Dieva pārstāvji, Viņa izredzētie ļaudis. — 8T, 247 -251. (1903)

Israēla vēsture — brīdinājums mums

Šajās pēdējās dienās Dieva tautai draudēs tās pašas briesmas, kas senajam Israēlam. Kas nebūs uzklausījuši Dieva brīdinājumu, sastapsies ar grūtībām, kuras kādreiz pārdzīvoja senais Israels, un neieies dusā neticības dēļ. Senais Israēls daudz cieta no [61] savas stūrgalvības un nesvētās sirds. Dieva tautas pilnīgās atmešanas iemesls bija neticība,

pašpaļāvība, prāta aklums un sirdscietība. Viņu vēsturē mēs varam saskatīt sev iedegtu brīdinājuma signālu.

"Pielūkojiet brāļi, ka kādā no jums nebūtu neticības ļaunā sirds, atkāpjoties no dzīvā Dieva. (..) Bet pamāciet cits citu katru dienu, kamēr vēl saka šodien, lai kādam no jums sirds netiktu apcietināta ar grēka viltību". (Ebr.3:12,14) Letter, 30, 1895.

Draudze, kas cīnās, vēl nav pilnīga

Draudze, kas cīnās, vēl nav uzvarētāja, un Zeme nav Debesis. Draudze sastāv no kļūdainiem, nepilnīgiem cilvēkiem, kas tikai mācās Kristus skolā, lai iegūtu labus ieradumus, disciplinētību un audzināšanu šai un nākamajai, nemirstīgajai dzīvei. — ST, 04.01.1883.

Daži cilvēki, šķiet, domā, ka, ieejot draudzē, piepildās visas viņu cerības, ka tur tie sastapsies tikai ar tādiem ļaudīm, kas ir skaidri un pilnīgi. Viņi ir dedzīgi ticībā un, redzot draudzes locekļu kļūdas, saka: "Mēs atstājām pasauli, lai nebūtu jābiedrojas ar ļauniem raksturiem, bet ļaunums ir arī šeit". Un viņi jautā tāpat, kā kalps līdzībā: "No kurienes tad radusies nezāle?" Bet mums nav jāapmulst, jo Kungs nav devis iemeslu domāt, ka draudze ir pilnīga, un visa mūsu dedzība nepadarīs draudzi cīnītāju tik tīru [62] kā draudzi uzvarētāju. — TM, 47. (1893)

Uzvarētāja draudze būs uzticīga un Kristus raksturam līdzīga

Darbs drīz tiks pabeigts. Uzticīgie cīnošās draudzes locekļi kļūs par līksmu uzvarētāju draudzi. — Ev, 707. (1892)

Kristus dzīve bija pārpilna ar Dieva mīlestības vēsti, un Viņš dedzīgi ilgojās šo pāri plūstošo mīlestību nodot tālāk citiem. Viņa seja mirdzēja gaišā līdzjūtībā, visu Viņa izturēšanos un uzvedību raksturoja žēlsirdība, pacietība un mīlestība. Katram Viņa cīnošās draudzes loceklim, ja tas vēlas pievienoties uzvarošajai draudzei, jāatklāj tās pašas rakstura īpašības. — FE, 179. (1891) [63]

Nodaļa 5. Atlikuma Draudzes Uzticīgā Dzīve

Divkārša dzīve

Šajā laikmetā, tieši pirms Kristus otrās atnākšanas debesu padebešos, ir darāms tāds pats darbs, kādu darīja Jānis. Dievam vajadzīgi cilvēki, kas sagatavotu ļaudis pastāvēt Kunga lielajā dienā. (..) Lai sniegtu tādu vēsti, kādu sludināja Jānis, mums vajadzīgi viņam līdzīgi piedzīvojumi. Mūsos jātiek padarītam tādam pašam darbam. Mums jāraugās uz Dievu un, skatoties uz Viņu, jāpazaudē no redzesloka pašiem savs "es". — 8T, 332.,333. (1904)

Savienība ar Dievu darīs cēlāku raksturu un dzīvi. Cilvēki sapratīs, tāpat kā no pirmajiem mācekļiem redzēs, ka mēs esam bijuši ar Jēzu. Tas strādniekiem dos tādu spēku, ko nekur citur nevar iegūt. Tie nedrīkst pieļaut, ka šis spēks aizietu zudumā. Mums jādzīvo divkārša dzīve — pārdomu un rosmes pilna dzīve, klusu lūgšanu un nopietna darba dzīve. — MH, 512. (1905)

Jūsu dzīves darbs būs lūgšanas un pūles, pūles un lūgšanas. Jums jālūdz tā, it kā spējas būtu atkarīgas vienīgi no Viņa un slava pienāktos tikai Dievam, bet darbs būtu jūsu pienākums. — 4T, 538. (1881) [64]

Neviens cilvēks nevienu dienu vai stundu nevar būt drošs bez lūgšanas. — GC, 53O. (1911)

Tas, kas neko nedara, bet tikai lūdz, drīz vien pārstās lūgt. — SC, 101. (1892)

Stipri nopamatoti Kristū

Tuvojas vētra, vētra, kas pārbaudīs katra cilvēka ticību. Ticīgajiem ļaudīm tagad jābūt stipri nopamatotiem Kristū, vai arī tie tiks aizrauti dažādos maldos. — Ev, 361., 362. (1905)

Būtu labi, ja mēs katru dienu kādu stundu pavadītu, pārdomājot Kristus dzīvi. Mums to vajadzētu aplūkot posmu pa posmam, ļaujot iztēlei uztvert katru ainu, sevišķi Viņa dzīves pēdējās dienas. — DA, 83. (1898)

Vienīgā aizsardzība pret ļaunumu ir Kristus iemājošana sirdī, ticot Viņa taisnībai. Nebūdami dzīvā savienībā ar Dievu, mēs nekad nespēsim atvairīt egoisma nesvēto ietekmi, izdabāšanu savām iegribām un kārdinājumu grēkot. Mēs varam atstāt daudz ļaunu ieradumu, varam uz laiku pārtraukt attiecības ar sātanu, bet bez dzīvas sadraudzības ar Dievu, bez mūsu pakļaušanās Viņam ik mirkli mēs tiksim uzvarēti. Neiepazīstoties personīgi ar Kristu, neuzturot ar Viņu pastāvīgu sadraudzību, mēs esam atkarīgi no ienaidnieka žēlastības un beidzot būsim spiesti izpildīt tā pavēles. — DA, 324. (1898) [65]

Kristum, krustā sistajam Kristum, vajadzētu būt mūsu pārdomu un sarunu tematam, mūsu visdziļākā prieka avotam. — SC, 103., 104. (1892)

Svētā Gara pārveidojošais darbs

Cilvēka sirds nekad neiepazīsies ar pilnīgu laimi, pirms tā nebūs pakļāvusies pārveidojošajam Dieva Gara iespaidam. Atdzimušo dvēseli Gars pārveidos Jēzus Kristus līdzībā. Pateicoties Viņa iespaidam, ienaids pret Dievu nomainās ar ticību un mīlestību, lepnums — ar pazemību. Sirds iepazīstas ar patiesības skaistumu, un Kristus tiek pagodināts ar brīnišķām pārveidota rakstura īpašībām. — OHC, 152. (1896)

Mūsu dabā nav nevienas tieksmes, nekādu gara spēju vai sirds nodomu, ko no acumirkļa uz acumirkli nevajadzētu pakļaut Dieva Gara vadībai. — PP, 421. (1890)

Svētais Gars apgaismo mūsu tumsu, dod izpratni mūsu nezināšanā un palīdz mums tik daudzveidīgajās vajadzībās. Bet mūsu domām pastāvīgi jābūt pievērstām Dievam. Ja mēs atļaujam, ka prātu pārvalda pasaules iespaidi, ja mums nav vēlēšanās pielūgt un domās kavēties pie Tā, kas ir mūsu gudrības un spēka Avots, — Gars nebūs kopā ar mums. — OHC, 154. (1904)

Nepieciešamība pētīt Bībeli

Atjaunotā sirds nevarēs palikt neaptraipītā stāvoklī, ja tā diendienā nelietos Dieva Vārdā atrodamo sāli. [66] Dievišķās svētības mums jāsaņem katru dienu, jo citādi cilvēks nevar saglabāt savas attiecības ar Dievu. — OHC, 215. (1897)

Lai jūsu ticība ir nopamatota Dieva Vārdā. Turieties stipri pie patiesības dzīvās liecības. Uzlūkojiet Kristu kā personīgu Pestītāju. Viņš ir bijis un mūžīgi paliks Laikmetu Klints.— Ev, 362. (1905)

Kristiešiem jāsagatavojas uz notikumiem, kas drīz pārsteigs pasauli, un šī sagatavošanās veicama, čakli pētot Dieva Vārdu un cenšoties pakļaut savu dzīvi tā priekšrakstiem. — PK, 626. (1914)

Pēdējā lielajā cīņā pastāvēs vienīgi tie, kas būs nostiprinājušies Bībeles patiesībās. — GC, 593., 594. (1911)

Tikai tie, kas būs čakli pētījuši Rakstus un mīlēs patiesību, tiks pasargāti no briesmīgās pievilšanās, kas apņems visu pasauli. — GC, 625. (1911)

Mūsu ļaudīm jāsaprot Dieva neapstrīdamās patiesības; viņiem vajadzīgas sistemātiskas zināšanas par atklāto patiesību pamatlikumiem, kas tos sagatavos notikumiem, kas piemeklēs Zemi, un neļaus dažādiem mācību vējiem aizraut tos sev līdzi. — 5T, 173. (1885)

Mācieties Svēto Rakstu tekstus no galvas

Katru dienu vairākas reizes dārgos zelta mirkļus [67] vajadzētu veltīt lūgšanām un Rakstu pētīšanai, jo tikai tā iespējams atmiņu bagātināt ar Rakstu tekstiem, lai dvēsele varētu garīgi dzīvot. — 4T, 459. (1880)

Dārgais Dieva Vārds ir standarts jauniešiem, kas vēlas būt uzticīgi Debesu Ķēniņam. Lai viņi mācās Svētos Rakstus, savā atmiņā ienesot tekstu pēc teksta un iepazīstoties ar Kunga izteiktajām atziņām. — ML, 315. (1887)

Uzceliet sev visapkārt sienu no Svētajiem Rakstiem, un jūs redzēsit, ka pasaule nav spējīga to nojaukt. Iemācieties no galvas Svēto Rakstu tekstus, un, kad sātans ierodas ar savām kārdināšanām, stājieties tam pretī ar "Stāv rakstīts!" Tādā veidā sātana kārdināšanas sagaidīja un tām pretojās mūsu Kungs. — RH, 10.04.1888.

Izgreznojiet savas atmiņas galerijas ar dārgajiem Kristus vārdiem. Tie ir daudz, daudz vērtīgāki par sudrabu un zeltu. — 6T, 81. (1900)

Ņemiet sev līdzi uz darbu kabatas formāta Bībeli un izmantojiet katru izdevību, lai lasot iegaumētu tās dārgos apsolījumus. — RH, 27.04.1905.

Pienāks laiks, kad rakstītais Vārds daudziem nebūs pieejams, bet, ja tas būs saglabāts viņu atmiņā, tad to neviens nevarēs atņemt. — MR,760. 24.(1906)

Apgūstiet Dieva Vārdu! Dārgos apsolījumus iemācieties no galvas, lai tad, kad mums atņems [68] Bībeli, Dieva Vārds vēl tomēr paliktu mūsu īpašumā. — 10MR, 298. (1909)

Atklāsmes grāmatas 14. nodaļa — Dieva tautas glābšanas enkurs

Šajās pēdējās dienās mums ir pienākums noskaidrot pirmās, otrās un trešās eņģeļu vēsts pilnīgo nozīmi. Visai mūsu darbībai jābūt saskaņā ar Dieva Vārdu. Pirmā, otrā un trešā eņģeļa vēsts vienotas un izteiktas Atklāsmes grāmatas 14. nodaļā, sākot no 6. panta. — 13MR, 68. (1896)

Daudziem, kas pieņēma trešo eņģeļa vēsti, nebija piedzīvojumu pirmās un otrās vēsts pasludināšanā. Sātans to saprata un plānoja, kā viņus iznīcināt. Bet trešais eņģelis tiem norādīja uz vissvētāko vietu, un arī tiem, kam bija piedzīvojumi no pagājušajām vēstīm, bija rādīts ceļš uz Debesu svētnīcu. Daudzi šajās eņģeļu vēstīs saskatīja pilnīgu, vienotu patiesības ķēdi, to pieņēma un ticībā sekoja Jēzum Debesu svētnīcā. Šīs vēstis man tika rādītas kā Dieva ļaužu enkurs. Tos, kas tās izprata un pieņēma, nespēs pārvarēt nekādas sātana pievilšanas. EW, 256. (1858)

Pieradiniet prātu ticēt Dieva Vārdam

Kas atļaujas šaubīties par Dieva Vārdu — it visur, kur vien neticībai rodas izdevība — bēdu laikam sākoties sapratīs, ka viņus ticības dēļ sagaida [69] ārkārtīga cīņa. Tad būs gandrīz neiespējami pārvarēt iespaidu, kas tur gūstā neticības garā audzināto prātu, jo tādā veidā dvēsele tiek turēta sātana valgos un nav spējīga saraut šos tīklus, kas ap to savelkas arvien ciešāk un ciešāk.

Ieņemot apšaubītāja stāvokli, cilvēks ar to sev palīgā pieaicina sātana spēkus. Vienīgā cerība neticības garā audzinātajam ir pilnīgi nodoties Pestītāja rokās un, līdzīgi bērnam, pakļaut savu gribu un ceļus Kristum, kas to var izvest no tumsas savā brīnišķajā gaismā. Cilvēks pats nav spējīgs atbrīvoties no sātana valgiem. Ja tas kopj sevī aizspriedumu, šaubu un kritikas garu, tad ar to stiprina neticību. — MS, 3. (1895)

Sagatavošanās priekšā stāvošajiem pārbaudījumiem

Ticības dēļ stājoties tiesas priekšā, Kristus kalpiem nav jābaidās, ko viņi teiks. Sagatavošanās darbam jānotiek katru dienu, sakrājot sirdī dārgās Dieva Vārda patiesības, apgūstot Kristus mācības un lūgšanā stiprinot ticību. Tad, pienākot pārbaudījumam, Svētais Gars atgādinās īpašās atziņas, kas aizsniegs klausītāju sirdi. Vajadzības brīdī Dievs liks atcerēties rūpīgās studijās uzkrātās patiesības. — CSW, 40., 41. (1900) [70]

Kad pienāks bēdu laiks, tad pat tādi ļaudis, kas šodien sludina citiem, rūpīgi apsverot savu ieņemto nostāju, atradīs, ka daudzām lietām nevar sniegt apmierinošu pamatojumu. Pirms šiem pārbaudījumiem tie nespēs saskatīt savu lielo nezināšanu. Draudzē ir daudzi, kas pārliecināti, ka saprot, kam viņi tic, tomēr līdz krīzes brīdim vēl nebūs iepazinušies ar savu vājumu. Kad, šķirti no ticības biedriem, tie būs spiesti vieni paši paskaidrot savu ticību, viņi pārsteigti ieraudzīs, cik miglaini ir bijuši uzskati par to, ko tie pieņēmuši kā patiesību. — 5T, 707. (1889)

Pārbaudiet savus tikumiskos spēkus

Spējas runāt par mūsu ticības pamatiem ir liels sasniegums, bet, ja patiesība nav iespiedusies dziļāk, dvēsele nekad netiks glābta. Sirdij jābūt attīrītai no jebkādas morālas aptraipīšanās. — OHC, 142. (1893)

Tikai nedaudzi apzinās pienākumu uzņemties kontroli pār savām domām un iztēli. Neaudzinātu prātu ir visai grūti koncentrēt uz derīgiem tematiem, bet, ja domas netiek pareizi nodarbinātas, tad tādā dvēselē reliģija nevar uzplaukt. Prātam jātiek aizņemtam ar svētām un mūžīgām patiesībām, vai arī tas lolos vieglprātīgas un vispārējas domas. Intelektuālos un morālos spēkus ir jāaudzina, un vingrinot tie attīstīsies un kļūs stiprāki. — OHC, 111. (1881)

Mums ļoti vajag izkopt un attīstīt tīras, cēlas domas un vairāk stiprināt morālos un [71] nevis zemākos, miesīgos spēkus. Lai Kungs mums palīdz atmosties no izdabāšanas savām vājībām un tieksmēm. — MK, 278. (1896)

Ēnoha piemērs

Pirms savas pārcelšanās uz Debesīm, Ēnohs kopā ar Dievu staigāja 300 gadus, un kristīga rakstura veidošanai apstākļi tad nebūt nebija labāki kā šodien. Bet kā tad Ēnohs staigāja ar Dievu? Viņš savu sirdi un prātu pieradināja pie apziņas, ka atrodas pastāvīgā Dieva klātbūtnē, un visos grūtību brīžos viņa lūgšanas tiecās pie Dieva pēc aizsardzības.

Viņš atteicās izvēlēties tādu virzienu, kas Dievam būtu nepatīkams. Viņš vienmēr izjuta Dieva klātbūtni. Lūk, viņa lūgšana: "Māci man Tavus ceļus, lai es nemaldos. Rādi, kāda ir tava griba manā dzīvē, ko man darīt, lai es Tevi pagodinātu, mans Dievs?" Tādā veidā viņš vienmēr savas dzīves ceļu saskaņoja ar Dieva likumiem un bija pilnīgi uzticīgs Debesu Tēvam, lai Viņš varētu palīdzēt. Viņam nebija pašam savu domu un gribas. Viņš tās pakļāva Tēva gribai.

Ēnohs ir to ticīgo pārstāvis, kas dzīvos pie Kristus otrās atnākšanas un tiks paņemti Debesīs, nepiedzīvojot nāvi. — 1SAT, 32. (1886)

Ēnoham vajadzēja iet caur tādām pašām kārdināšanām kā mums. Viņu apņēma sabiedrība, kas, tāpat kā mūsu laika cilvēki, nebūt nebija draudzīga taisnībai. Gaiss, kuru [72] viņš elpoja, bija saindēts ar grēku un samaitātību tāpat kā šodien, tomēr viņš dzīvoja svētu dzīvi. Viņu neaptraipīja tā laikmeta valdošie grēki, un arī mēs varam palikt skaidri un nesamaitāti. 2T, 122. (1868)

Atcerieties pagātnē saņemtās Dieva svētības

Kavējoties pie mūsu vēstures, soli pa solim apsverot mūsu virzīšanos uz priekšu līdz pat šim brīdim, es varu teikt: "Slava Dievam!" Redzot, ko Kungs ir darījis, mani pārņem izbrīna un uzticība Kristum kā Vadītājam. Mums nākotnē nav no kā baidīties, izņemot, ka mēs varētu aizmirst ceļus, pa kuriem Kungs mūs ir vadījis, kā arī Viņa dotās pamācības pagātnē. — LS, 196. (1902)

Laiks nopietnām pārdomām

Ja kādreiz ir bijis laiks nopietnām pārdomām visiem, kas bīstas Dievu, tad tāds laiks ir tagad, kad tik ļoti nepieciešama personīga dievbijība. Jautāsim sev: "Kas es esmu un kāds ir mans darbs un pienākums šodien? Kurā pusē es stāvu, pie Kristus vai ienaidnieka?" Lai katra dvēsele zemojas Dieva priekšā, jo mēs šodien neapšaubāmi dzīvojam lielajā salīdzināšanas laikā. Tieši tagad daudzu lietas tiek izskatītas Dieva priekšā, kamēr tie uz īsu brīdi atdusas savos kapos. Garantija nav jūsu ticības apliecība, bet gan mīlestības

kvalitāte. Vai dvēseles templis ir iztīrīts? Vai es esmu izsūdzējis savus grēkus un tos nožēlojis Dieva priekšā, lai tie tiktu izdzēsti? Vai mana sevis pārbaude nav bijusi pārāk paviršа? [73] Vai es esmu gatavs uz jebkuru upuri Jēzus Kristus atzīšanas dēļ? Vai es pastāvīgi apzinos, ka vairs nepiederu sev, bet Kristum, ka es ar visu savu kalpošanu piederu Dievam? — MS, 85. (1886)

Mums sev jājautā: "Kādēļ mēs dzīvojam un darbojamies? Un kāds būs tā visa rezultāts?" — ST, 21.11.1892.

Dzīve, ņemot vērā tiesas laiku

Kad es raugos uz mūsu pilsētu iedzīvotājiem, kas steidzas savos darbos, domās jautāju: vai viņi kādreiz atceras Dieva tiesas dienu, kas tik strauji tuvojas. Katram no mums vajadzētu dzīvot, domājot par šo dienu, kas vairs nav tālu. — 1SAT, 25. (1886)

Mēs nevaram atļauties dzīvot un nepievērst uzmanību Tiesas dienai, jo, kaut arī laiks ieilgst, tā tagad ir tuvu pie durvīm un ļoti steidzas. Erceņģeļa bazūne drīz pārsteigs dzīvos un uzmodinās mirušos. — CG, 560., 561. (1892)

Sagatavošanās uz Kristus atnākšanu

Ja mēs, domājot par Debesu lietām, tagad neatrodam nekādu prieku, ja mums neinteresē tuvāk iepazīties ar Dievu un dziļāk ieskatīties Kristus raksturā, ja svētums mums nemaz nešķiet pievilcīgs, — tad mēs varam būt droši, ka mūsu cerības uz Debesīm ir veltīgas. Pilnīga pakļaušanās Dieva gribai ir [74] augstākais mērķis, kam vienmēr jāatrodas kristieša acu priekšā. Patiess ticīgais labprāt sarunāsies par Dievu, par Jēzu un svētlaimes mājokļiem, ko Kristus ir aizgājis sagatavot tiem, kas Viņu mīl. Šo tematu apceri, kad dvēseli ielīksmo Dieva aplaimojošie apsolījumi, apustulis nosauc par "nākamās pasaules spēku" baudīšanu. (Ebr. 6:5) — 5T, 745. (1889)

Ja jūs atrodaties pareizās attiecībās ar Dievu šodien, — tad jūs esat gatavi, ja arī Kristus šodien atnāktu. — Debesu ceļos, 227. (1891) [75]

Nodaļa 6. Atlikuma Draudzes Dzīvesveids Un Darbība

Kalpošanas un pašuzupurēšanās gars

Dievs ir ilgi gaidījis, lai kalpošanas gars pārņemtu visu draudzi, lai katrs darbotos Viņa lietā saskaņā ar savām spējām. Ja Dieva draudzes locekļi darītu tiem norādīto darbu vajadzīgajā nozarē savās mājās un citur, izpildot Evaņģēlija uzdevumu, tad drīz vien tiktu brīdināta visa pasaule, un Kungs Jēzus atgrieztos uz šo Zemi ar lielu spēku un godību. — AA, 111. (1911)

Visur valda tieksme personīgās pūles aizvietot ar organizatorisko darbu. Cilvēciskā gudrība tiecas uz apvienošanos un centralizāciju, tiek celtas lielas baznīcas un iestādes. Un cilvēku lielākais vairums labdarības darbu atstāj dažādu organizāciju un biedrību pārziņā, tā atbrīvodamies no tiešas saskares ar ļaudīm, kā rezultātā viņu sirdis kļūst vienaldzīgas un aukstas. Visa uzmanība tiek pievērsta sev, un nekas cits tos vairs neinteresē. Mīlestība pret Dievu un cilvēkiem viņu dvēselē mirst. [76]

Kristus saviem sekotājiem ir uzticējis personīgu darbu, ko neviens cits nevar padarīt. Slimnieku un trūcīgo apmeklēšanu, kā arī Evaņģēlija pasniegšanu pazudušajiem nedrīkst atstāt apvienību un labdarības organizāciju ziņā. Evaņģēlija izplatīšana prasa personīgu piepūli, personīgu atbildību un personīgu upuri. — MH, 147. (1905)

Laidiet tos apgrozībā, kamēr Es atnākšu

Kristus sacīja: "Pelnieties ar tiem, kamēr Es atgriezīšos" (Lūk.19:13). Iespējams, ka ir atlikuši vairs tikai nedaudzi gadi, līdz izbeigsies mūsu šīs dzīves vēsture, bet šajā laikā mums jāizlieto savas spējas. — RH, 21.04.1896.

Kristus vēlas, lai ikviens sevi audzinātu uz mierīgu Viņa otrās atnākšanas sagaidīšanu. Visiem ik dienas nepieciešams pētīt Dieva Vārdu, tomēr nedrīkst atstāt novārtā tiešos dzīves pienākumus. — Letter, 28. (1897)

Kristus teica, ka, Viņam atnākot, daži no gaidošajiem būs aizņemti ar dažādām sadzīves lietām. Vieni sēs labību tīrumā, citi — ievāks gatavo ražu, un vēl citi - mals graudus dzirnavās. Tas nav Dieva prāts, ka Viņa izredzētie pamestu novārtā ikdienā veicamos pienākumus, nododoties reliģiskai sapņošanai. — MS, 26. (1901)

Lai jūsu dzīve ir koncentrēta uz dažādiem labiem darbiem. — 5T, 488. (1889) [77]

Katru dienu dzīvot kā pēdējo dienu

Mums šodien vajadzētu būt modriem, strādāt un lūgt, it kā tā būtu pēdējā mums dāvātā diena. Cik saspringti nopietna tad būtu visa dzīve! — 5T, 200. (1882)

Mūsu vienīgā drošība ir izpildīt katrai dienai dotos pienākumus: strādāt, būt modriem un gaidīt, paļaujoties uz Tā spēku, kurš mira, cēlās augšā un tagad dzīvo mūžīgi. — Letter, 66. (1894)

Katru rītu sevi un savus bērnus nododiet Dievam šai attiecīgajai dienai. Nedomājiet mēnešiem un gadiem uz priekšu; tie jums nepieder. Jums dota viena īsa diena. Pavadiet to Kunga darbā, it kā tā būtu pēdējā diena virs Zemes. Atklājiet Dievam visus savus plānus, lai tos piepildītu vai atmestu, kā Viņa aizgādība to norādīs. — 7T, 44. (1902)

Sabata ievērošana pēc labākās sirdsapziņas

Mūsu Debesu Tēvs vēlas, lai ar Sabata ievērošanu cilvēku vidū saglabātos Viņa atzīšana. Viņš grib, lai Sabats mūsu domas pievērstu Viņam kā patiesajam un dzīvajam Dievam un lai, atzīstot Viņu, mums būtu dzīvība un miers. — 6T, 349. (1900)

Jau visu nedēļu mums vajag domāt par Sabatu un gatavoties to ievērot saskaņā ar bausli. Mums Sabats nav jāievēro tikai kā likums, [78] bet jāizprot tā garīgais sakars ar visām mūsu dzīves ikdienišķajām lietām. (..) Ja Sabatu ievēros tā, tad laicīgām lietām netiks atļauts nomākt garīgās. Tad Sabatam netiks atstāts neviens pienākums, kas veicams sešās darba dienās. — 6T, 353., 354. (1900)

Arī cilvēkam šajā dienā kaut kas ir jādara. Ir jāveic ikdienas darbi, jāapkopj slimnieks un jāapmierina trūcīgo vajadzības. Ja kāds Sabatā cietējam nesniedz palīdzību, tas grēko. Dieva svētā dusas diena ir iecelta cilvēka dēļ, un žēlsirdības darbi ir pilnīgā saskaņā ar tās mērķi. Dievs negrib, lai Viņa radījumi ciestu kaut vienu stundu ilgāk, ja to var atvieglot Sabatā vai kādā citā dienā. — DA, 207. (1898)

Uzticība desmitās daļas un ziedojumu došanā

Desmitais ir svēts, to Dievs ir paturējis sev. Tas jānes Viņa mantu namā un jāizlieto Evaņģēlija strādnieku darba atbalstīšanai. (..) Lasiet rūpīgi Malahijas trešo nodaļu un vērojiet, ko Dievs saka par desmito daļu. — 9T, 249. (1909)

Jaunā Derībā likums par desmito netiek atkārtots, tāpat kā nav atkārtots arī Sabata bauslis, bet tie paliek spēkā un tiek paskaidrota to dziļā garīgā nozīme. — CS, 66. (1882)

Kungs tagad aicina septītās dienas adventistus visās vietās svētīties Viņam un atbilstoši apstākļiem darīt visu iespējamo, lai sekmētu Viņa darbu. Viņš vēlas, lai tie ar devīgumu

dāvanās un [79] ziedojumos parāda, ka vērtē Viņa svētības un pateicas par parādīto žēlastību un laipnību. — 9T, 132. (1909)

Labdarība mirstot ir nožēlojams atvietojums devībai dzīves laikā. — 5T, 155. (1882)

Tuvojoties laika galam, Dieva darba vajadzības pastāvīgi pieaugs. — 5T, 156. (1882)

Dievs mūs šajā pasaulē ieved grūtībās, lai noteiktu mūsu derīgumu nākamajai dzīvei. Neviens, kura raksturs būs aptraipīts ar egoismu, nevarēs ieiet Debesīs. Tādēļ Dievs mūs pārbauda, piešķirot laicīgus īpašumus, lai pēc mūsu attieksmes spriestu, vai var uzticēt mūžīgas bagātības. — CS, 22. (1893)

Dibiniet jaunas iestādes

Kāds var jautāt: "Ja Kungs drīz nāks, kādēļ tad dibināt skolas, sanatorijas un veselīga uztura ražošanas rūpnīcas? Kāda jēga jauniešiem apgūt profesiju?"

Tāds ir Kunga nodoms, lai mēs arvien vairāk izkoptu savas spējas. Mēs to nevaram sasniegt bez pielietošanas. Kunga drīzās atnākšanas cerība nedrīkst izraisīt dīkdienību. Tieši otrādi, tai mūs jāpamudina darīt visu iespējamo cilvēces labklājības celšanā. — MM, 268. (1902) [80]

Visā pasaulē ir darāms liels darbs, un lai neviens nespriež, ka, tuvojoties galam, nav vajadzīgs īpaši pūlēties, lai izveidotu dažādus institūtus, kādus prasa mūsu lieta.(..) Kad Kungs mums pavēlēs turpmāk vairs necelt sapulču namus un nedibināt skolas, sanatorijas un izdevniecības, tad būs pienācis laiks salikt rokas mierā un ļaut Kungam pabeigt darbu, bet tagad mums dota izdevība parādīt dedzību attiecībā pret Dievu un mīlestību pret cilvēci. — 6T, 440. (1900)

Ar medicīnu saistītais misijas darbs

Kad reliģiskā neiecietība atmetīs mūsu tautas brīvības principus, tad ļaudis, kas aizstāvēs sirdsapziņas brīvību, nonāks nepatīkamos apstākļos. Ja vien tas ir iespējams,viņu pašu labklājības dēļ tiem vajadzētu specializēties medicīnā, iepazīstoties ar slimībām un to cēloņiem, ar slimību profilaksi un ārstēšanu. Kas tā rīkojas, tie vienmēr atradīs sev darbības lauku. Visapkārt ir daudz cietēju, kas gaida palīdzību, ne tikai starp mūsu ļaudīm, bet pārsvarā starp tiem, kas nezina patiesību. — CH, 506. (1892)

Es vēlos teikt, ka drīz var nebūt darba sludinātājiem, bet ar medicīnu saistītajiem misionāriem darbs būs. — CH, 533. (1901)

Dieva ļaudis vērtē savu veselību

Man tika rādīts, ka veselības reforma ir daļa no triju eņģeļu vēsts un ar to [81] ir saistīta tik cieši kā roka ar ķermeni. — 1T, 486. (1867)

Tējas, kafijas, tabakas un alkoholisko dzērienu lietošana mums jāuzskata par izdabāšanu grēkam. Pie šīs kategorijas tiešā nozīmē nevar pieskaitīt gaļu, olas, pienu un sieru. To lietošanu nedrīkst izvirzīt par mūsu darba un ticības pamatu, turpretī tējas, kafijas, tabakas un alkohola lietošanu vajag ne tikai ierobežot, bet no tiem jāatsakās pilnīgi. —3SM, 287. (1881)

Īsta atturība mūs aicina pilnīgi atteikties no visa kaitīgā un izlietot saprātīgi derīgo. — PP, 562. (1890)

Tīrs gaiss, saules stari, mērenība, miers, kustības, pareiza diēta, ūdens pielietošana un uzticēšanās dievišķajam spēkam — tie ir īstie dziedniecības līdzekļi. — MH, 127. (1905)

Viss, kas kaitē veselībai, vājina ne tikai miesīgos spēkus, bet arī garu un morālo drosmi. Padošanās veselībai kaitīgiem ieradumiem ikvienam rada grūtības atšķirt taisnību no netaisnības, un līdz ar to kļūst grūtāka pretošanās ļaunumam. — MH, 128. (1905)

Atgriezieties pie sākotnējās barības

Dievs mūs soli pa solim mēģina vest atpakaļ pie sava sākotnējā nodoma, lai cilvēks pārtiktu no dabīgajiem zemes produktiem. Ļaudis, kas gaida Kunga atnākšanu, gaļas barības lietošanu beidzot vispār pārtrauks; gaļa vairs netiks uzskatīta par barību. [82] Šo mērķi mums vajadzētu paturēt prātā un pastāvīgi uz to tiekties. — CH, 450. (1890)

Tautā, kas apliecina, ka gatavojas satikties ar Kristu, vēl jānotiek lielām pārmaiņām. Tās vidū jānorisinās vēl nerealizētai veselības reformai. Starp mums ir ļaudis, kam jāatmostas un jāpievērš uzmanība briesmām, kas draud no gaļas barības lietošanas; kuri vēl arvien turpina lietot uzturā dzīvnieku miesu, tādā veidā pakļaujot briesmām savu miesas, prāta un gara veselību. Daudzi no tiem, kas šodien gaļas jautājumā ir tikai pa pusei atgriezti, šķirsies no Dieva tautas un vairs nebūs kopā ar to. — RH, 27.05.1902.

Laiks gavēšanai un lūgšanām

Tagad un turpmāk, līdz pat laika beigām, Dieva tautai vajadzētu būt daudz dedzīgākai un modrākai, nepaļaujoties uz savu, bet gan uz Vadoņa gudrību. Dieva bērniem savā vidū vajadzētu noteikt gavēņa un lūgšanu laikus. No barības tādās reizēs var pilnībā arī neatteikties, bet vajadzētu lietot maz un visvienkāršākos ēdienus. — CD, 188., 189. (1904)

Īsta gavēšana, ko var ieteikt visiem, ir atturēšanās no uzbudinošas barības un stingra

mērenība pie jebkuras veselīgas barības, ko Dievs ir svētījis un devis pietiekošā daudzumā. Ļaudīm mazāk vajadzētu raizēties par to, ko ēdīs un dzers, bet vairāk laika veltīt pārdomām par dievišķo barību, kas var piešķirt nokrāsu un enerģiju veselīgiem garīgiem piedzīvojumiem. — MM, 283. (1896) [83]

Dievbijības raugs nav pilnībā zaudējis savu spēku. Laikā, kad draudzi apņem vislielākās briesmas un nomāktība, mazais pulciņš, kas stāv gaismā, nopūtīsies un vaidēs par visām negantībām, kas notiek šajā zemē. Bet it sevišķi viņu lūgšanas pacelsies draudzes dēļ, tāpēc ka tās locekļi atdarina pasaules ieradumus. — 5T, 209., 210. (1882)

Pilnīga uzticība Dievam

Nesvētījušos strādnieku dēļ lietas ne vienmēr risinās pareizi. Jūs varat raudāt par citu nepareizās rīcības rezultātiem, tomēr neuztraucieties. Darbu visā pilnībā uzrauga svēts Meistars. Viss, ko Viņš prasa, ir, lai strādnieki pēc rīkojumiem vērstos pie Viņa un paklausītu Tā norādījumiem. Visas darba nozares — mūsu draudzes, sabatskola un iestādes — Viņa sirdij ir ļoti tuvas. Kāpēc uztraukties? Pilnīgai uzticībai jāremdē sasprindzinātās ilgas redzēt draudzi dzīvības pilnu.

Lai neviens nepārvērtē savas Dieva dotās spējas, cenšoties vēl ātrāk virzīt uz priekšu Kunga darbu. Cilvēciskais spēks darbu nevar pasteidzināt; ar to jāsavienojas Debesu inteliģences spēkiem. (..) Kaut arī visi strādnieki, kas tagad nes smagās nastas, tiktu pēkšņi izsisti no ierindas, Dieva darbs tomēr ies uz priekšu. — 7T, 298. (1902)

Ģimenes lūgšanu brīži

Vakaros un rītos kopā ar bērniem ejiet Dieva priekšā lūgšanā, lasot Viņa Vārdu un pagodinot To ar dziesmām. [84] Māciet bērniem atkārtot Dieva baušļus. — Ev, 499. (1904)

Lai ģimenes lūgšanu brīži ir īsi un garīgi. Lai jūsu bērniem un ģimenes locekļiem nerodas nekāda nepatika piedalīties intereses trūkuma vai vienmuļības dēļ. Kad lasa un paskaidro kādu apjomīgu tekstu un notur garas lūgšanas, tad šī dārgā kalpošana kļūst apgrūtinoša un atvieglojums nāk līdz ar beigām. (..)

Lai tēvs izmeklē kādu interesantu un viegli saprotamu Bībeles tekstu; pietiek ar nedaudziem pantiem, lai būtu viela pārdomām un praktiskai pielietošanai visu dienu. Var izvirzīt kādu jautājumu, izteikt dažas interesantas piezīmes vai pastāstīt kādu īsu piemēru. Beigās vēl var nodziedāt dažus pantus no kādas garīgas dziesmas un izteikt īsu, noteiktu lūgšanu. Lūdzējam nevajadzētu lūgt par visu ko, bet vienkāršos vārdos izteikt vajadzību un pēc tam ar pateicību pagodināt Dievu. — CG, 521., 522. (1884)

Sargieties attiecībās ar pasauli

(Citēts: Atkl. 18:1-3.) Laikā, kad skan šī vēsts, laikā, kad patiesības pasludināšana veic savu darbu, mums kā uzticīgiem Dieva sargkareivjiem vajadzētu skaidri saprast, kādai jābūt mūsu reālajai pozīcijai. Mēs nedrīkstam slēgt līgumus ar pasauli, lai nepieņemtu tās garu, kad mūsu izpratne kļūst neskaidra un nenoteikta, un lai mēs uz vēsti un tās nesējiem neskatītos no to draudžu redzesloka, [85] kas tikai saucas par kristīgām. Un tajā pašā laikā mēs nedrīkstam līdzināties farizejiem, — turoties tālu no ļaudīm. — EGW, 88, 1161. (1893)

Ļaudis, kas ir nomodā un gaida Kristus atnākšanu, nesajauksies ar pasauli, piedaloties dažādās biedrībās un saviesīgos sarīkojumos vienīgi izklaidēšanās pēc. — Ms, 4. (1898)

Slēgt kontraktus, kļūt par sabiedrotajiem vai piedalīties biznesā kopā ar citu ticību pārstāvjiem runā pretī Dieva gribai. — RH, 04.08.1904.

Mēs ar citiem cilvēkiem sadarbojamies tikai tik tālu, cik varam, lai neupurētu principus. Tas nenozīmē, ka mēs varētu piedalīties masonu ložās vai citās tamlīdzīgās biedrībās, bet mums jāsatiekas ar vienu mērķi — lai tie uzzinātu mūsu skaidrāko, sirsnīgāko vēlēšanos dalīties ar atturības vēsti. — Te, 220. (1884)

Izklaidēšanās, ko atzīst Kristus

Kristiešiem ir priekšrocība un pienākums sava gara un fiziskajai veselībai meklēt tādus atpūtas un nevainīgas izklaides veidus, lai tas viss kalpotu viņu fizisko un intelektuālo spēku stiprināšanai par godu Dievam. — MYP, 364. (1871)

Kristiešiem ir pieejami daudzi laimes avoti, un tie nekļūdīgi var noteikt, kuri no tiem atļauti un kuri nē. Viņi var atļauties tādus izklaidēšanās veidus, kas nekaitē prātam un neaptraipa dvēseli, kas nesagādā vilšanos, nepazemo un neatstāj sliktu iespaidu uz pašcieņu un nesamazina lietderību. [86] Ja viņi ies kopā ar Jēzu un saglabās lūgšanas garu, tad būs drošībā. — MYP, 38. (1884)

Mūsu sanāksmēm jātiek tā vadītām un arī mums pašiem jāuzvedas tā, lai, mājās atgriežoties, mūsu sirdsapziņa būt tīra kā pret Dievu, tā pret ļaudīm, ar kuriem mēs satikāmies, apzinoties, ka mēs nevienu neesam aizvainojuši vai apbēdinājuši un nevienam neesam atstājuši sliktu priekšzīmi. (..)

Jebkura izklaidēšanās, kas netraucē ticībā pieprasīt Dieva svētības, noteikti nav bīstama. Bet izklaidēšanās, kas novērš no lūgšanām vienatnē, kā arī no lūgšanas sapulču apmeklēšanas, nav droša, bet bīstama. — MYP, 386. (1913)

Mūzika, kas dvēseli izdaiļo

Kā Israela bērni tuksnesī grūto gājumu atviegloja ar mūziku un svētām dziesmām, tā Dievs arī šodien savus bērnus aicina darīt gaišāku savu ceļinieka dzīvi. Nebūs daudz tādu līdzekļu, kas tik cieši iespiedīs atmiņā Viņa vārdus, kā šo vārdu atkārtošana dziesmā. Šādām dziesmām ir brīnišķīgs spēks. Tās var savaldīt rupjus un neizveidotus raksturus, tām ir vara atraisīt domas un pamodināt līdzjūtību, veicināt saskaņotu darbību, padzīt tumsu un bažas, kas iznīcina drosmi un vājina pūles. — Ed, 167.,168. (1903)

Mūzika ir daļa no Dieva pagodināšanas Debesu pagalmos, un mums savās slavas dziesmās jācenšas, [87] cik vien iespējams, tuvoties Debesu koru harmonijai. (..) Dziedāšana kā reliģiskās kalpošanas daļa ir tikpat svarīga kā Dieva pielūgšana. PP, 594. (1890)

Mūzikas instrumentu lietošana nav ne mazākā mērā apšaubāma. Tos reliģiskajos dievkalpojumos lietoja jau senatnē. Dieva pielūdzēji Kungu slavēja ar arfām un koklēm, un mūzikai jāierāda noteikta vieta arī mūsu dievkalpojumos. Ev, 500., 501. (1898)

Teātris un televīzija

Starp visbīstamākajām izpriecu vietām ir jāmin teātris. Tā vietā, lai būtu par morāles un tikumības skolu, kā to bieži nosauc, teātris ir īsts netiklības perēklis. Ar šiem sniegumiem nostiprinās un iesakņojas ļauni ieradumi un grēcīgas tieksmes. Seklas dziesmas, žesti, kas veicina izlaidību, vaļīgi izteicieni un nepiedienīga izturēšanās samaitā fantāziju un pazemina morālo līmeni.

Jaunieši, kas pierod apmeklēt tāda veida izrādes, savos principos kļūs samaitāti. Bez teātra izrādēm mūsu zemē nav neviena cita spēka, kas vēl iespaidīgāk saindētu iztēli, iznīcinātu reliģiskos iespaidus, notrulinātu patiku uz dzīves nopietno īstenību, uz visu to, kas veido mierīgu prieka atmosfēru. Mīlestība uz šīm izrādēm pieaug ar katru to apmeklējumu, tāpat kā slāpes pēc reibinošiem dzērieniem pastiprinās ar šo dzērienu lietošanu. Vienīgais drošais ceļš ir izvairīties no teātriem, cirkiem un katras citas apšaubāmas izpriecu vietas. — 4T, 652., 653. (1881)

Dieva svētība nepavada tās stundas, kas tiek veltītas teātrim vai dejām. Neviens kristietis [88] gan negribētu savu dzīvi beigt tādā vietā. Neviens nevēlētos tur atrasties, Kungam otrreiz atnākot. — MYP, 398. (1882)

Droša var būt vienīgi tāda veida izklaidēšanās, kas nav par šķērsli nopietnām, reliģiskām pārdomām. Vienīgās drošās atrašanās vietas ir tikai tās, kur mēs sev līdzi varam aicināt Jēzu. — OHC, 284. (1883)

Drēbes un rotaslietas

Nav nekādas vajadzības jautājumu par ģērbšanos izvirzīt kā mūsu reliģijas pamatnoteikumu. Ir daudz svarīgākas lietas, par kurām vajadzētu runāt. Stāstiet par Kristu un, kad sirds būs atgriezta, tad tiks atstāts viss, kas nav saskaņā ar Dieva Vārdu. — Ev, 272. (1889)

Ja mēs esam kristieši, tad mums jāseko Kristum, kaut arī ejamais ceļš ir pretrunā ar mūsu dabīgajām tieksmēm. Nav vērts runāt, ko jums vajadzētu vai nevajadzētu valkāt un nēsāt, jo, kamēr jūsu sirdī valda mīlestība uz šim nevērtīgajām lietām, rotaslietu atņemšana līdzināsies lapu noraušanai no koka. Dabīgās sirds tieksmes no jauna centīsies aizstāvēt savas tiesības. Jums pašiem jānonāk pie noteiktas sirds pārliecības. — CG, 429., 430. (1892)

Es aicinu mūsu tautu Dieva priekšā staigāt uzmanīgi un apdomīgi. Ģērbšanās ieradumiem sekojiet tik tālu, kamēr tie saskan ar veselības pamatprincipiem. Lai mūsu māsas, kā jau daudzas to dara, ģērbjas vienkārši, valkājot laba, izturīga materiāla tērpus, kas atbilst viņu gadiem un laikam, [89] un lai jautājums par ģērbšanos neaizņem visu mūsu uzmanību. Mūsu māsām jāģērbjas vienkārši. Viņu drēbēm jāatšķiras ar pieticību un mērenību. Rādiet pasaulei dzīvu Dieva žēlastībā pārveidotas sirds piemēru. — 3SM, 242. (1897)

Mūsu ārējais izskats ir sirds stāvokļa rādītājs. — 1T, 136. (1856)

Nepieciešamība pēc preses izdevumiem

Mums ir nepieciešamas skaidri izteiktas, vienkāršākā valodā uzrakstītas publikācijas, kas runātu par dzīves svarīgākajiem tematiem un brīdinātu par gaidāmajiem notikumiem pasaulē. — HM, 01.02.1890.

Pirmā un otrā eņģeļa vēsts attiecīgi tika dota 1843. un 1844. gadā, un tagad mēs sludinām trešo eņģeļa vēsti, tomēr vēl pastāv liela nepieciešamība pasludināt visas trīs vēstis. Tās pasaulei jāatklāj preses izdevumos un uzrunās, norādot uz lietām pravietiskajā vēsturē, kas tik noteikti ir piepildījušās un vēl piepildās. — CW 26., 27. (1896)

Neizskaistināta patiesība jādara zināma atsevišķos rakstos un sacerējumos, kas jāizkaisa līdzīgi rudens lapām. — 9T, 230., 231. (1897)

Grāmatas Sentēvi un pravieši, Daniēls un atklāsme (U. Smita) un Lielā cīņa tagad ir nepieciešamākas kā nekad agrāk. Tās jāizplata visās vietās, jo tur uzsvērtās patiesības var atvērt daudzas aklas acis. — CM, 123. (1905) [90]

Literatūras evaņģēlistiem būs iespējams strādāt tik ilgi, kamēr vien turpināsies žēlastības laiks. — 6T, 478. (1900)

Nekādus asus uzbrukumus mūsu preses izdevumos

Lai tie, kas raksta mūsu laikrakstiem, sargās no nelaipniem mājieniem un uzbrukumiem, kas noteikti kaitēs un aizsprostos ceļu, kavējot veikt darbu, kas mums jādara, lai aizsniegtu visas ļaužu šķiras, ieskaitot katoļus. Mūsu uzdevums ir izteikt patiesību mīlestībā un nesajaukt to ar dabīgās sirds nesvētajām īpašībām, runājot tādā pašā garā, kā mūsu ienaidnieki. (..) Mēs nedrīkstam sacīt nevienu vārdu, ne arī rakstos pieļaut kādu teikumu, sevišķi personīgas, aizskarošas piezīmes, kas pamodinātu mūsu ienaidniekus pret mums un sakurinātu viņu kaislības līdz baltkvēlei, izņemot gadījumus, kad tāda nostāja noteikti nepieciešama patiesības aizstāvēšanai. (..) Lai griež un norāj Dieva Vārds, bet ierobežotie cilvēki lai paslēpjas un paliek Jēzū Kristū. — 9T, 240-244. (1909)

Savos izteicienos un rakstu darbos mums jāizvairās no visa, kas mūs varētu nostādīt kā likuma un kārtības pretiniekus. Tādēļ ir rūpīgi jāapsver katrs izteiciens, lai mūs nevarētu apvainot par neuzticību valstij un tās likumiem. — Letter, 36. (1895)

Kristietība neizpaužas asos apvainojumos un nosodījumos. — 6T, 397. (1900)

Izvairieties no strīdiem un domstarpībām

Dievs nav aizgājis garām saviem ļaudīm, lai izvēlētos kādu atsevišķu vīru šeit [91] un kādu otru vīru citur kā vienīgos, kas cienīgi, lai tiem uzticētu patiesību. Viņš nevienam cilvēkam nedod jaunu gaismu, kas pretēja visas draudzes nopamatotajai ticībai. Katrā reformācijas darbā ir cēlušies cilvēki ar šādām prasībām. (..) Lai neviens nav tik pašpārliecināts, it kā Dievs tam būtu piešķīris sevišķu gaismu vairāk par viņa brāļiem. (..)

Tā kāds var izteikt jaunu, īpatnēju domu, kas šķietami nerunā pretī patiesībai. (..) Viņš par to runā un pie tās kavējas, līdz tā viņam šķiet skaista un svarīga, jo sātanam ir spēks piešķirt šo maldinošo izskatu. Beidzot tā kļūst par visu citu pārvarošu tēmu, par vienu lielu punktu, ap kuru koncentrējas viss, bet patiesība no sirds tiek izdzēsta. (..)

Es jūs brīdinu sargāties no šiem blakus jautājumiem, kas tiecas prātu novērst no patiesības. Maldi nekad nav nekaitīgi. Tie nekad nesvētī, bet vienmēr rada sajukumu un šķelšanos. — 5T, 291., 292. (1885)

Uzsveriet vienotību un nevis atšķirības

Ir tūkstošiem kārdināšanu, kas slepus sagatavotas tiem, kas saņēmuši patiesības gaismu, un jebkurš no mums var būt pilnīgi drošs vienīgi tad, ja nepieņem nevienu jaunu mācību, nevienu jaunu Rakstu izskaidrojumu, pirms tas nav iesniegts izskatīšanai pieredzējušiem brāļiem. Pazemīgi iesakiet to pārdomāt, gatavi mācīties un nopietni lūdzot, un, ja tie šai mācībā nesaskata nekādu gaismu, tad paļaujieties viņu spriedumam, jo, "kur padomdevēju papilnam, tur ir drošība" (..).

Celsies vīri un sievas, paziņojot, ka tiem ir jauna gaisma vai jauna atklāsme ar noslieci atņemt ticību vecajām robežzīmēm. To mācības [92] neizturēs Dieva Vārda pārbaudi, tomēr dvēseles tiks pieviltas. Izplatīsies nepareizas atziņas, un daži tiks sapīti šajos tīklos. (..) Mēs nevaram būt pārāk modri pret jebkuru maldu veidu, jo sātans pastāvīgi cenšas cilvēkus atraut no patiesības. — 5T, 293., 295., 296. (1885)

Mums uzsvērtā veidā jātiecas pēc vienotības, bet nevis jāizvirza citiem prasība piekrist mūsu idejām; ja visi meklēs Kristus lēnprātību un pazemību, tad arī valdīs Kristus prāts un būs Gara vienprātība. — Letter, 15. (1892)

Visus, kas tic patiesībai, es dedzīgi lūdzu staigāt vienprātībā ar saviem brāļiem. Necentieties pasaulei dot iemeslu sacīt, ka mēs esam ekstrēmisti, ka esam sašķēlušies, kur viens māca vienu lietu, bet otrs kādu citu. Izvairieties no šķelšanās! — TM, 57. (1893)

Kā izturēties pret kritiku

Tie, kas atkāpušies no ticības, nāks uz mūsu sapulcēm, lai novērstu uzmanību no darba, ko Dievs vēlas paveikt. Jūs nevarat atļauties savas ausis novērst no patiesības pie pasakām. Neapstājieties, lai mēģinātu atgriezt kādu, kas jūsu darbu apmelo, bet lai kļūst redzams, ka jūs esat piepildīti ar Jēzus Kristus Garu; un Dieva eņģeļi liks jūsu lūpās vārdus, kas sasniegs pretinieku sirdis. Ja šie cilvēki neatlaidīgi turpinās iet savu ceļu, tad tomēr prātīgie draudzē sapratīs, ka jūsu nostāja un jūsu mērķis ir augstāks. [93] Runājiet tā, lai kļūst redzams, ka caur jums runā Jēzus Kristus. — 9T, 148., 149. (1909)

Paaugstiniet Dieva Vārdu

Ja mūsu darba mērķis ir satraukt jūtas, mēs to arī sasniegsim, bet pāri par visu mums vajadzētu zināt, kā tās vadīt. Mierīgi un skaidri "sludiniet Vārdu". Nedomājiet, ka mums ir pienākums izraisīt sajūsmu. Veselīgu sajūsmu var radīt vienīgi Dieva Svētais Gars. Lai strādā Dievs, bet cilvēcīgais darbarīks lai mierīgi staigā Viņa priekšā, paliekot nomodā, gaidot, lūdzot, nepārtraukti skatoties uz Jēzu un pakļaujoties Gara vadībai, kas ir dzīvība un gaisma. — 2SM, 16., 17. (1894)

Pie ļaudīm mums jāiet ar pārliecinātāju Dieva Vārdu; un, ja viņi pieņems Vārdu, tad pār tiem varēs nākt Svētais Gars un tādā veidā, kā es jau iepriekš esmu sacījusi, pats sevi ieteikdams ļaužu spriedumam. Mūsu runāšanā, mūsu dziedāšanā un visā mūsu garīgajā darbībā mums jāatklāj miers, cieņa un dievbijība, kas raksturo katru patiesu Dieva bērnu. — 2SM, 43. (1908)

Lai ļaudis paklausītu patiesībai, mēs tos vēlamies iespaidot ar Dieva Vārdu un nevis ar jūtu uzbudinājumu vai satraukumu. Uz Dieva Vārda platformas mēs varam būt drošībā. — 3SM, 375. (1908) [94]

Nodaļa 7. Dzīve Laukos

Dievišķais ideāls

Lai gan visa Dieva radība saņēma pilnības un skaistuma zīmogu, lai gan šķita, ka uz Zemes nekur nav nekāda trūkuma, kas varētu apbēdināt Ādamu un Ievu, tomēr Dievs savu lielo mīlestību pret tiem parādīja, īpaši viņu labā iekārtojot Ēdenes dārzu. Daļu no sava laika viņi pavadīja priecīgos pasākumos dārzā, pārējo laiku — pieņemot kā viesus Debesu eņģeļus un klausoties viņu norādījumus, kā arī veselīgās pārdomās. Viņu darbs nebija nogurdinošs, bet gan patīkams un stiprinošs. Brīnišķīgais dārzs bija viņu mājas, viņu īpašā rezidence. — 3SG, 34. (1864)

Kādus dzīves apstākļus Mūžīgais Tēvs izvēlējās savam Dēlam? — Vientuļa māja Galilejas pakalnos, saimniecība, kas tika uzturēta, pateicoties godīgam, cienījamam darbam; vienkārša dzīve, ikdienišķas cīņas ar grūtībām un nogurdinošām pūlēm, pašuzupurēšanās, taupība un pacietīga, priecīga kalpošana, mācību stundas kopā ar māti pie atvērtiem Svēto Rakstu ruļļiem, rīta ausmas un vakara krēslas klusie brīži zaļajās ielejās, dabas svētu darošais iespaids, radīšanas darba un valdošās aizgādības [95] studijas, dvēseles savienība ar Dievu — lūk, Jēzus bērnības apstākļi un iespējas. — MH, 365., 366. (1905)

Prom no pilsētām

Izejiet no pilsētām, cik ātri vien iespējams, un nopērciet nelielu zemes gabalu, kur varētu būt dārzs un bērniem būtu iespējams vērot, kā aug puķes, lai no tām mācītos vienkāršību un skaidrību. — 2SM, 356. (1903)

Atstājiet pilsētas — tā ir mana vēsts šajā laikā. Nav šaubu, ka mūsu ļaudis tiek aicināti apmesties uz dzīvi tālu no lielajām pilsētām. Jau vienam nelielam ieskatam Sanfrancisko, kāda tā izveidojusies šodien, jūs vajadzētu pārliecināt par nepieciešamību atstāt pilsētas. (..)

Kungs savu tautu aicina apmesties uz dzīvi tālu no pilsētām, jo neviens nezina stundu, kad pār tām no Debesīm izliesies uguns un sērs. Šīs pilsētas skars viņu grēkiem proporcionāla atmaksa. Un, ja kāda pilsēta tiek sagrauta, lai mūsu ļaudis nav tik vieglprātīgi, ka izdevības gadījumā sev celtu mājas šajā izpostītajā teritorijā. (..)

Lai visi, kas vēlas saprast šo lietu nozīmi, lasa Atklāsmes grāmatas 11. nodaļu. Pārlasiet un izpētiet katru pantu, kas runā par notikumiem pilsētās. Tāpat iepazīstieties ar dramatiskajam ainām, kas atklātas šīs grāmatas 18. nodaļā. — MR, 1518, 10.05.1906. [96]

Tēvi un mātes, kam pieder neliels zemes gabals un vienkārša māja, var justies kā ķēniņi un ķēniņienes. — AH, 141. (1894)

Darbs pilsētās — no ārienes

Kā tautai, kas ievēro Dieva likumus, mums pilsētas ir jāatstāj. Līdzīgi Ēnoham, mums tajās jāveic noteikts darbs, tur nedzīvojot. — Ev, 77.,78. (1899)

Pilsētās jāstrādā no ārpuses. Dieva vēstnesis sacīja: "Vai pilsētas ir jābrīdina? Jā, bet ne tajās dzīvojošajiem Dieva ļaudīm; viņiem tās tikai jāapmeklē, lai brīdinātu cilvēkus par visu, kas norisināsies virs Zemes". — 2SM, 358. (1902)

Jau gadiem ilgi man dota īpaša gaisma, ka mums darbs nav jākoncentrē pilsētās. Nemiers un nekārtība, kas tur valda, kā arī apstākļi, kādus rada darba arodbiedrības un streiki, mūsu darbu ļoti traucēs. — 7T, 84. (1902)

Netaisnībai vairojoties, jebkurā tautā vienmēr atskan kāda brīdinoša un pamācoša balss, līdzīgi kā tas bija ar Latu Sodomā. Tomēr Lats savu ģimeni jau iepriekš varēja pasargāt no daudzām nelaimēm, ja nebūtu meklējis mājvietu šajā bezdievīgajā un samaitātajā pilsētā. Visu, kas viņam ar ģimeni piederēja Sodomā, tie būtu varējuši iegūt arī apmetoties uz dzīvi zināmā attālumā no šīs pilsētas. — Ev, 78. (1903)

Dažiem tagad būs jāstrādā Čikāgā, bet tiem vajadzētu izveidot darba centrus [97] lauku apvidos, no kurienes tad darboties pilsētā. Kungs vēlas, lai Viņa ļaudis kā centrus savam darbam meklētu un iegādātos pieticīgas, lētas apdzīvojamās vietas. Laiku pa laikam viņu uzmanība tiks pievērsta tādām izdevīgām vietām, kuras tie varēs iegādāties par pārsteidzoši zemu cenu. — Ev, 402. (1906)

Dabīgās vides bagātās svētības

Mēs no jauna sakām: "Ārā no pilsētām!" To, ka jums jāiziet uz kalniem un pakalniem, neuzskatiet par lielu zaudējumu, bet tieši meklējiet šo vientulību, kur iespējams būt kopā ar Dievu, lai mācītos Viņa gribu un iepazītu Viņa ceļus. (..)

Es pamudinu mūsu ļaudis par savas dzīves galveno uzdevumu izvēlēties tiekšanos pēc garīguma. Kristus stāv pie durvīm. Tieši tāpēc mūsu ļaudīm saku: "Neuzskatiet par zaudējumu Dieva aicinājumu atstāt pilsētas un pārcelties uz laukiem. Tas satur bagātas svētības visiem, kas vien atsauksies. Uzlūkojot Radītāja veidoto dabu un iedziļinoties Viņa roku darbā, jūs nemanāmi tiksiet pārvērsti tajā pašā līdzībā. — 2SM, 355., 356. (1908)

Dabas iespaidā vieglāk attīstās raksturs

Vecāki ar savām ģimenēm dodas uz pilsētām, domājot, ka tur būs vieglāk nopelnīt iztiku nekā laukos. Bērni, kuriem no skolas brīvajā laikā nav nekā ko darīt, iegūst ielas izglītību. No sliktām sabiedrībām tie mantos ļaunus ieradumus un pieradīs pie izlaidīga dzīvesveida. — 5T, 232. (1882) [98]

Ir nepareizi sūtīt bērnus skolās uz pilsētām, kur viņi tiek pakļauti dažāda veida valdzinošiem un demoralizējošiem iespaidiem, jo tad rakstura veidošana gan no bērnu, gan vecāku puses kļūst desmit reizes grūtāka. — FE, 326. (1894)

Pilsētas ir pilnas ar kārdinājumiem. Mums savu darbu jāplāno tā, lai savus jauniešus pēc iespējas pasargātu no samaitāšanās. — AH, 136. (1902)

Mūsu ļaudīm ir pienācis laiks savas ģimenes pārvest uz vientuļākām vietām laukos, pretējā gadījumā jaunieši un arī daudzi gados vecāki cilvēki iekritīs lamatās, un ienaidnieks tos uzvarēs. — 8T, 101. (1904)

No simts ģimenēm nav vienas, kas, apmetoties uz dzīvi pilsētās, sev būtu guvusi fiziskus, intelektuālus vai garīgus labumus. Ticību, cerību, mīlestību un laimi daudz vieglāk mantot nomaļās vietās, laukos, pakalnos un mežu tuvumā. Aizvediet savus bērnus prom no pilsētas skatiem un trokšņa, prom no tramvaju dārdoņas un dzīvas satiksmes kņadas, un viņu domu pasaule kļūs daudz veselīgāka. Viņu sirdis vieglāk uzņems arī Dieva Vārda patiesības. — AH, 137. (1905)

Lauku apvidū — daudz labāka fiziskā veselība

Dievs nevēlas, ka Viņa ļaudis dzīvotu pilsētās, kur pastāvīgi valda nemiers un satraukums. Bērnus vajadzētu no tā pasargāt, jo steiga, trauksme un troksnis grauj visu organismu. — 2SM, 357. (1902) [99]

Daudziem, kas dzīvo pilsētās, kur nav nevienas pēdas zāļu laukumiņa, kas gadu no gada raugās netīrā pagalmā un šaurā ieliņā, uz akmens mūri un uz ielas bruģi un elpo ar putekļiem un dūmiem piesātinātu gaisu, ja tie tiktu izvesti laukos, kur viņus apņemtu zaļi tīrumi, meži, pakalni un strauti, skaidras debesis un svaigs, tīrs lauku gaiss, viss apkārt esošais šķistu gandrīz kā Debesīs. — MH, 191.,192. (1905)

Pilsētas dzīves apstākļi bieži bīstami apdraud veselību. Viens no daudzajiem tur sastopamajiem ļaunumiem ir tas, ka pastāvīgi esam pakļauti saskarei ar slimībām, ar tur valdošo slikto gaisu, netīro ūdeni un barību, kā arī ar saspiestajiem, tumšajiem dzīvokļiem. Tā nav Dieva griba, ka ļaudīm vajadzētu drūzmēties pilsētās, spiesties kopā šaurajās ielās un daudzdzīvokļu mājās. — MH, 365. (1905)

Nodrošinieties ar saviem produktiem

Kungs vēlas, lai Viņa ļaudis dotos uz laukiem, kur iespējams apstrādāt zemi un pašiem izaudzēt augļus un dārzeņus un kur viņu bērni var nonākt tiešā saskarē ar Dieva darbiem dabā. Izvediet savas ģimenes no pilsētām — tā ir mana vēsts. — 2SM, 357., 358. (1902)

Atkal un atkal Kungs ir sniedzis pamācības, ka mūsu ļaudīm savas ģimenes jāizved no pilsētām laukos, kur tie paši sevi varētu nodrošināt ar pārtiku, jo nākotnē pirkšanas un pārdošanas [100] problēma būs ļoti nopietna lieta. Mums jau tagad vajadzētu ņemt vērā atkārtoti sniegto pamācību: Izejiet no pilsētām lauku rajonos, kur nami nav saspiesti cieši kopā, kur jūs būsit tālāk no saskares ar ļaunumu. — 2SM, 141. (1904)

Izvietojiet iestādes "ārpus lielām pilsētām"

Nozīmējiet vīrus ar veselīgām spriešanas spējām, kas, neatklājot citiem savus nodomus, uzmeklētu tādus lauku īpašumus, no kuriem pilsētas būtu viegli aizsniedzamas un kas būtu piemēroti nelielām darbinieku sagatavošanas skolām vai kur varētu izvietot iekārtas slimo un nogurušo cilvēku ārstēšanai, lai ļaudis iepazīstinātu ar patiesību. Tādas vietas noteikti meklējiet ārpus lielajām pilsētām, kur var iegādāties piemērotas ēkas vai nu kā īpašnieku dāvinājumu, vai arī nopērkot par saprātīgu cenu ar mūsu ļaužu ziedojumiem. Neceliet ēkas trokšņainās pilsētās. — Ev, 77. (1909)

Kuranbonga - jaunā dienvidu Velsa

Kur vajadzētu atrasties mūsu Austrālijas misijas centram? (..) Vai mūsu skolas vajadzētu iekārtot pilsētās, vai arī zināmā attālumā no tām? Pilsētās taču ir daudz grūtāk stāvēt pretī iepriekšējās audzināšanas iespaidiem, kas studentiem varētu būt attiecībā uz atpūtas dienām un to, kā tās pavadīt, kā izturēties pret zirgu skriešanās sacīkstēm, derībām un godalgām. (..) [101]

Mēs uzskatījām par nepieciešamu savas skolas iekārtot ārpus pilsētām, un tomēr ne tik tālu, lai vairs nebūtu iespējams tās apmeklēt un veikt attiecīgus mīlestības darbus, — lai morālajā tumsā varētu spīdēt gaisma. — FE, 310., 313. (1894)

Šajā vietā man tiešām patika it viss, izņemot faktu, ka tā atradās ļoti tālu no galvenajiem satiksmes ceļiem un tādēļ patiesības gaismai it kā nebija iespējas spīdēt morālajā tumsā, kas līdzīgi nāves līķautam pārklāj mūsu lielās pilsētas. Tas manā izpratnē, šķiet, bija vienīgais iebildums. Tomēr tādā gadījumā tikpat nepareizi būtu dibināt mūsu skolu kādā no lielajām pilsētām. — 8MR, 137. (1894)

Es vairāk kā jebkad agrāk esmu pārliecināta, ka te mūsu skolai ir īstā atrašanās vieta. — 8MR, 360. (1894)

Hantsvila, Alabama

Ar skolu darba jautājumu saistītajiem vadītājiem Greisvilā un Hantsvilā vajadzētu saprast, ko šajās iestādēs ir iespējams paveikt, dibinot tādus centrus, lai mūsu locekļi, kas vēlas iziet no pilsētām, bez lieliem izdevumiem varētu iegādāties mūsdienīgas mājas un atrast piemērotu darbu. — Letter, 25, (1902) [102]

Hantsvilas skolas ferma tika iegādāta pēc tiešiem dievišķiem norādījumiem. Tā atrodas brīnišķīgā vietā. Netālu ir milzīga zvēru audzētava, kur daudzi studenti varēja vasarā strādāt, lai nopelnītu līdzekļus skolas izdevumu segšanai. — SpT-B(12), 11. (1904)

Hantsvilas skolas ferma ir visai brīnišķa vieta, un tā kā tur ir 120 hektāri zemes, tad ir iespējams daudz sasniegt darba audzināšanā un arī ražas ievākšanā. — SpT-B(12x),13. (1904)

Nesen man jautāja: "Vai labāk nebūtu pārdot skolas zemi Hantsvilā un nopirkt kādu mazāku zemes gabalu?" Es saņēmu norādījumu, ka šo fermu nevajag pārdot, jo tai ir daudz priekšrocību, lai nākotnē te organizētu skolu melnās rases pārstāvjiem. — SpM, 359.(1904)

Beriensprinsa, Mičigana

Es dzirdēju dažu domas organizēt skolu Beriensprinsā, dienvidvakaru Mičiganā. Šīs vietas apraksts man visai iepatikās. (..) Tādā apvidū kā Beriensprings skola var būt kā labs uzskates līdzeklis, un es ceru, ka neviens nevarēs iejaukties, lai šo darbu aizkavētu. — 4MR, 407. (1901)

Izraugoties skolai piemērotu vietu, ar mūsu ļaudīm bija Kunga laipnā roka. Šī vieta atbilst man [103] sniegtajiem skolas atrašanās norādījumiem. Tā ir ārpus pilsētas, un tur ir pietiekoši daudz zemes lauksaimniecības mērķiem un vēl plaša teritorija, kur ēkas izvietot zināmā attālumā vienu no otras. Minētais zemes gabals ir pietiekami liels gan studentu apmācībai, gan zemes apstrādei. RH, 28.01.1902.

Pārceļot Batl-krīkas koledžu uz Beriensprings, brāļi Meigans un Saterlends rīkojās saskaņā ar Dieva doto gaismu. Viņi smagi strādāja, pārvarot lielas grūtības (..), tomēr Dievs bija ar tiem. Viņš atzina brāļu pūles. — 4MR, 260., 261. (1904)

Stounhēma, Masačūsetsa

Dievs savā tālredzībā pavēra ceļu strādniekiem ieiešanai Jaunanglijā, apvidū, kur ir jāveic īpaši liels darbs. Brāļi varēja saskaņot sanatorijas pārcelšanas vietu — no Dienvidu Lančesteras uz Melrauzu, vietu, kas atrodas tuvāk Bostonai, tomēr pietiekoši tālu no trokšņainās pilsētas, lai pacientiem būtu vislabvēlīgākie apstākļi veselības atgūšanai. Jaunanglijas sanatorijas pārcelšana uz tik izdevīgu vietu Bostonas tuvumā tiešām ir Dieva tālredzības nopelns.

Kad Dievs izstiepa savu roku, lai sagatavotu mums ceļu, Viņš nepieļāva, ka kāds šo lietu aizkavētu, šauboties par saprātīgumu virzīties uz priekšu vai atsakoties palīdzēt. Jaunanglijas sanatorijas [104] pārcelšana no Dienvidu Lančesteras uz Melrauzu man tika atklāta kā paklausība dievišķam norādījumam. — SpT-B(13), 3. (1902)

Takoma Pārks, Vašingtona

Mums bija nepieciešama īpaša vieta skolai un sanatorijai,— tas ir viss, ko mēs varējām vēlēties. Dievs man parādīja zemi, kas atbilda mūsu iecerēm. Tur bija pietiekoši lielas platība gan skolai, gan sanatorijai, lai ēkas nebūtu sablīvētas cieši kopā. Ūdens un gaiss tajā vietā bija tīrs. Brīnišķīga straume plūda tieši cauri mūsu zemes gabalam no ziemeļiem uz dienvidiem. Tas bija lielāks dārgums pat par zeltu un sudrabu. Visas ēkas bija izvietotas augstākajās vietās, ar izcilu drenāžu un kanalizāciju.

Reiz mēs veicām ilgstošu ceļojumu pa dažādām Takoma Pārka daļām. Lielākā pilsētas daļā vēl bija saglabājies dabīgs mežs. Mājas nebija lielas un cieši kopā sabūvētas, bet ērtas un komfortablas. Visapkārt priedes, ozoli, kļavas un citi vērtīgi koki. Māju īpašnieki pārsvarā lietišķi cilvēki, kas pa lielākajai daļai kalpo dažādās valsts iestādēs Vašingtonā. No rītiem tie dodas darbā uz pilsētu, bet vakaros atgriežas savās mierīgajās dzīvesvietās.

Vajadzēja izvēlēties vietu izdevniecības biroja telpām, lai tās nebūtu tālu no vietējās pasta nodaļas, kā arī padomāt par lūgšanu namu. Šķiet, ka Takoma Pārks bija īpaši mums sagatavots un tā vien gaidīja uz mūsu iestādēm un strādniekiem. ST, 15.06.1904. [105]

Kungs man šo jautājumu atklāja vistiešākajā veidā. Batl-krīkā izvērsto izdevniecības darbu vajadzēja pārvietot tuvāk Vašingtonai. Un, ja pēc kāda laika Kungs teiktu: "Pārcelieties prom no Vašingtonas", — mēs tā arī darītu. — RH, 11.08.1903.

Medisona, Tenesija

Es brīnījos, kad ļaudis, runājot par Dienvidos veicamo darbu, skolu vēlējās dibināt ļoti tālu no Nešvilas. No man atklātās gaismas es zināju, ka viņi rīkojas nepareizi, tāpēc viņiem to atgādināju. Šiem brāļiem (E. A. Saterlendam un P. T. Meiganam), kam jau bija pieredze no Beriensprings as, darbu pienācās veikt tā, lai mūsu iestādes neatrastos tālu no Nešvilas, kur vēsts vēl nebija pietiekoši izplatīta. No otras puses, atrašanās Nešvilas tuvumā, kur būs priekšrocība apspriesties ar turienes strādniekiem, izvērtīsies par lielu svētību visiem skolas darbiniekiem.

Meklējot vietu skolai, brāļi atrada fermu ar 160 ha lielu zemes platību apmēram 14 kilometrus no Nešvilas. Fermas lielums, izvietojums, attālums no Nešvilas un, visbeidzot, pavisam mērenā cena — tas viss liecināja par to, ka tā ir īstā vieta skolas iekārtošanai. Mēs ieteicām šo īpašumu iegādāties. Zinu, ka būs nepieciešams viss zemes gabals. — RH, 18.08.1904.

Mauntin-Vjū, Kalifornija

Tieši tāpat tika dots norādījums uz citu vietu pārcelt Oklendas Klusā okeāna izdevniecību. Ar gadiem [106] šī pilsēta bija izaugusi, tādēļ tagad radās nepieciešamība izdevniecību

pārvietot uz citu, mazāk apdzīvotu vietu, ar tādu aprēķinu, lai tur varētu uzcelt arī dzīvojamo māju strādniekiem. Tiem, kas saistīti ar izdevniecības darbu, nevajadzētu dzīvot pārpildītajās pilsētās. Viņu dzīvesvietām vajadzētu atrasties tur, kur par apdzīvojamo platību nav dārgi jāmaksā. — FE, 492. (1904)

Mauntin-Vjū ir pilsēta ar daudzām priekšrocībām. To apņem brīnišķi dārzi, kur, pateicoties maigajam klimatam, nobriest visdažādākie augļi un dārzāji. Pilsēta nav liela, bet elektrificēta, ar labu pasta nodaļu un daudzām citām mazpilsētas priekšrocībām. Letter, 141. (1904)

Daži brīnījās, kāpēc mūsu izdevniecību no Oklendas vajadzētu pārcelt uz Mauntin-Vjū. Dievs ir aicinājis savu tautu, lai tā atstātu pilsētas. Ar mūsu iestādēm saistīto jaunatni nevajadzētu pakļaut kārdināšanu un izlaidības briesmām, kas valda lielajās pilsētās, un Mauntin-Vjū atrodas izdevniecībai daudz piemērotākā vietā. — Lauku dzīve, 29. (1905)

Lomalinda, Kalifornija

Mēs esam pateicīgi Kungam par sanatoriju Paradīzes ielejā, desmit kilometrus no Sandjego; par Glendeilas sanatoriju 12 kilometru attālumā no Losandželosas un par lielo brīnišķo Lomalindas teritoriju apmēram 100 kilometrus uz austrumiem no Losandželosas, [107] tuvāk Redlansai, Riversaidai un San Bernardino. Lomalinda ir viena no vispievilcīgākajām sanatorijām, kādas vien esmu redzējusi. — LLM, 141. (1905)

Lomalinda ir no Dieva īpašā veidā izraudzīta vieta, kā jauno mediķu misionāru sagatavošanas centrs. — Letter, 188. (1907)

Skolai šeit ir brīnišķīgas priekšrocības. Ferma, augļu dārzs, ganības, lielas ēkas un pietiekoši daudz zemes — vai tās nav brīnišķas svētības? — LLM, 310. (1907)

Lomalinda — vieta ar brīnišķīgām priekšrocībām, un, ja tie, kas šeit iegūst izglītību, šīs priekšrocības uzticīgi izmantos, lai kļūtu par patiesiem mediķiem misionāriem, tad viņu nestā gaisma apspīdēs visu apkārtni. Mums ikdienas jāmeklē Dievs, lai Viņa gudrība kļūtu par mūsējo. — Letter, 374. (1907)

Šeit mums ir ideālas iespējas skolai un sanatorijai — priekšrocības gan studentiem, gan pacientiem. Es esmu saņēmusi norādījumu, ka šeit jābūt tādai skolai, kas darbotos pēc senatnes praviešu skolu principiem. (..) Te savu izglītību iegūst ārsti. — MM, 75.,76. (1907)

Angvina, Kalifornija

Kad es domāju par šo īpašumu, — tas daudzās lietās ir par citiem pārāks. Skolas iekārtošanai [108] vienkārši nevar būt labākas vietas— 12 kilometru attālumā no Svētās Helenas, kur neuzmācas daudzie pilsētas kārdinājumi. (..)

Savā laikā radās vajadzība uzbūvēt studentu kopmītnes, un būvniecības darbus spējīgu pasniedzēju vadībā iesāka paši studenti. Būvmateriālus sagatavoja uz vietas, un celtniecība ritēja visai atzīstamā veidā.

Te nedraud briesmas no lietojamā ūdens netīrības, jo to pietiekošā daudzumā var iegūt no Kunga nama ūdenskrātuves. Es pat nezinu, kā pienācīgā veidā pateikties Dievam par visām šīm priekšrocībām. (..)

Mēs saprotam, ka Kungs zināja mūsu vajadzības un savā tālredzībā mūs šurp atveda. (..) Mēs Dievam bijām vajadzīgi, un Viņš mūs šeit nolika. Es par to pārliecinājos uz šejieni atbraucot. (..) Un ticu, ka, apmeklējot šo vietu, jūs nonāksit pie tāda paša secinājuma, ka Kungs to mums ir paredzējis. — 1MR, 340-341., 343. (1909) [109]

Nodaļa 8. Pilsētas

Pirmie pilsētu celtnieki

Saņēmis Dieva lāstu, Kains aizgāja no sava tēva mājām. Sākumā viņš izvēlējās zemkopja darbu un šajā laikā dibināja pilsētu, ko nosauca sava vecākā dēla vārdā. (1. Moz. 4:17) Viņš bija atstājis Dieva klātbūtni un atmetis apsolījumus par atjaunoto Ēdeni, lai meklētu sev īpašumus un prieku ar lāstu apkrautajā zemē. Ar to viņš nostājās tās lielās cilvēku šķiras priekšgalā, kas pielūdz šīs pasaules dievu. — PP, 81. (1890)

Kādu laiku Noas pēcnācēji turpināja dzīvot kalnos, kur bija nosēdies šķirsts. Viņu skaitam pieaugot, atkrišana izsauca šķiršanos. Tos, kas vēlējās aizmirst Radītāju un noraidīja Viņa likumu ierobežojumus, pastāvīgi apgrūtināja viņu biedru dievbijīgais dzīvesveids un mācības, tādēļ tie nolēma aiziet no Dieva pielūdzējiem. Viņi pārvietojās uz Sineāra līdzenumiem pie Eifratas upes. Tos pievilka apkārtnes skaistums un zemes auglīgums, un viņi nolēma tur apmesties uz dzīvi. [110]

Šeit tie apņēmās uzcelt pilsētu un tik augstu torni, kas visiem radītu izbrīnu. — PP, 118., 119. (1890)

Pilsētas ir netikumības perēklis

Dzīšanās pēc izpriecām un laika kavēkļiem visvairāk koncentrējas pilsētās. Daudzi vecāki, kas saviem bērniem izvēlas mājas pilsētā, cerēdami ar to sniegt viņiem lielākas priekšrocības, pieviļas un savu briesmīgo kļūdu nožēlo pārāk vēlu. Mūsdienu pilsētas ātri kļūst līdzīgas Sodomai un Gomorai. Daudzās brīvdienas veicina slinkumu. Uzbudinoši laika kavēkļi — teātru apmeklēšana, zirgu skriešanas sacīkstes, azarta spēles, alkoholiskie dzērieni un uzdzīve — ierosina darbībai ikvienu kaislību. Un ļaužu masas apņemošā straume aizrauj līdzi arī jaunatni. — COL, 54. (1900)

Man dota gaisma, ka pilsētas pildīs sajukums, vardarbība un noziegumi, un šis ļaunums vairosies līdz pat Zemes vēstures beigām. — 7T, 84. (1902)

Lielās pilsētas kļūst par noziedzības perēkļiem. No visām pusēm uzmācas ļauni skati un trokšņi. Visur redzami vilinājumi uz jutekliskām baudām un izšķērdību. — MH, 363. (1905)

Pilsētām draudošais sods

Zemi piemeklēs briesmīgi triecieni, un lepnās, dārgi izmaksājušās pilis noteikti pārvērtīsies drupu kaudzēs. — 3.MR, 312. (1891) [111]

Kad tiks atrauta Dieva aizsargājošā roka, savu darbu iesāks iznīcinātājs. Tad pār mūsu

pilsētām nāks milzīgas nelaimes. — 3.MR, 314. (1897)

Kungs brīdina Zemes iedzīvotājus ar ugunsgrēku Čikāgā un tāpat arī Melburnā, Londonā un Ņujorkā. — Ms,127. (1897)

Gals ir tuvu, un katra pilsēta tiks pakļauta izpostīšanai. Tur valdīs vispārējs sajukums. Tiks izkustināts viss, kas vien ir kustināms, un mēs nezināsim, kas sekos tālāk. Sodi būs atbilstoši ļaužu samaitātībai un viņu saņemtās gaismas lielumam. — 1.MR, 248. (1902)

Ak, kaut Dieva ļaudīm būtu kaut kāda izpratne par tūkstošiem pilsētām draudošo iznīcību, kas tagad gandrīz pilnībā nodevušās elku kalpībai. — Ev, 29. (1903)

Tuvojas laiks, kad lielās pilsētas tiks noslaucītas no zemes virsas, tādēļ visiem vajadzētu saņemt brīdinājumu par draudošo sodu. — Ev, 29. (1910)

Pret katastrofām izturīgās mājas pārvērtīsies pelnos

Es redzēju daudzas dārgas, ugunsizturīgi celtas mājas, kas Kunga dusmu liesmās tika iznīcinātas līdzīgi Sodomai. Lepnās celtnes pārvērtās pelnos. (..) Cilvēciskās lepnības pieminekļi tiks pārvērsti pīšļos tieši pirms pasaulei draudošās lielās iznīcības. — 3.SM, 418. (1901) [112]

Dievs atņem savu Garu ļaunuma samaitātajām pilsētām, kas kļuvušas līdzīgas pirmsplūdu laika pilsētām, kā arī Sodomai un Gomorai. Kad Kungs redzēs, ka šo ēku īpašnieki ir pārkāpuši piedošanai noliktās robežas, viņu dārgās pilis — arhitektūras mākslas darbi — tiks iznīcinātas vienā momentā. Par ugunsizturīgām uzskatīto ēku bojāeja liesmās būs kā ilustrācija tam, cik ātri visa Zemes arhitektūra var pārvērsties gruvešos. — TDG, 152. (1902)

Cilvēki turpinās celt dārgas, miljonus vērtās ēkas. Īpaša uzmanība tiks pievērsta to arhitektoniskajam skaistumam, stiprumam un drošībai, ar kādu tās tiks veidotas, bet Kungs man rādīja, ka, neskatoties uz neparasto drošumu un dižošanos, šīs celtnes dalīsies Jeruzālemes tempļa liktenī. — 5BC, 1098. (1906)

Ņujorkas pilsēta

Dieva dusmas vēl neizlejas bez žēlastības. Viņa roka vēl ir izstiepta. Viņa vēsti vēl jāpasludina lielajai Ņujorkas pilsētai. Ļaudīm jāzina, ka Kungs ar vienu savas rokas pieskārienu var iznīcināt pēdējai lielajai dienai sakrātos īpašumus. — 3.MR, 310., 311. (1902)

Par Ņujorkas nākotni man nav īpašas gaismas. Zinu tikai to, ka kādu dienu tās milzīgās celtnes sagraus Dieva iznīcinošais spēks.(..) Nāve [113] ienāks visās vietās. Tieši tādēļ es

esmu tik ļoti norūpējusies, lai mūsu pilsētas tiktu brīdinātas. — RH, 05.07.1906.

Kādā nakts atklāsmē, atrodoties Ņujorkas pilsētā, mani aicināja aplūkot celtnes, kas stāvu pēc stāva cēlās pretī debesīm. Šīs ēkas bija izsludinātas par ugunsdrošām, un tās būvēja īpašnieku un celtnieku pagodināšanai. (..)

Nākamajā ainā es redzēju ugunsgrēka trauksmi. Ļaudis skatījās uz dižajām un šķietami ugunsizturīgajām celtnēm un sacīja: "Tās ir pilnīgi drošas". Tomēr liesmas tās aprija, it kā viņas būtu celtas no piķa. Ugunsdzēsēju mašīnas pret šo postošo darbu bija bezspēcīgas, jo apkalpes ar tām nevarēja neko darīt. — 9T, 12.,13. (1909)

Čikāga un Losandželosa

Man tika rādīti notikumi, kam visā drīzumā jānorisinās Čikāgā un citās lielajās pilsētās. Ļaunumam pieaugot, Dieva žēlastības roka tika atrauta, un savu darbu sāka postošie vēji un vētras. Ar uguni un spēcīgu zemestrīci tika iznīcinātas daudzas celtnes. (..)

Pēc kāda laika man tika rādīts, ka atklāsme par Čikāgas ēkām un naudas vākšana atjaunošanai un to iznīcināšana bija kā brīdinošs piemērs mūsu ļaudīm neieguldīt lielus līdzekļus īpašumu iegādei Čikāgā vai citās lielajās pilsētās, kamēr Dievs savā tālredzībā nav uzskatāmā veidā pašķīris ceļu un skaidri norādījis uz pienākumu kaut ko pirkt vai celt, lai sniegtu tur nepieciešamo vēsti. [114] Līdzīgs brīdinājums tika sniegts arī pret celtniecību Losandželosā. Man daudzkārt ir doti norādījumi pret līdzekļu ieguldīšanu dārgos celtniecības projektos pilsētās. — PC, 50. (1906)

Sanfrancisko un Oklenda

Sanfrancisko un Oklenda ir kļuvušas kā Sodoma un Gomora, un Kungs tās piemeklēs. Drīz vien tās skars Dieva sods. — Ms 30, 1903.

Pēc briesmīgās zemestrīces, kas piemeklēja Sanfrancisko, sekos vēl citi dievišķā spēka apliecinājumi. (1906. gada 18.,19. aprīlī notikusī zemestrīce prasīja 503 cilvēku dzīvības, un postījumus rēķināja 350 miljonu dolāru apmērā). Tiek pārkāpti Dieva likumi. Pilsētās valda grēka samaitājošais iespaids. Iepazīstieties ar Ninīves vēsturi. Kungs šai ļaunuma pārņemtajai pilsētai ar pravieti Jonu sūtīja īpašu vēsti. (..) Lai mūsdienu ļaunās pilsētas varētu nožēlot tāpat kā Ninīve, tad šodien jāsniedz daudz tādas vēstis. — Ms 61a, 03.06.1906.

Pat tajās pilsētās, pār kurām bezdievības dēļ jau ir nācis Dieva sods, nav ne mazāko nožēlas pazīmju. Bāri vēl arvien ir atvērti, un ļaudis valdzina daudzie kārdinājumi. — Letter, 268, 20.08.1906.

Citas samaitātās pilsētas

Tuvojoties šīs Zemes vēstures beigām, mēs kļūsim par lieciniekiem notikumiem, kad nelaime, kas piemeklēja Sanfrancisko, [115] ne vienreiz vien atkārtosies citās vietās. (..) Tas man liek justies dziļi nopietnai, jo es zinu, ka tieši mūsu priekšā ir tiesas diena. Pašreizējās sodības vēl ir tikai kā brīdinājumi, tās nav visu iznīcinošais sods, kas nāks pār samaitātajām pilsētām. (..)

(Hab. 2:1-20; Cef.1:1-3:20; Cak. 1:1- 4:14; Mal. 1:1-4 citēts) Šie notikumi drīz norisināsies tieši tā, kā tie atklāti. Brīnišķos Svēto Rakstu tekstus es pieminu tādēļ, lai pievērstu ikviena cilvēka uzmanību. Vecajā Derībā atzīmētie pravietojumi ir mūsu Kunga dotā vēsts pēdējām dienām, un tie piepildīsies tikpat noteikti, kā mēs to redzējām Sanfrancisko izpostīšanā. — Letter, 154, 26.05.1906.

Es esmu aicināta paziņot, ka pārkāpumos grimušās pilsētas tiks iznīcinātas zemestrīcēs, ugunsgrēkos un plūdos. — Ev, 27. (1906)

Visi Kristus brīdinājumi attiecībā uz Zemes vēstures pēdējiem notikumiem šodien savu piepildījumu atrod mūsdienu lielajās pilsētās. Dievs gādā, lai šīs nepārprotamās zīmes varētu saskatīt pat skrejošais cilvēks. Sanfrancisko pilsēta vienkārši ir kā piemērs tam, kas sagaida visu pasauli. Korupcija, nelikumīga līdzekļu piesavināšanās, viltīgi darījumi starp cilvēkiem, kam ir vara attaisnot vainīgos un notiesāt nevainīgos — visi šie ļaunumi valda arī citās lielajās pilsētās, padarot mūsu Zemi līdzīgu pirmsplūdu laika pasaulei. — Letter, 230, (1907) [116]

Arodbiedrību darbība pilsētās

Mūsu biezi apdzīvotajās pilsētās šodien čakli strādā sātans. Viņa centieni atklājas sajukumā, strīdos un nesaskaņās starp darbu un kapitālu, kā arī liekulībā, kas iezagusies baznīcās. (..) Miesas un acu kārība, sevis izrādīšana un varas nepareiza izlietošana, liekot cilvēkiem apvienoties biedrībās un sazvērestībā, sasienot tos kūlīšos sadedzināšanai pēdējo dienu ugunīs — lūk, sātanisko pūļu rezultāts. — Ev, 26. (1903)

Bezdievīgie tiek sasieti kūļos, sasieti trestos, savienībās un sazvērestību biedrībās. Lai mums ar šīm organizācijām nav nekas kopējs. Mūsu Vadonis, mūsu Valdnieks ir Dievs, un Viņš mūs aicina iziet no pasaules un palikt atšķirtiem. "Izejiet no viņu vidus un palieciet atšķirti, un neaiztieciet neko, kas ir nešķīsts". (2. Kor. 6:17) Ja mēs atteiksimies to darīt un turpināsim saistīties ar pasauli, uz visu raugoties no pasaules viedokļa, tad kļūsim līdzīgi pasaulei. Ja mūsu rīcību noteiks pasaulīgā gudrība un pasaulīgie uzskati, tad mēs nevarēsim pastāvēt uz augstās un svētās mūžīgās patiesības platformas. — 4BC,1142. (1903)

Arodbiedrības kā grūtību avots adventistiem

Arodbiedrības būs viens no spēkiem, kas šai zemei nesīs tādu bēdu laiku, kāds nav bijis kopš pasaules iesākuma. (..) [117]

Nedaudzi vīri slēgs līgumus, lai savās rokās sagrābtu visus kādas noteiktas biznesa jomas līdzekļus. Tiks veidotas arodbiedrības, un ar aizdomām skatīsies uz ikvienu, kas atteiksies tur iesaistīties. (..)

Šo biedrību un organizāciju dēļ mūsu institūtiem drīz būs ļoti grūti turpināt darbu pilsētās. Es brīdinu: Izvairieties no pilsētām. Neceliet sanatorijas pilsētās. — 2SM, 142. (1903)

Ātri tuvojas laiks, kad arodbiedrību pārvaldošā vara kļūs ļoti nomācoša. — 2SM, 141. (1904)

Daudzi pilsētnieki tiecas pēc gaismas un patiesības

Ja Dieva dotos brīdinājumus ņems vērā, ja draudzes (baznīcas) nožēlos grēkus un atgriezīsies, uzticoties Dievam, tad dažas pilsētas kādu laiku vēl tiks saudzētas. — Ev, 27. (1906)

Garīgā tumsa, kas sedz pasauli, visintensīvāk apņem biezi apdzīvotos centrus. Šajās pilsētās

Evaņģēlija darbinieki sastopas ar vislielāko vajadzību, kā arī nevēlēšanos nožēlot. Un šajās pašās pilsētās dvēseļu mantotājiem paveras vislielākās priekšrocības. Starp ļaužu masām, kas nedomā par Dievu un Debesīm, ir daudzi, kas ilgojas pēc gaismas un sirds skaidrības. Pat starp vienaldzīgajiem un bezrūpīgajiem ir ne mazums, kuru interesi saista Dieva mīlestība uz cilvēkiem. — RH, 17.11.1910. [118]

Pilsētām jāveltī nopietnas pūles

Sagatavojoties uz mūsu Kunga atnākšanu, pilsētās vēl jāveic milzīgs darba apjoms. Mums ir nopietna vēsts, kas jāpasludina šajos lielajos centros. — Uzmundrinājuma vārdi strādniekiem, kas darbojas pēc pašfinansēšanās principa, (Pamflets 113). 5 (1909)

Mūsu laikam dotā brīdinājuma vēsts vēl visā nopietnībā nav pasludināta pasaules lielākajos tirdzniecības centros. Tos katru dienu apmeklē neskaitāms daudzums ļaužu, kam nepieciešama mūsdienu patiesība, kas vēl nav iepazinušies ar pestīšanas atziņu, jo šīs šķiras aizsniegšanai vēl nav veltīts pietiekoši daudz nopietnu pūļu. — CW, 14 (1909)

Trešā eņģeļa vēsti tagad jāsludina ne tikai tālās zemēs, bet arī novārtā atstātajos vietējos

centros, kur daudzi vēl nav brīdināti un glābti. Mūsu pilsētas it visur aicina Dieva kalpus uz nopietnu, sirsnīgu darbu. — RH, 17.11.1910.

Ne visiem vēl iespējams atstāt pilsētas

Vecākiem ir pienākums darīt visu iespējamo bērnu labā, lai nodrošinātu dzīvesvietu laukos. — AH, 141. (1906)

Laikam uz priekšu ejot, mūsu ļaudīm arvien vairāk un vairāk būs jāatstāj pilsētas. Pirms dažiem gadiem mēs saņēmām norādījumu, ka mūsu brāļiem un māsām, [119] it sevišķi ģimenēm ar bērniem, vajadzētu plānot atstāt pilsētas, tiklīdz rodas iespēja to darīt. Daudziem būs nopietni jāpapūlas, pašiem radot tādas iespējas. Bet līdz tam, tik ilgi, kamēr tie vēl paliek pilsētās, viņiem vajadzētu būt sevišķi rosīgiem misijas darbā, neskatoties uz to, cik ierobežota būtu viņu iespaida sfēra. — 2SM, 360. (1906)

Pilsētās arvien vairāk pieaug netaisnība, un ar katru dienu kļūst redzamāks, ka jādara viss iespējamais, lai glābtu tur dzīvojošās dvēseles. — CL, 9. (1907)

Pilsētas un ciemi ir iegrimuši grēkos un morālā samaitātībā, tomēr katrā Sodomā ir atrodams savs Lats. — 6T, 136. (1900)

Pilsētās jādibina skolas, draudzes un ēdnīcas

To cilvēku bērnu audzināšanas un glābšanas labā, kas vēl šobrīd nevar atstāt pilsētas, ir iespējams darīt daudz vairāk. Šis jautājums ir vērts, lai tam veltītu mūsu vislabākās pūles. Pilsētās jāorganizē draudzes skolas bērniem, jo tādā veidā būs iespējams tos sagatavot augstākām studijām, kas ir visai nepieciešamas. — CG, 306. (1903)

Mūsu ēdnīcām jāatrodas pilsētās, jo citādi darbiniekiem nebūs iespējams aizsniegt ļaudis, lai mācītu tiem pareizus veselīgas dzīves principus. — 2SM, 142. (1903) [120]

Kungs atkārtoti ir pamācījis, ka mums pilsētās jāstrādā no ārpus tām esošiem centriem. Šajās pilsētās kā Dieva pieminekļiem jābūt lūgšanu namiem, bet institūti mūsu literatūras izdošanai, slimo dziedināšanai un strādnieku sagatavošanai jādibina ārpus pilsētām. Sevišķi svarīgi ir pasargāt jaunatni no pilsētas dzīves kārdināšanām. — 2SM, 358. (1907)

Nav ieteicama nepārdomāta došanās uz laukiem

Lai ikviens iedala sev laiku rūpīgām pārdomām un nelīdzinās cilvēkam, par kuru līdzībā teikts, ka tas gan iesāka celt, bet nespēja pabeigt. Nevajadzētu spert nevienu soli, pirms nav rūpīgi apsvērts viss, ko var sagaidīt nākotnē. (..)

Var būt atsevišķas personas, kas steigsies kaut ko darīt un iesaistīties kādā pasākumā, par

ko tiem nav ne mazāko zināšanu. Dievs to neprasa. (..)

Neko nevajadzētu darīt nepārdomāti, lai nerastos lieli zaudējumi un īpašumi netiktu upurēti dedzīgu, impulsīvu runu dēļ, kas izraisa Dieva neatbalstītu sajūsmu, kur tādā veidā gaidāmā svarīgā uzvara var pārvērsties zaudējumā, tāpēc ka aptrūka savaldības, pareizu apsvērumu, veselīgu principu un noteiktu mērķu. — 2SM, 362., 363. (1893)

Piezīme: Šie vārdi uzrakstīti 1893. gada 22. decembrī, atbildot uz vadoša Batl-krīkas darbinieka vēstuli, kurš Elenai Vaitai ziņoja, ka, atsaucoties uz viņas pamudinājumu, "apmēram 200 cilvēki" bija gatavi pamest pilsētu un doties uz laukiem, "cik ātri vien iespējams". (Skat. 2SM, 361-364.) [121]

Signāls pilsētu atstāšanai

Nepavisam nav tālu laiks, kad mēs, līdzīgi pirmajiem mācekļiem, būsim spiesti meklēt patvērumu vientuļās un atstātās vietās. Kā Jeruzālemes aplenkšana no romiešiem bija Jūdejas kristiešiem zīme bēgšanai, tā nepareiza varas izlietošana no mūsu tautas puses, ar likumu pavēlot ievērot pāvesta sabatu, būs brīdinājums mums. Tad būs laiks atstāt lielās pilsētas, esot gataviem aiziet arī no mazākajām, lai apmestos kalnos, vientuļās, nošķirtās vietās. — 5T, 464., 465. (1885)

Daži taisnie paliks pilsētās vēl pēc dekrēta par nāvessodu

Bēdu laikā mēs visi bēgām no pilsētām un apdzīvotām vietām bezdievīgo vajāšanu dēļ, kuri ar ieročiem rokās ielauzās svēto mājās. — EW, 34. (1851)

Kad svētie atstāja pilsētas un ciemus, bezdievīgie tos vajāja ar nodomu nogalināt, bet pret tiem paceltie zobeni salūza kā salmiņi, nespējot tiem neko nodarīt. Viņus rūpīgi sargāja Dieva eņģeļi. — EW, 284., 285. (1858)

Lai gan ar vispārēju dekrētu būs noteikts laiks, kad drīkstēs nonāvēt baušļu turētājus, dažos gadījumos viņu ienaidnieki šai pavēlei vēlēsies aizsteigties priekšā, cenšoties tiem atņemt dzīvību pirms norādītā laika. Bet neviens nevarēs paiet garām varenajiem sargiem, kas būs nolikti ap katru uzticīgo dvēseli. [122] Dažiem uzbruks, kad tie bēgs no pilsētām un ciemiem, bet pret viņiem paceltie zobeni salūzīs kā zāles stiebri. Citus aizstāvēs eņģeļi karavīru formā. — GC, 631.(1911) [123]

Nodaļa 9. Svētdienas Likumi

Sātana izaicinājums dievišķai autoritātei

Kungs apsūdz Bābeli, jo tā ir "piedzirdījusi visas tautas ar savas netiklības dusmu vīnu (..)".

Dievs pasauli radīja sešās dienās un septītajā dusēja, tā šo dienu iesvētīdams un atšķirdams no citām kā Viņam svētu, kura Dieva ļaudīm jāievēro visās paaudzēs. Bet grēka cilvēks, paaugstinādamies pāri Dievam, sēdēdams Dieva templī un izrādīdamies, it kā viņš būtu Dievs, nolēma izmainīt laikus un bauslību. Šī vara vēlējās pierādīt, ka tā ir ne tikai Dievam līdzīga, bet pat augstāka par Viņu, un izmainīja dusas dienu, nolikdama pirmo nedēļas dienu tur, kur vajadzēja atrasties septītajai. Un protestantu pasaule ir pieņēmusi šo pāvestības bērnu, lai šī diena tiktu uzskatīta par svētu. Dieva Vārds tādu rīcību nosauc par netiklību. (Atkl.14: 8) — 7BC, 979. (1900)

Kristietības laikmetā lielais cilvēku laimes ienaidnieks ceturtā baušļa Sabatu ir darījis par sevišķu uzbrukuma priekšmetu. Sātans saka: "Es gribu strādāt pret Dieva nodomu. [124] Es savus sekotājus darīšu tik spēcīgus, ka tie atmetīs Dieva pieminekli, septītās dienas Sabatu. Tā es pasaulei parādīšu, ka Dieva svētītā un iesvētītā diena ir pārmainīta. Šai dienai vairs nevajag saglabāties cilvēku prātā. Es izdzēsīšu tās piemiņu, vietā ieceļot dienu, kuru Dievs nav apliecinājis un atzinis, kas nevar būt zīme starp Dievu un Viņa ļaudīm. Tos, kas šo dienu pieņems, es vadīšu to uzskatīt par tikpat svētu, kā Dievs licis turēt septīto dienu". — PK, 183.,184. (1914)

Sabats — lielais strīda jautājums

Cīņā, kas pēdējās dienās iedegsies pret Dieva tautu, apvienosies visi zemiskie spēki, kas atkāpušies no uzticības Jehovas likumiem. Šajā cīņā par galveno strīda jautājumu izvirzīsies ceturtā baušļa Sabats, jo šajā bauslī lielais Likumdevējs sevi uzrāda kā debesu un Zemes Radītāju. — 3SM, 392. (1891)

Kungs sacīja: "Turiet Manus Sabatus, jo tā ir zīme mūsu starpā uz audžu audzēm, lai jūs zinātu, ka Es esmu tas Kungs, kas jūs svētī". (2. Moz. 31:13) Daži pret to iebilst, sakot: "Jūs nemaz nezināt, kura diena ir Sabats," bet tajā pašā laikā viņi, šķiet, nemaz nešaubās par svētdienu un ir visai dedzīgi tai izvirzīto priekšrakstu ievērošanā. — KC, 148. (1900) [125]

Svētdienas likumu atbalstošā kustība 1880. gados

Piezīme: Ar sīkāku informāciju par šīm kustībām var iepazīties tādos E. G. Vaitas darbos kā 3SM, 380-402. un 5T, 711-718.

Jau daudzus gadus mēs esam gaidījuši svētdienas likuma izdošanu mūsu zemē, un tagad, kad šī kustība ir redzami pastiprinājusies, rodas jautājums: "Ko mūsu tauta dara šajā lietā?"... Mums nešaubīgā ticībā jāmeklē Dievs, lai Viņš savai draudzei piešķirtu žēlastību un spēku. Dievs dzīvo, un mēs neticam, ka visā drīzumā tiks ierobežota mūsu brīvība.

Pravietis redzēja "četrus eņģeļus stāvam četros zemes stūros, turot četrus zemes vējus, lai vējš nepūstu ne pār zemi, ne jūru, ne pār kādu koku". Un cits eņģelis uzkāpa no "saules lēkta puses" un sauca skaļā balsī: "Nesamaitājiet zemi, ne jūru, ne kokus, kamēr mēs apzīmogosim mūsu Dieva kalpus uz viņu pierēm". Šeit attēlots mums šodien darāmais darbs. Mums jāsauc uz Dievu, lai eņģeļi vēl savalda četrus vējus, ka mēs savus misionārus varam izsūtīt uz visiem zemes stūriem, lai pasludinātu brīdinājuma vēsti pret nepaklausību Jehovas likumiem. — RH Extra, 11.12.1888.

Svētdienas likuma aizstāvji nesaprot, ko viņi dara

Svētdienas likuma kustība šodien veic savu ceļu tumsā. Tās vadītāji neizpauž savus patiesos nodomus un daudzi, kas tajā iesaistījušies, paši nespēj saskatīt, uz kurieni tiecas šie slepenie strāvojumi... [126] Tie darbojas kā akli. Viņi neredz, ka tad, ja protestantu valdība upurē principus, kas tos darīja par brīvu, neatkarīgu nāciju, un ar likumdošanu ievieš Konstitūcijā principus, kas propagandē pāvestības maldus un melus, tie līdz ar to iegrimst tumšo viduslaiku Romas radītajās šausmās. — RH Extra, 11.12.1888.

Daudzi pat starp tiem, kas iesaistījušies svētdienas ieviešanā, savā aklumā neizprot sekas, pie kādām tāda rīcība novedīs. Viņi nesaredz, ka cīnās tieši pret reliģisko brīvību. Ir daudzi, kas nekad nav sapratuši Bībeles Sabata prasības un svētdienas pieņemšanas nepareizo pamatojumu (..).

Tie, kas cenšas grozīt Konstitūciju un nodrošināt tāda likuma izdošanu, kas piespiestu ievērot svētdienu, maz saprot, kādas būs sekas. Krīze ir tieši mūsu priekšā. — 5T, 711.,753. (1889)

Nepalieciet bezdarbībā

Mums ir pienākums darīt visu mūsu spēkiem iespējamo, lai šīs draudošās briesmas novērstu. (..) Uz vīriešiem un sievietēm gulstas milzīga atbildība saukt uz Kungu visos Zemes stūros, lūdzot, lai Dievs šo ļaunuma mākoni novērstu un Viņa darbs vēl dažus gadus varētu turpināties. — RH Extra, 11.,12.1888.

Ļaudīm, kas tur Dieva baušļus, jāpieliek pūles, lai saņemtu īpašu palīdzību, ko vienīgi Dievs var dot. Tiem [127] jādarbojas daudz nopietnāk, lai draudošo postu aizturētu, cik vien iespējams, ilgāk — RH, 18.12.1888.

Lai ļaudis, kas tur Dieva baušļus, šajā laikā neklusē, it kā tie radušos stāvokli varētu atzīt

par labu . — 7BC, 975. (1889)

Mēs nerīkojamies pēc Dieva prāta, ja paliekam mierīgi sēdot un nedarām neko, lai aizsargātu sirdsapziņas brīvību. Uz Debesīm vajadzētu pacelties dedzīgām, nopietnām lūgšanām, lai šī nelaime novilcinātos, līdz mēs pabeidzam darbu, kas tik ilgi bijis pamests novārtā. Lūgsim visdziļākajā nopietnībā un tad strādāsim atbilstoši mūsu lūgšanām. — 5T, 714. (1889)

Daudzi sevi nomierina un patiesībā guļ. Viņi saka: "Ja jau ir pravietots par likumu, kas paredz piespiedu svētdienas svētīšanu, tad to arī izdos", un, nonākot pie tāda secinājuma, tie bezrūpībā gaida, mierinot sevi ar domu, ka bēdu laikā Dievs savus ļaudis aizstāvēs. Bet Dievs mūs neglābs, ja mēs nebūsim pielikuši visas pūles pabeigt Viņa uzticēto darbu. (..)

Kā uzticīgiem sargiem mums jāredz "zobens nākam" un jābrīdina, lai ļaudis nestaigātu neziņā, no kā tie varētu izvairīties, ja zinātu patiesību. — RH Extra, 24.12.1889.

Pretojieties svētdienas likumam gan mutiski, gan rakstiski

Mums nav jāizpatīk ļaudīm, kas savu iespaidu izlieto, lai ierobežotu reliģijas brīvību un veicinātu [128] sankcijas, kas cilvēkus spiestu ievērot svētdienu kā Bībeles Sabatu. Pirmā nedēļas diena nav tā, kuru vajadzētu tik ļoti godāt. Tas ir neīstais, viltus sabats, un Dieva ģimenes locekļiem nevar būt nekas kopējs ar ļaudīm, kas paaugstina šo dienu un pārkāpj Dieva bauslību, minot kājām Viņa iecelto Sabatu. Dieva ļaudīm nav jābalso par tādām personām, lai tās ieņemtu atbildīgus amatus valsts orgānos, jo, tā darot, tie kļūtu par viņu kalpošanas laikā pastrādāto grēku līdzdalībniekiem. — FE, 475. (1899)

Es ceru, ka attiecībā uz svētdienas likuma ieviešanu bazūnei tiks dota skaidra skaņa. Es domāju, ka vislabākais šajā gadījumā būtu rakstīt mūsu žurnālos par Dieva bauslības mūžīgo nemainību. (..) Mums šodien no savas puses jāizdara viss iespējamais, lai izjauktu svētdienas likuma pieņemšanu. — CW, 97.,98. (1906)

Savienotās Valstis izdos svētdienas likumu

Kad mūsu tauta tik tālu atteiksies no savas pārvaldes principiem, ka ar likumu pavēlēs ievērot svētdienu, tad līdz ar šo lēmumu protestantisms sadosies rokās ar pāvestību.— 5T, 712. (1889)

Protestanti ar visu savu iespaidu un spēku nostāsies pāvestības pusē. Ar nacionālu aktu uzspiežot viltoto sabatu, viņi piešķirs dzīvību un enerģiju Romas samaitātajai ticībai, atjaunojot tās tirāniju un sirdsapziņas spaidus. — Mar, 179. (1893)

Agrāk vai vēlāk svētdienas likums tiks izdots. — RH, 16.02.1905. [129]

Drīz svētdienas likumi iegūs likumīgu spēku, un oficiālie ierēdņi ar dusmām un naidu vērsīsies pret nelielo tautu, kas ievēro Dieva baušļus. — 4.MR, 278. (1909)

Atklāsmes grāmatas 13. nodaļas pravietojums vēstī, ka vara, ko attēlo zvērs ar jēram līdzīgajiem ragiem, piespiedīs "zemi un tās iedzīvotājus" pielūgt pāvestību - šeit simbolizētu ar zvēru, kas "līdzīgs pardelim". (..) Šis pravietojums piepildīsies, kad Savienotās Valstis uzspiedīs svētdienas ievērošanu, ko Roma izvirza kā sevišķu tās virskundzības atzīšanas zīmi. (..)

Politiskā samaitātība iznīcinās mīlestību uz taisnību un cieņu pret patiesību, un pat brīvās Amerikas valdnieki un likumdevēji, lai nodrošinātu sabiedrības labvēlību, pakļausies tautas prasībai, izdodot likumus, kas uzspiestu svētdienas ievērošanu. — GC, 578.,579.,592. (1911)

Svētdienas likuma aizstāvju argumenti

Sātans laidīs apgrozībā savus notikumu izskaidrojumus, un ļaudis pārņems viņa domāšanas veidu, ka Zemi piemeklējošās nelaimes ir svētdienas neievērošanas sekas. Pieņemot, ka ar savu rīcību tiem būs iespējams nomierināt Dieva dusmas, šīs ietekmīgās personas izdos likumu par obligātu svētdienas ievērošanu. — 10MR, 239. (1899)

Tieši šī šķira izvirza apgalvojumu, ka visur tik strauji pieaugošā samaitātība lielā mērā izskaidrojama ar tā sauktā "kristīgā sabata" sagānīšanu un ka obligāta svētdienas ievērošana [130] redzami uzlabotu sabiedrības morāli. Šo apgalvojumu sevišķi uzsver Amerikā, kur arī visplašāk tika pasludināta mācība par patieso Sabatu. — GC, 587. (1911)

Protestani un katoļi darbojas saskaņoti

Protestantisms pasniegs draudzīgu roku Romas varai. Tad tiks izdots likums pret Dieva iecelto Sabatu, un tieši tad Dievs virs zemes iesāks savu "dīvaino darbu". — 7BC, 910. (1886)

Mēs nespējam saprast, kā Romas baznīca var sevi attaisnot pret apvainojumiem elku pielūgšanā, (..) un tā ir reliģija, uz kuru ar tādu labvēlību sāk skatīties protestantisms, kas beigu beigās arī apvienosies ar Romu. Bet šī savienība nebūs kā sekas izmaiņām katolicismā, jo Roma nekad nemainīsies. Tā pretendē uz bezgrēcību. Izmainīsies protestantisms. Pievēršoties liberāliem uzskatiem, tas pieķersies katolicisma rokai. — RH, 01.06.1886.

Tā saucamā protestantu pasaule noslēgs savienību ar grēka cilvēku, un pasaule un baznīca dzīvos samaitājošā saskaņā. — 7BC, 975. (1891)

Romas piekritēji Vecajā pasaulē un atkritušais protestantisms Jaunajā pasaulē vienlīdz ļauni izturēsies pret visiem, kas godās dievišķos priekšrakstus. — GC, 616. (1911) [131]

Svētdienas likumi pagodinās Romu

Kad Savienoto Valstu vadošās baznīcas, apvienojoties tādos mācības punktos, kas tām kopēji, pamudinās valsti uzspiest viņu doktrīnas un atbalstīt viņu rituālus, tad protestantiskā Amerika būs izveidojusi tēlu Romas hierarhijai, kam neizbēgami sekos civilu sodu piespriešana citādi domājošajiem ļaudīm. (..)

Ja protestantu baznīcas uzspiež svētdienas ievērošanu, tad tas nozīmē, ka tās liek pielūgt pāvestu, tas ir zvēru. (..)

Bet, uzspiežot reliģisku pienākumu ar laicīgas varas palīdzību, baznīcas izveido zvēra tēlu, tātad svētdienas ievērošanas uzspiešana Savienotajās Valstīs būs zvēra un viņa tēla pielūgšanas uzspiešana. — GC, 445.,448.,449. (1911)

Kad protestantisms izstieps savu roku pār bezdibeni, lai satvertu Romas varas roku, kad tas sniegsies pāri dzelmei, lai sadotos rokās ar spiritismu un kad šīs trīskārtīgās savienības ietekmē mūsu zeme atteiksies no visiem protestantiskās un republikāniskās pārvaldības pamatlikumiem un rūpēsies par pāvestības melu un maldu izplatīšanu, tad mēs varam būt droši, ka ir pienācis laiks sātana sevišķajam brīnumainajam darbam un arī gals ir tuvu. — 5T, 451. (1885)

Roma atjaunos savu zaudēto virskundzību

Līdz ar tuvošanos pēdējai krīzei ir vitāli svarīgi, [132] lai Kunga darbinieku starpā valdītu saskaņa un vienotība. Pasauli piepilda vētras, kari un pretrunas. Tomēr zem viena vadoņa — pāvestības varas — ļaudis apvienosies, lai pretotos Dievam Viņa liecinieku personā. Šī savienība tiek nostiprināta ar lielo atkrišanu. — 7T, 182. (1902)

Likumi par svētdienas piespiedu svētīšanu Sabata vietā novedīs pie nacionālas atkāpšanās no republikāniskajiem principiem, uz kuriem tika veidota valsts pārvaldība. Valdnieki atzīs Romas reliģiju, un Dieva bauslība vairs nebūs spēkā. — 7MR, 192. (1906)

Lielās intelektuālās tumsas laiks kādreiz sekmēja pāvestības panākumus, bet nākotnē mēs kļūsim par lieciniekiem, ka tikpat lielā mērā to veicina lielās intelektuālās gaismas laiks. — 4SP, 390. (1884)

Kustībās, kas tagad attīstās Savienotajās Valstīs, lai baznīcas iekārtojumiem un tradīcijām nodrošinātu valsts atbalstu, protestanti min katoļu pēdās. Nē, pat vēl vairāk, — tie atver vārtus, lai protestantiskajā Amerikā pāvestība gūtu Vecajā Pasaulē pazaudēto virskundzību. — GC, 573. (1911)

Nacionālais svētdienas likums nozīmē nacionālu atkrišanu

Lai nodrošinātu sev atbalstu un popularitāti, likumdevēji pakļausies prasībai ieviest svētdienas likumu. (..) Ar [133] noteiktu dekrētu uzspiežot pāvestības iestādījumu, kas prasa pārkāpt Dieva baušļus, mūsu nācija pilnībā atteiksies no taisnības. (..)

Kā Romas karaspēka tuvošanās bija zīme mācekļiem par draudošo Jeruzālemes izpostīšanu, tā šī atkrišana būs par zīmi mums, ka ir sasniegta Dieva pacietības robeža. — 5T, 451. (1885)

Mums jāieņem noteikta nostāja, lai pirmo nedēļas dienu nepagodinātu līdzīgi Kunga Sabatam, jo tā nav Jehovas svētītā un iesvētītā diena un, godinot svētdienu, mēs nostājamies lielā pievīlēja pusē. (..) Kad Kunga bauslība vairs nebūs spēkā un atkāpšanās būs kļuvusi par nacionālu grēku, Kungs pats darbosies savu ļaužu labā. — 3SM, 388. (1889)

Amerikas Savienotajās Valstīs dzīvojošie ļaudis ir bijusi priviliģēta un svētīta tauta, bet, kad tie, atsakoties no protestantisma principiem un atbalstot pāvestību, ierobežos reliģijas brīvību, viņu netaisnības mērs būs pilns un Debesu grāmatās tiks atzīmēta "nacionāla atkrišana". — RH, 02.05.1893.

Pēc nacionālas atkrišanas sekos nacionāla bojāeja

Kad mūsu nācija savās likumdošanas iestādēs izdos norādījumus, kas saistīs cilvēku sirdsapziņu attiecībā uz viņu reliģiskajām tiesībām, uzspiežot svētdienas ievērošanu, un ar spēku un varu vērsīsies pret tiem, kas tur septītās dienas Sabatu, tad mūsu zemē Dieva likumi [134] savos nolūkos un mērķos būs padarīti par spēkā neesošiem un nacionālajai atkrišanai sekos nacionāla bojāeja. — 7BC, 977. (1888)

Tas ir visas tautas atkrišanas laiks, kad, vadīdamies no sātana gudrības, zemes valdnieki nostāsies grēka cilvēka pusē; tad noziegumu mērs būs piepildīts un nacionāla mēroga atkrišana būs signāls tautas bojāejai. — 2SM, 373. (1891)

Valsts sāks rūpēties un aizstāvēt Romas katolicisma principus. Šī nacionālā atkrišana paātrinās tai sekojošo tautas bojāeju. — RH, 15.07.1897.

Kad protestantu baznīcas saliedēsies ar laicīgo varu, lai atbalstītu viltus reliģiju, kurai pretojoties viņu senči izcieta visnežēlīgākās vajāšanas, tad pāvesta sabatu uzspiedīs baznīcas un valsts apvienotā autoritāte. Tā būs nacionāla atkrišana, kas beigsies ar nācijas sabrukumu. — Ev, 235. (1899)

Kad valsts izlietos savu varu, lai atbalstītu baznīcas lēmumus un uzspiestu tās iestādījumus, tad protestantiskā Amerika būs izveidojusi tēlu pāvestībai. Tā būs nacionālā atkrišana, kas beigsies vienīgi ar tautas sabrukumu. — 7BC, 976. (1910)

Universāls svētdienas likums

Vēsture atkārtosies. Tiks paaugstināta viltus reliģija. Pirmā nedēļas diena, kas ir parasta darba diena [135] un kurai nav nekāda svētuma, tiks paaugstināta tāpat, kā reiz tika paaugstināts Bābeles tēls. Šo viltus sabatu pavēlēs pielūgt visām tautām, valodām un ļaudīm. (..) Dekrēts par Dieva pielūgšanu tieši šajā dienā tiks ieviests visā pasaulē. — 7BC, 976. (1897)

Kad reliģiskās brīvības zeme, Amerika, savienosies ar pāvestību sirdsapziņas nomākšanā un cilvēku piespiešanā godāt viltus sabatu, tad arī visu citu valstu ļaudis uz mūsu zemes tiks vadīti sekot tās priekšzīmei. — 6T, 18. (1900)

Sabatam jākļūst par galveno domstarpību jautājumu pēdējā lielajā cīņā, kurā piedalīsies visa pasaule. — 6T, 352. (1900)

Citu zemju tautas sekos Savienoto Valstu priekšzīmei. Lai gan tās iesāks, tomēr tāda pati krīze nāks pār mūsu ļaudīm visās pasaules daļās. — 6T, 395. (1900)

Patiesā aizvietošana ar viltoto ir pēdējais cēliens šajā drāmā. Un, kad šī aizvietošana kļūs vispārēja, sevi atklās pats Dievs. Kad cilvēku likumi tiks paaugstināti pāri Dieva likumiem, kad šīs zemes laicīgās varas visiem centīsies uzspiest pirmās nedēļas dienas ievērošanu, tad ziniet, ka ir pienācis laiks rīkoties Dievam. — 7BC, 980. (1901)

Cilvēka likumu nostādīšana Dieva likumu vietā un vienīgi cilvēciskās autoritātes vārdā veiktā pirmās nedēļas dienas paaugstināšana Bībeles Sabata vietā ir pēdējais darbs šajā [136] drāmā. Kad šī aizvietošana kļūs vispārēja, atklāsies pats Dievs. Viņš celsies savā varenībā, lai briesmīgi satricinātu visu zemi. — 7T, 141. (1902)

Svētdienas likumu atbalstīs visa pasaule

Ļaunie cilvēki (..) paziņoja, ka viņiem ir patiesība, ka viņu vidū notiek brīnumdarbi, kur eņģeļi no Debesīm runā un satiekas ar tiem, ka pie viņiem atklājas liels spēks, zīmes un brīnumi, jo virs zemes iesākusies tūkstošgadu valstība, kuru tie tik ilgi esot gaidījuši. Visa pasaule esot atgriezusies un dzīvojot saskaņā ar svētdienas likumu. — 3SM, 427-428. (1884)

Visa pasaule iedegsies naidā pret septītās dienas adventistiem, tāpēc ka viņi nepagodinās pāvestību, ievērojot svētdienu, kas ir šīs pretkristīgās varas iestādījums. TM, 37. (1893)

Tie, kas min kājām Dieva baušļus, izdos cilvēciskus likumus un spiedīs tiem paklausīt. Ļaudis savstarpēji apspriedīsies un vienosies par plāniem, ko darīt. Viņi paziņos, ka visa pasaule ievēro svētdienu, un kādēļ gan lai saskaņā ar valsts likumu to nedarītu šī mazā ļaužu saujiņa? — Ms, 163. (1897)

Cīņa koncentrējas kristietībā

Tā saucamā kristīgā pasaule kļūs par lielu un izšķirošu notikumu skatuvi. Autoritatīvi vīri [137] pēc pāvestības piemēra izdos likumus, kas kontrolēs cilvēku sirdsapziņu. Bābele visas tautas piespiedīs dzert savas netiklības dusmu vīnu. Šajā ļaunumā tiks ierautas itin visas nācijas. Par šo laiku raksta apustulis Jānis: (Atkl.18:3-7; 17:13,14.) Viņiem ir vienas domas. Tā būs pasaulplaša savienība, viena liela sātana spēku konfederācija. Tie savu varu un spēku atdos zvēram. Tā izveidosies tāda pati despotiska reliģijas un sirdsapziņas brīvību nomācoša vara, kāda kādreiz bija pāvestība, kad tā vajāja visus, kas atteicās pakļauties Romas reliģiskajām ceremonijām un rituāliem. — 3SM, 392. (1891)

Lielajā cīņā starp ticību un neticību tiks ierauta visa kristīgā pasaule. — RH, 07.02.1893.

Cīņas iznākumā visa kristīgā pasaule būs sadalījusies divās lielās šķirās — cilvēkos, kas tur Dieva baušļus un Jēzus ticību, un cilvēkos, kas pielūdz zvēru un viņa tēlu un pieņem zvēra zīmi. — GC, 450. (1911)

Sabatam izvirzoties par visvairāk apstrīdēto punktu kristīgajā pasaulē un reliģiskajām un laicīgajām autoritātēm apvienojoties svētdienas ievērošanas uzspiešanā, niecīgā mazākuma neatlaidīgā atteikšanās pakļauties vispārējai prasībai izraisīs pret viņiem nepatiku un sašutumu. — GC, 615. (1911) [138]

Kad kristīgās pasaules dažādo valdītāju dekrēti panāks, ka baušļu turētājiem atņems valsts aizsardzību, atdodot tos spēkiem, kas vēlas viņus iznīcināt, tad Dieva tauta bēgs ārā no pilsētām un ciemiem un apvienosies pulciņos, dzīvodami tuksnešainās un vientuļās vietās. — GC, 626. (1911)

Nevienu nevajadzētu izaicināt

Mūsu draudzēs ir ļaudis ar tādām rakstura īpašībām, kas, ja tie nebūs uzmanīgi, ar savu nepareizo izpratni attiecībā uz darbu svētdienā var novest pie domstarpībām. Šajā jautājumā nevajadzētu īpaši uztraukties, bet lūgšanā pilnībā nodoties Dievam. Vienīgi Viņš ir spējīgs ierobežot valstsvīru varu. Nekad nerīkojieties pārsteidzīgi. Lai neviens neapdomīgi nelielās ar savu brīvību, izlietojot to kā aizsegu ļaunprātībai, bet, būdami Dieva kalpi, "turiet visus godā, mīliet brāļu saimi, bīstieties Dievu, godājiet valdnieku". (1. Pēt. 2:17)

Šis padoms var lieti noderēt visiem, kas vien nonāk zināmās grūtībās. Mūsu dzīvē nedrīkst būt vietas nekādai izaicinošai uzvedībai, nekādai rīcībai, ko varētu iztulkot kā nicinājumu vai ienaidu. — 2MR, 193.,194. (1898)

Atturēties no darba svētdienās

Darbam dienvidu laukā vajadzētu noritēt pēc iespējas gudrāk un uzmanīgāk, strādājot tā, [139] kā to darīja Kristus. Ļaudis ātri vien sapratīs, kāda ir jūsu pārliecība par svētdienu un Sabatu, un sāks jautāt. Tad jūs tiem varat paskaidrot, bet ne tā, lai pievērstu uzmanību mūsu darbam. Jums nav jāliek šķēršļi darbam, strādājot svētdienās.

Atturēšanās no fiziska darba svētdienā vēl nav zvēra zīmes pieņemšana. (..) Lai vietās, kur pretestība tik stipra, ka tā par strādāšanu svētdienā jau robežojas ar vajāšanām, mūsu brāļi šo dienu visā pilnībā izmanto misijas darbam. — SW, 69.,70. (1895)

Piezīme: 1880-1890. gados Savienoto Valstu dienvidos jau pastāvēja visai stingrs svētdienas likums.

Ja tie atnāks un jums teiks: "Pārtrauciet savu darbu un visus neatliekamos pienākumus svētdienā", es nevarēšu sacīt: "Turpiniet pildīt savus pienākumus", jo starp Dievu un jums taču nav nekādu domstarpību. — Ms, 163. (1898)

Nekad nevajadzētu domāt, ka mums ir pienākums uztraukt svētdienu godājošos kaimiņus, pieliekot īpašas pūles parādīt savu neatkarību, strādājot šajā dienā. Arī mūsu māsām drēbes nav jāmazgā tieši svētdienā. — 3SM, 399. (1889)

Svētdienās nodarbojieties ar garīgiem pienākumiem

Es centīšos atbildēt uz tavu jautājumu, kas jādara, ja tiks uzspiests svētdienas likums.

Laikā, kad mēs gaidījām tieši tādu krīzi, kāda, pēc tavas izpratnes, tuvojas jums, kad ļaudis, velnišķas varas pamudināti uzspiedīs svētdienas [140] ievērošanu, Kungs man deva gaismu, ka septītās dienas adventistiem jārīkojas gudri, šajā dienā atturoties no parastajiem darbiem un to veltot misijas pasākumiem.

Svētdienas likuma ignorēšana tikai vēl vairāk pastiprinās vajāšanas no reliģisko fanātiķu puses, kas cenšas šos likumus uzspiest. Nedodiet viņiem iemeslu jūs nosaukt par likuma pārkāpējiem. Ja viņiem vajadzēs savaldīt ļaudis, kas nebīstas ne Dievu, ne cilvēkus, tad šis pasākums viņu acīs drīz vien zaudēs savu īpašo nokrāsu, un tie redzēs, ka stingra svētdienas ievērošana nemaz nav ne tik ērta, ne arī vajadzīga. (..) Zvēra zīme jau netiek pieņemta, ja kāds parāda gudrību, dzenoties pēc miera un atturoties no izaicinošas rīcības, tajā pašā laikā darot vissvarīgāko darbu. (..)

Svētdienu var izmantot, strādājot dažādās mūsu darba nozarēs, tādā veidā virzot uz priekšu Dieva lietu. Šajā dienā var noturēt sapulces brīvā dabā un mājās. Var darboties, ejot no mājas uz māju. Tie, kas raksta, šo dienu var veltīt saviem rakstu darbiem. Lai svētdienās, kur vien iespējams, notiek reliģiska kalpošana. Izveidojiet šīs sapulces sevišķi interesantas.

Dziediet īstas atmodas dziesmas un ar spēku un pārliecību runājiet par Pestītāja mīlestību. — 9T, 232., 233. (1909)

Māciet studentus dažādās vietās noturēt sapulces un strādāt ārstniecisko misijas darbu. Tā viņi atradīs ļaudis mājās un gūs brīnišķīgas izdevības atklāt patiesību. Svētdienas pavadīšana tādā veidā Kungam vienmēr būs patīkama. — 9T, 238. (1909)

Patiesības skaistums atklājas pretestības apstākļos

Redzot, ka pasaule savienojas ar baznīcu, lai atmestu Dieva likumus, Kungam [141] paklausīgo ļaužu dedzība arvien pieaugs. Katrs iebildums, kas tiks izteikts pret Dieva bauslību, pavērs ceļu patiesības izplatīšanai un palīdzēs tās aizstāvjiem skaidrāk atklāt dievišķo likumu vērtību. Patiesībā ir skaistums un spēks, ko nekas cits nevar tik redzami atklāt kā pretestība un vajāšanas. — 13.PMR, 71., 72. (1896) Laikā, kad tiek pieliktas tik lielas pūles, lai piespiestu svētīt svētdienu, paveras vienreizēja iespēja atklāt pasaulei šī viltojuma kontrastu ar īsto Sabatu. Kungs savā tālredzībā iet lielu gabalu mums pa priekšu. Viņš pieļauj, ka tiek izvirzīts svētdienas jautājums, lai likumdevēju sanāksmju uzmanības centrā nonāktu patiesība par Sabatu, kā tā atklāta ceturtajā bauslī. Tādā veidā tautu vadoņu domas tiek pievērstas Dieva Vārda liecībai par īsto dusas dienu. — 2MR, 197. (1890)

Dievam jāklausa vairāk nekā cilvēkiem

Patiesības atbalstītāji tagad tiek aicināti izvēlēties vai nu atteikties no skaidrajiem Dieva Vārda norādījumiem, vai arī zaudēt savu brīvību. Atsakoties no Dieva Vārda un pieņemot cilvēciskos ieradumus un tradīcijas, mums vēl atļaus palikt sabiedrībā, pirkt un pārdot, un mūsu tiesības tiks ievērotas. Bet, ja paliksim uzticīgi Dievam, tad zaudēsim savas tiesības starp cilvēkiem, jo Dieva likuma ienaidnieki apvienosies, lai izskaustu patstāvīgus spriedumus reliģiskās pārliecības jautājumos un varētu kontrolēt cilvēku sirdsapziņu. (..) [142]

Dieva ļaudīm ir jāatzīst pēc Viņa nodoma ieceltā cilvēciskā valdība. Ar padomu un piemēru tiem vajadzētu mācīt paklausību valdībai, uzsverot to kā reliģisku pienākumu tik tālu, kamēr tās autoritāte atklājas likumīgā sfērā. Bet, kad tās prasības vēršas pret Dieva norādījumiem, mums jāizvēlas paklausība Dievam, nevis cilvēkiem. Dieva Vārds ir jāatzīst un tam jāklausa kā autoritātei, kas stāv pāri visiem cilvēku izdotajiem likumiem. "Tā saka Kungs" nevar aizvietot ar devīzi "tā saka baznīca vai valsts". Kristus kronis ir jāpaaugstina pāri visām cilvēciskajām diadēmām. — HM, 01.11.1893.

Sātans piedāvā cilvēkiem šīs pasaules valstis, ja viņi tam padosies kā visaugstākajai varai. Daudzi to dara un upurē Debesis, bet labāk ir mirt, nekā grēkot; labāk ciest trūkumu, nekā krāpt; labāk būt izsalkušam, nekā melot. — 4T, 495. (1880) [143]

Nodaļa 10. Mazais Bēdu Laiks

Bēdu laiks — pirms žēlastības laika beigām

Agro rakstu 33. lpp. ir sacīts: "Bēdu laika iesākumā mēs tiksim piepildīti ar Svēto Garu un vēl iespaidīgāk pasludināsim vēsti par Sabatu".

Šī atklāsme man tika dota 1847. gadā, kad vēl tikai nedaudzi adventistu brāļi ievēroja septīto dienu un no šiem nedaudziem tikai daži to uzskatīja par pietiekoši svarīgu, lai to pieņemtu kā izšķirošu zīmi starp Dieva tautu un neticīgajiem. Tagad šī atklāsme sāk piepildīties. Tur pieminētais "bēdu laika iesākums" neattiecas uz laiku, kad sāks izlieties pēdējās mocības, bet uz īsu periodu tieši pirms tam, kamēr Kristus vēl atrodas Debesu svētnīcā. Šajā laikā, kad atpestīšanas darbs tuvojas beigām, zemi piemeklēs bēdas un tautas kļūs dusmīgas, tomēr tās tiks savaldītas, lai nekavētu trešā eņģeļa darbu. — EW, 85.,86. (1854) [144]

Reliģiskās brīvības beigas ASV

Dieva bauslība ar sātana aģentu palīdzību tiek padarīta par spēkā neesošu. Mūsu izdaudzinātajā brīvības zemē reliģiskā brīvība drīz izbeigsies. Cīņa izraisīsies par Sabata jautājumu, kas satrauks visu pasauli. — Ev, 236. (1875)

Dieva tautu sagaida liela krīze. Ļoti drīz mūsu ļaudis ar varu spiedīs ievērot kā svētu nedēļas pirmo dienu. Tā rīkojoties, valstsvīri nekaunēsies likt ļaudīm rīkoties pret savu sirdsapziņas balsi, lai tikai turētos pie tautas paziņotā sabata. — RH Extra, 11.12.1888.

Septītās dienas adventistiem priekšā stāv cīņa par septīto nedēļas dienu — Sabatu. ASV un citu valstu valdības paaugstināsies savā spēkā un lepnībā un izdos likumus, kas ierobežo reliģijas brīvību. — Ms, 78. (1897)

Savienoto Valstu protestanti būs pirmie, kas izstieps savas rokas pāri bezdibenim, lai slēgtu derību ar spiritismu, kā pirmie tie sadosies rokās arī ar Romas varu, un šīs trīskārtīgās savienības iespaidā Jaunā pasaule ies Romas pēdās, minot zem kājām sirdsapziņas tiesības. — GC, 588. (1911) [145]

Baznīca un valsts nostāsies pret Dieva tautu

Visi, kas nelieksies nacionālo koncilu dekrēta priekšā un nepaklausīs valsts likumiem, kas prasa grēka cilvēka ieviestā sabata paaugstināšanu un Dieva svētās dienas nicināšanu, sajutīs ne tikai pāvestības, bet arī protestantu pasaules, zvēra tēla, nospiedošo varu. — 2SM, 380. (1886)

Reliģiskās organizācijas, kas atteiksies ieklausīties Dieva brīdinošajā vēstī, nonāks spēcīgos maldos un meklēs pilsonisko varu atbalstu svēto vajāšanā. Protestantu draudzes apvienosies ar pāvestību, lai vajātu Dieva ļaudis, kas ievēro baušļus. (..)

Šī jēram līdzīgā vara sniegs roku pūķim cīņā pret tiem, kas tur Dieva baušļus un kam ir Jēzus Kristu liecība. — 14MR, 162. (1899)

Baznīca lūgs palīgā pilsoniskās varas spēcīgo roku, un šajā darbā protestanti un katoļi būs vienprātīgi. — GC, 607. (1911)

Tiesas priekšā

Zemes vēstures pēdējās dienās dzīvojošie uzzinās, ko nozīmē vajāšanas patiesības dēļ. Tiesas sēdēs valdīs netaisnība. Tiesneši atteiksies uzklausīt Dieva baušļiem uzticīgo ļaužu pamatotos argumentus, jo tie sapratīs, ka pierādījumi par labu ceturtajam bauslim būtībā ir [146] neatspēkojami. Viņi vienkārši teiks: "Mums ir likums, un, saskaņā ar mūsu likumu, tiem jāmirst".

Dieva likums tiem nebūs nekas. Viņiem ir savs "mūsu likums". Kas respektēs šo cilvēcisko likumu, tie baudīs labvēlību, bet, kas atteiksies zemoties viltus sabata prasības priekšā, tiem nebūs nekādu tiesību. — ST, 26.05.1898.

Gadījumos, kad mūs vedīs tiesas priekšā, mums jāatsakās no savām tiesībām, ja vien tas nerunā pretī Dieva norādījumiem. Tās nav mūsu tiesības, par ko mēs lūdzam, bet Dieva tiesības uz mūsu kalpošanu. — 5MR, 69. (1895)

Adventistus neieredzēs

Tas pats uz viltu specializējies gars, kas cīnījās pret uzticīgajiem pagātnē, joprojām cenšas iznīdēt no zemes tos, kas bīstas Dievu un paklausa Viņa likumiem. (..) Lai panāktu viņu nicināšanu, apvienosies bagātība, ģenialitāte un izglītība. Pret viņiem vērstās vajāšanās sazvērēsies zemes valdītāji, sludinātāji un draudžu locekļi. Ar balsi un spalvu, ar lielīšanos, draudiem un izsmieklu tie centīsies sagraut viņu ticību. — 5T, 450. (1885)

Pienāks laiks, kad par Bībeles patiesības aizstāvēšanu mūs uzskatīs par nodevējiem. — 6T, 394. (1900)

Tos, kas godā Bībeles Sabatu, apsūdzēs par likumu un kārtības ienaidniekiem, par sabiedrības morālo robežu ārdītājiem, kas izraisa sajukumu un samaitātību, izsaucot virs Zemes Dieva sodības. Viņu apzinīgo nostāju pasludinās [147] par ietiepību, stūrgalvību un autoritātes nicināšanu. Tos apsūdzēs neapmierinātībā ar valdību. — GC, 592. (1911)

Visiem, kas tajā ļaunajā dienā gribēs bezbailīgi kalpot Dievam, vadoties no sirdsapziņas,

būs nepieciešama drosme, spēks un Dieva un Viņa Vārda pazīšana, jo Dievam uzticīgie ļaudis tiks vajāti, viņu motīvi apšaubīti, viņu labākie centieni tiks iztulkoti nepareizi un viņu vārdi atmesti kā ļauni. — AA, 431., 432. (1911)

Visu veidu vajāšanas

Protestantu vajāšanas no Romas, kas savā laikā gandrīz vai iznīcināja Kristus reliģiju, nav salīdzināmas ar to, kas sekos pēc protestantisma un pāvestības apvienošanās. — 3SM, 387. (1889) Protestantu vajāšanas no Romas, kas savā laikā gandrīz vai iznīcināja Kristus reliģiju, nav salīdzināmas ar to, kas sekos pēc protestantisma un pāvestības apvienošanās. — 3SM, 387. (1889)

Sātanam ir tūkstošiem slepenu cīņas ieroču, kas visi tiks vērsti pret ļaudīm, kas uzticīgi tur Dieva baušļus, lai piespiestu tos atteikties no savas sirdsapziņas pārliecības. — Letter, 30a (1892)

Nav nekā tāda, par ko mums šodien vajadzētu brīnīties. Mums nav jājūtas pārsteigtiem par vislielākajiem briesmu darbiem. Tiem, kas zem savām netīrajām kājām min Dieva bauslību, ir tas pats gars, kas vadīja vīrus, kuri noniecināja un atmeta Jēzu. Viņi sava tēva, velna, darbus veiks bez jebkādiem sirdsapziņas pārmetumiem. — 3SM, 416. (1897) [148]

Lai tie, kas vēlas atsvaidzināt savu prātu un iedziļināties patiesībā, iepazīstas ar agrīno draudzes vēsturi Vasarsvētku un tiem sekojošajā laika periodā. Izpētiet Apustuļu darbu grāmatā aprakstītos Pāvila un citu apustuļu piedzīvojumus, jo Dieva ļaudīm mūsu dienās būs jāiet cauri līdzīgiem pārbaudījumiem. — PC, 118. (1907)

Sātanam ir tūkstošiem slepenu cīņas ieroču, kas visi tiks vērsti pret ļaudīm, kas uzticīgi tur Dieva baušļus, lai piespiestu tos atteikties no savas sirdsapziņas pārliecības. — Letter, 30a (1892)

Nav nekā tāda, par ko mums šodien vajadzētu brīnīties. Mums nav jājūtas pārsteigtiem par vislielākajiem briesmu darbiem. Tiem, kas zem savām netīrajām kājām min Dieva bauslību, ir tas pats gars, kas vadīja vīrus, kuri noniecināja un atmeta Jēzu. Viņi sava tēva, velna, darbus veiks bez jebkādiem sirdsapziņas pārmetumiem. — 3SM, 416. (1897) [148]

Lai tie, kas vēlas atsvaidzināt savu prātu un iedziļināties patiesībā, iepazīstas ar agrīno draudzes vēsturi Vasarsvētku un tiem sekojošajā laika periodā. Izpētiet Apustuļu darbu grāmatā aprakstītos Pāvila un citu apustuļu piedzīvojumus, jo Dieva ļaudīm mūsu dienās būs jāiet cauri līdzīgiem pārbaudījumiem. — PC, 118. (1907)

Nebūs nekādas šīs zemes aizstāvības

Drīz vien iegūtajai bagātībai vairs nebūs nekādas vērtības. Kad izdos dekrētu, neviens vairs nevarēs ne pirkt, ne pārdot, kā vien tie, kam ir zvēra zīme, un tādēļ liels daudzums līdzekļu vairs nebūs lietojami. Dievs tagad aicina mūs, lai mēs šodien darītu visu iespējamo pasaules brīdināšanai. — RH, 21.03.1878.

Tuvojas laiks, kad mēs nevarēsim pārdot ne par kādu cenu. Drīz izdos pavēli, kas cilvēkiem, kam nebūs zvēra zīmes, aizliegs pirkt un pārdot. Nesen mums Kalifornijā to jau gandrīz vajadzēja piedzīvot, tomēr tie bija tikai četru vēju pūšanas draudi. Līdz šim tos vēl satur eņģeļi. Mēs vēl neesam tam pilnīgi sagatavoti. Vēl ir darāms darbs, bet pēc tam eņģeļiem pavēlēs aiziet, lai četri vēji varētu veikt savu darbu virs zemes. — 5T, 152. (1882)

Pēdējā lielajā cīņā ar sātanu tie, kas paliks uzticīgi Dieva gribai, piedzīvos, ka viņiem tiks atņemts katrs laicīgās zemes dzīves atbalsts. Tāpēc, ka tie atteiksies pārkāpt Dieva likumu un nepakļausies šīs zemes varām, viņiem būs liegts pirkt un pārdot. — DA, 121., 122. (1898) [149]

Sātans teiks: "Baidoties palikt bez barības un apģērba, tie pievienosies pasaulei Dieva baušļu pārkāpšanā. Tad pasaule pilnīgi būs manā varā. — PK, 184. (1914)

Daži ticības dēļ tiks ielikti cietumā

Daži par atteikšanos pārkāpt Sabatu nonāks cietumā. — PC, 118. (1907)

Kad patiesības aizstāvji atteiksies godāt svētdienu, kādus no viņiem iemetīs cietumā, citus izraidīs trimdā un pret dažiem izturēsies kā pret vergiem. Cilvēka prātam tas viss tagad šķiet neaptverami, bet, kad ļaudīm tiks atņemts savaldošais Dieva Gars un viņus pilnībā kontrolēs sātans, kas ienīst dievišķos priekšrakstus, tad notiks dīvainas lietas. Sirds, kas nemīl un nebīstas Dievu, var būt pat ļoti nežēlīga. — GC, 608. (1911)

Ja mēs tiksim aicināti ciest Kristus dēļ, tad uz cietumu varam doties uzticoties Viņam, kā mazi bērni uzticas saviem vecākiem. Tagad ir laiks vairot savu ticību. — OHC, 357. (1892)

Daudzi tiks nodoti nāvei

Mums vislabākais ir uzturēt ciešu savienību ar Dievu, un, ja Viņš vēlēsies, lai mēs patiesības dēļ kļūtu par mocekļiem, tad tas var būt par līdzekli vēl daudzu citu cilvēku pievēršanai patiesībai. — 3SM, 420. (1886) [150]

Patiesības dēļ daudzi tiks ieslodzīti cietumā, daudzi, lai glābtu dzīvību, bēgs no lielajām pilsētām un ciemiem un daudzi kļūs par mocekļiem. — 3SM, 397. (1889)

Ir iespējams, ka, aizstāvot Dieva likumu, ko cilvēku likumi padarījuši par spēkā neesošu, mums vajadzēs nepārtraukti cīnīties, riskējot ar ieslodzījumu, īpašuma un dzīvības zaudēšanu. — 5T, 712. (1889)

Ļaudis tiks spiesti paklausīt cilvēku likumiem un pārkāpt Dieva bauslību. Dievam uzticīgos apsūdzēs un vajās. Tos "nodos pat vecāki un brāļi, radi un draugi". (Lūk. 21:16) — PK, 588. (1914)

Mums nebūs seno laiku mocekļu vīrišķības un noteiktības tikmēr, kamēr nonāksim līdz tam brīdim. (..) Kad no jauna uzliesmos vajāšanas, tiks piešķirta arī žēlastība, lai stiprinātu visus dvēseles spēkus atklāt patiesu varonību. — OHC, 125. (1889)

Mocekļu bezbailība un gara spēks mācekļiem tika piešķirts tikai tad, kad šī žēlastība bija vajadzīga. — DA, 354. (1898)

Kā palikt nelokāmiem vajāšanās

Mēs piedzīvosim, ka pazudīs visu roku atbalsts, izņemot Jēzus Kristus roku. Draugi mūs atstās un kļūs par nodevējiem. Ienaidnieka pievilti, radinieki domās, ka kalpo Dievam, [151] ja pretojas mums un dara visu iespējamo, lai mēs nonāktu grūtībās, cerot, ka tad mēs atkāpsimies no savas ticības. Tomēr, tumsas un briesmu apņemtiem, mums jāuzticas Jēzus rokai. — Mar, 197. (1889)

Vienīgais veids, kā cilvēkiem iespējams palikt nelokāmiem šajā cīņā ir iesakņoties un nopamatoties Kristū. Ir jāpieņem patiesība, kāda tā atklāta Jēzū, jo tikai tad tā atbildīs mūsu dvēseles vajadzībām. Lai apmierinātu dvēseles izsalkumu, ir nepieciešama vēsts par krustā sisto Kristu, par Kristu — mūsu taisnību. Ja mēs ļaužu interesi spēsim pievērst šai lielajai centrālajai patiesībai, tad sirdi piepildīs ticība, cerība un drosme. — GCDB, 28.01.1893.

Ticības dēļ daudzi pazaudēs mājas un iedzīvi, bet, ja tie savu sirdi uzticēs Kristum, pieņemot Viņa žēlastību un paļaujoties uz Viņu kā savu Aizstāvi un Galvotāju, kā uz Dieva Dēlu, tad tie pat tādos apstākļos varēs justies priecīgi. — ST, 02.06. 1898.

Vajāšanas Dieva ļaudis izkaisīs

Tā kā ienaidnieks atsevišķās vietās īpaši trakos pret Dieva ļaudīm, kas ievēro Kunga Sabatu, tad tiem var rasties nepieciešamība pārcelties uz citu dzīvesvietu, kur vajāšanas nav tik niknas.

Dievs no saviem ļaudīm neprasa noteikti palikt tur, kur bezdievīgo cilvēku darbības rezultātā ir kļuvis vājāks viņu iespaids un pat tiek apdraudēta dzīvība. Kad briesmām [152] pakļauta brīvība un dzīvība, tad tā nav vairs tikai mūsu priekšrocība, bet pat pienākums — doties uz vietām, kur ļaudis vēlas dzirdēt dzīvības Vārdu un kur ir iespējams to pasludināt.

— Ms, 26. (1904)

Drīz pienāks laiks, kad vajāšanu rezultātā Dieva ļaudis tiks izkaisīti pa daudzām zemēm. Tur savas priekšrocības būs tiem, kas saņēmuši vispusīgu audzināšanu. — 5MR, 280. (1908)

Vajāšanas Dieva ļaudis novedīs pie vienprātības

Kad pār mums patiesi izlauzīsies vajāšanu vētra, patiesās avis sadzirdēs īstā Gana balsi. Ar pašaizliedzīgām pūlēm tiks glābti pazudušie, un daudzi, kas no ganāmpulka bija nomaldījušies, atgriezīsies, lai sekotu lielajam Ganam. Dieva ļaudis spiedīsies kopā un vienotā frontē stāsies pretī ienaidniekam. Redzot kopējās briesmas, mitēsies cīņa pēc pārākuma; tad nestrīdēsies par to, kurš jāuzskata par lielāko. — 6T, 401. (1900)

Krīzē kļūs redzamāka Dieva iejaukšanās

Laiku pa laikam Dievs atklāj savas darbības veidu. Viņš modri vēro notikumus virs Zemes un, krīzei iesākoties, dara sevi zināmu, radot šķēršļus sātana plāniem. Bieži vien Viņš [153] pieļauj, ka tautu, ģimeņu vai atsevišķu cilvēku lietas nonāk strupceļā, lai Viņa iejaukšanās būtu acīm redzamāka. Tad kļūst zināms, ka Israēlā ir Dievs, kurš var stiprināt un aizstāvēt savus ļaudis.

Kad izaicinājums Jehovas likumiem būs kļuvis gandrīz vispārējs un Viņa tauta būs pakļauta ciešanām un vajāšanām no saviem biedriem, Dievs noteikti iejauksies. Uz Viņa ļaužu dedzīgajām lūgšanām būs atbilde, jo Kungam patīk, ka Viņa tauta to meklē no visas sirds un paļaujas uz Viņu kā Glābēju. — RH, 15.06. (1897)

Kādu brīdi apspiedējiem būs atļauts triumfēt pār tiem, kas atzīst Dieva svētos baušļus. (..)

Beidzot Dievs atļaus sātanam atklāt savu apmelotāja, apsūdzētāja un slepkavas raksturu. Tas Viņa ļaužu pēdējo uzvaru darīs tikai vēl ievērojamāku, iespaidīgāku un daudz pilnīgāku. — 3SM, 414. (1904)

Ciešanas šķīstīs Dieva tautu

Drīz visu pasauli piemeklēs lielas bēdas. Ikvienam būtu pienākums tuvāk iepazīties ar Dievu. Vilcināties vienkārši nav laika. (..)

Dieva mīlestība uz draudzi ir bezgalīga. Viņš nemitīgi rūpējas par sava mantojuma daļu.

Viņš draudzei pieļauj vienīgi tādas bēdas, kas nepieciešamas tās šķīstīšanai, tās pašreizējai un mūžīgajai laimei. Kungs šķīstīs savu draudzi tāpat, kā Viņš šķīstīja templi, iesākot un beidzot kalpošanas darbu virs zemes. Visas grūtības un pārbaudījumi, ko Viņš pieļauj

draudzei, kalpo vienam mērķim, [154] — lai Viņa ļaudis sasniegtu dziļāku dievbijību un iemantotu vairāk spēka krusta uzvaras izplatīšanai visās pasaules malās. — 9T, 228. (1909)

Ciešanas, pretestība, kārdināšanas un dažādie pārbaudījumi ir kā Dieva līdzstrādnieki mūsu šķīstīšanai un svētošanai, sagatavojot Debesu mājokļiem. — 3T, 115. (1872) [155]

Nodaļa 11. Sātana Pēdējo Dienu Krāpšana

Zem kristietības maskas

Mēs tuvojamies šīs Zemes vēstures beigām, un sātans strādā kā vēl nekad agrāk. Viņš cenšas uzstāties kā kristīgās pasaules vadītājs un ar apbrīnojamu enerģiju darbojas ar saviem viltus brīnumiem. Rakstos sātans ir attēlots kā apkārt staigājošs rūcošs lauva, meklējot, kuru varētu aprīt. Viņš savā konfederācijā vēlas iekļaut visu pasauli. Paslēpjot savu kroplumu zem kristietības maskas, tas šķietami pieņem kristietības īpašības, pretendējot pat uz paša Jēzus Kristus vietu. — 8MR, 346. (1901)

Dieva Vārds ziņo, ka gadījumos, kad tas atbilst sātana plāniem, viņš ar savu aģentu starpniecību zem kristietības maskas izdara tik spēcīgu spiedienu, lai, ja tas iespējams, pieviltu pat izredzētos. (Mat. 24:24) — Ms. 125. (1901)

Tā kā gari apliecinās ticību Bībelei un parādīs cieņu baznīcas [156] rituāliem, tad viņu darbu atzīs par dievišķā spēka izpausmi. — GC, 588. (1911)

Visstiprākie netikumības nocietinājumi mūsu pasaulē nav paklīdušā grēcinieka vai pagrimušā, no sabiedrības izstumtā, dzīve, bet gan tā cilvēka dzīve, kas citādi izliekas tikumīgs, godājams un cēls, bet piekopj kādu grēku vai padodas kādam netikumam. (..) Ģenialitāte, talanti, līdzjūtība vai pat augstsirdīgi un cēli darbi tādā veidā var kļūt par sātana vilinājumiem, lai aizvestu postā daudzas dvēseles. — Ed, 150. (1903)

Pat adventistu draudzē

Briesmas mums daudz vairāk draud no iekšienes nekā no ārienes. Spēka un sekmju kavēkļi pašā draudzē ir daudz lielāki nekā ārpusē. Neticīgajiem ir tiesības sagaidīt, ka tie, kas saka, ka tur Dieva baušļus un Jēzus ticību, darīs daudz vairāk nekā kāda cita šķira, lai ar savu konsekvento dzīvi, dievbijīgo priekšzīmi un aktīvo iespaidu sekmētu un godātu viņu pārstāvēto lietu. Bet cik bieži tie, kas sevi sauc par patiesības aizstāvjiem, izrādījušies par vislielāko šķērsli tās progresam! Piekoptā neticība, izteiktās šaubas un sirdī glabātā tumsa ieaicina ļaunos eņģeļus un atver ceļu sātana viltīgo plānu piepildīšanai. — 1SM, 122. (1887)

Viltus gari nostājas pret Rakstiem

Svētajiem labi jāpārzina sava laika patiesība, kuru tie var iegūt [157] no Svētajiem Rakstiem. Viņiem jāizprot cilvēka stāvoklis nāvē, jo pie tiem tuvu mirušo draugu un radinieku personā griezīsies velnu gari, stāstot, ka Sabats ir atcelts, kā arī cenšoties pārliecināt par citām Bībeles patiesībai pretējām mācībām. — EW, 87. (1854)

Šie melu gari apustuļus attēlo kā tādus, kas runā pretī paši saviem Svētā Gara iedvesmā

virs zemes rakstītajiem vārdiem. Viņi noliedz Bībeles dievišķo izcelsmi, tā noārdot kristiešu cerības pamatus un izdzēšot gaismu, kas rāda ceļu uz Debesīm. — GC, 557. (1911)

Sātans ļaudis piekrāps ar diviem lieliem maldiem — dvēseles nemirstību un svētdienas svētumu. Kamēr pirmie maldi liek pamatu spiritismam, pēdējie modina simpātijas pret Romu. — GC, 588. (1911)

Celsies personas, kas uzdosies par Kristu un pieprasīs sev titulu un godināšanu, kas pienākas

Pasaules Glābējam. Viņi darīs varenus dziedināšanas brīnumdarbus un atklāti paziņos, ka saņēmuši atklāsmes no Debesīm, kas runā pretī Rakstu liecībām. (..)

Bet Dieva tautu tās nepievils. Šī neīstā Kristus mācība nesaskanēs ar Rakstiem. Viņš svētību pasludinās zvēra un tā tēla pielūdzējiem, tieši tai cilvēku šķirai, par kuru Bībele saka, ka tā saņems Dieva neatšķaidītas dusmas. — GC, 624., 625. (1911) [158]

Viltus atmodas

Es redzēju, ka Dievam ir uzticīgi bērni gan starp vārda adventistiem, gan starp kritušajām baznīcām, un, pirms izliesies pēdējās mocības, šie sludinātāji un ļaudis tiks no tām izvesti un priecīgi pieņems patiesību. Sātans to labi apzinās, tādēļ, pirms atskanēs trešā eņģeļa spēcīgais sauciens, tas centīsies draudzēs izraisīt viltus atmodas, lai patiesību noraidījušie ļaudis domātu, ka ar viņiem ir Dievs.— EW, 261. (1858)

Pirms Zemi piemeklēs pēdējās Dieva sodības, Kunga ļaužu vidū būs tāda sākotnējās dievbijības atmoda, kāda nav redzēta kopš apustuļu laikiem. Pār Viņa bērniem izliesies Dieva Gars un spēks. (..) Dvēseļu ienaidnieks labprāt gribētu šo darbu aizkavēt; un, pirms nāks laiks, kad šādai kustībai jāparādās, viņš ar dažādiem viltojumiem centīsies to darīt nepatīkamu. Tajās baznīcās, kuras viņš var pakļaut savai maldinošai varai, sātans radīs Dieva sevišķu svētību izliešanās ilūziju, kad šķitīs, ka cilvēkos pamodusies liela reliģiska interese. (..)

Tiek uzbudinātas jūtas, patiesais sajaukts ar viltoto, kas viss ļoti labi kalpo cilvēku maldināšanai. Tomēr nevienam nav jātiek pieviltam. Dieva Vārda gaismā nav grūti saskatīt šo kustību raksturu. Kur vien cilvēki nevērīgi izturas pret Bībeles liecību vai novēršas no skaidrajām, dvēseli pārbaudošajām patiesībām, kas prasa pašaizliedzību un atteikšanos no pasaules, tur mēs varam būt droši, ka Dievs tos nav vadījis. Un, ņemot vērā paša Kristus sniegto norādījumu: "Pēc viņu augļiem jums tos būs pazīt" (Mat.7:16), kļūst redzams, ka šīs kustības nav Dieva Gara darbs.— GC, 464., 465. (1911) [159]

Viltīgus tīklus veido mūzika

Kungs man ir rādījis, ka tieši pirms pārbaudes laika beigām notiks lietas, par kādām jūs rakstījāt, kas norisinājušās Indiānā. Atskanēs kliegšana un bungu rīboņa, būs mūzika un dejošana. Saprātīgu būtņu uztveres spējas tiks tā samulsinātas, ka nevarēs gaidīt, lai viņas pieņemtu pareizos lēmumus. (..)

Ārprātīgais troksnis satrauc prātu un samaitā to, kas, pareizi vadīts, varētu būt par svētību. Sātanisko spēku pārstāvji ar šķindoņu un troksni rīko karnevālu un to nosauc par Svētā Gara darbību. (..) Lietas, kas ir notikušas pagātnē, būs arī nākotnē. Izmantojot dažādus mūzikas veidus, sātans to padarīs par viltīgiem tīkliem. 2SM, 36., 38. (1900)

Nedosim vietu dīvainām lietām, kas prātu tiešām novērš no Dieva Gara dziļi skarošā iespaida. Dieva darbam vienmēr raksturīgs miers un cieņa. — 2SM, 42. (1908)

Svešu valodu viltus dāvana

Par dāvanām, kuras Dievs devis draudzei, uzskata fanātismu, nepamatotu satraukumu, viltus runāšanu valodās un trokšņainus piedzīvojumus. Daži ar to tika piekrāpti. Tādas darbības augļi nebija labi, bet "pēc viņu augļiem jums tos būs pazīt". Fanātismu [160] un trokšņošanu ir uzskatījuši par sevišķu ticības pierādījumu. Daži nav apmierināti ar sanāksmēm, jo to laikā nejūtas spēka pilni un laimīgi. Viņi cenšas tādi kļūt un izraisa jūtu satraukumu, bet tādu sapulču iespaids nav labs. Kad laimīgais emocionālais lidojums ir beidzies, tie nogrimst vēl zemāk par to stāvokli, kādā atradās pirms sanāksmes, jo laimes izjūta nenāca no pareiza avota.

Garīgai pieaugšanai vislabākās sanāksmes ir tās, kam raksturīgs svinīgums un dziļa sirds pārbaude, kad katrs vēlas labāk iepazīt pats sevi un cenšas čakli, nopietni un dziļā pazemībā mācīties no Kristus. — 1T, 412. (1864)

Ļaunie eņģeļi parādās kā cilvēciskas būtnes

Sātans izlietos ikvienu iespēju, lai atturētu ļaudis no uzticēšanās Dievam. Viņš kopā ar kritušajiem eņģeļiem parādās virs Zemes cilvēku izskatā, cenšoties tos pievilt. Arī Dieva eņģeļi nāk kā cilvēki un izlieto katru iespējamo līdzekli, lai aizkavētu šos ienaidnieka nodomus. — 8MR, 399. (1903)

Pieņemot cilvēku izskatu, ļaunie eņģeļi sarunāsies ar tiem, kas pazīst patiesību. Viņi centīsies nepareizi iztulkot Dieva vēstnešu paziņojumus. (..) Vai tiešām septītās dienas adventisti ir aizmirsuši Efeziešu vēstules sestajā nodaļā sniegto brīdinājumu? Mēs visu laiku atrodamies cīņā ar tumsas spēkiem. Ja mēs cieši nesekosim savam Vadonim, sātans mūs uzvarēs. 3SM, 411. (1903) [161]

Lai radītu spēcīgu neticības garu, mūsu rindās kā ticīgi cilvēki darbosies ļaunie eņģeļi. Tomēr lai arī tas mūs neuztrauc, bet katrai ticīgai sirdij sniedz palīdzību no Kunga cīņā pret sātana varu. Šie ļaunie spēki mūsu sanāksmēs pulcējas ne jau tādēļ, lai saņemtu svētības, bet lai darbotos pretī Dieva Garam. — 2MCP, 504., 505. (1909)

Mirušo personificēšana

Ļaunajiem eņģeļiem nav grūti attēlot kā svētos, tā grēcīgos mirušos, panākot, lai šie attēli kļūst redzami cilvēka acīm. Tuvojoties laika beigām, šādas parādības kļūs arvien biežākas un savā raksturā vēl pārsteidzošākas. — Ev, 604. (1875)

Viens no sātana sekmīgākajiem un iespaidīgākajiem pievilšanas veidiem saistās ar līdzjūtības izraisīšanu pie tiem, kas zaudējuši savus tuviniekus. Ļaunie eņģeļi ierodas šo mīļoto cilvēku izskatā, atstāsta dažādus gadījumus un izturas tā, kā tie kādreiz izturējās, dzīvi būdami. Tādā veidā tie cilvēkiem liek domāt, ka viņu draugi ir eņģeļi, kas tagad pār viņiem lidinās un ar viņiem sazinās. Ļaunie eņģeļi, kas atdarina mirušos tuviniekus, ļaudis noved pie elku kalpošanas, kur to vārdiem tiek veltīta lielāka uzmanība nekā Dieva Vārdam. — ST, 26.08.1889.

Velnam ir vara parādīties cilvēkiem viņu mirušo draugu ārējā izskatā; ar apbrīnojamu [162] noteiktību tiek atdarināts kāds pazīstams žests, vārdi vai balss tonis. (..) Daudzi sastapsies ar velnu gariem, kas uzdosies par mīļiem radiniekiem vai draugiem un pasludinās visbīstamākos maldus. Šie viesi pieskarsies mūsu vismaigākajām jūtām un savu pretenziju stiprināšanai darīs dažādus brīnumus. — GC, 552., 560. (1911)

Sātans uzdosies par Kristu

Ienaidnieks ir sagatavojies ar spējām darīt brīnumus pievilt visu pasauli. Viņš izliksies par gaismas eņģeli, par Jēzu Kristu. — 2SM, 96. (1894)

Ja cilvēki jau tagad ir tik viegli nomaldināmi, kā viņi pastāvēs tad, kad sātans uzdosies par Kristu un darīs brīnumus? Kurš tad paliks viņa nepareizo attēlojumu neaizkustināts, kad viņš uzdosies par Kristu, kaut gan ir tikai sātans, kas pieņēmis Kristus izskatu un šķietami dara Kristus darbus? — 2SM, 394. (1897)

Sātans iznāks cīņas laukā un izliksies par Kristu. Viņš nepareizi attēlos, izlietos un sagrozīs visu, ko vien spēs, lai pieviltu, ja iespējams, pat izredzētos. — TM, 411. (1898)

Spēki no apakšas strādā, lai pēdējos lielos notikumus izvērstu drāmā, sātanam nākot kā Kristum un ar visdažādāko netaisnības pievilšanu darbojoties cilvēkos, kas iesaistījušies slepenās savienībās. — 8T, 28. (1904) [163]

Sātana pārsteidzošā līdzība ar Kristu

Tomēr ir robeža, ko sātans nespēj pārkāpt, tāpēc viņš ņem palīgā krāpšanu un viltus darbu, kuru patiesībā nespēj veikt. Pēdējās dienās viņš parādīsies tādā veidā, kas liks cilvēkiem ticēt, ka viņš ir otrreiz uz pasauli atnākušais Kristus. Viņš tiešām pārvērtīsies gaismas eņģelī. Bet, lai gan viņš, cik tālu tas attiecas uz ārieni, katrā sīkumā būs līdzīgs Kristum, tomēr pievilts netiks neviens cits, kā tikai tie, kas, tāpat kā faraons, cenšas pretoties patiesībai. — 5T, 698. (1889)

Lielajā krāpšanas drāmā kā visu vainagojošs pasākums būs paša sātana uzdošanās par Kristu. Baznīca jau sen ir atklāti apliecinājusi, ka tā gaida Pestītāja nākšanu kā savu ilgu piepildījumu. Tādēļ lielais viltnieks inscenēs, it kā Kristus jau būtu atnācis. Dažādās pasaules daļās sātans ļaudīm atklāsies kā majestātiska, žilbinoši spoža būtne, kas līdzināsies Jāņa Atklāsmes grāmatā attēlotajam Dieva Dēlam. (Atkl. 1:13-15) Viņu apņemošā godība pārspēs visu, ko mirstīgo acis jebkad redzējušas. Gaisā atskanēs gaviļu sauciens: "Kristus ir atnācis! Kristus ir atnācis!" Ļaudis pielūgsmē zemosies viņa priekšā, un tas pacels savas rokas un teiks svētību vārdus, kā Kristus svētīja savus mācekļus, atrodoties virs zemes. Viņa balss būs maiga un klusināta, un ļoti melodiska. Liegā, [164] līdzjūtīgā tonī viņš izteiks dažas žēlastības pilnas atziņas, ko savā laikā mācīja Pestītājs, viņš dziedinās ļaužu slimības un tad, atdarinādams Kristus raksturu, apgalvos, ka Sabats ir pārcelts uz svētdienu, pavēlot visiem mīlēt dienu, kuru viņš ir iesvētījis. — GC, 624. (1911)

Sātans apgalvo, ka ir ieradies, atbildot uz svēto lūgšanām

Sātans redz, ka savu lietu ir gandrīz zaudējis, jo nav spējis sev pievērst visu pasauli. Viņš pieņem pēdējo izmisīgo lēmumu, lai pieviltu uzticīgos ļaudis. To viņš dara, ietērpies ķēnišķīgās drēbēs un uzdodoties par Kristu, tieši tā, kā to savā atklāsmē apraksta Jānis. Viņam ir spēks to izdarīt. Viņš saviem pieviltajiem sekotājiem — kristīgajai pasaulei, kas nav mīlējusi patiesību, bet nodevusies netaisnības vilinājumam (bauslības pārkāpšanai) — atklāsies kā otru reizi nākošais Kristus.

Viņš paziņos, ka ir Kristus, — un viņš arī tic, ka ir Kristus, — šī brīnišķīgā, varenā būtne ar maigo balsi un patīkamiem vārdiem, ar godību, kas pārspēj visu, ko mirstīgā acs jebkad ir redzējusi. Un tad viņa pieviltie sekotāji apvienosies kopējā uzvaras saucienā: "Kristus ir atnācis! Kristus ir atnācis! Viņš ir pacēlis savas rokas mūs svētījot, tieši tā, kā to darīja, dzīvojot uz zemes. (..)"

Svētie uz to raudzīsies ar izbrīnu. Vai tiešām arī viņi tiks pievilti? Vai tiešām arī viņi pielūgs sātanu? Tos apņem Dieva eņģeļi. Ir dzirdama skaidra, noteikta muzikāla balss, kas saka: "Raugieties augšup!"

Lūdzējiem bija tikai viens mērķis — pilnīga un mūžīga dvēseles glābšana. Tas bija viņu [165] pastāvīgs pārdomu priekšmets, ka nemirstība ir apsolīta tiem, kas pastāv līdz galam.

Ak, cik nopietnas un dedzīgas bija šīs ilgas! Viņu uzmanība bija piesaistīta tiesai un mūžībai. Ticības acīm viņi lūkojās uz mirdzošo troni, kur svētie stāvēs, apģērbti baltās drēbēs. Tas viņus atturēja no grēka. (..)

Vēl viena piepūle, un tiks īstenots sātana pēdējais nodoms. Viņš ir dzirdējis šo nepārtraukto saucienu, lai Kristus nāktu un tos izglābtu. Tādēļ arī beidzamie stratēģiskie plāni tika veidoti, lai viņš atklātos kā Kristus, kas liktu domāt, ka šo cilvēku lūgšanas ir atbildētas. — Ms, 16, 1884.

Kā krāpšanu atšķirt no īstās Kristus atnākšanas

Tomēr sātanam nebūs atļauts viltot Kristus atnākšanas veidu. — GC, 625. (1991)

Sātans (..) nāks kā Jēzus Kristus, darīs varenus brīnumdarbus, un cilvēki kritīs pie zemes un pielūgs viņu kā Kristu. Arī mums pavēlēs pielūgt šo būtni, kuru pasaule tā pagodinās. Ko mēs darīsim? — Sakiet ļaudīm, ka Kristus mūs ir brīdinājis tieši no tāda ienaidnieka, kas, būdams visļaunākais cilvēka pretinieks, apgalvos, ka viņš ir Dievs. Kristus nākot parādīsies ar lielu spēku un godību. Viņu pavadīs desmit tūkstoš reiz desmit tūkstoši un tūkstoš reiz tūkstoši eņģeļu, un, Viņam nākot, mēs pazīsim Kunga balsi. — 6BC. 1106. (1888) [166]

Sātans vēlas izmantot jebkuru priekšrocību. (..) Izliekoties par gaismas eņģeli, tas staigās pa zemi kā brīnumdarītājs, viņš jaukos vārdos izteiks šķietami cēlas, sentimentālas domas; būs labi vārdi un labi darbi. Tā viņš sevi uzdos par Kristu. Bet būs kāda krasa atšķirība — sātans ļaudis novērsīs no Dieva bauslības. Tomēr, neskatoties uz to, viņš tik labi viltos taisnošanu, lai, ja iespējams, pieviltu pat izredzētos. Viņa krāpjošo teoriju priekšā zemosies kronētas personas, prezidenti un ļaudis, kas ieņem augstus amatus valdībā. — FE, 471., 472. (1897)

Tiks darīti brīnumdarbi

Mūsu priekšā tiks dziedināti slimnieki. Mums redzot, darīs brīnumdarbus. Vai mēs esam sagatavoti pārbaudījumiem, kas mūs sagaida, kad sātana viltus brīnumi parādīsies vēl pilnīgāk? — 1T, 302. (1862)

Ļaunu garu ietekmēti, cilvēki darīs brīnumdarbus. Ar savām burvestībām tie citus darīs slimus un, tās izbeidzot, centīsies radīt iespaidu par brīnišķīgu slimnieku dziedināšanu. Sātans tā ir darbojies atkal un atkal. — 2SM, 53. (1903)

Drīz norisināsies brīnumaini notikumi, kam būs ciešs sakars ar sātanu. Dieva Vārds ziņo, ka sātans darīs brīnumus. Ļaudis viņa iespaidā saslims, bet pēc tam viņš pēkšņi savu sātanisko spēku no tiem novērsīs. Cilvēki tos uzskatīs par dziedinātiem.[167] Šie šķietamie dziedināšanas darbi būs pārbaudījums septītās dienas adventistiem. — 2SM, 53. (1904)

Ar dažāda veida krāpšanām sātans spēj darīt brīnumus, kas līdzinās īstiem brīnumdarbiem. Tieši to viņš cerēja izvirzīt par pārbaudes jautājumu israēliešiem, kad Kungs tos atbrīvoja no verdzības Ēģiptē. — 2SM, 52. (1907)

Uguns no debesīm

Mums nevajag uzticēties cilvēku apgalvojumiem. Iespējams, ka viņi, uzdodoties par Kristus pārstāvjiem, teiks, ka, dziedinot slimos, tie dara brīnumdarbus. Vai tas būtu kas neparasts, ja aiz viņiem stāv lielais krāpnieks un brīnumu darītājs, kas, cilvēkiem redzot, liks pat ugunij krist no debesīm? — 2SM, 49. (1887)

Velna melīgie brīnumi sagūstīs pasauli, un cilvēku acu priekšā viņš liks ugunij krist no debesīm. Viņš darīs brīnumdarbus, un šim apbrīnojamajam brīnumdarošajam spēkam jāizvēršas visā pasaulē. — 2SM, 51. (1890)

Sātans nāks, lai, ja iespējams, pieviltu pat izredzētos. Viņš uzdosies par Kristu un izliksies par lielu ārstu misionāru. Tas liks ugunij krist no debesīm cilvēku acu priekšā, lai tikai pierādītu, ka viņš ir Dievs. — MM, 87., 88. (1903)

Dieva Vārdā teikts, ka ienaidnieks strādās caur saviem aģentiem, kas atkāpušies no ticības, [168] un viņi darīs šķietamus brīnumdarbus, pat liekot cilvēku skata priekšā ugunij krist no debesīm. — 2SM, 54. (1907)

"Tas dara lielas brīnuma zīmes, uz viņa pavēli pat uguns krīt no debesīm uz zemi cilvēku acu priekšā. Tas pieviļ zemes iedzīvotājus ar brīnuma zīmēm, kas viņam bija dotas darīt" (Atkl. 13:13,14). Tas nav pravietojums tikai par vienkāršiem krāpšanas paņēmieniem. Cilvēkus pievils patiesi brīnumdarbi, kurus sātana aģentiem arī būs vara darīt, jo ne jau vienmēr viņi tikai izliekas tos darām. — GC, 553. (1911)

Sātans uzstāsies kā Dievs

Šajās dienās antikrists parādīsies kā īstais Kristus, un tad mūsu pasaules tautām Dieva likums tiks pasludināts par spēkā neesošu. Sacelšanās pret Dieva svēto bauslību būs pilnīgi nobriedusi. Tomēr visas šīs sacelšanās īstais vadonis ir sātans, kas tērpsies kā gaismas eņģelis. Cilvēki tiks pievilti, un Dieva vietā paaugstinās un pielūgs sātanu. Tad iejauksies Visvarenais, un atkritušajām baznīcām, kas vienojas sātana godināšanā, tiks pasludināts spriedums: "Tādēļ viņas mokas nāks vienā dienā: nāve, sērs un bads, viņu sadedzinās ugunī, jo spēcīgs ir Kungs, kas viņu tiesājis" (Atkl. 18:8). — TM, 62. (1893)

Jo tuvāk būs mūsu Kunga Jēzus Kristus atnākšana, jo intensīvāk darbosies tumsas valdnieka spēki. Sātans neatklāsies tikai kā cilvēks, bet izliksies par Jēzu Kristu, un

patiesību atmetusī pasaule [169] to pieņems kā kungu Kungu un ķēniņu Ķēniņu. — 5BC, 1105., 1106. (1900)

Brīnumi neko nepierāda

Ejiet paši pie Kunga un lūdziet pēc dievišķās gaismas, lai jūs zinātu, kas ir patiesība, lai tad, kad gaismas eņģeļa izskatā atklāsies pārdabiskie ienaidnieka spēki, jūs īsto Dieva darbu spētu atšķirt no tumsas spēku imitācijas. — 3SM, 389. (1888)

Kristus darbs bija sludināt Vārdu un ar brīnumainu dziedināšanu atvieglot ciešanas. Bet es esmu pamācīta, ka tagad mēs tādā veidā strādāt nevaram, jo brīnumdarbu veikšanā savu spēku izmantos sātans. Šodien Dieva kalpi nevar strādāt, darot brīnumus, jo parādīsies viltus dziedināšanas darbi, kas pretendēs uz dievišķu izcelsmi. — 2SM, 54. (1904)

Dieva ļaudis savu drošību neatradīs brīnumu darīšanā, jo sātans visus brīnumus atdarinās. — 9T, 16. (1909)

Brīnumdarbi nevar aizvietot Bībeli

Ja tie, kas izārstējuši slimos, ar to attaisno savu nevērību pret [170] Dieva likumu un turpina iet nepaklausības ceļu, tad, lai cik liels spēks arī viņiem nebūtu, Dieva varenā spēka tiem tomēr nav.

Pilnīgi pretēji, tas ir lielā krāpnieka brīnumus darošais spēks. — 2SM, 50., 51. (1885)

Brīnumainas parādības nekad nenostāsies augstāk par Bībeli. Patiesība ir jāpēta, tā jāmeklē kā apslēpta manta. Brīnišķīgākā gaisma nevar nākt ārpus Dieva Vārda, vai ieņemt tā vietu. Pieķerieties šim Vārdam, uzņemiet šo Vārdu, kas cilvēkus dara gudrus pestīšanai. — 2SM, 48. (1894)

Mūsu priekšā drīz norisināsies pēdējais lielās pievilšanas darbs. Antikrists vēlēsies mūs pārsteigt ar saviem apbrīnojamiem pasākumiem. Viltojums tik ļoti līdzināsies patiesībai, ka bez Svēto Rakstu gaismas tos vienu no otra nevarēs atšķirt. Katrs paziņojums un katrs brīnums noteikti jāpārbauda ar Rakstu liecībām. — GC, 593. (1911)

Gandrīz vispārēja pievilšana

Tagad mūsu ļaudīm, cenšoties glābt savu dvēseli, ir nepieciešams nopietns un dedzīgs darbs, jo sātans cīņas laukā ir izgājis kā spēcīgs ģenerālis un šajā pēdējā atlikušajā laikā viņš pielieto visas iespējamās metodes, lai aizvērtu durvis gaismai, kuru Kungs vēlas sniegt saviem ļaudīm. Viņš savās rindās [171] ir ievilcis visu pasauli, un tikai nedaudzi paliek uzticīgi dievišķajām prasībām — tie, kas tam allaž pretojušies, bet arī tos viņš vēlas uzvarēt. — 3SM, 389. (1889)

Sātana izsmalcinātās pievilšanas rezultātā parādīsies mirušo tēli, un daudzi apvienosies ar tiem, kas mīl un dara netaisnību. Es brīdinu mūsu ļaudis, ka pat mūsu vidū būs daži, kas novērsīsies no ticības, lai kalpotu velnu gariem un maldu mācībām, un tādēļ tiks zaimota patiesība.

Tiks darīti brīnumi. Garīdznieki, likumdevēji un ārsti, kas pieļaus, ka šie meli pārvalda viņu izšķiršanas spējas, tiks pievilti un apvienosies ar pieviltajiem. Tie atradīsies garīga reibuma stāvoklī. — UL, 317. (1905) [172]

Nodaļa 12. Suāšana

Būt par draudzes locekli nav garantija atpestīšanai

Tā ir svinīga vēsts, ko es sniedzu draudzei, ka neviens no tās divdesmit locekļiem, kuru vārdi iekļauti draudzes sarakstos, nav sagatavots savam zemes dzīves noslēgumam un neapšaubāmi atradīsies bez cerības un bez Dieva pasaulē kā parasts grēcinieks. — ChS, 41. (1893)

Visi, kuriem ir iespēja dzirdēt un pieņemt patiesību, lai pievienotos Septītās dienas adventistu draudzei, sevi sauc par Dieva tautu, kas tur Viņa baušļus, bet, ja tie neparāda lielāku enerģiju un svētīšanos Dievam kā visas citas baznīcas, tad tie no mocībām cietīs tieši tāpat kā draudzes, kas noraida Dieva likumus. — 19MR, 176. (1898)

Pelavas tiks atšķirtas no kviešiem

Draudzē radīsies šķelšanās. Izveidosies divas partijas. Kvieši un nezāles augs kopā līdz pļaujas laikam. — 2SM, 114. (1896) [173]

Notiks sijāšana kā sietā. Šajā laikā pelavas tiks atdalītas no kviešiem. Tādēļ, ka netaisnība ies vairumā, mīlestība pie daudziem izdzisīs. Tad patiesajiem kristiešiem jābūt visstiprākiem. — Letter, 46, (1887)

Datāna un Abirāma sacelšanās vēsture ir atkārtojusies un vēl atkārtosies līdz pat laika beigām. Kurš nostāsies Kunga pusē? Kuru pievils un kurš savukārt pievils citus? — Letter, 15. (1892)

Kungs drīz nāks. Katrā draudzē jānotiek attīrīšanai un sijāšanai, jo mūsu vidū ir samaitāti ļaudis, kas nemīl patiesību un negodā Dievu. — RH, 19.03.1895.

Mēs dzīvojam sijāšanas laikā, kad tiks izkustināts viss, kas vien ir kustināms. Kungs neattaisnos tos, kas zina patiesību, ja tie vārdos un darbos nepaklausīs Viņa pavēlēm. — 6T, 332. (1900)

Draudzi attīrīs vajāšanas

Labklājība vairo ticīgo skaitu, bet pārbaudījumi tos šķir no draudzes. — 4T, 89. (1876)

Nav tālu laiks, kad tiks pārbaudīta katra dvēsele. Mūs spiedīs pieņemt zvēra zīmi. Tiem, kas soli pa solim piekāpušies pasaules prasībām un piemērojušies pasaules ieradumiem, [174] nebūs grūti pakļauties pastāvošajām varām, lai tikai izbēgtu no izsmiekla, apkaunojuma, cietuma un nāves draudiem. Cīņa risināsies starp Dieva baušļiem un cilvēku

likumiem. Šajā laikā draudzē zeltu atšķirs no sārņiem. — 5T, 81. (1882)

Vajāšanu trūkuma dēļ mūsu vidū ir ieplūduši ļaudis, kas izskatās veselīgi un kuru kristīgā stāja nav apšaubāma, bet kas, tām atjaunojoties, no mūsu vidus aizies. — Ev, 360. (1890)

Kad Dieva likumu pasludinās par spēkā neesošu, tad draudze tiks sijāta briesmīgos pārbaudījumos, un lielāka daļa, nekā mēs to šodien domājam, pievērsīsies maldu gariem un velnu mācībām. — 2SM, 368. (1891)

Virspusējie kristieši atteiksies no ticības

Darbs, ko draudze nokavējusi veikt, dzīvojot mierā un labklājībā, būs jāpadara visnospiedošākajos un drosmi atņemošākajos apstākļos, briesmīgas krīzes laikā. Brīdinājumi, kas, piemērojoties pasaulei, netika izteikti, būs jāpasludina, paciešot ticības ienaidnieku visniknāko pretestību. Un šajā laikā seklie, konservatīvie ticīgie, kuru iespaids pastāvīgi kavējis darba virzīšanos uz priekšu, atteiksies no savas pārliecības un nostāsies patiesības ienaidnieku pusē, kuriem tie jau ilgi simpatizēja. — 5T, 463. (1885)

Piezīme: Elena Vaita šeit neuzsver atšķirību starp teoloģiski konservatīvajiem un liberālajiem grupējumiem, bet runā par tiem, kas vispirms meklē pasaules draudzību un tikai pēc tam Dievu.

Redzot, ka Kungs svētī savus ļaudis un māca viņus saskatīt sātana krāpšanas, tas izlietos [175] visu savu prasmi un mākslu, lai ievestu vai nu fanātismā, vai aukstā formālismā un tā varētu sev ievākt dvēseļu pļauju. — 2SM, 19. (1890)

Tie, kam bija priekšrocības un visas iespējas iepazīties ar patiesību, bet kas tomēr turpina traucēt Dieva darbu, attīrīšanas procesā tiks atšķirti, jo Dievs nevar pieņemt cilvēku, kas kalpo ar dalītām interesēm. — Ms, 64, 1898.

Grūtībām vairojoties, mūsu rindās būs vērojama gan atšķelšanās, gan pievienošanās. Daži, kas tagad ir gatavi ņemt rokās kara ieročus, īstu briesmu brīdī parādīs, ka nav cēluši uz drošas klints, viņi pakļausies kārdināšanai. Kam bijusi liela gaisma un dārgas priekšrocības, bet kas to nav izmantojuši, tie mūs atstās, aizbildinoties ar vienu vai otru iemeslu. — 6T, 400. (1900)

Sijāšanu izsauks tieša, noteikta liecība

Es jautāju par sijāšanas nozīmi, ko biju redzējusi, un man rādīja, ka tā ir cēlusies Uzticīgā Liecinieka noteiktās, Laodiķejas draudzei sniegtās liecības dēļ. Tai būs iespaids uz saņēmēja sirdi un tā viņu vadīs pacelt karogu un pasludināt noteikto patiesību. Daži šo noteikto liecību nepanesīs. Tie pret to sacelsies, un tā notiks sijāšana Dieva ļaužu starpā. — 1T, 181. (1857)

Starp mums ir tādi, kas, līdzīgi Āhanam, nožēlos par vēlu, lai sevi glābtu. (..) [176] Viņi nedzīvo saskaņā ar patiesību. Viņi nicina noteiktās liecības, kuras aizsniedz sirdi, un līksmojas, redzot apklusinātu ikkatru, kas izsaka rājienus. — 3T, 272. (1873)

Kungs aicina atjaunot iepriekšējos gados nestās tiešās, noteiktās liecības. Viņš aicina atjaunot garīgo dzīvi. Ļaužu garīgā enerģija ilgus gadus ir atradusies sastinguma stāvoklī, bet no šķietamās nāves ir jāceļas augšā. Ar lūgšanām un grēku atzīšanu mums jāatbrīvo ceļš Ķēniņam. — 8T, 297. (1904)

Netaisna kritika noved pie dvēseļu zaudējuma

Pat mūsu dienās ir bijušas un joprojām būs veselas ģimenes, kas kādreiz priecājušās patiesībā, bet kas pazaudēs ticību tāpēc, ka tām pienesīs apmelojumus un neslavu par cilvēkiem, kurus šie cilvēki mīlējuši un no kuriem saņēmuši labus padomus. Viņi atvērs savu sirdi nezāļu sējai, tās uzdīgs starp kviešiem un pieaugs spēkā; kviešu raža kļūs mazāka un mazāka, un dārgā patiesība uz viņiem zaudēs savu ietekmi. — TM, 411. (1898)

Dažus no ceļa novedīs nepareizas mācības

Tā saucamā zinātne un reliģija tiks nostādītas viena otrai pretī tāpēc, ka ierobežotais cilvēks nespēj aptvert Dieva lielumu un spēku. Man norādīja uz šādiem Svēto Rakstu vārdiem: "No jūsu pašu vidus celsies vīri, ačgārnības runādami, [177] lai aizrautu mācekļus sev līdz". Tas noteikti atklāsies Dieva ļaužu vidū. — Ev, 593. (1890)

Kad maldu teoriju ieviešana izraisa sijāšanu, tad šie virspusējie lasītāji, kas nekur nav noenkurojušies, līdzinās irstošām smiltīm. Viņi ieņem nostāju, kas atbilst to rūgtajām jūtām. — TM, 112. (1897)

Nepieņemdami patiesības mīlestību, tie kļūs par upuri ienaidnieka viltīgajiem izdomājumiem; tie pievērsīs uzmanību pavedinošiem gariem un velnu mācībām un aizies no ticības. — 6T, 401. (1900)

Ienaidnieks izvirzīs viltus teorijas, pat tādas, ka svētnīcas vispār nav. Tas būs viens no argumentiem, ko minēs par iemeslu aiziešanai no ticības. — Ev, 224. (1905)

Liecību atmešana izraisīs atkāpšanos

Viena lieta ir droša: tie septītās dienas adventisti, kas nostājas zem sātana karoga, vispirms atsakās no ticības brīdinājumiem un rājieniem, ko satur Praviešu Gara liecības. — 3SM, 84. (1903)

Sātana pēdējā krāpšana būs vērsta pret Dieva Gara liecības iespaidu. "Kur nav nekāda

pravietiska priekšnosacījuma par nākotni, tur tauta kļūst mežonīga un garīgi tukša". (Sal. pam.29: 18) Sātans strādās atjautīgi, dažādos veidos un ar [178] dažādiem līdzekļiem, lai iedragātu Dieva atlikušo ļaužu uzticību patiesajai liecībai. — 1SM, 48. (1890)

Ienaidnieks pieliks izsmalcinātas pūles, lai padarītu nedrošu mūsu tautas ticību Liecībām. (..)

Tas visā pilnībā atbilst sātana nolūkam, un tie, kas ļaudīm sagatavoja ceļu, lai neņemtu vērā Dieva Gara Liecību brīdinājumus un rājienus, piedzīvos, ka viņu dzīvē ielaužas visdažādākā veida maldi. — 3SM, 83. (1890)

Vājināt Dieva ļaužu ticību Liecībām ir sātana plāns. Tad seko skeptiska attieksme pret ticības svarīgākajiem jautājumiem, kas ir mūsu pārliecības pamatā, pēc tam rodas šaubas par Svētajiem Rakstiem, un tā turpinās lejupslīde līdz bojāejai. Kad Liecības, kurām kādreiz ticēja, tiek apšaubītas un atmestas, sātans zina, ka piekrāptie ar to neapmierināsies; viņš divkāršo savas pūles, līdz tos ir iegrūdis atklātā nepaklausībā, kas kļūst nedziedināma un beidzas ar iznīcību. — 4T, 211.

Krāpšana draudzes vadītāju vidū

Daudzas zvaigznes, kuru mirdzumu mēs kādreiz apbrīnojām, izgaisīs tumsā. — PK, 188. (1914)

Zemes vēstures pēdējā posmā ļaudis, kurus Viņš bija ļoti pagodinājis, sekos senā Israēla priekšzīmei. (..) Atkāpšanās no Kristus mācībā ietvertajiem lielajiem principiem un rīkošanās pēc cilvēciskajiem plāniem, izmantojot Svētos Rakstus, [179] lai attaisnotu sātana iespaidā izvēlētu nepareizu rīcības kursu, ļaudīs nostiprinās aplamu izpratni, un patiesība, kurai tos vajadzēja pasargāt no ļauniem ieradumiem, aizplūdīs no dvēseles līdzīgi ūdenim no caura trauka.— 13MR, 379., 381. (1904)

Daudzi atklās, ka tie nav vienoti ar Kristu, ka tie nav miruši pasaulei, lai dzīvotu kopā ar Viņu; bieži vien atkāpsies ļaudis, kas ieņēma atbildīgas vietas. — RH, 11.09.1888.

Nesvētījušies darbinieki tiks nošķirti

Lielais atrisinājums ir visai tuvu (svētdienas likuma uzspiešana). Tas atsijās tos, kurus Dievs nav darbā nozīmējis, un tad Viņam būs vēlā lietus laikam sagatavoti šķīsti, tīri un svētījušies strādnieki. — 3SM, 385. (1886)

Aiz mūsu draudzes katedrām daudzi stāsies, turot savās rokās viltus pravietojumu lāpu, kas aizdedzināta no sātana velnišķās uguns. (..) No mūsu vidus izies daži, kas vairs ilgāk negribēs nest šķirstu, bet tie nespēs uzcelt mūrus, kas aizsprostotu patiesību, jo tā ies uz priekšu un uz augšu līdz pat galam. — TM, 409., 411. (1896)

Sludinātāji un ārsti var atstāt draudzi, kā par to liecina Vārds un ar Dieva kalponi sūtītās vēstis. — 7MR, 192. (1906) [180]

Var likties, ka draudze kritīs, bet tā nekritīs

Dievišķā sijāšana daudzus aizpūtīs prom kā sausas lapas. — 4T, 89. (1876)

Vējš aiznesīs pelavas, līdzīgi mākonim, pat no vietām, kur mēs redzam tikai bagātīgus kviešu krājumus. — 5T, 81. (1882)

Drīz Dieva ļaudis pārbaudīs kvēlojošā bēdu ceplī, un liela daļa no tiem, kas tagad šķiet īsti un patiesi, izrādīsies parasts metāls. (..)

Kad Kristus reliģija tiek visvairāk nicināta un Viņa likumi visvairāk apsmieti, tad mūsu dedzībai vajadzētu būt viskarstākajai un mūsu drosmei un apņēmībai visstabilākajai. Aizstāvēt patiesību un taisnību, kad vairākums mūs atstāj, izcīnīt Kunga cīņu, kad cīnītāju ir maz, — tā būs mūsu pārbaude. Šajā laikā mums jāsmeļ siltums no citu aukstuma, drosme no viņu gļēvuma un uzticība no viņu nodevības. — 5T, 136. (1882)

Šķitīs, ka draudze tūlīt kritīs, bet tā nekritīs. Tā paliks, tikai grēcinieki Ciānā tiks izsijāti — pelavas tiks šķirtas no dārgajiem kviešiem. Tas ir briesmīgi smags, tomēr nepieciešams pārbaudījums. — 2SM, 380. (1886)

Tuvojoties vētrai, liela ļaužu daļa, kas tikai vārdos apliecinājusi ticību trešā eņģeļa vēstij, [181] bet nav svētota, paklausot patiesībai, mainīs savu nostāju un pievienosies pretinieku rindām. — GC, 608. (1911)

Atklāsies Dievam uzticīgie ļaudis

Kungam ir uzticīgi kalpi, kas kļūs redzami satriecošajā pārbaudes laikā. Tagad mūsu acīm ir apslēpti dārgi cilvēki, kas savus ceļus nav locījuši Baāla priekšā. Tie nav saņēmuši gaismu, kas koncentrētā spožumā ir spīdējusi uz jums, bet arī zem rupjas, nepievilcīgas ārienes var atklāties īsta kristīga rakstura pilnīgais krāšņums. Dienā mēs skatāmies uz debesīm, bet zvaigznes neredzam. Tās tomēr tur ir, katra savā vietā, tikai mūsu acis tās nespēj atšķirt. Tikai naktī mēs ieraugām to īsto mirdzumu. — 5T, 80., 81. (1882)

Ikvienā gadījumā, kad izraisās vajāšanas, to lieciniekiem ir jāizšķiras vai nu par, vai pret Kristu. Kas jūt līdzi nevainīgi notiesātiem ļaudīm, kam pret viņiem nav nekāda rūgtuma, tie ar savu izturēšanos apliecina pieķeršanos Kristum. — ST, 20.02.1901.

Lai tikai rodas pretestība, lai no jauna uzbango fanātisms un neiecietība, lai iedegas vajāšanu ugunis, tad svārstīgie un liekulīgie ļaudis tūlīt sāks grīļoties un atteiksies no savas

ticības, bet īstie kristieši stāvēs stipri kā klints, viņu ticība kļūs vēl drošāka un cerība gaišāka nekā labajās dienās. — GC, 602. (1911) [182]

Jaunatgrieztie ieņems aizgājušo vietu

Daži tika atsijāti un nogriezās no ceļa. Bezrūpīgie un vienaldzīgie, kas nepievienojās tiem, kuri uzvaru un pestīšanu vērtēja tik augstu, ka nerimstoši pēc tās lūdza un izcieta dvēseles mokas, to arī nepanāca un tika atstāti tumsā, kamēr viņu vietas ātri aizpildījās ar citiem, kas satvēra patiesību un nostājās ierindā. — EW, 271. (1858)

Izirušās rindas aizpildījās ar tiem, kas, atbilstoši Kristus līdzībai, atnāca vienpadsmitā stundā. Vēl ir daudzi, ar kuriem cīnās Dieva Gars. Kunga iznīcinošo sodību laiks ir žēlastības brīdis tiem, kuriem agrāk nebija iespējas iepazīties ar patiesību. Kristus viņus maigi uzlūko. Viņa žēlastības pilnā sirds ir aizkustināta, Viņa roka vēl arvien izstiepta lai glābtu, kaut arī durvis jau ir aizvērtas tiem, kas nevēlas ieiet. Šajās pēdējās dienās pievienosies liels skaits tādu cilvēku, kas patiesību dzirdēs pirmo reizi. — Letter, 103, 1903.

Karogs pēc karoga noslīga putekļos, jo vienība pēc vienības no Kunga armijas pievienojās ienaidniekam, un pulks pēc pulka no ienaidnieka rindām nostājās kopā ar ļaudīm, kas tur Dieva baušļus. — 8T, 41. (1904) [183]

Nodaļa 13. Vēlais Lietus

Svētā Gara darbs līdzinās lietum

"Viņš, (..) jums sūtīs lietu, agro lietu un vēlo lietu". Austrumu zemēs agrais lietus nāk sēšanas laikā. Tas ir nepieciešams sēklas uzdīgšanai. Auglīgo lietus gāžu ietekmē parādās maigie zaļie asni. Vēlais lietus nāk īsi pirms pļaujas, nobriedinot labību un sagatavojot to sirpim. Kungs šīs dabas norises izlieto, lai attēlotu Svētā Gara darbu. (Skat. Cak.10:1; Hoz. 6:3; Joēla 2:23; 3:1)

Kā rasu un lietu vispirms dod sēklas uzdīgšanai un pēc tam ražas nobriedināšanai, tā Svētais Gars tiek dots garīgās augšanas virzīšanai uz priekšu no vienas pakāpes uz otru. Labības nogatavošanās attēlo Dieva žēlastības darba pabeigšanu dvēselē. Svētā Gara spēkā raksturā jākļūst redzamam Dieva morālajam attēlam. Mums pilnībā jātiek pārveidotiem Kristus līdzībā. Vēlais lietus, nobriedinot zemes pļauju, attēlo garīgo žēlastību, kas draudzi sagatavo Cilvēka Dēla nākšanai. Bet bez agrā lietus [184] vispār nebūtu nekādas dzīvības, zaļie asni vienkārši neuzdīgtu. Ja agrais lietus nepadara savu darbu, vēlajam lietum nebūs nekā ko nogatavināt. — TM, 506. (1897)

VĒSTURISKAIS ATTIECINĀJUMS UZ DRAUDZI KOPUMĀ

Agrais lietus tika izliets Vasarsvētkos 31. gadā pēc Kristus

Paklausot Kristus pavēlei, viņi Jeruzālemē gaidīja Tēva apsolījumu — Svētā Gara izliešanu. Laiks netika pavadīts bezdarbībā. Raksti saka, ka viņi bija "allaž dievnamā, teica un slavēja Dievu". (Lūk. 24:53)

Gaidot apsolījuma piepildījumu, mācekļi pazemoja savas sirdis īstā nožēlā un atzina savu netaisnību. (..) Ar lielu nopietnību mācekļi lūdza, lai būtu spējīgi sastapties ar cilvēkiem un ikdienas gaitās runāt vārdus, kas grēciniekus vadītu pie Kristus. Atstādami visu nevienprātību, visu cenšanos pēc pārākuma, viņi ciešāk savienojās kristīgā sadraudzībā. — AA, 35-37. (1911)

Gars tika izliets tikai tad, kad mācekļi bija savienojušies pilnīgā vienprātībā un vairs necīnījās pēc augstākas vietas. — 8T, 20. (1904)

Svētā Gara izliešana apustuļu dienās bija agrā vai pirmā lietus iesākums. Svētā Gara [185] klātbūtnei patiesajā draudzē jāpaliek līdz laika galam. — AA, 54., 55. (1911)

Vasarsvētkos izlietā agrā lietus rezultāti

Svētā Gara iespaidā grēku atzīšanas un nožēlas vārdi savienojās ar slavas dziesmām par grēku piedošanu. (..) Tūkstoši atgriezās vienā dienā. (..)

Svētais Gars (..) tos darīja spējīgus tekoši runāt valodās, ar kurām tie līdz šim nebija pazīstami. (..) Svētais Gars viņu labā padarīja to, ko tie nebūtu spējuši veikt visas savas dzīves laikā. — AA, 38-40. (1911)

Viņu sirdis bija tik bagātas, dziļas un lielas labvēlības pilnas, ka tie juta pamudinājumu iet līdz pasaules galam un liecināt par Kristu. — AA, 46. (1911)

Kāds bija Svētā Gara izliešanas iznākums Vasarsvētku dienā? Priecīgā vēsts par augšāmcēlušos Pestītāju tika izplatīta līdz visattālākajām apdzīvotām vietām pasaulē. (..) Draudze pieredzēja atgriezto pievienošanos visās zemēs. Atkritēji no jauna atgriezās. (..) Ticīgo centieni izpaudās Kristum līdzīga rakstura atklāšanā un darbā pie Viņa valstības paplašināšanas. — AA, 48. (1911)

Vēlā lietus apsolījums

Gara izliešana apustuļu dienās bija "agrais lietus", un cik brīnišķīgs bija iznākums. [186] Bet vēlais lietus būs vēl bagātāks. — 8T, 21. (1904)

Īsi pirms pasaules pļaujas beigām draudzei ir apsolīts īpašs garīgs dāvinājums, lai to sagatavotu Cilvēka Dēla atnākšanai. Šī Svētā Gara izliešana ir pielīdzināta vēlajam lietum. — AA, 55. (1911)

Pirms Zemi piemeklēs pēdējās Dieva sodības, Kunga ļaužu vidū būs tāda sākotnējās dievbijības atmoda, kāda nav redzēta kopš apustuļu laikiem. Pār Viņa bērniem izliesies Dieva Gars un spēks. — GC, 464. (1911)

Šis darbs līdzināsies Vasarsvētku notikumiem. Kā Evaņģēlija sludināšanas sākumā ar Svētā Gara izliešanu tika dots "agrais lietus", lai liktu uzdīgt dārgajai sēklai, tā noslēgumā ražas nobriedināšanai tiks dots "vēlais lietus". — GC, 611. (1911)

Vēlais lietus izraisīs Spēcīgo saucienu

Šajā laikā kā atsvaidzinājums no Kunga klātbūtnes tuvuma tiks izliets "vēlais lietus", lai piešķirtu iespaidu trešā eņģeļa spēcīgajam saucienam un sagatavotu svētos pastāvēt septiņu pēdējo mocību laikā. — EW, 86. (1854)

Es dzirdēju kā Dieva ieročiem apbruņotie ļaudis ar lielu spēku pasludināja patiesību. Tai bija sekmes. (..) Es jautāju, kas ir izraisījis šo ievērojamo pārmaiņu. Eņģelis atbildēja: "Tas

ir vēlais [187] lietus, atsvaidzinājums no Kunga klātbūtnes tuvuma, trešā eņģeļa spēcīgais sauciens". — EW, 271. (1858)

PERSONISKAIS ATTIESCINĀJUMS UZ ATSEVIŠĶIEM KRISTIEŠIEM

Agrais lietus stimulē atgriešanos, vēlais lietus veido Kristum līdzīgu raksturu

Nevienā mūsu augšupejas solī mēs nevaram iztikt bez Tā palīdzības, kas darīja mūs spējīgus spert pirmos soļus. Agrajā lietū saņemtās svētības mums nepieciešamas līdz galam. (..) Meklējot Dievu pēc Svētā Gara, Tas radīs mūsos lēnprātību, prāta pazemību un apzinīgu paļāvību, ka Dievs dos šo vēlo lietu. — TM, 507., 509. (1897)

Svētais Gars tiecas iemājot katrā dvēselē. Kas Viņu pieņem un apsveic kā godātu viesi, tie kļūs pilnīgi Kristū. Iesāktais labais darbs tiks pabeigts; svētas domas, Debesīs valdoša mīlestība un Kristum līdzīga rīcība ieņems netīro domu, ačgārno jūtu un nepakļāvīgās izturēšanās vietu. — CH, 561. (1896)

Mēs varbūt jau saņēmām zināmu Dieva Gara daudzumu,bet ar lūgšanām un ticību mums Gars jāmeklē arvien vairāk. Tas nekad neliks mums pārtraukt savas pūles. Ja mēs neejam uz priekšu, ja mēs nenostājamies tur, kur varētu saņemt kā agro, tā vēlo lietu, tad pazaudēsim savu dvēseli un paši par to būsim atbildīgi. (..) [188]

Draudzes sapulces, kā telšu sanāksmes, sapulces mājas draudzēs un visās citās satikšanās vietās, kur dara personīgu darbu dvēseļu labā, ir Dieva paredzētas izdevības agrā un vēlā lietus izliešanai. — TM, 508. (1897)

Kad būs sagatavots ceļš Dieva Garam, svētība neizpaliks. Tā kā sātans nevar aizslēgt debesu logus, lai lietus nelītu pār zemi, tāpat viņam nav vairāk varas aizkavēt svētību pārpilnības nākšanu pār Dieva ļaudīm. — 1SM, 124. (1887)

Mums nopietni jālūdz, lai tiktu sūtīts Svētais Gars

Mums pēc Svētā Gara nākšanas vajadzētu lūgt tikpat sirsnīgi un dedzīgi, kā to darīja mācekļi Vasarsvētku dienā. Ja viņiem tas bija nepieciešams tajā laikā, tad šodien mums Svētais Gars ir vēl vairāk vajadzīgs. — 5T, 158. (1882)

Svētā Gara izliešana pār draudzi tiek uzskatīta par nākotnes notikumu, bet draudzei ir priekšrocības to saņemt jau tagad. Meklējiet to, lūdziet pēc tās un ticiet tai. Mums tā ir nepieciešama, un Debesis ilgojas mums to piešķirt. — Ev, 701. (1895)

Svētā Gara saņemšanas mērs būs proporcionāls mūsu ilgām un parādītajai ticībai, tieši proporcionāls mums jau sniegtās gaismas un zināšanu izlietojumam. — RH, 05.05.1896.

Mēs pārāk maz traucējam Kungu ar lūgumiem un prasībām pēc Svētā Gara dāvanas. [189]

Kungs vēlas, lai mēs šajā jautājumā Viņu neliktu mierā. Viņš vēlas, lai mēs ar vislielāko noteiktību grieztos pie žēlastības troņa. — FE, 537. (1909)

Mums sava sirds jāpazemo patiesā nožēlā

Patiesas dievbijības atmoda mūsu vidū ir vislielākā un visspiedošākā no visām vajadzībām. Tās meklēšanu nepieciešams uzskatīt par pirmo pienākumu. Ir jācenšas iegūt Kunga svētības, ne tāpēc, ka Dievs mums tās nevēlētos piešķirt, bet tāpēc, ka mēs neesam gatavi to saņemšanai. Mūsu Debesu Tēvs ir daudz labprātīgāks dot Svēto Garu tiem, kas Viņu lūdz, nekā laicīgi vecāki vēlas dot labas dāvanas saviem bērniem. Tomēr mums ar atzīšanos, pazemošanos, nožēlu un sirsnīgām lūgšanām jāizpilda nosacījumi, zem kuriem Dievs apsolījis dāvināt savas svētības. Atmodu drīkst sagaidīt vienīgi kā atbildi uz lūgšanām. — 1SM, 121. (1887)

Es jums saku, ka mūsu vidū jānorisinās pamatīgai reformai. Izmaiņām jānotiek pie garīgā darba strādniekiem. Ir nepieciešama nožēla, grēku izsūdzēšana un atgriešanās. Daudziem Vārda sludinātājiem sirdī jāuzņem Kristus pārveidojošā žēlastība. Tie nedrīkst atļaut jebkādai citai lietai kavēt šo pamatīgo darbu, pirms nav par vēlu. — Letter, 51, 1886.

Reformai jāsavienojas ar atmodu

Atmodai un reformai jānorisinās Svētā Gara vadībā. Atmoda un reforma ir [190] divas dažādas darbības. Atmoda nozīmē garīgās dzīves atjaunošanu, sirds un prāta spēku stimulēšanu un augšāmcelšanos no garīgās nāves. Reforma ir reorganizācija, domu un teorijas, ieradumu un rīcības pārmaiņa. Reforma nekad nedos labos taisnības augļus, ja tā nebūs savienota ar Gara izraisītu atmodu. Atmoda un reforma veiks savu nozīmēto darbu un, to darot, saplūdīs kopā. — RH, 25.02.1902.

Mums nepieciešams atstāt visus strīdus un domstarpības

Kad strādnieku dvēselēs pastāvīgi mājos Kristus, kad būs nonāvēta visa savtība, kad nebūs nekādas sāncensības, nekādas cīņas par augstāko varu, kad valdīs vienība, kad tie svētosies tādā mērā, ka būs redzama un jūtama savstarpēja mīlestība, tad pār tiem nāks Svētā Gara žēlastības straumes tikpat droši, cik drošs ir Dieva apsolījums, kas nepievils ne vismazākā sīkumā. Bet, ja tiek noniecināts citu darbs, lai parādītos savs pārākums, tad tas rāda, ka šādu strādnieku pūles nenes tās iezīmes, kādas būtu vajadzīgas. Dievs nevar tos svētīt. — 1SM, 175. (1896)

Ja mēs lielajā Kunga dienā vēlamies būt kopā ar Kristu kā mūsu patvērumu un aizsargtorni, tad ir nepieciešams atstāt visu skaudību un visu tiekšanos pēc pārākuma. Mums pilnībā jāiznīcina šo nesvēto tieksmju saknes, lai tās no jauna neparādītos mūsu dzīvē. Mums visā

pilnībā jānostājas Kunga pusē. — TDG, 258. (1903) [191]

Lai kristieši noliek visus strīdus un nododas Dievam pazudušo glābšanai. Lai viņi ticībā pieprasa apsolītās svētības, tad arī tās saņems. — 8T, 21. (1904)

Mīliet viens otru

Kristietība ir vismaigāko jūtu atklāšana cilvēku savstarpējās attiecībās. (..) Kristum jāsaņem augstākā mīlestība no būtnēm, kuras Viņš radījis. Un tāpat Viņš prasa, lai cilvēks ar svētu cieņu izturētos pret citiem cilvēkiem. Katra izglābtā dvēsele būs izglābta pateicoties mīlestībai, kuras iesākums ir Dievs. Patiesi atgriezušies cilvēki ir atstājuši savtību un viens pret otru izturas ar svētotu mīlestību. — 1SM, 114.,115. (1901)

Dievs visaugstāk vērtē žēlsirdību un tīru sirdi. Katram kristietim šīs īpašības vajadzētu rūpīgi izkopt. — 5T, 85. (1882)

Pats spēcīgākais arguments par labu kristietībai ir mīlošs un mīlams kristietis. — MH, 470.(1905)

Tiek prasīta pilnīga pakļāvība

Dievs nepieņems neko mazāku kā pilnīgu pakļāvību. Svārstīgi, grēcīgi kristieši nekad neieies Debesīs. Tur viņi nejustos laimīgi, jo tie neko nezina par augstajiem, svētajiem principiem, kas valda starp ķēnišķīgās ģimenes locekļiem. Patiess kristietis savas dvēseles logus vienmēr tur atvērtus pret Debesīm. Viņš dzīvo sadraudzībā ar Kristu. Viņa griba ir [192] saskaņā ar Kristus gribu. Un viņa viskarstākā vēlēšanās ir kļūt arvien līdzīgākam savam Kungam. — RH, 16.05.1907.

Mēs nevaram izmantot Svēto Garu — Svētajam Garam ir jāizmanto mūs. Ar Gara starpniecību Dievs saviem ļaudīm dod "gribu un veiksmi pēc labpatikas". (Filip. 2:13) Bet daudzi to negrib pieļaut. Tie paši vēlas būt noteicēji, un tādēļ nesaņem šo Debesu dāvanu. Svētais Gars tiek dots tikai tiem, kas pazemīgi cer uz Dievu, kas raugās uz Viņu pēc vadības un žēlastības. — DA, 672. (1898)

Sagatavojiet ceļu vēlajam lietum

Es redzēju, ka nevienam nebūs dalība pie "atspirdzināšanas", kas nav panācis uzvaru pār katru grēku, pār lepnumu, pašmīlību, mīlestību uz pasauli un pār katru netaisnu vārdu un netaisnu darbu. Tāpēc mums vajadzētu nākt arvien tuvāk Kungam un nopietni censties iegūt vajadzīgo sagatavošanos, kas mūs darītu spējīgus izturēt cīņu līdz Kunga dienai. — EW, 71. (1851)

Novērst trūkumus savā raksturā un tīrīt dvēseles templi, lai tajā nebūtu neviena traipa, ir

mums uzdotais darbs. Tad pār mums nāks vēlais lietus, kā Vasarsvētku dienā pār pirmajiem mācekļiem nāca agrais lietus. — 5T, 214. (1882)

Par visu vairāk sātans baidās no tā, ka Dieva ļaudis atbrīvos ceļu, noņemot katru šķērsli, kas

Kungam aizkavē izliet savu Garu pār nīkuļojošo draudzi. (..) Katrai kārdināšanai, katrai pretestībai, kā atklātai, tā slepenai, [193] var sekmīgi stāties pretī "ne ar bruņotu spēku, ne ar varu, bet ar manu Garu, saka Kungs Cebaots" (Cak.4:6). — 1SM, 124. (1887)

Vēlais lietus nāks, un Dieva svētība piepildīs katru dvēseli, kas būs šķīstīta no visas aptraipīšanās. Mūsu šodienas darbs ir pakļaut savas dvēseles Kristum, lai mēs tiktu sagatavoti atspirgšanas laikam no Kunga vaiga — sagatavoti Svētā Gara kristībai. — 1SM, 191. (1892)

Kļūt par aktīvu dalībnieku Kristus kalpošanā

Kad draudzes kļūs aktīvas un darbīgas, tad, atbildot uz sirsnīgajiem lūgumiem, tiks izliets Svētais Gars. (..) Tad atvērsies Debesu logi vēlā lietus gāzēm. — RH, 25.02.1890.

Lielā Dieva Gara izliešana, kas ar savu godību apgaismos visu Zemi, nenotiks tik ilgi, kamēr mums nebūs svētījušos ļaužu, kas no piedzīvojumiem zina, ko nozīmē būt par Dieva līdzstrādnieku. Kad mēs atklāsim dziļu, sirsnīgu nodošanos kalpošanai Kristum, Dievs šo faktu apstiprinās ar bagātīgu Svētā Gara izliešanu, bet tas nenotiks tik ilgi, kamēr lielākā draudzes daļa nebūs kļuvusi par Dieva līdzstrādniekiem. — ChS, 253. (1896)

Kad no draudzes būs noslaucīts laiskuma un kūtruma negods, tad žēlojošā laipnībā atklāsies Kunga Gars. Kļūs redzams dievišķa spēka [194] iespaids. Draudze ievēros Kunga Cebaota aizgādības darbu. — 9T, 46. (1909)

Saglabājiet tīrus savus traukus

Par vēlo lietu mums nav jāraizējas. Viss, kas mums jādara, ir jāsaglabā tīri savi trauki, vienmēr atrodoties pareizā pusē, gatavojoties saņemt Debesu veldzi un lūdzot: "Lai vēlais lietus piepilda manu trauku. Lai mani apgaismo spēcīgā eņģeļa spožums, kurš pievienojas trešajam eņģelim. Palīdzi man piedalīties šajā darbā, pasludinot vēsti. Atļauj man būt par Jēzus Kristus līdzstrādnieku!" Un es jums saku, ka tā meklējot Dievu, Viņš jūs uzturēs katrā laikā, piešķirot savu žēlastību. — UL, 283. (1891)

Atbilde var nākt visai ātri un ar neatvairāmu spēku, un tā var arī kavēties vairākas dienas un nedēļas, pārbaudot mūsu ticību. Dievs zina kā un kad atbildēt uz mūsu lūgšanu. Mūsu pienākums šajā lietā ir atrasties ciešā savienībā ar dievišķo kanālu. Dievs atbildēs par savu darba daļu. Viņš ir uzticīgs saviem apsolījumiem. Mums ir svarīgi būt vienprātīgiem,

noliekot visu skaudību un ienaidu, vienmēr paliekot nomodā kā pazemīgiem lūdzējiem. Mūsu Aizstāvis un Vadonis Jēzus vienmēr ir gatavs mūsu labā paveikt to, ko Viņš Vasarsvētkos izdarīja gaidošo un lūdzošo mācekļu labā. 3SP, 272. (1878)

Es nevaru runāt par kādu īpašu laiku, kad notiks Svētā Gara izliešana,— kad [195] no Debesīm nāks varenais eņģelis un savienosies ar trešo eņģeli, pabeidzot darbu šajā pasaulē; mana vēsts ir, ka mēs varam būt droši vienīgi tad, ja pastāvīgi esam gatavi saņemt Debesu atspirdzinājumu un ja mūsu lukturi ir sakārtoti un degoši. — 1SM, 192. (1892)

Ne visi saņems vēlo lietu

Man rādīja: ja Dieva ļaudis no savas puses nemaz nepūlēsies, bet gaidīs, lai pār tiem nāk atspirgšana un atņem visu nepareizo, izlabojot kļūdas; ja viņi šķīstīšanos no katra miesas un gara traipa un derīgumu piedalīties trešā eņģeļa vēsts spēcīgajā saucienā darīs atkarīgu no šī atspirdzinājuma, tad tie tiks atrasti par viegliem. — 1T, 619. (1867)

Vai mēs ceram redzēt atmodušos visu draudzi? Tāds laiks nekad nepienāks. Draudzē ir personas, kas nav atgriezušās un kas neapvienosies sirsnīgās, uzvarošās lūgšanās. Darbs mums jāuzsāk katram atsevišķi. Mums vairāk jālūdz un mazāk jārunā. — 1SM, 122. (1887)

Mēs varam būt droši, ka, izlejoties Svētajam Garam, ļaudis, kas nepieņēma un necienīja agro lietu, neredzēs vai nesapratīs arī vēlā lietus vērtību. — TM, 399. (1896)

Vienīgi tie, kas dzīvē īstenos jau esošo gaismu, saņems lielāku gaismu. Ja mēs ikdienas neiesim uz priekšu praktiskā kristīgo īpašību pielietošanā, tad nepazīsim Svētā Gara parādīšanos vēlajā lietū. [196] Tas varbūt nāks pār cilvēku sirdīm visapkārt ap mums, bet mēs to neredzēsim un nesaņemsim. — TM, 507. (1897)

Tie, kas nepieliek izšķirošas pūles, bet vienkārši cer, ka Svētais Gars tos novedīs pie rīcības, aizies bojā tumsā. Jūs nedrīkstat tā sēdēt un neko nedarīt Dieva darbā. — ChS, 228. (1903) [197]

Nodaļa 14. Spēcīgais Sauciens

Dievam ir uzticīgi ļaudis visās draudzēs

Dievam ir uzticīgi ļaudis visās draudzēs, un mums nav dots uzdevums savākt apsūdzības par apkārtējo reliģisko pasauli. — 4BC, 1184. (1893)

Kungam ir savi pārstāvji visās draudzēs. Šo pēdējo dienu īpašā pārbaudošā patiesība tiem nav pasniegta tādos apstākļos, kas pārliecinātu sirdi un prātu, tādēļ viņi ar gaismas atmešanu vēl nav sarāvuši savu savienību ar Dievu. — 6T, 70.,71. (1900)

Katoļu vidū atrodas daudz visapzinīgāko kristiešu, kuri staigā visā gaismā, kas pār tiem spīd, un Dievs strādās viņu labā. — 9T, 243. (1909)

Atklāsmes grāmatas 18. nodaļā Dieva ļaudis tiek aicināti iziet no Bābeles. Spriežot pēc šīs rakstvietas, Bābelē jābūt vēl daudziem Dieva bērniem. Un kādās reliģiskās organizācijās tagad ir atrodama Kristus sekotāju lielākā [198] daļa? Neapšaubāmi protestantu ticības dažādajās baznīcās. — GC, 383. (1911)

Neskatoties uz garīgo tumsu un atsvešināšanos no Dieva, kas pastāv Bābeli veidojošajās baznīcās, tur vēl lielā skaitā atrodas Kristus patiesie sekotāji. — GC, 390. (1911)

Bābeles krišana vēl nav pilnīga

Tā visas tautas ir apdzirdījusi "ar savas netiklības dusmu vīnu" (Atkl. 14:6-8). Kā tas tiek darīts? Spiežot ļaudis pieņemt neīsto sabatu. — 8T, 94. (1904)

Tomēr vēl nevar sacīt, ka (..) "tā visas tautas dzirdinājusi ar savas netiklības dusmu vīnu". Tā vēl nav panākusi, lai to būtu darījušas visas tautas. (..) Kad būs iestājies šis stāvoklis un kad baznīcas visā kristietībā būs pilnīgi sajaukušās ar pasauli, tikai tad un ne agrāk varēsim runāt par pilnīgu Bābeles krišanu. Šīs pārmaiņas notiek progresējoši, un Atkl. 14:8 vārdu pilnīgs piepildījums vēl ir nākotnē. — GC, 389.,390. (1911)

Kad viņas grēki sasniegs Debesis? (Atkl. 18:2-5) Kad sakarā ar likumdošanu pilnībā tiks atmesta Dieva bauslība. — ST, 12.06.1893.

Dieva pēdējā brīdinājuma vēsts

Atklāsmes grāmatas 14. nodaļas vēstis Dievs ir iekļāvis pravietojumu secībā, un to [199] piepildīšanās turpināsies līdz Zemes vēstures beigām. — EGW 1888., 804 (1890)

Atklāsmes 18. nodaļa norāda uz laiku, kad Atkl. 14:6-12 dotās triju eņģeļu brīdinājuma

vēsts atraidīšanas rezultātā baznīca būs pilnīgi sasniegusi otrā eņģeļa iepriekš vēstīto stāvokli un Bābelē vēl esošie Dieva ļaudis tiks aicināti šķirties no šīs sabiedrības. Šī vēsts ir pēdējā, ko saņem pasaule. — GC, 390. (1911)

(Atkl. 18:1,2,4) Šī rakstvieta norāda uz laiku nākotnē, kad Atklāsmes 14. nodaļā minētā otrā eņģeļa (8.p.) vēstītā Bābeles krišana tiks pasludināta atkārtoti, papildinot to ar ziņām par samaitātību, kas pārņēmusi Bābeli veidojošās dažādās organizācijas laikā pēc 1844. gada vasaras. (..) Šī sludināšana kopā ar trešo eņģeļa vēsti veido pēdējo pasaules iedzīvotājiem sniegto brīdinājumu. (..)

Tad tiks atklāti Bābeles grēki. Briesmīgās sekas, ko izraisa baznīcas ieradumu uzspiešana ar valsts likumu palīdzību, spiritisma ielaušanās, pāvesta varas slepenais, bet straujais progress, tas viss tiks atmaskots. Šie svinīgie brīdinājumi ļaudis satrauks. Tos klausīsies tūkstoši un atkal tūkstoši, kas nekad agrāk nebūs dzirdējuši tamlīdzīgus vārdus. — GC, 603., 604., 606. (1911)

Dieva pēdējās vēsts būtība

Vairāki man ir rakstījuši, jautājot, vai vēsts par taisnošanu ticībā ir trešā eņģeļa [200] vēsts, un es esmu atbildējusi: "Tā ir patiesā trešā eņģeļa vēsts". — 1SM, 372. (1890)

Kungs savā lielajā žēlastībā ar vecākajiem sludinātājiem Vagoneru un Džounsu sūtīja saviem ļaudīm visdārgāko vēsti. Tai pasaules priekšā īpašā veidā vajadzēja izcelt paaugstināto Pestītāju, upuri par visas pasaules grēkiem. Tā iepazīstināja ar taisnošanu ticībā Galvotājam un uzaicināja ļaudis pieņemt Kristus taisnību, kas atklājas paklausībā visiem Dieva baušļiem.

Daudzi no sava skata ir pazaudējuši Jēzu. Tiem acis vajadzēja pievērst Kunga dievišķajai personai, viņa nopelnam un Viņa nemainīgajai mīlestībai uz cilvēci. Kristus rokās ir nodota visa vara, tādēļ Viņš cilvēkiem var sniegt bagātas dāvanas, piešķirot nespēcīgajiem darbarīkiem savas taisnības nenovērtējamo bagātību. Tā ir vēsts, ko Dievs pavēlēja dot pasaulei. Tā ir trešā eņģeļa vēsts, kas jāsludina skaļā balsī un ko plašos apmēros pavadīs Viņa Gara izliešana.— TM, 91.,92. (1895)

Vēstij par Kristus taisnību jāatskan no viena zemes gala līdz otram, lai sagatavotu Kungam ceļu. Tā ir Dieva godība, kas pabeigs trešā eņģeļa darbu. — 6T, 19. (1900)

Pēdējā žēlastības vēsts, kas jāsniedz pasaulei, ir Viņa mīlestības rakstura atklāsme. Dieva bērniem ir jāparāda Viņa godība. Ar savu dzīvi un raksturu [201] tiem jāatklāj, ko tiem devusi Dieva žēlastība. — COL, 415., 416. (1900)

Vēsts ies uz priekšu ar lielu spēku

Kad trešā eņģeļa vēsts pāries spēcīgajā saucienā un liels spēks un godība pavadīs noslēdzošo darbu, Dieva uzticīgie ļaudis būs šīs godības dalībnieki. Vēlais lietus tos atspirdzinās un stiprinās izturēt bēdu laika grūtības. — 7BC, 984. (1862)

Tuvojoties galam, Dieva kalpu liecības kļūs arvien noteiktākas un spēcīgākas. — 3SM, 407. (1892)

Šī vēsts (Atkl. 14:9-12) sevī ietver divas iepriekšējās vēstis. Par to teikts, ka tā tiek sniegta spēcīgā balsī, tas ir Svētā Gara spēkā. — 7BC, 980. (1900)

Trešajai eņģeļa vēstij pieaugot spēcīgajā saucienā, tās pasludināšanu pavadīs liels spēks un godība. Dieva ļaužu sejas mirdzēs Debesu gaismā. — 7T, 17. (1902)

Uz Zemes pēdējās lielās krīzes tumstošo ēnu fona Dieva gaisma atspīdēs vēl spožāk un cerības un paļāvības dziesma izskanēs visgaišākajos un sirsnīgākajos toņos. — Ed, 166. (1903)

Atklāsmes 18. nodaļā pravietots, ka trešā eņģeļa vēsti pasludinās ar lielu spēku [202] tie, kas sniegs pēdējo brīdinājumu pret zvēru un viņa bildi. — 8T, 118. (1904)

Līdzīgi 1844. gada kustībai

Spēks, kas tik vareni saviļņoja ļaudis 1844. gada kustībā, atklāsies no jauna. Trešā eņģeļa vēsts tiks pasludināta nevis čukstus, bet skaļā balsī. — 5T, 252. (1885)

Es redzēju, ka šīs vēsts sludināšana beigsies ar tādu spēku un iespaidu, kas tālu pārsniegs Pusnakts saucienu. — EW, 278. (1858)

Līdzīgi kā Vasarassvetkos

Es ar dedzīgu vēlmi gaidu to laiku, kad Vasarassvētku dienas notikumi atkārtosies ar daudz lielāku spēku. Jānis saka: „Pēc tam es redzēju citu eņģeli nokāpjam no debesīm, tam bija liela vara, un zeme kļuva gaiša no viņa spožuma" (Atkl. 18:1). Tad, ļaudis tāpat kā Vasarassvētkos izdzirdēs patiesību, sev saprotamā valodā. – К АСД(krievu val) 6. sēj., 1055 (1886).

Nakts parādībā man tika rādīta spēcīga reformējoša darbība Dieva tautas vidū. Daudzi slavēja Dievu. Slimie tika dziedināti un notika arī citi brīnumi. Varēja just Garu vidutāju, tāpat kā jau agrāk to varēja just Vasarassvētkos. - LD9, 126 (1909). [203]

Lielais evaņģēlija darbs netiks noslēgts ar mazākām Dieva varenības izpausmēm kādas tās

bija iepriekš. Tie apsolījumi, kas piepildījās izlejoties Agrīnajam lietum, evaņģēlija sludināšanas sākumā, atkārtosies Vēlīnajā lietū – evaņģēlija darba noslēgumā.

Dieva kalpi ar starojošām un iedvesmotām sejām steigsies nest debesu vēsti uz visiem pasaules nostūriem. Tūkstošiem balsu pasludinās šo brīdinājumu. Notiks brīnumi, slimie tiks dziedināti, zīmes un brīnumu lietas pavadīs ticīgos. – LC 611, 612 (1911).

Dievs izlietos pārsteidzošus līdzekļus

Es ar karstām ilgām raugos uz priekšu, kad Vasarsvētku notikumi atkārtosies ar vēl lielāku spēku, nekā tas bija toreiz. Jānis par to saka: "Es redzēju citu eņģeli nokāpjam no debesīm, tam bija liela vara, un zeme kļuva gaiša no viņa spožuma". Tad, tāpat kā Vasarsvētkos, ļaudis dzirdēs patiesību, runātu uz tiem viņu pašu valodā. — 6BC, 1055. (1886)

Nakts atklāsmē man rādīja lielu reformas kustību mūsu ļaužu vidū. Daudzi slavēja Dievu. Slimie tika dziedināti, un notika vēl citi brīnumi. Tāpat kā pirms lielās Vasarsvētku dienas, dzīvs bija aizlūgšanas gars. — 9T, 126. (1909)

Evaņģēlija lielais darbs nebeigsies ar mazāku Dieva spēka atklāšanos par to, kas iezīmēja tā sākumu. [203] Pravietojumiem, kas piepildījušies agrā lietus izliešanā Evaņģēlija sludināšanas iesākumā, no jauna jāpiepildās vēlajā lietū tā noslēgumā. (..)

Dieva kalpi ar gaišām, svētā dedzībā starojošām sejām steigsies no vietas uz vietu sludināt vēsti no Debesīm. Brīdinājumu sniegs tūkstošiem balsu pa visu zemes virsu. Tiks darīti lieli darbi — slimie dziedināti, un ticīgos pavadīs zīmes un brīnumi. — GC, 611., 612. (1911)

Strādniekus sagatavos Svētais Gars

Pēdējā svinīgajā darbā piedalīsies tikai nedaudzi lielie vīri. (..) Dievs mūsu dienās strādās tādā veidā, ko tikai daži spēj nojaust. Viņš celsies un paaugstinās tos, kurus vairāk ir mācījis Viņa Gara svaidījums, nevis zinātniskie institūti, kas spēj izglītot tikai cilvēka ārieni. Šos iekārtojumus gan nevajag nicināt vai nosodīt, jo tos ir paredzējis Dievs, tomēr tādā veidā var iegūt vienīgi ārēju piemērotību darbam. Dievs parādīs, ka Viņš nav atkarīgs no izglītotiem un iedomīgiem mirstīgajiem. — 5T, 80., 82. (1882) [205]

Gaismu saņems tikai tās dvēseles, kas to sirsnīgi meklē un satver katru dievišķās atziņas staru, kas nāk no Viņa svētā Vārda. Tieši caur šīm dvēselēm Dievs arī tālāk atklās gaismu un spēku, kas visai pasaulei darīs zināmu Viņa godību. — 5T, 729. (1889)

Mums ir nepieciešama gara disciplinētība un sirds un domu skaidrība. Tam ir daudz lielāka vērtība kā spīdošam talantam, taktiskumam vai zināšanām. Parasts prāts, kas ir radinājies paklausīt "Tā saka Kungs", ir labāk sagatavots Dieva darbam kā tie, kam ir spējas, bet kuri

tās neprot pareizi izlietot. — RH, 27.11.1900.

Strādnieki vairāk tiks sagatavoti ar Viņa Gara svaidījumu nekā ar mācībām izglītības iestādēs. Ticības un lūgšanu vīri jutīsies spiesti iziet svētā dedzībā, lai pasludinātu vārdus, kurus viņiem liks runāt pats Dievs. — GC, 606. (1911)

Dievs izlietos pat neizglītotos

Pēdējo dienu pārbaudījumos pastāvēs tie, kas Jēzu būs pieņēmuši kā savu personīgo Pestītāju. Nopamatojušies nešaubīgā ticībā Kristum, pat neizglītotie mācekļi spēs stāties pretī neticīgo aizspriedumiem, atstājot kaunā mūsdienu izsmalcinātos smējējus.

Kungs Jēzus saviem sekotājiem piešķirs gudrību un spējas izteikties, kam viņu ienaidnieki nespēs pretoties. Tie, kas sātana viltu [206] nevarēs pārspēt ar argumentāciju, sniegs pozitīvu liecību, kas iedzīs strupceļā mācītus vīrus. No neizglītoto vīru lūpām vārdi plūdīs ar tādu pārliecinošu spēku un gudrību, ka pievērsīs ļaudis patiesībai. Viņu liecību rezultātā atgriezīsies tūkstoši.

Kāpēc nemācītajiem ļaudīm būs tāds spēks, kura nav izglītotajiem? Nemācītie, lūk, ticībā Kristum būs nonākuši tīrā, skaidrā patiesības atmosfērā, turpretī mācītie no patiesības novēršas.

Par Kristus liecinieku kļūst vienkāršais cilvēks. Viņš nevar atsaukties uz vēstures grāmatām vai uz tā saukto augstāko zinātni, bet spēcīgos pierādījumus ņem no Dieva Vārda. Viņa, Svētā Gara iespaidā izteiktā patiesība ir tik tīra, neparasta un tiek pasniegta ar tādu neapšaubāmu spēku, ka tādu liecību vienkārši nav iespējams atspēkot. 8MR, 187., 188. (1905)

Vēsti pasludinās bērni

Kunga Vārdu pasludinās daudzi, pat nemācīti ļaudis. Lai sniegtu vēsti no Debesīm, Svētā Gara skubināti, uz priekšu iznāks bērni. Gars izliesies pār visiem, kas pakļaujas Viņa iespaidam, un, atmetot jebkādus cilvēciskos iekārtojumus, to saistošos likumus un piesardzīgās metodes, viņi patiesību pasludinās Svētā Gara varenajā spēkā. — Ev, 700. (1895)

Kad saprātīgās Debesu būtnes redzēs, ka pieaugušie vairs ilgāk patiesību nevar pasludināt Jēzus vienkāršībā, tad Dieva Gara [207] spēkā tiks pamudināti bērni, un tie izies nest pēdējam laikam domāto patiesību. — SW 66. (1895)

Eņģeļu kalpošana

Debesu eņģeļi iespaidos cilvēku prātu, ierosinot tos pētīt Bībeles tematus. Tiks paveikts daudz lielāks darbs nekā līdz šim, un gods par to nepienāksies cilvēkiem, jo eņģeļi, kas kalpos atpestīšanas mantiniekiem, strādās dienu un nakti. — CW, 140. (1875)

Mūsu pasaulē ir daudzi Kornēlijam līdzīgi cilvēki. (..) Kā Dievs darbojās Kornēlija labā, tā Viņš darbosies arī šo karognesēju labā. (..) Viņi atziņas par Dievu saņems tāpat kā Kornēlijs, pateicoties Debesu eņģeļu apmeklējumiem. — Letter, 197, 1904.

Kad dievišķais spēks savienosies ar cilvēcīgo piepūli, tad darbs ies uz priekšu līdzīgi ugunij rugājos. Dievs izlietos spēkus, kuru pirmavotu cilvēks nespēs saskatīt; eņģeļi darīs darbu, ko sev par svētību būtu varējuši veikt cilvēki, ja vien tie nebūtu nokavējuši atsaukties uz Dieva aicinājumu. — 1SM, 118. (1885)

Sludināšana visas pasaules mērogā

Eņģelis, kas piedalās trešās vēsts sludināšanā, ar savu godību apgaismos visu pasauli. Te jau iepriekš pateikts, ka tas būs neparasti spēcīgs un pasaulplašs darbs. (..) Dieva kalpi [208] ar gaišām, svētā dedzībā starojošām sejām steigsies no vietas uz vietu sludināt vēsti no Debesīm. Brīdinājumu sniegs tūkstošiem balsu pa visu zemes virsu. — GC, 611., 612. (1911)

Trešajam eņģelim sekojošā spēcīgā eņģeļa vēsti tagad jāpasludina visā pasaulē. Tā ir pļaujas vēsts, un visa zeme tiks apgaismota ar Dieva godību. — Letter, 86, 1900.

Kad pār mums tiešām nāks vajāšanu vētra, (..) tad trešā eņģeļa vēsts pāries spēcīgajā saucienā, un visa zeme tiks apgaismota ar Kunga godību. — 6T, 401. (1900)

Patiesība ir jāpasludina visās Amerikas pilsētās. Brīdinājuma vēstij jātiek sniegtai ikvienā zemē visā pasaulē. — GCB, 30.03.1903.

Spēcīgā sauciena laikā draudze, sakarā ar veiksmīgu paaugstinātā Kunga iejaukšanos, atziņu par atpestīšanu izplatīs tik plaši, ka gaisma tiks aiznesta uz katru pilsētu un ciemu. — Ev, 694. (1904)

Krīze jau ir klāt. Mums tagad Svētā Gara spēkā jāsludina šīm pēdējām dienām dotās lielās patiesības. Nepaies ilgs laiks, kad ikviens būs dzirdējis brīdinājumu un pieņems savu lēmumu. Tad nāks gals. — 6T, 24. (1900) [209]

Vēsti dzirdēs valdnieki, likumdevēji un koncili

Pašreiz mums šķiet neiespējami, ka ikvienam būs jāpastāv pašam par sevi, bet kā Dievs man vienmēr ir sacījis, nāks laiks, kad mums Viņa vārda dēļ būs jāstājas koncilu un daudzu tūkstošu ļaužu priekšā, sniedzot atbildi par savu ticības pārliecību. Tad visnežēlīgākai kritikai tiks pakļauts katrs patiesības punkts. Tādēļ mums ir nepieciešams pētīt Dieva Vārdu, lai zinātu kādēļ mēs ticam mūsu aizstāvētajām doktrīnām. — RH, 18.12.1888.

Lai aizstāvētu savu ticības pārliecību, daudziem būs jāstājas likumdevēju priekšā; dažiem nāksies sastapties ar ķēniņiem un šīs Zemes izglītotajiem vīriem. Tie, kuriem ir tikai virspusējas patiesības zināšanas, nespēs skaidri izklāstīt Svētos Rakstus un sniegt pamatojumu savai ticībai. Viņi nonāks apjukumā un nebūs tie strādnieki, kuriem nav ko kaunēties. Lai neviens nedomā, ka tam nav nepieciešamas studijas tikai tādēļ, ka viņš nestāv aiz katedras. Jūs nezināt, ko Dievs no jums var prasīt. — FE, 217. (1893)

Daudzi adventisti nostāsies pret gaismu

Draudzēs (Septītās dienas adventistu) ir jānorisinās brīnišķai Dieva spēka atklāsmei, bet tā ies secen tiem, kas nebūs pazemojušies Kunga priekšā, kas ar grēku nožēlu un izsūdzēšanu nebūs atvēruši savas [210] sirds durvis. Šī spēka atklāsmē, kas ar Dieva godību apspīdēs visu zemi, tie spēs saskatīt tikai to, ko sava akluma dēļ noturēs par bīstamu, bailes iedvesošu parādību, tādēļ ar visiem spēkiem turēsies tai pretī. Tā kā Kungs darbu neveiks saskaņā ar viņu priekšstatiem un vēlmēm, tad tie tam pretosies. "Vai tiešām", viņi teiks, "mēs nepazīstam Dieva Garu, ja tik ilgus gadus esam nostrādājuši šajā darbā?" — RH Extra, 23.12.1890.

Tie, kas atteiksies sekot līdzi trešās eņģeļa vēsts progresējošai godībai, kas ar savu gaismu apspīdēs visu zemi, beidzot to nosauks par viltus gaismu. — RH, 27.05.1890

Brīdinājumu atmetīs lielākā daļa neadventistu

Daudzi, kas dzirdēs vēsti, — tiešām lielākais vairums — svinīgajam brīdinājumam neticēs. Daudzi parādīs neuzticību Dieva baušļiem, kas ir rakstura mēraukla. Kunga kalpus nosauks par fanātiķiem. Sludinātāji brīdinās ļaudis, lai viņus neuzklausa. Tieši tā izturējās pret Nou, kad Dieva Gars tam lika sniegt vēsti, vienalga, vai cilvēki klausās, vai izvairās to uzklausīt. TM, 233. (1895)

Daudzi šajos brīdinājumos ieklausīsies, bet vairākuma iespaidā tos tomēr neievēros. — HP, 343. (1897)

Populārā garīdzniecība, līdzīgi senatnes farizejiem, dusmās par savas autoritātes apšaubīšanu, vēsti [211] nosauks par sātanisku un pamudinās grēku mīlošās ļaužu masas nozākāt un vajāt tās sludinātājus. — GC, 607. (1911)

Daudzi uz aicinājumu atsauksies

Dažādās reliģiskās organizācijās izkaisītās patiesās dvēseles, atsauksies svētajam aicinājumam un tiks izvestas no bojā ejošajām draudzēm, līdzīgi Latam pirms samaitātās Sodomas iznīcināšanas. — EW, 279. (1858)

Pēdējo pārbaudījumu laikā būs vesela armija nelokāmu ticīgo, kas par patiesību stāvēs stipri kā klints. — 3SM, 390. (1888)

Ir daudzas dvēseles, kas izies no pasaules, no dažādajām baznīcām — pat no katoļu baznīcas — kuriem būs daudz lielāka dedzība par tiem, kas atradās ierindā, sludinot patiesību iepriekš. — 3SM, 386., 387. (1889)

Liels skaits kļūs ticīgi un pievienosies Kunga armijai. — Ev, 700. (1895)

Daudzi, kas maldās ārpus ganāmpulka, atkal pie tā atgriezīsies un sekos lielajam Ganam. — 6T, 401. (1900)

Pagāniskajā Āfrikā un Eiropas katoliskajās zemēs, Dienvidamerikā, Ķīnā, Indijā, jūras salās un visos tumšos zemes stūros Dievam ir izredzētu zvaigžņu krājums, kas iemirdzēsies tumsā, skaidri atklājot atkritušajai pasaulei [212] Viņa baušļu ievērošanas pārveidojošo spēku. Jau tagad ikvienā tautā, valodu grupā un ļaudīs ir cilvēki, kas vistumšākajā atkrišanas stundā, kad sātans, pieliekot visas iespējamās pūles "visiem, maziem un lieliem, bagātiem un nabagiem, svabadiem un kalpiem" (Atkl.13:16), draudot ar nāvi, spiedīs pieņemt viņa padevības zīmi, neīsto sabatu, tomēr paliks uzticīgi un neaptraipīti Dieva bērni un spīdēs kā gaisma pasaulē. — PK, 188.,189. (c.1914)

Vienā dienā atgriezīsies tūkstoši

Vienpadsmitā stundā tūkstoši ieraudzīs un atzīs patiesību. (..) Atgriešanās pie patiesības notiks tik strauji, ka draudze jutīsies pārsteigta, un visi pagodinās vienīgi Dieva Vārdu. — 2SM, 16. (1890)

Vienā dienā pie patiesības atgriezīsies tūkstoši, kas tikai vienpadsmitā stundā būs ieraudzījuši un atzinuši patiesību un pakļāvušies Svētā Gara iespaidam. — EGW'88, 755. (1890)

Nāk laiks, kad vienā dienā atgriezīsies tik daudz cilvēku, kā tas bija Vasarsvētkos, pēc tam kad mācekļi bija saņēmuši Svēto Garu. — Ev, 692. (1905)

Sirdsskaidrie ilgi nevilcināsies

Pašreiz vēl daudzi nesaprot atpestīšanas nozīmi, lai varētu ieņemt noteiktu nostāju, bet tas viss atstāj iespaidu uz viņu dzīvi, un kad vēsts tiks pasludināta spēcīgā sacienā, viņi būs [213] uz to gatavi. Vairs ilgāk nesvārstoties, tie izies un nostāsies stingri par patiesību. — Ev, 300., 301. (1890)

Drīz pār visiem Zemes iedzīvotājiem nāks pēdējā pārbaude. Šajā laikā lēmumi tiks pieņemti ātri. Tie, kurus būs pārliecinājis pasniegtais Vārds, nostāsies zem Valdnieka Imanuēla karoga. — 9T, 149. (1909)

Ikviena sirdsskaidra dvēsele nonāks pie patiesības atzīšanas. — GC, 522. (1911)

Vēsts ies uz priekšu, ne tik daudz pateicoties pierādījumu spēkam, kā Dieva Gara dziļajam un pārliecinošajam darbam. Pierādījumi jau būs sniegti. Sēkla iesēta, un tad tā uzdīgs un nesīs augļus. Misijas strādnieku izplatītā literatūra būs atstājusi savu iespaidu, kaut arī tagad daudzi, kuru prātu tā ietekmē, vēl top aizkavēti, lai pilnīgi saprastu šo patiesību un tai paklausītu. Bet tad gaismas stari iespiedīsies it visur, patiesība kļūs redzama tās skaidrībā, un Dieva godīgie bērni saraus saites, kas tos vēl saistīja. Viņus vairs nespēs atturēt ne ģimenes attiecības, ne baznīcas iespaidi. Patiesība kļūs dārgāka par visu pārējo. Liels ļaužu skaits nostāsies Kunga pusē, neskatoties uz spēkiem, kas apvienosies cīņai pret patiesību. — GC, 612. (1911)

Rakstīto lappušu iespaids

Drīz vienā dienā atgriezīsies vairāk kā tūkstoš cilvēku, un daudzi no viņiem savus pirmos iespaidus būs guvuši, lasot mūsu publikācijas. — Ev, 693. (1885)

[214] Izplatot šo grāmatu (Lielā cīņa), tūlīt nevar spriest par rezultātiem. To izlasot, dažas dvēseles atmostas un droši pievienojas tiem, kas tur Dieva baušļus. Tomēr lielākais vairums noteiktu nostāju ieņems tikai pēc tam, kad redzēs piepildāmies tur paziņotos notikumus. Atsevišķu paredzējumu piepildīšanās iedvesmos ticību tā, ka arī citi vēlēsies ar to iepazīties, un kad darba nobeigumā zemi apgaismos Kunga godība, daudzas dvēseles šīs grāmatas izlasīšanas rezultātā pievienosies Dieva baušļus turošajiem ļaudīm. — CM, 128., 129. (1890)

Un lielā mērā tieši mūsu izdevniecībās jātiek padarītam "cita" eņģeļa darbam, kas nonāk no debesīm ar lielu varu, un kura godība apgaismo visi Zemi. — 7T, 140. (1902)

Nodaļa 15. Dieva Zīmogs Un Zvēra Zīme

Tikai divas šķiras

[215] Var būt tikai divas ļaužu šķiras. Katra no tām ir pilnīgi savādāka: vai nu ar dzīvā Dieva zīmogu, vai ar zvēra un tā tēla zīmi. — RH, 30.01.1900.

Lielajā cīņā starp ticību un neticību tiks iesaistīta visa kristīgā pasaule. Katrs nostāsies savā pusē. Dažiem, šķiet, būs grūti ieņemt noteiktu nostāju. Viņi nevēlēsies atklāti izteikties pret patiesību, bet tāpat arī, baidoties zaudēt īpašumus un tikt apkaunotiem, tie pilnībā nepāries Kristus pusē. Viņi visi tiks pieskaitīti pie Kristus ienaidniekiem. — RH, 07.02.1893.

Tuvojoties laika galam, demarkācijas līnija starp gaismas un tumsas bērniem kļūs arvien noteiktāka. Viņi nonāks arvien lielākās pretrunās. Šī atšķirība ir uzsvērta Kristus vārdos par "jaunpiedzimšanu" — [216] par jauniem radījumiem Kristū, par miršanu šai pasaulei un dzīvošanu Dievam. Šeit ir šķirošā siena, kas Debesu izcelsmi atdala no zemes un raksturo atšķirību starp tiem, kas pieder šai pasaulei un tiem, kas no tās izgājuši, izredzēti, dārgi Dieva acīs. — Speciāla liecība Batl-krīkas draudzei, (Ph, 155) 3. (1882)

Būs šķirti atsevišķu ģimeņu locekļi

Tie, kas dzīvojuši vienā ģimenē, tiks šķirti. Taisnie tiks apzīmogoti. "Tai dienā," saka tas Kungs Cebaots, — "ko Es izraudzīšu, viņiem būs būt manam paša īpašumam un Es viņus saudzēšu, kā vīrs saudzē savu dēlu, kas viņam kalpo". (Mal.3:17) Tie, kas ir bijuši paklausīgi Dieva baušļiem, savienosies gaismā ar svēto sabiedrību. Viņi ieies pa vārtiem pilsētā, un tiem būs tiesības pie dzīvības koka. "Viens taps pieņemts". Viņa vārds atradīsies dzīvības grāmatā, kamēr tie, ar kuriem viņš kopā dzīvojis un strādājis, saņems zīmi, kas tos uz mūžīgiem laikiem šķirs no Dieva. — TM, 234., 235. (1895)

Tiesāti saskaņā ar saņemto gaismu

Daudzi, kuriem nav mums piešķirto priekšrocību, Debesīs nonāks pirms tiem, kam bija liela gaisma, bet kas šajā gaismā nestaigāja. Daudzi ir dzīvojuši saskaņā ar labāko gaismu, kas tiem bija pieejama, un pēc tās arī tiks tiesāti. — Letter, 36. 1895. [217]

Mums visiem jāgaida noteiktais laiks, kad brīdinājuma vēsts aizsniegs visas pasaules daļas, lai katra dvēsele saņemtu pietiekoši gaismas un pierādījumu. Dažiem būs pieejama mazāka gaisma kā citiem, bet katrs tiks tiesāts atbilstoši tam, ko ir saņēmis. — Ms, 77. 1899.

Mums ir dota liela gaisma par Dieva likumiem. Bauslība ir rakstura mēraukla, un katrs cilvēks tiek aicināts ar to saskaņoties, jo pēdējā lielajā dienā tas tiks tiesāts pēc šiem likumiem. Ļaudis tiks tiesāti atbilstoši saņemtajai gaismai. — RH, 01.01.1901.

Tie, kam bija pieejama liela gaisma, bet kas pret to izturējās pavirši, atrodas daudz sliktākā stāvoklī par ļaudīm, kam nebija tik daudz priekšrocību. Viņi ir paaugstinājuši sevi, bet ne Dievu. Tādu cilvēku rīcība ir pelnījusi sodu, kas būs tieši proporcionāls Kungam sagādātajam negodam. — 8MR, 168. (1901)

Katrs saņems pietiekoši daudz gaismas, lai varētu saprātīgi izšķirties. — GC, 605. (1911)

Apzinātam aklumam nav attaisnojuma

Neviens netiks tiesāts par to, ka nav ņēmis vērā gaismu un atziņas, kuras tam nekad nav bijušas un kuras tas nevarēja iegūt. Bet daudzi atsakās paklausīt Kristus vēstnešu pasludinātajai patiesībai, izvēloties saskaņoties ar pasaules standartu, tādēļ soda dienā tos notiesās viņu saprātu aizsniegušās atziņas, tā gaisma, [218] kas bija iespīdējusi dvēselē. — 5BC, 1145. (1884)

Kam dota izdevība dzirdēt patiesību, bet, kas tomēr nepūlas to saklausīt un saprast, pieņemdami, ka nedzirdot uz tiem negulsies tāda atbildība, Dieva tiesā tiks atzīti par tikpat vainīgiem, kā kad viņi būtu patiesību dzirdējuši un to atmetuši. Ļaudīm, kas izvēlas dzīvot maldos, kad viņiem ir bijusi iespēja izprast patiesību, nebūs nekāda atvainojuma. Ar savām ciešanām un nāvi Jēzus salīdzināja visus nezināšanas grēkus, bet ietiepīga akluma labā nav darīts nekas. (..)

Mēs nebūsim atbildīgi par gaismu, kas nav aizsniegusi mūsu uztveres spējas, bet par to, kuru esam saņēmuši un atmetuši. Cilvēks nevar novērtēt patiesību, kas tam nekad nav pasniegta, un tādēļ arī to nevar nosodīt par gaismas neizdzīvošanu, kura tam nekad nav bijusi. — 5BC, 1145. (1893)

Praktiskās žēlsirdības svarīgā nozīme

Pēdējās dienas spriedums būs atkarīgs no mūsu praktiskās labdarības. Katru labu darbu Kristus atzīs kā Viņam darītu. — TM, 399. (1896)

Kad tautas tiks sapulcinātas Viņa priekšā, tur būs tikai divas šķiras, un šo grupu mūžīgo likteni noteiks tas, ko tās būs vai nebūs darījušas savam Kungam cietēju un trūcīgo personā. (..)

Pagānu vidū ir tādi, kas nezinādami pielūdz Dievu, tādi, kuriem cilvēki nekad nav nesuši gaismu, bet kas tomēr neies bojā. [219] Kaut arī nepazīdami Kunga bauslību, viņi tomēr ir dzirdējuši Dieva balsi runājam dabā un ir darījuši to, ko prasa bauslība. Viņu darbi liecina, ka Svētais Gars ir skāris sirdi, un viņi ir atzīti par Dieva bērniem.

Cik pārsteigti un iepriecināti būs šie pazemīgie no pagānu vidus, dzirdot Pestītāja vārdus:

"Ko jūs darījuši vienam no šiem Maniem vismazākajiem brāļiem, to jūs esat Man darījuši". Cik laimīga būs Mūžīgās Mīlestības sirds, kad Viņa sekotāji, dzirdot šādus atzinības vārdus, raudzīsies uz Viņu ar apbrīnu un prieku. — DA, 637., 638. (1898)

Rīcību rosinātājas lūgšanas

Tiesas dienā daži apelēs pie saviem labajiem darbiem, ka par tiem pienāktos atlīdzība. Viņi sacīs: "Es vienu jaunu cilvēku iekārtoju darbā. Es devu naudu slimnīcas celšanai. Es apmierināju kādas atraitnes vajadzības un pieņēmu savā mājā trūcīgos". Jā, bet jūsu motīvi bija tik ļoti samaitāti no egoisma, ka Kungam jūsu darbi nav pieņemami. Visā, ko jūs darījāt, vienmēr priekšplānā izvirzījās paša "es". — Ms, 53. 1906.

Mūsu rīcības raksturu nosaka tās vadmotīvi, parādot to vai nu kā nekrietnu, vai morāli augsti vērtējamu. — DA, 615. (1898)

Kas ir Dieva zīmogs?

Līdzko Dieva ļaudis ir apzīmogoti pie viņu pierēm — tas nav nekāds redzams zīmogs [220] vai zīme, bet nopamatošanās patiesībā, kā intelektuāli, tā garīgi, lai tos vairs nevarētu izkustināt — līdzko Dieva ļaudis ir apzīmogoti un sagatavoti sijāšanai, tā šī sijāšana arī nāks. Tiešām, tā jau ir sākusies; Zemi jau skar Dieva sodības, lai mūs brīdinātu un mēs zinātu, kas tuvojas. — 4BC, 1161. (1902)

Dzīvā Dieva zīmogs tiek uzlikts tiem, kas apzinīgi ievēro Kunga Sabatu. — 7BC, 980. (1897)

Ar Dieva zīmogu pie pierēm apzīmogotiem jāievēro ceturtā baušļa Sabats. — 7BC, 970. (1899)

Patiesa Sabata ievērošana ir uzticības zīme Dievam. — 7BC, 981. (1899)

Ceturtais bauslis vienīgais no visiem desmit satur lielā Likumdevēja, debesu un Zemes Radītāja, zīmogu. — 6T, 350. (1900)

No Ēdenes līdzi nākošā Kunga pieminekļa, septītās dienas Sabata ievērošana ir kā pārbaude mūsu uzticībai Dievam. — Letter, 94. 1900.

Katram no Dieva ļaudīm tiek uzlikts zīmogs, tieši tikpat patiesi, kā kādreiz tika iezīmētas ebreju namu durvju palodas, lai tos aizsargātu no [221] vispārējās bojāejas. Dievs ir paziņojis: "Es devu tiem arī savas svētās dienas, kas ir derības zīme starp Mani un viņiem, lai tie atzītu, ka Es esmu tas Kungs, kas tos svētījis". (Ec. 20:12) — 7BC, 969. (1900)

Rakstura līdzība ar Kristu

Dzīvā Dieva zīmogs tiks uzlikts vienīgi tiem, kam būs rakstura līdzība ar Kristu. — 7BC, 970. (1895)

Tiem, kas saņems dzīvā Dieva zīmogu un tiks pasargāti bēdu laikā, visā pilnībā jāatspoguļo Jēzus līdzība. — EW, 71. (1851)

Dieva zīmogu nekad neuzliks uz netīru vīru un sievu pieres. To nekad neuzspiedīs uz godkārīgu, pasauli mīlošu vīru un sievu pieres. Tas nekad nebūs redzams uz tādu vīru un sievu pieres, kas ir netaisni valodā vai viltīgi sirdī. Visiem, kas saņem zīmogu, jābūt bez traipa Dieva priekšā, — tiem jābūt Debesu kandidātiem. 5T, 216. (1882)

Mīlestība izpaužas paklausībā, un pilnīga mīlestība aizdzen visas bailes. Tie, kas mīl Dievu, ir saņēmuši zīmogu uz savas pieres un strādā Dieva darbā. — SD, 51. (1894)

Tie, kas uzvar pasauli, miesu un velnu, būs mīļotie, kas saņems dzīvā Dieva zīmogu. — TM, 445. (c. 1886) [222]

Vai mēs ar visiem Dieva piešķirtajiem spēkiem cenšamies sasniegt pilnīgu vīra un sievas augumu Jēzū Kristū? Vai mēs meklējam Viņa pilnību, tiecoties arvien augstāk un augstāk, vēloties iegūt Viņa rakstura līdzību? Kad Dieva kalpi sasniegs šo līmeni, tie tiks apzīmogoti uz viņu pierēm. Tad pierakstošais eņģelis paziņos: "Piepildīts". Tie būs pilnīgi Viņā attiecībā uz radīšanu un atpestīšanu. — 3SM, 427. (1899)

Tagad ir apzīmogošanas laiks

Es redzēju, ka pārbaudījums ar Sabatu nevarēja sākties ātrāk, kamēr Jēzus nebija pabeidzis savu vidutāja darbu svētajā vietā un iegājis aiz otrā priekškara. Tāpēc kristieši, kas ir miruši pirms vissvētākās vietas durvju atvēršanas, beidzoties pusnakts saucienam 1844. gada septītajā mēnesī, un kas patieso Sabatu nebija ievērojuši, tagad dus cerībā, jo tiem nebija Sabata gaismas un pārbaudījuma, kas tagad ir mums kopš durvju atvēršanas. Es redzēju, ka dažus no Dieva ļaudīm sātans šajā lietā kārdināja. Viņi sāka šaubīties, vai Sabats varētu būt kā pārbaudījums mums, ja tik daudzi labi kristieši ticības cīņā ir aizgājuši dusēt, kas tomēr neievēroja patieso Sabatu. (..)

Šajās apzīmogošanas dienās sātans izmēģina jebkuru viltību, lai tikai Dieva ļaudis padarītu šaubīgus un novērstu no mūsdienu patiesības. — EW, 42., 43. (1851)

Es redzēju, ka viņa (misis Hastinga) bija apzīmogota un, dzirdot Dieva balsi, iznāks no kapa, nostāsies uz šīs zemes un būs 144 000 vidū. Es redzēju, [223] ka mums nevajag viņu apraudāt, jo viņa bēdu laikā dusēs. 2SM, 263. (1850)

Tagad uz Zemes dzīvo ļaudis, kas ir pārsnieguši astoņdesmit un deviņdesmit gadus. Dabiski, ka tādā vecumā viņiem ir zināms nespēks. Bet viņi tic Dievam, un Dievs tos mīl. Viņi ir apzīmogoti ar Dieva zīmogu un būs starp tiem, par kuriem teikts: "Svētīgi tie, kas mirst ticībā uz Kungu". — 7BC, 982. (1899)

Ak, kaut arī mums tiktu uzlikts Dieva zīmogs!

Vēl tikai nedaudz, un katrs Dieva bērns jau būs apzīmogots. Ak, kaut arī uz mūsu pierēm tiktu uzlikts Dieva zīmogs! Vai ir iespējams iedomāties šo apzīmogošanas procesu, kad Dieva eņģelis apmeklēs katru Kunga kalpu, lai tam uzspiestu šo zīmogu? — 7BC, 969., 970. (1889)

Ja patiesībai ticošos viņu pārliecība neuztur šajās samērā mierīgajās dienās, kas viņus uzturēs tad, kad nāks lieli pārbaudījumi un tiks izdota pavēle pret visiem, kas nepielūdz zvēru un nepieņem tā zīmi uz savas pieres un rokas? Šis svinīgi nopietnais laiks vairs nav tālu. Dieva ļaudīm nevajadzētu kļūt vājiem un nenoteiktiem, bet vajadzētu pieaugt spēkā un drosmē, gatavojoties lielajam bēdu laikam. — 4T, 251. (1876)

Kas ir zvēra zīme?

Jāni aicināja uzlūkot ļaudis, kas atšķīrās no tiem, kuri pielūdza zvēru vai viņa tēlu, ievērojot [224] nedēļas pirmo dienu. Šīs dienas ievērošana ir zvēra zīme. — TM, 133. (1898)

Zvēra zīme ir pāvesta ieceltais sabats. — Ev, 234. (1899)

Kad pienāks pārbaudījumi, tad kļūs skaidri redzams, kas ir zvēra zīme. Tā attiecas uz svētdienas ievērošanu. — 7BC, 980. (1900)

Dieva zīme jeb zīmogs atklājas septītās dienas, proti, sabata ievērošanā, kas ir Kunga radīšanas piemineklis. (..) Zvēra zīme ir tam pretēja — nedēļas pirmās dienas svētīšana. — 8T, 117. (1904)

"Un tas panāca to, ka visi mazie un lielie, (..) uzspiež zīmi uz savas labās rokas vai uz savas pieres". (Atkl.13:16) Ļaudis svētdienā ne tikai nestrādās ar savām rokām, bet arī prātā svētdienu atzīs par sabatu — Īpaša liecība Batl-krīkas draudzei, (Ph, 86) 6,7. (1897)

Kad tiek pieņemta zvēra zīme?

Zvēra zīmi vēl neviens nav saņēmis. — Ev, 234. (1899)

Svētdienas svētīšana pati par sevi vēl nav zvēra zīme un tāda nebūs līdz tam brīdim, kamēr nebūs iznācis likums, kas cilvēkus ar varu spiedīs pakļauties šim neīstajam sabatam. Nāk laiks, [225] kad šī diena kļūs par pārbaudes akmeni, bet tāds laiks vēl nav pienācis. — 7BC,

977. (1899)

Dievs Sabatu devis kā zīmi, kā uzticības pārbaudes dienu starp sevi un cilvēkiem. Tie, kas ir saņēmuši gaismu par Dieva bauslību, bet tomēr cilvēciskos likumus turpina vērtēt augstāk par Dieva likumiem, lielajā, mūs gaidošajā krīzē pieņems zvēra zīmi. — Ev, 235. (1900)

Sabats būs lielā uzticības pārbaude, jo tas ir sevišķi apstrīdēts patiesības punkts. Kad cilvēkiem būs jāizdara pēdējā izšķiršanās, tad skaidri iezīmēsies līnija starp tiem, kas kalpo Dievam, un tiem, kas Viņam nekalpo. Kamēr viltus sabata ievērošana saskaņā ar valsts likumu, kas runā pretī ceturtajam bauslim, liecinās par uzticību varai, kura pretojas Dievam, īstā Sabata turēšana, paklausot Dieva bauslībai, pierādīs uzticību Radītājam. Kamēr viena cilvēku daļa pakļaudamās laicīgām varām, pieņems zvēra zīmi, otra, izvēloties uzticību dievišķajai autoritātei, saņems Dieva zīmogu. — GC, 605. (1911)

Svētdienas piespiedu svētīšana ir pārbaudījums

Neviens netiek nosodīts, kamēr nav saņēmis gaismu un ieraudzījis ceturtā baušļa uzliktos pienākumus. Bet, kad iznāks dekrēts, kas spiedīs ievērot [226] viltus sabatu, un trešā eņģeļa spēcīgais sauciens būs brīdinājis ļaudis no zvēra un viņa tēla pielūgšanas, tad līnija starp nepatieso un patieso būs skaidri novilkta. Tad tie, kas turpinās dzīvot pārkāpumā, pieņems zvēra zīmi. — Ev, 234., 235. (1899)

Kad svētdienas svētīšanu uzspiedīs ar likumu un pasaule būs saņēmusi gaismu par pienākumu pret patieso Sabatu, tad ikviens, kas pārkāps Dieva pavēli, lai paklausīti priekšrakstam, kam nav augstākas autoritātes par Romu, ar to pāvestību godās vairāk kā Dievu. Tāds cilvēks pagodinās Romu un varu, kas uzspiež šo Romas pieņemto tradīciju. Viņš pielūgs zvēru un tā tēlu.

Ja cilvēki tad atmetīs iestādījumu, ko Dievs ir pasludinājis par savu autoritātes zīmi, tā vietā pagodinot to, ko Roma izraudzījusi par sava pārākuma apliecinājumu, tad viņi līdz ar to pieņems zīmi, kas atklās uzticību Romai,— viņi pieņems "zvēra zīmi". Tomēr šī zīme tiks pieņemta tikai tad, kad dotais jautājums ļaudīm būs pilnīgi skaidrs, kad tiem vajadzēs izvēlēties paklausīt Dieva baušļiem vai cilvēku pavēlēm, tikai tad tie, kas turpinās pārkāpt Dieva likumus, būs pieņēmuši "zvēra zīmi". — GC, 449. (1911) [227]

Nodaļa 16. Pārbaudes Laika Beigas

Neviens nezina, kad beigsies pārbaudes laiks

Dievs mums nav atklājis laiku, kad noslēgsies šī vēsts vai kad beigsies pārbaudes laiks. Savai un savu bērnu zināšanai pieņemsim to, kas ir atklāts, un necentīsimies uzzināt to, ko Visvarenais nodomājis paturēt noslēpumā. (..)

Man pienākušas vēstules, kurās jautāts, vai man ir kāda sevišķa gaisma par to, kad beigsies pārbaudes laiks, un es atbildu, ka man ir tikai viena vēsts: tagad ir laiks strādāt, kamēr vēl ir diena, jo nāk nakts, kurā neviens cilvēks nevarēs strādāt. — 1SM, 191. (1894)

Likums par svētdienas piespiedu svētīšanu iznāk pirms pārbaudes laika beigām

Kungs man ir skaidri rādījis, ka zvēra tēls veidosies pirms pārbaudes laika beigām, jo Dieva ļaudīm tas būs liels pārbaudījums, kas [228] izšķirs viņu mūžīgo likteni. — 2SM, 81. (1890)

Kas ir zvēra tēls? Un kā to veido? Tēlu rada zvērs ar diviem ragiem, un tas ir tēls pirmajam zvēram. Tāpēc tas arī ir nosaukts par zvēra tēlu. Bet, lai uzzinātu, ko tas īsti attēlo un kā to veido, mums jāaplūko paša zvēra — pāvestības — raksturīgākās iezīmes.

Kad pirmā draudze atkāpās no Evaņģēlija vienkāršības un pieņēma pagānu rituālus un ieradumus, tā zaudēja Dieva Garu un spēku, tādēļ, lai pārvaldītu ļaužu sirdsapziņu, sāka meklēt laicīgās varas atbalstu. Rezultātā radās pāvestība, baznīca, kas pārvaldīja valsts varu un izlietoja to savu mērķu sasniegšanai, sevišķi "ķecerības" sodīšanai. Lai Savienotās Valstis izveidotu zvēra tēlu, reliģiskai varai jāiegūst tāda noteikšana pār pilsonisko valdību, ka valsts autoritāte tiktu izmantota baznīcas mērķu sasniegšanai. (..)

"Zvēra tēls" simbolizē atkritušā protestantisma formu, kas būs attīstījusies, kad protestantiskās baznīcas savu dogmu uzspiešanai meklēs civilās varas palīdzību. — GC, 443., 445. (1911)

Pārbaudes laiks beigsies līdz ar apzīmogošanas laika beigām

Tieši pirms tā sākšanās (bēdu laika), mēs visi saņemsim dzīvā Dieva zīmogu. Pēc tam es redzēju, kā četri [229] eņģeļi pārstāja savaldīt četrus vējus. Visur valdīja bads, epidēmijas un zobens; tauta cēlās pret tautu, un visa pasaule nonāca sajukumā. — 7BC, 968. (1846)

Es redzēju eņģeļus Debesīs steidzamies šurp un turp. Kāds eņģelis ar rakstāmās tintes trauku pie sāniem atgriezās no Zemes un ziņoja Jēzum, ka viņa darbs esot pabeigts un svētie esot saskaitīti un apzīmogoti. Es redzēju, kā Jēzus, kas kalpoja pie šķirsta, kurā atradās desmit baušļi, nometa kvēpināmo trauku. Viņš pacēla savas rokas un skaļā balsī

sacīja: "Ir piepildīts". — EW, 279. (1858)

Vēl atliek, tā sakot, tikai īsi mirkļi. Tomēr, kaut arī tauta ceļas pret tautu un valsts pret valsti, galvenā kauja vēl nav sākusies. Vēl tiek saturēti četri vēji, līdz Dieva kalpi būs apzīmogoti uz viņu pierēm. Tad pasaulīgās varas sakārtos savus militāros spēkus pēdējai lielajai kaujai. — 6T, 14. (1900)

Kāds eņģelis, atgriezdamies no Zemes, vēstīs, ka viņa darbs ir padarīts: pasaulei dots pēdējais brīdinājums, un visi, kas pierādījuši savu uzticību dievišķajiem priekšrakstiem, saņēmuši "dzīvā Dieva zīmogu". Tad Jēzus pārtrauc savu Starpnieka kalpošanu augšā esošajā svētnīcā. Viņš paceļ savas rokas un skaļā balsī saka: "Ir piepildīts". — GC, 613. (1911)

Pārbaudes laiks beigsies pēkšņi, negaidīti

Kad Jēzus beigs aizlūgt par cilvēkiem, tad katra liktenis būs izšķirts uz visiem laikiem. (..) Pārbaudes laiks ir noslēdzies; Kristus [230] pārtrauc starpniecības darbu Debesīs. Šis laiks beidzot pēkšņi nāk pār visiem, un, kas nav šķīstījuši savas dvēseles, paklausot patiesībai, tie tiek atrasti guļam. — 2T, 191. (1868)

Kad beigsies pārbaudes laiks, tas notiks pēkšņi, negaidīti — brīdī, kad mēs to vismazāk būsim gaidījuši. Bet mums jau šodien var būt tīri rēķini Debesīs, zinot, ka Dievs mūs ir pieņēmis. — 7BC, 989. (1906)

Izmeklēšanas tiesas darbam beidzoties, visu liktenis būs izlemts uz dzīvību vai nāvi. Pārbaudes laiks beigsies īsi pirms Kunga parādīšanās debesu padebešos. (..)

Arī pirms plūdu sākšanās, kad Noa jau bija iegājis šķirstā, Dievs viņu ieslēdza, bet bezdievīgie palika ārā, un vēl septiņas dienas, nezinot, ka viņu liktenis jau ir izlemts, ļaudis turpināja savu bezrūpīgo, izpriecas mīlošo dzīvi un izsmēja brīdinājumus par tuvojošos sodu. "Tāda," sacīja Kristus,"būs arī Cilvēka Dēla atnākšana" (Mat. 24:39). Klusi un nemanot kā zaglis pusnaktī, pienāks izšķirošā stunda, kas noteiks katra cilvēka likteni, uz visiem laikiem liedzot vainīgajiem kādreiz piedāvāto žēlastību. (..)

Tad, kad veikalnieks vēl dzīsies pēc savas peļņas, kad izpriecu mīlētājs centīsies apmierināt savas iegribas, kad modes pielūdzēji rotās savus tērpus — jā, varbūt tieši tad visas zemes Soģis teiks vārdus: "Tu esi svērts svaru kausā un atrasts par vieglu". (Dan. 5:27) — GC, 490., 491. (1911) [231]

Cilvēku aktivitātes pēc pārbaudes laika beigām

Taisnie un ļaunie vēl dzīvos virs zemes savās mirstīgajās miesās — cilvēki stādīs un cels, ēdīs un dzers, nemaz neapzinoties, ka augšā esošajā svētnīcā jau pasludināts galīgais un

neatsaucamais spriedums. — GC, 491. (1911)

Kad no svētnīcas pasludinās neatsaucamo lēmumu un pasaules liktenis būs izšķirts uz visiem laikiem, zemes iedzīvotāji to neapzināsies. Ļaudis, kam Dieva Gars būs pilnīgi atņemts, turpinās ievērot reliģijas formas, un sātaniskā centība, ar ko ļaunuma lielkungs viņus iedvesmos savu velnišķo nodomu īstenošanai, izskatīsies kā degsme par Dievu. — GC, 615. (1911)

Kvieši un nezāles augs "kopā līdz pļaujas laikam". Savu ikdienas pienākumu pildīšanā taisnais līdz pat pēdējam brīdim atradīsies saskarē ar bezdievīgo. Gaismas bērni ir izkaisīti starp tumsas bērniem, lai visiem būtu redzams pretstats. — 5T, 100. (1882)

Kristus paziņoja, ka, Viņam atnākot, daži no gaidošajiem ļaudīm būs aizņemti ar savām ikdienas lietām. Daži laukā sēs labību, citi ievāks ražu, bet vēl citi mals dzirnavās graudus. — Ms, 26. 1901. [232]

Turpināsies neticība un grēcīga izklaidēšanās

Kristīgās pasaules ticību Bībelei lielā mērā grauj skepticisms un tā saucamā zinātne. Maldi un dažādas teikas tiek pieņemtas ar prieku, jo tās ļauj izpatikt sev un nerada satraukumu, tās cilvēku apziņā neatstāj vietu Dievam. Ļaudis saka: "Rīt būs tāpat kā šodien un vēl labāk". Bet šīs neticības un bezdievīgo prieku juceklī ir dzirdama erceņģeļa balss un Dieva bazūne. (..)

Kad mūsu pasaulē viss būs pakļauts egoistiskiem centieniem un peļņas kārei, Jēzus nāks kā zaglis naktī. — Ms, 15b, 1886.

Kad tie, kas saucas Dieva ļaudis, apvienosies ar pasauli, dzīvos tāpat kā pasaule un piebiedrosies aizliegtās izpriecās, kad pasaules greznība kļūs par draudzes greznību, kad skanēs kāzu zvani un visi daudzus gadus uz priekšu paredzēs vispārēju labklājību, tad pēkšņi, kā zibens no skaidrām debesīm, pienāks gals visām viņu spožajām izredzēm un maldīgajām cerībām. — GC, 338., 339. (1911)

Ļaudis būs pilnībā aizņemti savos darbos

Kad Lats savas ģimenes locekļus brīdināja par Sodomas iznīcināšanu, tie neklausījās viņa vārdos, bet uzskatīja to par fanātiķi. Sodomas bojāeja tos pārsteidza nesagatavotus. Tāpat būs, Kristum atnākot, — fermeri, tirgotāji, [233] likumdevēji un dažādu arodu meistari būs pilnībā aizņemti ar savām lietām, un Kristus diena pār tiem nāks kā slazda valgi. — RH, 10.03.1904.

Kad draudžu kalpotāji, fermeri, tirgotāji, likumdevēji, visi lielie un šķietami labie ļaudis izsauksies "miers un drošība", pēkšņi nāks samaitāšana. Atkārtojot Kristus vārdus, Lūka

saka, ka Dieva diena nāks kā slazdi, salīdzinot to ar zvēra likteni, kas, meklējot laupījumu, zogas starp meža kokiem, līdz pēkšņi iekrīt mednieku slazdos. — 10MR, 266. (1876)

Tieši tad, kad ļaudis ir bezrūpīgi, aizņemti ar vieglprātīgu izklaidi, ar pirkšanu un pārdošanu, zaglis veic savu slepeno darbu. Tā būs cilvēka Dēla atnākšanas laikā. — Letter, 21, 1897

Reliģiskie vadoņi būs optimisma pilni

Kad filozofiskie prāta slēdzieni būs apklusinājuši bailes no Dieva soda, kad reliģijas mācītāji būs pasludinājuši mieru un labklājību uz ilgiem laikiem un pasaule nodosies saviem laicīgajiem darbiem un izpriecām, stādīšanai un namu celšanai, ēšanai un precību pasākumiem, atmetot Dieva brīdinājumus un izsmejot Viņa vēstnešus, — tad piepeši pār viņiem nāks samaitāšana, un tie neizbēgs. — PP, 104. (1890)

Bezdievīgajiem Dieva diena pienāks pēkšņi, lai tā nāktu kad nākdama. Kad dzīve ritēs tālāk savā parastajā gaitā, kad cilvēki nodosies izpriecām, laicīgiem darbiem, tirdzniecībai un naudas pelnīšanai, kad [234] reliģiskie vadoņi cildinās pasaules attīstību un izglītību un ļaudis būs iemidzināti viltus drošībā — tad, kā neapsargātā mājā pusnaktī ierodas zaglis, pār bezrūpīgajiem un bezdievīgajiem pēkšņi nāks bojāeja, "un tie neizbēgs". (1. Tes. 5:3) — GC, 38. (1911)

Sātans secina, ka pārbaudes laiks ir beidzies

Bēdu laikā sātans uzkūda ļaunos cilvēkus, un tie aplenc Dieva ļaudis, vēloties tos iznīcināt. Bet viņš nezina, ka Debesu grāmatās pretī viņu vārdiem ir ierakstīts — "piedots". — RH, 19.11.1908.

Kā sātans Ēzavu bija pamudinājis celties pret Jēkabu, tā viņš bēdu laikā bezdievīgos skubinās iznīcināt Dieva tautu. (..) Ienaidnieks redz, ka svētie eņģeļi tos sargā, un tādēļ secina, ka grēki ir piedoti, bet viņš nezina, ka viņu lieta ir izlemta augšā esošajā svētnīcā. — GC, 618. (1911)

Bads pēc Dieva Vārda

Tie, kas šodien nevērtē studijas un dārgo iespēju klausīties Dieva Vārdu no Viņa kalpiem, vēlāk to rūgti apraudās. Es redzēju, ka tuvu ir laiks, kad pār zemi nāks Kunga sods, sāks izlieties briesmīgas mocības. Tad tie, kas neievēroja Dieva Vārdu un pret to izturējās vieglprātīgi, staigās "no vienas jūras [235] līdz otrai, no pusnakts pret rītiem, lai meklētu Kunga Vārdu, un tomēr to neatrastu". (Amosa 8:12) Zemē būs bads, trūks iespēju dzirdēt Dieva Vārdu. — Ms, 1, 1857.

Nav vairs aizlūgšanu par ļaunajiem

Dieva kalpi izpildīs savu pēdējo pienākumu, izteiks pēdējo lūgšanu, pēdējo reizi lejot asaras par sacēlušos draudzi un bezdievīgajiem ļaudīm. Būs izskanējis viņu pēdējais brīdinājums. Ak, cik labprāt tad tie, kas runāja par patiesību, bet pēc tās nedzīvoja, piedāvās negodīgā ceļā iegūtos līdzekļus, mājas un zemi, ko tā vērtēja un pie kuras tā turējās, lai tikai no saviem sludinātājiem dzirdētu paskaidrojumus par atpestīšanu, lai varētu noklausīties kādu cerības vai mierinājuma vārdu. Bet tas vairs nebūs iespējams; velti viņi tagad alks un slāps, jo viņu izsalkums nekad vairs netiks apmierināts un tie nesaņems nekādu atvieglojumu. Viņu lieta būs izlemta un izlemta uz visiem laikiem. Tas ir briesmīgs, ļoti ārkārtējs laiks. — Ms, 1. 1857.

Ak, kā bezdievīgie laikā, kad Dieva sodības nāks bez žēlastības piejaukuma, apskaudīs to ļaužu stāvokli, kuri atradīsies "Visaugstākā patvērumā" un dzīvos "Visvarenā ēnā" — vietā, kur Kungs paslēps visus tos, kas ir mīlējuši Viņu un turējuši Viņa baušļus! Tad taisno daļa tiešām būs apskaužama tiem, kas cietīs savu grēku dēļ. Bet žēlastības durvis jau būs aizvērušās, pārbaudes laiks beidzies un viņu labā vairs netiks pienestas aizlūgšanas. — 3BC, 1150. (1901) [236]

Raksturu pārveidot vairs nav iespējams

Kungs nāk ar spēku un lielu godību. Tad Viņš visā pilnībā taisnos atšķirs no bezdievīgajiem. Tad eļļu vairs nevarēs pārliet to traukos, kuriem tās nav. Piepildīsies Kristus vārdi: "Divas kopā mals, — viena taps pieņemta un otra atmesta. Divi būs laukā, viens taps pieņemts un otrs atstāts". Šajā dzīvē taisnos un bezdievīgos kopā saista darbs. Bet Kungs lasa raksturu. Viņš zina, kuri ir paklausīgie bērni, kas ciena un mīl Viņa baušļus. — TM, 234. (1895)

Uz nāves tuvošanos ir jāskatās nopietni, bet daudz daudz svinīgāka ir iespēja dzīvot. Mēs vēlreiz sastapsimies ar katru domu, vārdu un dzīves darbu. Kādi mēs paši izveidosimies pārbaudes laikā, tādiem mums būs jāpaliek visā mūžībā. Nāve izraisa miesas sabrukumu, bet nemaz nemaina mūsu raksturu. Arī Kristus nākšana neieviesīs pārmaiņas mūsu raksturā, bet vienīgi padarīs to mūžīgi nemainīgu. — 5T, 466. (1885)

Ļaunos nepārliecinātu arī otrs pārbaudes laiks

Mums ir jāpaņem vislabākais no šodien piedāvātajām priekšrocībām. Lai sagatavotos Debesīm, otra pārbaudes laika vienkārši nebūs. Šī ir mūsu vienīgā un pēdējā iespēja rakstura veidošanai, lai tas būtu derīgs Debesu mājokļiem, kurus Kungs sagatavo visiem, [237] kas paklausa Viņa likumiem. — Letter, 20, 1899.

Pēc Kunga atnākšanas vairs nebūs pārbaudes laika. Tie, kas to saka, paši ir pievilti un kļūdās. Pirms Kristus otrās atnākšanas valdīs tāds pats lietu stāvoklis kā pirms Plūdiem. Un pēc Glābēja parādīšanās debesu padebešos nevienam netiks dota kāda cita iespēja

saņemt pestīšanu. Visiem jau iepriekš būs bijusi iespēja izdarīt savu lēmumu. — Letter, 45, 1891.

Visi tiks pārbaudīti saskaņā ar saņemto gaismu. Tie, kas no patiesības novērsušies pie pasakām, nevar cerēt uz otru pārbaudes laiku. Nebūs nekādas šīs zemes tūkstošgadu valstības.

Ja pēc tam, kad Svētais Gars pamodināja viņu sirdi, tie patiesībai pretojās un visu savu iespaidu izlietoja ceļa aizšķēršļošanai, lai arī citi to nepieņemtu, tad viņi tā kā tā nekad netiktu pārliecināti.

Viņi tiem atvēlētajā pārbaudes laikā nav centušies pārveidot savu raksturu, un Kristus tiem otru iespēju nepiešķirs. Lēmums būs negrozāms. — Letter, 25. 1900. [238]

Nodaļa 17. Septiņas Pēdējās Mocības Un Bezdievīgie

LIELAIS BĒDU LAIKS, — 1. DAĻA

Tiks izlieti Dieva dusmu kausi

[238] Mūsu priekšā ir nopietns laiks, svarīgi notikumi. Viena pēc otras atskanēs bazūnes; uz zemes iedzīvotājiem tiks izliets kauss pēc kausa. — 3SM, 426. (1890)

Žēlastības eņģelis drīz atstās pasauli, un pār to izliesies septiņas pēdējās mocības. (..) Drīz kritīs Dieva dusmu bultas, un, kad Viņš iesāks sodīt pārkāpējus, tad līdz pat galam vairs nebūs neviena atelpas brīža. — TM, 182. (1894)

Cīņa starp tautām

Četri vareni eņģeli aizturēja šīs zemes varas, līdz Dieva kalpi bija apzīmogoti uz viņu pierēm. Pasaules valstis ir iekarsušas [239] cīņai, tomēr eņģeļi tās savalda. Kad šis ierobežojošais spēks tiks atrauts, nāks briesmīgu grūtību laiki. Tiks izgudroti drausmīgi kara ieroči. Kuģi ar savu dzīvo kravu atradīs kapu visdziļākajos ūdeņos. Visi, kam nebūs patiesības Gara, apvienosies zem sātanisko pārstāvju vadības. Tomēr viņi tiks savaldīti, līdz pienāks laiks lielajai Armaģedonas kaujai. — 7BC, 967. (1900)

Sabrukumā tiks ierauta visa pasaule

Tagad eņģeļi vēl aiztur kara vējus, lai tie nepūstu, kamēr pasaule tiks brīdināta par tai draudošajām briesmām; bet vētra jau tuvojas, tā ir gatava brāzties pār zemi; un kad Dievs pavēlēs eņģeļiem vējus atraisīt, norisināsies tik nežēlīga cīņa, kādu nav iespējams aprakstīt. — Ed, 179.,180. (1903)

Pestītāja pravietojumam par sodību, kas nāks pār Jeruzālemi, būs vēl cits piepildījums, un, salīdzinot ar to, tikko rādītā briesmīgā aina ir tikai kā bāla ēna. Izredzētās pilsētas liktenī mēs varam ieraudzīt visas pasaules likteni, kas noraidījusi Dieva žēlastību un minusi kājām Viņa bauslību. — GC, 36. (1911)

Tad sātans liks nākt pār zemes iedzīvotājiem pēdējām lielām bēdām. Kad Dieva eņģeļi vairs neturēs cilvēku kaislību mežonīgos vējus, kājās tiks sacelti visi varmācīgie spēki. Visa pasaule pieredzēs sabrukumu, kas būs daudz drausmīgāks par senās Jeruzālemes bojāeju. — GC, 614. (1911) [240]

Dievs ir tikpat taisns kā žēlsirdīgs

Būt žēlsirdīgam, laipnam, piedodošam un patiesam — tā ir Dieva godība. Bet tikpat noteikti, kā viņa godība atklājas žēlsirdībā, tā ir redzama arī taisnīgumā, sodot grēcinieku.

— RH, 10.03.1904.

Israēla Kungs un Dievs spriež tiesu pār šīs pasaules dieviem, tieši tā, kā savā laikā pār Ēģiptes dieviem. Ar ugunsgrēkiem un plūdiem, sērgām un zemestrīci Viņš samaitās visu zemi. Tad Kristus atpestītie ļaudis pagodinās Viņa vārdu, to paaugstinot virs zemes. Vai tiešām pasaules vēstures pēdējās dienās dzīvojošajiem nebūtu jāizprot Viņa sniegtās mācības? — 10MR, 240., 241. (1899)

Viņš, kas darbojas kā mūsu Aizstāvis, kas uzklausa nožēlas un grēku izsūdzēšanas lūgšanas, pār kura galvu kā mīlestības un žēlastības simbols rotājas varavīksne, drīz beigs savu darbu Debesu svētnīcā. Tad žēlastība un laipnība nokāps no troņa, un to vietu ieņems taisnība. Tas, uz kuru raugās Viņa ļaudis, uzņemsies atbildību būt par Visaugstāko Soģi. — RH, 24.03.1889.

Visā Bībelē Dievs tiek attēlots ne tikai kā laipns un žēlojošs, bet arī kā stingrs un taisnīgs Dievs. — ST, 24.03.1881.

Dieva soda noteiktība

Dieva mīlestība mūsu dienās tiek attēlota kā tāda, [241] kas nepieļauj grēcinieka iznīcināšanu. Ļaudis tā spriež, vadoties no savas zemās taisnības izpratnes. "Tu domā, ka Es esmu tāds pats kā Tu". (Ps. 50:21) Viņi Dievu mēra pēc sevis. Tie apsver kā paši būti rīkojušies dotajos apstākļos un pieņem, ka Dievam būtu jārīkojas tāpat. (..)

Neviena valsts vai valdība likumpārkāpējiem pašiem neļauj spriest par to, kāds sods tiem pienākas. Par visu, kas mums ir, par Viņa bagātīgi piešķirto žēlastību mums jāpateicas vienīgi Dievam. Grēka kaitinošajam raksturam attiecībā pret tādu Dievu nevar būt cits novērtējums, kā vienīgi tas, ko sniedz Debesis. Dievs ir morāles pārvaldnieks un tajā pašā laikā arī Tēvs. Viņš ir Likumdevējs. Viņš izdod likumus un prasa to ievērošanu. Likumam bez noteikta soda mēra nav spēka.

Tā kā mūsu mīlošais Tēvs nevēlas redzēt savus bērnus izciešam sodu ugunī, ja Viņam ir spēks to atvieglot, tad mums par to vajadzētu lūgt. Tomēr Dievam, savu radījumu labklājības un drošības dēļ, likuma pārkāpēji ir jāsoda. Dievs nerīkojas pēc cilvēku plāniem. Viņš rīkojas pēc neierobežotas taisnības principiem, ko cilvēkiem nav ļauts pielietot pret citiem cilvēkiem. Noa domāja, ka Dievam būs nepatīkami noslīcināt kaut vienu no apkārtējiem smējējiem, bet Dievs Plūdos iznīcināja visu pasauli. Latam nebija nekādu tiesību sodīt savus znotus, bet Dievs pret tiem rīkojās pēc savas stingrās taisnības principiem.

Kurš pateiks, ka Dievs nedrīkst darīt to, ko Viņš ir apņēmies darīt? — 12MR, 207-209; 10MR, 265. (1876) [242]

Sods sekos pēc tam, kad Dievs atņems savu aizsardzību

Man tika rādīts, ka Dieva sods nenāk tieši no Kunga, bet sakarā ar to, ka ļaudis nostājas ārpus Viņa apsardzības robežām. Viņš brīdina, labo un norāda uz vienīgo drošo ceļu, bet, ja ļaudis, kas ir saņēmuši Viņa sevišķās rūpes, izvēlas dzīvot pēc sava prāta, neatkarīgi no Dieva Gara, tad, pēc atkārtotiem brīdinājumiem, kad tie tomēr turpina iesākto ceļu, Viņš vairs nesūta savus eņģeļus, lai tie novērstu sātana uzbrukumus.

Tas ir sātana spēks, kas izraisa visas nelaimes uz sauszemes un jūrā, atnesot postu un ciešanas un lielus ļaužu pulkus darot par viņa upuriem. — 14MR 3, (1883)

Dievs savus ienaidniekus izmantos kā instrumentus to cilvēku sodīšanai, kuri, sekojot paši saviem samaitātajiem ceļiem, ir nepareizi pārstāvējuši un apkaunojuši patiesību. — PC, 136. (1894)

Tā kā Dieva Garu atraida, apbēdina un nicina, tad Tas jau no Zemes tiek atņemts. Un tiklīdz Dieva Gars ir prom, tā sākas sātana nežēlīgie darbi uz sauszemes un jūrā. — Ms, 134, 1898.

Ļaunie ir pārkāpuši sava pārbaudes laika robežu; Dieva Gars, kam tie tik stūrgalvīgi pretojās, beidzot ir atņemts. Dievišķās žēlastības neaizsargātiem, tiem vairs nav kur paglābties no ļaunuma. — GC, 614. (1911) [243]

Reizēm arī svētie eņģeļi pielieto iznīcinošu spēku

Pār Jēriku nāca Dieva sods. Tā bija cietokšņa pilsēta. Bet, lai vadītu Debesu armiju cīņā pret šo pilsētu, uz Zemi nonāca pats Kunga karapulku Vadonis. Dieva eņģeļi pieskārās masīvajām mūra sienām, un tās sabruka. — 3T, 264. (1873)

Dievam pakļautie eņģeļi ir visspēcīgi. Reiz, izpildot Kristus pavēli, tie vienā naktī iznīcināja simt astoņdesmit piecus tūkstošu asīriešu kareivju. — DA, 700, (1898)

Tas pats eņģelis, kas nāca no Debesu Ķēniņa galma, lai atbrīvotu Pēteri, bija dusmu un soda vēstnesis Hērodam. Eņģelis pieskārās Pēterim, lai to uzmodinātu no miega, bet pavisam citā veidā viņš pieskārās ļaunajam ķēniņam, pazemojot tā lepnumu un izraisot pār to Visaugstākā sodu. Pēc Dieva atmaksājošā sprieduma Hērods mira lielās miesas un dvēseles mokās. — AA, 152. (1911)

Kādreiz viens vienīgs eņģelis iznīcināja visus Ēģiptes pirmdzimtos, piepildot zemi ar vaimanām. Kad Dāvids, skaitot ļaudis, pārkāpa Dieva norādījumus, atkal viens eņģelis, sodot viņa grēku, lika nākt [244] šausmīgam postam. Un tieši tādu pašu iznīcinošu spēku, kādu, Dievam pavēlot, lietoja svētie eņģeļi, parādīs ļaunie gari, kad Kungs to pieļaus. Šie spēki jau ir gatavi darbībai un tikai gaida dievišķo atļauju, lai visur atnestu postu un bēdas. — GC, 614. (1911)

Divas pirmās mocības

Kristum pārtraucot savu starpniecības darbu svētnīcā, pār tiem, kuri pielūdz zvēru un viņa tēlu un pieņem viņa zīmi (Atkl. 14:9,10), izliesies jau agrāk piedraudētās dusmas. Tās līdzināsies mocībām, kas Israēla atbrīvošanas gadījumā piemeklēja Ēģipti, tikai pirms Dieva tautas galīgās atsvabināšanas tās būs daudz plašākas un briesmīgākas. Attēlojot šos notikumus, Atklāsmes grāmatas sarakstītājs saka: "Tad piemetās ļauni, nikni augoņi cilvēkiem, kam bija zvēra zīme un kas pielūdza viņa tēlu". Jūra "kļuva par asinīm, tādām kā miroņu, un visa dzīvā radība jūrā nobeidzās". (Atkl. 16:2,3) — GC, 627., 628. (1911)

Pār Zemes iedzīvotājiem nāca mocības. Daži apsūdzēja un lādēja Dievu. Citi steidzās pie Dieva ļaudīm un lūdza padomu, kā varētu izbēgt no Viņa sodībām. Bet svētajiem nebija ko tiem teikt. Par grēciniekiem bija noritējusi pēdējā asara, izskanējusi pēdējā dedzīgā lūgšana, nolikta pēdējā nasta un dots pēdējais brīdinājums. — EW, 281. (1858) [245]

Trešā mocība

Es redzēju, ka četriem eņģeļiem vajadzēja turēt četrus vējus, kamēr Jēzus būs pabeidzis savu darbu Debesu svētnīcā, un tad nāks septiņas pēdējās mocības. Šīs mocības bezdievīgajos rada naidu pret taisnajiem, jo tie domā, ka Dieva sodības pār tiem esam izsaukuši mēs un, ja būtu iespējams zemi no mums atbrīvot, tad arī mocības mitētos. Tāpēc tiek izdota pavēle svētos nogalināt, bet tie dienām un naktīm sauc pēc atbrīvošanas. — EW, 36., 37. (1851)

Un upes un ūdens avoti "kļuva par asinīm". Bet, lai cik briesmīgi ir šie piemeklējumi, Dieva rīcība ir pilnīgi attaisnojama. Eņģelis saka: "Taisns Tu esi, Svētais (..), ka Tu spriedi tiesu. Jo tie ir izlējuši svēto un praviešu asinis, tāpēc Tu tos dzirdīji ar asinīm, jo viņi to ir pelnījuši". (Atkl. 16:2-6) Notiesājot Dieva ļaudis uz nāvi, tie būtībā ir tikpat vainīgi, it kā viņu asinis būtu izlējuši paši ar savām rokām. — GC, 628. (1911)

Ceturtā mocība

Nākamajā mocībā saulei tiek dota vara "sadedzināt cilvēkus ar uguni". "Tā sadega cilvēki lielā karstumā (..)" (Atkl. 16:8,9). Zemes stāvokli šajā briesmīgajā laikā pravieši ir aprakstījuši šādi: "Zeme noskumusi; (..) jo tīruma pļaušana ir pagalam. Visi koki laukā ir nokaltuši, un līksmība ir nonīkusi pie cilvēku bērniem. [246] Satrūdējuši guļ zemē sēklas graudi, klētis ir tukšas. Ak, kā vaid lopi! Vēršu ganāmpulki ir apstulbuši, un uguns ir aprijusi tuksneša ganības". (Joēla 1:10-12, 17-20, Glika tulk.) "Dieva nama dziesmas tai dienā taps par kaukšanu, saka Kungs Kungs; tur būs daudz mirušas miesas, ikkatrā vietā tās klusi taps nomestas". (Amosa 8:3, Glika tulk.)

Šīs mocības nav vispārējas, jo citādi Zemes iedzīvotāji tiktu pilnīgi iznīcināti. Tomēr tās būs visšausmīgākās sodības, kādas mirstīgie jebkad piedzīvojuši. — GC, 628., 629. (1911)

Piektā mocība

Kad ļauno cilvēku pulki ar uzvaras kliedzieniem, ņirgāšanos un lāstiem būs gatavi mesties virsū savam laupījumam, zemi apklās bieza tumsa, dziļāka par vismelnāko nakti. Tad debesīs parādīsies varavīksne, kas staros Dieva troņa godības spožumā un it kā apņems katru lūdzošo grupiņu. Sadusmotie ļaužu pulki pēkšņi apstāsies. Viņu izsmejošie saucieni apklusīs. Tiks aizmirsti slepkavīgie nodomi. Ar briesmīgām ļaunām nojautām tie raudzīsies Dieva derības simbolā un ilgosies, lai kaut kas viņus aizsargātu no šī visu pārvarošā spožuma. (..)

Pusnaktī Dievs ar spēku atbrīvos savus ļaudis. Zīmes un brīnumi strauji sekos viens otram. Ļaunie šīs ainas vēros pārsteigti un ar bailēm, [247] kamēr taisnie svinīgā priekā līksmosies par savas atbrīvošanas pierādījumiem. — GC, 635., 636. (1911)

Debesīs parādās Dieva likumi

Tad parādās roka, kas tur divas kopā saliktas akmens plāksnes. Piepildās pravietojums: "Debesis stāsta Viņa taisnību, jo Dievs pats ir Soģis". (Ps. 50:7, Glika tulk.) Šī svētā bauslība, Dieva taisnība, kuru kā dzīves mērauklu ar pērkona balsīm un uguns liesmām pasludināja no Sinaja, tagad cilvēkiem tiek atklāta kā tiesas likums. Roka atver galdiņus, un kļūst redzami it kā ar uguns spalvu iezīmēti dekaloga priekšraksti. Vārdi ir tik skaidri, ka visi tos var izlasīt. Tiek pamodināta atmiņa, aizdzīta māņticība un maldu tumsa no visu cilvēku prātiem, un zemes iedzīvotāju skatam atklājas Dieva desmit vārdi — īsi, aptveroši un autoritatīvi. — GC, 639. (1911)

Pazudušie nosoda savus viltus mācītājus

Draudzes locekļi, kas redzēja gaismu un jutās pārliecināti, tomēr savu dvēseļu atpestīšanu uzticēja sludinātājiem, Dieva dienā uzzinās, ka par viņu pārkāpumiem neviens cits nevar samaksāt. Atskanēs briesmīgs kliedziens: "Es esmu pazudis, mūžīgi pazudis!" Cilvēki jutīsies tā, it kā būtu gatavi saplēst gabalos sludinātājus, kas tiem stāstīja melus un nolādēja patiesību. — 4BC, 1157. (1900)

Ļaudis redz, ka tie ir piekrāpti. Viņi viens otru apsūdz par gaidāmo bojāeju, bet visrūgtākos lāstus visi izsaka sludinātājiem. Neuzticīgie gani bija stāstījuši [248] patīkamas lietas, tie savus klausītājus bija mācījuši atstāt Dieva likumus un vajāt visus, kas bauslību uzskatīja par svētu. Tagad izmisumā šie mācītāji pasaules priekšā atzīst savu krāpšanas darbu. Ļaužu pulki kļūst nikni. "Mēs esam pazuduši!" viņi kliedz. "Un jūs esat tie, kas izsaucāt mūsu bojāeju". Tādēļ tie tagad vēršas pret viltus ganiem. Tieši tie, kas kādreiz viņus visvairāk apbrīnoja, izteiks visbriesmīgākos lāstus. Tieši tās rokas, kas kādreiz viņus kronēja ar lauru vainagiem, tad pacelsies, lai iznīcinātu. Zobeni, kas bija paredzēti Dieva ļaužu nogalināšanai, tiks izlietoti viņu ienaidnieku iznīcināšanai. — GC, 655., 656. (1911)

Šeit mēs redzam, ka tieši draudzei — Kunga svētajai vietai, kā pirmajai jāizjūt Dieva dusmu trieciens. Vecaji, tie, kam Kungs bija devis lielu gaismu un kas stāvējuši kā ļaužu garīgo interešu sargi, ir kļuvuši par uzticētās lietas nodevējiem. — 5T, 211. (1882)

Viltus gani ir pilnībā izdzēsuši Dieva Vārda iespaidu. (..) Viņu darbs drīz vērsīsies tieši pret viņiem pašiem. Kad Dieva sodības izliesies pār noslēpumaino Bābeli, tad kļūs redzamas Atklāsmes 18. nodaļā aprakstītās ainas. — Ms, 60, 1900.

Sestā mocība

Velna gari izies pa visu zemi, pie visiem pasaules valdniekiem, lai iesaistītu viņus krāpšanā un pamudinātu pievienoties sātanam pēdējā cīņā pret Debesīm. — GC, 624. (1911) [249]

Dieva Gars no pasaules pakāpeniski tiek atrauts. Arī sātans sakārto savus ļaunos spēkus, lai ietu "pie visiem pasaules ķēniņiem" tos sapulcināt zem sava karoga, sagatavojot "cīņai Dieva Visuvaldītāja lielajā dienā". (Atkl. 16:14) — 7BC, 983. (1890)

Pēc tam, kad Jānis Atklāsmes 16. nodaļā ir aprakstījis brīnumus darošo spēku, kas visu pasauli sapulcina pēdējam lielajam konfliktam, simboliskais ainojums beidzas un tā vietā dzirdama noteikta bazūnei līdzīga balss: "Redzi, es nāku kā zaglis! Svētīgs, kas ir nomodā un kas tur savas drēbes gatavībā, lai tam nebūtu jāstaigā kailam un nebūtu redzams viņa kauns". (Atkl.16:15) Pēc apgrēkošanās Ādams un Ieva izrādījās kaili, jo gaismas un aizsardzības tērps tos atstāja.

Pasaule aizmirsīs Dieva aizrādījumus un brīdinājumus, kas tika doti pirmsplūdu pasaulei un tāpat arī Sodomas iedzīvotājiem. Viņi pamodās ar visiem saviem plāniem, nodomiem un nekrietnajiem izdomājumiem, bet tad pēkšņi no debesīm nāca uguns un iznīcināja visus bezdievīgos iedzīvotājus. "Tāpat būs tai dienā, kad parādīsies Cilvēka Dēls". (Lūk. 17:30) — 14MR, 96., 97. (1896)

Pēdējā lielā kauja starp labo un ļauno

Pēdējā lielajā cīņā būs redzamas divas lielas pretējas varas. Vienā pusē stāvēs debesu un Zemes Radītājs. Visiem ap Viņu sapulcētajiem būs Dieva zīmogs. Tie paklausīs Viņa pavēlēm. Bet otrā pusē stāvēs [250] tumsības lielkungs ar tiem, kas izvēlējušies sacelšanos un atkrišanu. — 7BC, 982., 983. (1901)

Mūs gaida nežēlīga cīņa. Mēs tuvojamies Dieva Visuvaldītāja lielās dienas kaujai. Tas, kas kādreiz tika aizturēts, izies ārpus kontroles. Žēlastības eņģelis ir sakļāvis savus spārnus, sagatavojies aiziet no troņa un atstāt pasauli sātana pārvaldībai. Zemes varas un spēki ir rūgta sacelšanās gara pārņemti pret Debesu Dievu. Tie ir naida pilni pret tiem, kas Viņam kalpo, un drīz, ļoti drīz izraisīsies pēdējā lielā kauja starp labo un ļauno. Zeme kļūs par cīņas lauku, par arēnu pēdējā strīda izšķiršanai un galīgai uzvarai. Tieši te, kur sātans tik

ilgi ļaudis ir noskaņojis pret Dievu, sacelšanās tiks likvidēta uz visiem laikiem. — RH, 13.05.1902.

Starp šīm divām armijām norisinās tikpat reāla cīņa, kā parasti starp armijām šajā pasaulē, un ar šīs cīņas iznākumu saistās mūžīgas intereses. — PK, 176. (c. 1914)

Visa pasaule būs nostājusies vienā vai otrā pusē

Šajā strīda jautājumā visa pasaule nostāsies vienā vai otrā pusē. Sāksies Armaģedonas kauja, tādēļ šī diena mūs nedrīkst atrast gulošus. Mums jābūt modriem, līdzīgi gudrajām jaunavām, kurām lukturos bija eļļa. Mums jāsaņem Svētā Gara spēks, un Debesu karapulku Vadonim [251] jānostājas svēto eņģeļu priekšā, lai vadītu kauju. — 3SM, 426. (1890)

Sātana ienaids pret labo parādīsies arvien spilgtāk līdz ar visu savu spēku iesaistīšanu pēdējā sacelšanās darbā, un katra dvēsele, kas nav pilnīgi padevusies Dievam, kuru neuztur dievišķais spēks, savienosies ar sātanu pret Debesīm un kopīgi cīnīsies pret Universa Valdnieku. — TM, 465. (1892)

Drīz visi zemes iedzīvotāji nostāsies vai nu par vai pret Debesu valdību. — 7T, 141. (1902)

Septītā mocība

Mums jāpēta septītā kausa izliešanas apraksts. Ļaunā spēki šai sadursmē bez cīņas nepadosies. Tomēr Armaģedonas kaujā Dieva aizgādībai ir sava darba daļa. Kad zemi apgaismos Atklāsmes grāmatas 18. nodaļas eņģeļa godība, no miega pamodīsies visi reliģiskie spēki, gan labie, gan ļaunie, un dzīvā Dieva armija ieņems lauku. — 7BC, 983. (1899)

Drīz tiks izcīnīta Armaģedonas kauja. Tas, uz kura drēbēm rakstīti vārdi "ķēniņu Ķēniņš un kungu Kungs", vada Debesu spēkus uz baltiem zirgiem, un šīs armijas ir ietērptas tīrā un baltā audeklā. — 7BC, 982. (1899)

Visa zeme virmos līdzīgi jūras viļņiem. Tās virsma saplaisās. Šķitīs, ka brūk un [252] sagrūst mūsu pasaules pamati: nogrimst kalnu grēdas, pazūd apdzīvotas salas, saniknotie ūdeņi aprij jūras ostas, kas ļaunumā kļuvušas līdzīgas Sodomai. (..) Vislielākās pilsētas pārvērtīsies gruvešu kaudzēs. Aristokrātiskās pilis, kur pasaules lielie vīri izšķērdējuši savu bagātību, lai cildinātu paši sevi, sagāzīsies viņu acu priekšā. Saplaisās un atvērsies cietumu sienas, tā ka Dieva ļaudis, kas savas ticības dēļ tika turēti saitēs, kļūs brīvi. — GC, 637. (1911) [253]

Nodaļa 18. Septiņas Pēdējās Mocības Un Taisnie

LIELAIS BĒDU LAIKS — 2. DAĻA

Lielais bēdu laiks sākas pēc žēlastības laika beigām

Kad Kristus atstās savu Vidutāja darbu cilvēku labā, tad sāksies lielais bēdu laiks. Tad būs izšķirta katras atsevišķās dvēseles lieta un vairs nebūs salīdzinošo asiņu, kas šķīstītu no grēkiem. Kad Kristus kā cilvēku aizstāvis Dieva priekšā atstās savu vietu, atskanēs svinīgais paziņojums: "Kas ir netaisns, lai paliek netaisns, un kas ir apgānīts, lai paliek vienmēr apgānīts, bet kas ir taisns, lai paliek taisns, un kas ir svēts, lai paliek svēts" (Atkl. 22:11, Glika tulk.). Tad no zemes tiks atrauts ļaunumu savaldošais Dieva Gars. — PP, 201. (1890)

Dieva ļaudis ir sagatavoti žēlastības laika noslēgumam

Beidzoties trešā eņģeļa vēss sludināšanas darbam, žēlastība vairs neaizlūgs par vainīgajiem Zemes iedzīvotājiem. [254] Dieva ļaudis savu darbu būs pabeiguši. Viņi būs saņēmuši "vēlo lietu", "atspirgšanu no Kunga", un būs sagatavoti priekšā stāvošajai pārbaudījumu stundai. Tad eņģeļi steigsies šurp un turp. Kāds eņģelis, atgriezdamies no Zemes, vēstīs, ka viņa darbs ir padarīts: pasaulei dots pēdējais brīdinājums, un visi, kas pierādījuši savu uzticību dievišķajiem priekšrakstiem, saņēmuši "dzīvā Dieva zīmogu". Tad Jēzus pārtrauc savu Starpnieka kalpošanu augšā esošajā svētnīcā. (..) Kristus savus ļaudis ir salīdzinājis un izdzēsis viņu grēkus. Viņa pavalstnieku skaits ir pilns; "valstība un valdība un augstība pār visām valstīm apakš visām debesīm" ir sagatavota nodošanai pestīšanas mantiniekiem; un Jēzus valdīs kā ķēniņu Ķēniņš un kungu Kungs. — GC, 613., 614. (1911)

Šausmas, kuras nav iespējams iedomāties

Mums priekšā esošais bēdu laiks prasīs ticību, kas spēj izturēt nogurumu, kavēšanos un izsalkumu, — ticību, kas nepagurst arī smagos pārbaudījumos. (..)

Drīz nāks, "tāds bēdu laiks, kāds vēl nav bijis", un mums būs vajadzīgi piedzīvojumi, kādu tagad vēl nav un kurus daudzi ir par kūtriem iegūt. Bieži vien bēdas ir lielākas to gaidīšanas laikā nekā īstenībā, bet to nevar teikt par mums priekšā stāvošo krīzi. Visspilgtākais ainojums nespēj aprakstīt smagā pārbaudījuma lielumu. — GC, 621., 622. (1911) [255]

Kad Jēzus atstās vissvētāko vietu, no likumdevējiem un ļaudīm tiks atrauts arī Viņa savaldošais Gars. Tie tiks atstāti ļauno eņģeļu pārvaldībai. Tad sātana vadībā, pēc viņa padoma izdos tādus likumus, ka, ja vien laiks nebūtu tik ļoti īss, neviena miesa nevarētu izglābties. — 1T, 204. ((1859)

Daudzi aizies dusēt pirms bēdu laika

Ne jau vienmēr ir droši lūgt par beznosacījuma dziedināšanu. (..) Vienīgi Kungs zina, vai tie, par kuru dziedināšanu mēs lūdzam, spēs izturēt priekšā stāvošos pārbaudījumus, ja tiek pagarināts viņu dzīves laiks. Viņš galu redz jau iesākumā. Daudzi aizies dusēt pirms uguns pārbaudes bēdu laikā, kas nāks pār mūsu pasauli. — CH, 375. (1897)

Kungs man bieži rādījis, ka daudziem mazajiem būs jāaiziet dusēt pirms bēdu laika. Mēs savus bērnus atkal redzēsim. Mēs viņus satiksim un pazīsim Debesu pagalmos. — 2SM, 259. (1899)

Sātanam ir mērķis iznīcināt visus Sabata turētājus

Lielais krāpnieks saka: (..) Mūsu galvenās rūpes ir apklusināt šo Sabata ievērotāju sektu. (..) Mums beidzot būs likums, ar ko iznīcināt visus, kas negribēs padoties mūsu varai. — TM, 472., 473. (1884)

Sātans grib panākt viņu iznīcināšanu no zemes virsas, lai neviens neapstrīdētu tā virsvaldību pasaulē. — TM, 37. (1893) [256]

Atlikušo draudze nonāks lielos pārbaudījumos un bēdās. Tie, kas tur Dieva baušļus un Jēzus ticību, sajutīs pūķa un tā karapulku dusmas. Sātans pasaules iedzīvotājus uzskata par saviem pavalstniekiem, viņš ir ieguvis varu pār atkritušajām baznīcām, bet te ir kāds mazs pulciņš, kas pretojas tā pārvaldībai. Ja viņš tos varētu izdeldēt no zemes virsas, tad uzvara būtu pilnīga. Kā viņš ietekmēja pagānu tautas iznīcināt Israēlu, tā tuvā nākotnē tas pamodinās pasaules bezdievīgos spēkus iznīcināt Dieva ļaudis. — 9T, 231. (1909)

Pret Dieva tautu izvirzītie argumenti

Es redzēju, ka četriem eņģeļiem vajadzēja turēt četrus vējus tik ilgi, kamēr Jēzus būs pabeidzis savu darbu svētnīcā, un tad nāks septiņas pēdējās mocības. Šīs mocības bezdievīgajos rada naidu pret taisnajiem, jo tie domā, ka Dieva sodības pār tiem esam izsaukuši mēs un, ja būtu iespējams zemi no mums atbrīvot, tad arī mocības mitētos. — EW, 36. (1851)

Kad žēlastības eņģelis sakļaus savus spārnus un aizies, sātans sāks īstenot savus ļaunos darbus, pēc kuriem jau sen ir ilgojies. Vētras un viesuļi, kari un asinsizliešana — lūk, lietas, kas viņam sagādā prieku, jo tā viņš ievāc savu ražu. Bet viņa piekrāptie ļaudis paziņos, ka visas šīs nelaimes ir pirmās nedēļas dienas svētuma neievērošanas sekas. No visām populāro baznīcu katedrām atskanēs paziņojumi, ka pasaule nonākusi nelaimē tādēļ, ka nav pietiekoši godāta svētdiena. — RH, 17.09.1901. [257]

Izplatīsies uzskati, ka nav ko paciest tos nedaudzos, kas pretojas baznīcas iestādījumiem

un valsts likumiem, labāk lai cieš viņi, nekā visas tautas tiek ierautas sajukumā un bezlikumībā. Pirms astoņpadsmit gadsimtiem šos pašus argumentus kādas nācijas vadoņi izvirzīja pret Kristu.(..) Šis arguments šķitīs visai pārliecinošs. — GC, 615. (1911)

Nāvi visiem, kas negodā svētdienu

Iznāca pavēle nogalināt svētos, kas tādēļ dienu un nakti sauca pēc savas atbrīvošanas. — EW, 36., 37. (1851)

Kā Babilonijas ķēniņš Nebukadnecars izdeva pavēli, lai tiktu nonāvēti visi, kas nezemojas un nepielūdz tēlu, tāpat tiks paziņots spriedums par apcietinājumu un nāvi tiem, kas neciena svētdienu. (..) Lai visi uzmanīgi lasa Atklāsmes grāmatas 13. nodaļu, jo tā attiecas uz katru cilvēcīgo būtni, mazu vai lielu. — 14MR, 91. (1896)

Dieva ļaudīm priekšā stāv bēdu laiks. Tad, saskaņā ar izdoto dekrētu, Kunga Sabata turētājiem būs aizliegts pirkt un pārdot, piedraudot tiem ar sodu un pat ar nāvi, ja viņi kā sabatu neievēros pirmo nedēļas dienu. — HP, 344. (1908)

Zemes varas, apvienojušās karā pret Dieva baušļiem, izdos dekrētu, ka [258] "maziem un lieliem, bagātiem un nabagiem, svabadiem un kalpiem" (Atkl. 13:16, Glika tulk.) jāsaskaņojas ar baznīcas ieradumu, ievērojot neīsto sabatu. Visiem, kas atteiksies paklausīt, uzliks sodu un beidzot paziņos, ka tie pelnījuši nāvi. — GC, 604. (1911)

Pret tiem, kas ievēro ceturtā baušļa sabatu, naids iedegsies ar sevišķu spēku, līdz beidzot tiks izdots vispārējs likums, kas noteiks, ka tie ir pelnījuši nāvi. — PK, 512. (c. 1914)

Dekrēts par nāvessodu līdzināsies Artakserksa pavēlei

Dekrēts, kuru beidzot izdos pret Dieva atlikušajiem ļaudīm, būs ļoti līdzīgs kādreizējai Artakserksa pavēlei pret jūdiem. Mazajā grupiņā, kas ievēro Sabata bausli, draudzes ienaidnieki šodien saskata vārtos sēdošo Mordohaju. Dieva tautas labvēlīgā izturēšanās pret Viņa bauslību ir pastāvīgs pārmetums tiem, kas vairs nebīstas Kungu un min kājām Viņa Sabatu. — PK, 605. (c. 1914)

Pēc tam es redzēju pasaules vadošos vīrus sanākam kopā un apspriežamies, bet ap tiem drūzmējās sātans un viņa eņģeļi. Es redzēju kādu rakstu, kura kopijas tika izsūtītas uz dažādām zemes malām ar norādījumu, ja svētie zināmā laika periodā neatsakās no savas īpašās ticības un nepārtrauc ievērot Sabatu, lai svētītu pirmo nedēļas dienu, tad tos ir atļauts nodot nāvei. — EW, 282., 283. (1858) [259]

Ja Dieva ļaudis uzticēsies Viņam un ticībā paļausies uz Viņa spēku, tad sātana nodomi mūsu dienās cietīs tādu pašu neveiksmi kā Mordohaja laikā. — ST, 22.02.1910.

Atlikušie Dievu padara par savu patvērumu

"Tanī laikā celsies Mihaēls, lielais eņģeļu valdnieks, kas pasargā tavus tautiešus. Tad nāks bēdu laiki, kādi vēl nav bijuši, kamēr vien dzīvo tautas līdz pat šim laikam; taču tanī laikā tava tauta paglābsies, — visi, kas ierakstīti dzīvības grāmatā" (Dan.12:1). Pienākot šim brīdim, katra liktenis jau ir izšķirts; pārbaudes laiks ir noslēdzies, grēkus nenožēlojošajiem žēlastības vairs nav. Dzīvā Dieva zīmogs ir uz Viņa ļaudīm.

Šis niecīgais atlikums, nespējīgs aizstāvēties nežēlīgajā cīņā ar pasaules varām, kuru priekšgalā ir pūķa karapulks, aizsardzību meklē pie Dieva. Augstākie laicīgās varas orgāni, draudot ar vajāšanām un nāvi, izdod likumu, ka tiem jāpielūdz zvērs un jāpieņem zvēra zīme. Lai Dievs saviem ļaudīm palīdz jau tagad, jo kā tad tie bez Viņa aizsardzības spēs izturēt tik briesmīgā cīņā! — 5T, 212., 213. (1882)

Dieva tauta bēg no pilsētām; daudzi tiek ieslodzīti

Kad kristīgās pasaules dažādo vadītāju dekrēti panāks, ka baušļu turētājiem atņems valsts aizsardzību, atdodot tos spēkiem, [260] kas vēlas viņus iznīcināt, tad Dieva tauta bēgs ārā no pilsētām un ciemiem un apvienosies pulciņos, dzīvodami tuksnešainās un vientuļās vietās. Daudzi sev patvērumu atradīs kalnu cietokšņos. (..) Tomēr daudzus no dažādām tautām, no visām ļaužu šķirām — augstus un zemus, bagātus un nabagus, melnus un baltus — saistīs visnetaisnākajā un nežēlīgākajā verdzībā. Dieva mīļotie pavadīs ļoti grūtas dienas, iekalti važās, ieslēgti cietuma kamerās, notiesāti uz nāvi, daži atstāti šķietamai bojāejai no bada tumšos un riebīgos apakšzemes cietumos. — GC, 626. (1911)

Lai gan ar vispārēju dekrētu būs noteikts laiks, kad drīkstēs nonāvēt baušļu turētājus, dažos gadījumos viņu ienaidnieki tomēr šai pavēlei vēlēsies aizsteigties priekšā, cenšoties tiem atņemt dzīvību pirms norādītā laika. Bet neviens nevarēs paiet garām varenajiem sargiem, kas būs nolikti ap katru uzticīgo dvēseli. Dažiem uzbruks, kad tie bēgs no pilsētām un ciemiem, bet pret viņiem paceltie zobeni salūzīs kā zāles stiebri. Viņus aizstāvēs eņģeļi karavīru formā. — GC, 631. (1911)

Dieva ļaudis šajā laikā neatrodas vienā vietā. Viņi ir dažādos sabiedrības slāņos un visās zemes vietās. Tos pārbaudīs pa vienam un nevis grupveidīgi. Pārbaudi vajadzēs izturēt katram atsevišķi. — 4BC, 1143. (1908)

Katra draudzes locekļa ticība tiks pārbaudīta tā, it kā pasaulē vispār nebūtu citas personas. — 7BC, 983. (1890) [261]

Mājas un zemes īpašumus nevarēs izlietot

No namiem un zemes īpašumiem bēdu laikā svētajiem nebūs nekāda labuma, jo tiem vajadzēs bēgt no trakojošā pūļa. Tajā laikā viņu īpašumu vairs nevarēs izlietot patiesības

pasludināšanai. (..)

Es redzēju, ka daži cieši turējās pie saviem īpašumiem un nejautāja Kungam, kādi ir viņu pienākumi, tādēļ Kungs arī tiem tos neatklāja. Viņiem tika atļauts paturēt savus īpašumus, bet bēdu laikā tie viņiem kļuva tik apgrūtinoši kā kalns, kas tos gatavs nospiest; viņi vēlējās no tiem atbrīvoties, tomēr vairs nevarēja. (..) Ja vien tie ilgotos pēc padoma, tad Viņš tos pamācītu, kad un kā īstā laikā pārdot. — EW, 56., 57. (1851)

Tagad ir pārāk vēls, lai pievērstos pasaulīgām bagātībām. Drīz mājas un zeme vairs nevienam nedos nekādu labumu, jo Dieva lāsts pār šo zemi kļūst arvien smagāks un smagāks. Skan aicinājums: "Pārdodiet savu īpašumu un izdaliet to nabagiem" (Lūk. 12:33). Šo vēsti vajadzētu uzticīgi sludināt, piekodinot ļaudīm atdot Dievam Viņa īpašumus ar ziedojumiem Kunga darba turpināšanai pasaulē. — 16MR, 348. (1901)

Līdzīgi Jēkaba bēdu laikam

Beidzot pret tiem, kas mīl ceturtā baušļa Sabatu, izdos dekrētu, [262] pieprasot visbargāko sodu un piešķirot ļaudīm tiesības tos pēc noteikta laika nonāvēt. Romas piekritēji Vecajā pasaulē un atkritušais protestantisms Jaunajā pasaulē vienlīdz ļauni izturēsies pret visiem, kas godās dievišķos priekšrakstus. Dieva ļaudīm tad būs tādas ciešanas un pārbaudījumi, ko pravietis apraksta kā Jēkaba bēdu laiku. — GC, 615., 616. (1911)

Cilvēka skatam šķitīs, ka Dieva tautai drīz sava liecība būs jāapzīmogo ar asinīm, tāpat kā agrāko gadu mocekļiem. Arī viņi paši jau sāks baidīties, ka Kungs tos atstājis, lai tie kristu no ienaidnieku rokas. Tas būs briesmīgu ciešanu laiks. Dienu un nakti viņi sauks uz Dievu pēc glābšanas. (..) Visi, līdzīgi Jēkabam, cīnīsies ar Dievu. Viņu sejās būs redzami iekšēji pārdzīvojumi. Ikviens vaigs būs kļuvis bāls. Tomēr tie nepārtrauks savas nopietnās un dedzīgās lūgšanas. — GC, 630. (1911)

Jēkaba piedzīvojumi cīņas un bēdu naktī aino Dieva tautas bēdas un bailes, kādas tai būs jāpārdzīvo īsi pirms Kristus otrās atnākšanas. Pravietis Jeremija, kas svētā atklāsmē nolūkojās uz šo laiku, saka: "Mēs dzirdam izbaiļu kliedzienus, visur ir bailes un nav miera. (..) Visi vaigi ir nobāluši. Vai, jo tā ir liela diena un tai līdzīga nav bijusi neviena. Tas ir Jēkaba bēdu laiks, taču viņš no tā tiks izglābts" (Jer. 30:5-7). — PP, 201. (1890) [263]

Taisnie sevī nevar atklāt nekādu grēku

Tā arī bēdu laikā, ja baiļu un nemiera mocītajiem Dieva ļaudīm vēl pastāvētu neatzīti grēki, tie tiktu satriekti, viņu ticību noslāpētu izmisums un tie nevarētu paļāvīgi lūgt Dievu pēc izglābšanas. Bet, lai gan tie dziļi izjūt savu necienīgumu, pie viņiem nav nekādas netaisnības, kas vēl varētu atklāties. Viņu grēki jau iepriekš ir izskatīti tiesā un izdzēsti, šie ļaudis tos vairs nevar atsaukt atmiņā. — GC, 620. (1911)

Dieva ļaudīm (..) būs dziļa savas nepilnības apziņa un, atskatoties uz visu dzīvi, tiem zudīs cerība. Tomēr, domājot par Dieva lielo žēlastību un savu patieso grēku nožēlu, tie pieķersies Kristus dotajiem apsolījumiem bezpalīdzīgajiem grēciniekiem, kas vēlas atgriezties. Viņu ticība negrīļosies, ja arī lūgšanas acumirklī netiks uzklausītas. Viņi pieķersies Dieva spēkam, kā Jēkabs pieķērās eņģelim, un to dvēseles sauciens būs: "Es Tevi neatlaidīšu, ja Tu mani nesvētīsi!" — PP, 202. (1890)

Dzīvība svētajiem netiks atņemta

Dievs neciestu, ka bezdievīgie nonāvētu tos, kas gaidīja uz pārvēršanu, kas nezemojās zvēra dekrēta priekšā un nepieņēma tā zīmi. Es redzēju, ka gadījumā, ja bezdievīgajiem atļautu svētos nonāvēt, tad sātans un viss viņa ļaunais pulks un visi, kas ienīst [264] Dievu, būtu apmierināti. Ak, kas tas būtu par triumfu sātana majestātei, ja pēdējā cīņā varētu iegūt uzvaru pār tiem, kas tik ilgi bija gaidījuši ieraudzīt To, ko viņi mīl! Tie, kas izsmēja domu par svēto pacelšanos debesīs, paši būs liecinieki Dieva rūpēm par saviem ļaudīm un skatīs viņu godības pilno atbrīvošanu. — EW, 284. (1858)

Dieva ļaudis nebūs brīvi no ciešanām, tomēr, lai gan vajāti un apbēdināti, izjuzdami uztura un citu lietu trūkumu, viņi netiks atstāti bojāejai. — GC, 629. (1911)

Ja šajā laikā tiktu izlietas Kristus uzticīgo liecinieku asinis, tad tās vairs nevarētu būt par sēklu, kas nestu pļauju Dievam. — GC, 634. (1911)

Dievs rūpēsies

Kungs man vairākkārt ir rādījis, ka tas ir pret Bībeles norādījumiem, ja gādājam pārtiku laicīgo vajadzību apmierināšanai bēdu laikā. Es redzēju, ka gadījumā, ja svētie sakrās barības līdzekļus pie sevis vai laukos, tad bēdu laikā, kad pār zemi nāks zobens, bads un mēris, tie viņiem tiks varmācīgi atņemti, un sveši pļaus viņu laukus.

Tas būs laiks, kad mums pilnībā jāpaļaujas uz Dievu, un Viņš mūs uzturēs. Es redzēju, ka maizes un ūdens mums tajā laikā netrūks, un mēs necietīsim trūkumu vai badu, jo Dievs ir spējīgs uzklāt galdu pat tuksnesī. Nepieciešamības gadījumā Viņš var sūtīt kraukļus, [265] lai mūs paēdinātu kā kādreiz Eliju, vai arī likt mannai līt no debesīm, kā Viņš to darīja Israēla labā. — EW, 56. (1851)

Es redzēju priekšā stāvošo bēdu laiku, kad ārkārtējos apstākļos Dieva ļaudīm būs jāpārtiek vienīgi no maizes un ūdens. (..) Bēdu laikā neviens vairs nestrādās ar savām rokām. Viņi pārdzīvos garīgas ciešanas, un Dievs pats tiem sagādās barību. — Ms, 2, 1858.

Bēdu laiks ir tieši priekšā; tad stingra nepieciešamība prasīs, lai Dieva ļaudis sevi aizliegtu un ēstu vienīgi dzīvības uzturēšanai, bet šim laikam Dievs mūs sagatavos. Šajās briesmīgajās stundās mūsu vajadzības sniegs Dievam izdevību atklāt noteiktu spēku un

atbalstīt savus ļaudis. — 1T, 206. (1859)

Maize un ūdens — tas ir viss, kas Dieva ļaudīm apsolīts bēdu laikā. — SR, 129. (1870)

Lielo bēdu laikā, īsi pirms Kristus atnākšanas, taisnie tiks pasargāti pateicoties Debesu eņģeļu kalpošanai. — PP, 256. (1890)

Nebūs Starpnieka, bet būs pastāvīga savienība ar Kristu

Kristus savus ļaudis ir salīdzinājis un izdzēsis viņu grēkus. Viņa pavalstnieku skaits ir pilns. (..)

Viņam atstājot svētnīcu, Zemes iedzīvotājus apklāj tumsa. Šinī briesmīgajā laikā [266] taisnajiem svētā Dieva vaiga priekšā jādzīvo bez Starpnieka — GC, 613., 614. (1911)

Vai tiešām Kungs aizmirsīs savus ļaudis šajā grūtajā stundā? (..) Lai gan ienaidnieki var iegrūst cietumā, tomēr biezie mūri nespēj dvēseli atšķirt no Kristus. Tas, kurš redz katru viņu vājību, kurš pazīst katru pārbaudījumu, stāv pāri visām laicīgajām varām; un vientuļajās kamerās pie tiem ieradīsies eņģeļi, nesot no Debesīm gaismu un mieru. Cietums kļūs par pili, jo tur dzīvos ticībā bagāti ļaudis, un Debesu gaisma apgaismos drūmos mūrus tāpat kā tad, kad Pāvils un Sīla Filipu cietumā pusnaktī lūdza un dziedāja slavas dziesmas. — GC, 626., 627. (1911)

Ja cilvēkiem būtu Debesu iemītniekiem līdzīgas redzes spējas, tad viņi ap tiem, kas ņēmuši vērā Kristus pacietības mācību, ievērotu ļoti spēcīgus eņģeļus. Ar līdzjūtīgu maigumu šīs būtnes ir sekojušas līdzi viņu ciešanām un dzirdējušas lūgšanas. Tagad tie tikai gaida sava Pavēlnieka mājienu, lai viņus izrautu no draudošajām briesmām. (..) Dārgais Pestītājs sūtīs palīdzību tieši tad, kad mums tā būs vajadzīga. — GC, 630., 633. (1911)

Nav iespējams sniegt nekādu priekšstatu par to, ko piedzīvos dzīvi palikušie Dieva ļaudis virs zemes, kad dievišķās godības atklāsmēm pāri klāsies pagātnes vajāšanu atkārtošanās. Viņi staigās no Dieva troņa izplūstošajā gaismā. Pateicoties eņģeļu kalpošanai, starp Debesīm un Zemi būs pastāvīga saikne. (..) [267]

Bet bēdu laikā, kas tuvojas, — bēdu laikā, kam nav bijis līdzīga,— Dieva izredzētie ļaudis stāvēs neizkustināmi. Sātans un tā pulki nespēs viņus iznīcināt, jo tos aizstāvēs daudz stiprāki eņģeļi. — 9T, 16.,17. (1909)

Dieva ļaudis nelolos grēcīgas tieksmes

Tagad, kad mūsu lielais Augstais Priesteris vēl turpina salīdzināšanas darbu, mums vajadzētu censties kļūt pilnīgiem Kristū. Mūsu Pestītājs ienaidnieka kārdināšanām nepadevās pat ne ar vienu vienīgu domu. Cilvēku sirdīs sātans atrod kādu vietu, no kuras

var sākt darboties; tur bieži tiek lolota kāda grēcīga iekāre, kas viņa kārdināšanām piešķir spēku. Bet Kristus par sevi sacīja: "Nāk šīs pasaules valdnieks; pār Mani viņš gan nenieka nespēj" (Jāņa 14:30). Velns Dieva Dēlā nevarēja atrast neko, kas varētu veicināt uzvaru. Viņš bija turējis sava Tēva baušļus, Viņam nebija grēka, ko ļaunais varētu izlietot savā labā. Šādā stāvoklī jānonāk tiem, kas pastāvēs bēdu laikā. — GC, 623. (1911)

Cīņa ar sevi turpinās

Tik ilgi, kamēr valdīs sātans, mums sevī jāapspiež un jāuzvar grēki, kas mūs apstāj. Kamēr vien turpināsies dzīve, nebūs vietas, kur apstāties, neviena punkta, kuru sasnieguši mēs varētu sacīt: Nu jau pietiek. Svētumu rada paklausība, kas ilgst visu dzīves laiku. — AA, 560., 561. (1911) [268]

Pret miesas prātu ir nepārtraukti jācīnās, un šai cīņā mums vajadzīga palīdzība, ko sniedz Dieva žēlastības skaidrojošais iespaids, kas cels garu augšup un radinās domas vērst uz šķīstām un svētām lietām. — 2T, 479. (1870)

Mēs savā prātā varam radīt priekšstatu par nereālu pasauli vai ideālu draudzi, kur sātana kārdinājumi vairs nepamudina uz ļaunu, bet tāda pilnība valdīs vienīgi mūsu iedomās. — RH, 08.08.1893.

Kad cilvēcīgās būtnes saņems svētu miesu, tās nepaliks virs zemes, bet tiks uzņemtas Debesīs. Lai gan grēku piedod jau šajā dzīvē, tā sekas vēl netiek pilnīgi novērstas. Tās tiks likvidētas pie Kristus atnākšanas, kad Viņš "pārvērtīs mūsu zemības miesu līdzīgu savai apskaidrotajai miesai" (Filip. 3:21). — 2SM, 33. (1901)

Simts četrdesmit četri tūkstoši

Viņi troņa priekšā dzied "jaunu dziesmu", dziesmu, kuru nevar iemācīties neviens cilvēks, izņemot simt četrdesmit četrus tūkstošus. Tā ir Mozus un Jēra dziesma — dziesma par atpestīšanu. Šo dziesmu var iemācīties tikai simt četrdesmit četri tūkstoši, jo tā ir dziesma par viņu piedzīvojumiem — par piedzīvojumiem, kādi nekad nav bijuši nevienai citai cilvēku grupai. "Šie ir, kas seko Jēram, uz kurieni Viņš iet". Būdami pārvērsti, viņi no zemes, no dzīvo vidus tiek uzskatīti "par pirmajiem Dievam un Jēram" (Atkl. 14:1-5). "Šie ir tie, kas nākuši no lielām bēdām"; (Atkl. 7:14) tie gājuši [269] cauri tādam bēdu laikam, kāds nekad iepriekš nav bijis, kamēr cilvēki virs zemes dzīvo, tie izturējuši Jēkaba bēdu laika ciešanas, Dieva pēdējo sodību izliešanās laikā tie ir pastāvējuši bez Starpnieka. — GC, 648., 649. (1911)

Tas nav Viņa prāts, ka tie ielaistos strīdā par jautājumiem, kas tiem nepalīdz garīgi pieaugt, kā piemēram: Kuri tiek iekļauti simt četrdesmit četros tūkstošos? Šie Dieva izredzētie drīz kļūs zināmi bez jautāšanas. — 1SM, 174. (1901)

Dieva ļaudis atbrīvoti

Sātana pulki un bezdievīgie cilvēki sapulcēsies ap tiem un līksmosies, jo viņiem liksies, ka tiem nav nekādas iespējas izglābties. Bet viņu orģiju un uzvaras prieka vidū atskan visskaļākā pērkona dārdi. Debesis nomākušās melnas; tās apgaismo vienīgi zibens uzliesmojumi un briesmīga godība, kas parādās debesīs, kad Dievs no svētā mājokļa liek atskanēt savai balsij.

Zemes pamati dreb; ēkas grīļojas un ar briesmīgu troksni sagrūst. Jūra vārās kā katls, un visa zeme ir šausmīgi satricināta. Taisno gūstniecība ir novērsta, un priecīgi, svinīgi tie čukstot viens otram saka: "Mēs esam glābti. Tā ir Dieva balss". — 1T, 353., 354. (1862)

Kad tiem, kas godā Dieva bauslību, atņems cilvēku izdoto likumu aizsardzību, tad vienlaicīgi dažādās zemēs modīsies kustības [270] to iznīcināšanai. Tuvojoties dekrētā noteiktajam laikam, ļaudis kals slepenus plānus, kā atbrīvoties no šīs bīstamās sektas. Pieņems lēmumu vienā naktī dot izšķirošu triecienu, kas pilnīgi apklusinātu citādi domājošo un norājošo ļaužu balsi.

Dieva ļaudis — daļa cietumu kamerās, daļa paslēpusies vientuļās un klusās vietās mežos un kalnos — turpinās lūgt pēc dievišķās aizsardzības, kamēr pa visu apkārtni bruņotu vīru grupas, ļauno eņģeļu skubinātas, gatavosies savam nāves darbam. (..) Kad ļauno cilvēku pulki ar uzvaras kliedzieniem, ņirgāšanos un lāstiem būs gatavi mesties virsū savam laupījumam, zemi apklās bieza tumsa, dziļāka par vismelnāko nakti. (..)

Pusnaktī Dievs ar spēku atbrīvos savus ļaudis. (..) Sadusmoto debesu vidū būs redzama tikai viena skaidra, neaprakstāmas godības pilna vieta, no kurienes, līdzīgi lielu ūdeņu balsij, atskanēs paša Dieva teiktie vārdi: "Ir noticis" (Atkl. 16:17). Šī balss satricinās debesis un zemi. (..)

Vislepnākās pilsētas pārvērtīsies gruvešu kaudzēs. Aristokrātiskās pilis, kur pasaules lielie vīri izšķērdējuši savu bagātību, lai cildinātu paši sevi, sagāzīsies viņu acu priekšā. Saplaisās un atvērsies cietumu sienas, tā ka Dieva ļaudis, kas savas ticības dēļ tika turēti saitēs, kļūs brīvi. — GC, 635-637. (1911) [271]

Nodaļa 19. Kristus Atgriešanās

Septītā mocība un daļējā augšāmcelšanās

Notiks spēcīga zemestrīce, "tik liela, kāda nav bijusi, kamēr cilvēki dzīvo zemes virsū" (Atkl. 16:17,18). Šķitīs, ka debesu jums atveras un aizveras, ka tam cauri laužas godības uzliesmojumi no Dieva troņa. Kalni šūposies kā niedres vējā, un uz visām pusēm tiks izsvaidītas saplosītas klintis. (..) Visa zeme virmos līdzīgi jūras viļņiem. Tās virsma saplaisās. Šķitīs, ka brūk un sagrūst mūsu pasaules pamati: nogrimst kalnu grēdas, pazūd apdzīvotas salas, saniknotie ūdeņi aprij jūras ostas. (..) Savu darbu veiks apmēram talantu smagi krusas gabali. (..)

Atdarīsies kapi, un "daudzi no tiem, kas dus zemes pīšļos, uzmodīsies: citi mūžīgai dzīvībai, citi mūžīgam negodam un kaunam" (Dan. 12:2). Visi, kas miruši ticībā trešā eņģeļa vēstij, no kapa iznāks pagodināti, lai dzirdētu Dieva miera derību ar tiem, kas [272] turējuši Viņa bauslību. "Un tie, kas Viņu dūruši" (Atkl. 1:7), kas smējās un ņirgājās par Kristus nāves mokām, kā arī Viņa mācības un Dieva ļaužu visniknākie pretinieki, tiks uzcelti, lai skatītu Viņa godību un redzētu uzticīgo un paklausīgo pagodināšanu. GC, 636., 637. (1911)

Dievs paziņo Kristus atnākšanas laiku

Drūzmējoties savā starpā, pacēlās smagi mākoņi. Atmosfēra dalījās un atkal satinās. Tad mēs caur atvērtu telpu varējām ieskatīties Orionā, no kurienes atskanēja Dieva balss. — EW, 41. (1851)

Drīz mēs dzirdējām Dieva balsi, līdzīgu daudzu ūdeņu šalkoņai, kas paziņoja Jēzus atnākšanas dienu un stundu. Dzīvie svētie, skaitā 144 000, pazina un saprata šo balsi, turpretī bezdievīgie to noturēja par pērkonu vai zemestrīci. — EW 15. (1851)

Piezīme: Laika periodā tieši pirms Kristus atgriešanās, Dieva balss tiek dzirdēta ne vienu vien reizi. Skat. "Lielā cīņa", 632., 633., 636., 638., 640., 641. lpp.

Pasludinot Jēzus atnākšanas dienu un stundu un vienojoties ar saviem ļaudīm mūžīgā derībā, Dievs izrunāja vienu teikumu un tad apstājās, kamēr Viņa vārdi noskanēja pa visu zemi. Ar augšup vērstu skatu, Dieva Israēls klausījās šajos vārdos, kas atskanēja no Jehovas mutes un vēlās pār zemi līdzīgi skaļākā pērkona dārdiem. Visapkārt valdīja ārkārtējs svinīgums. Katra teikuma beigās svētie izsaucās: "Slava! Alelujā!" Tie [273] tika apgaismoti ar Dieva godību, un viņu sejas mirdzēja līdzīgi Mozus vaigam, kad tas nonāca no Sinaja kalna. Šīs godības dēļ bezdievīgie tos nevarēja uzlūkot. Un kad pār tiem, kas bija godājuši Dievu un turējuši svētu Viņa Sabatu, tika paziņotas nekad nebeidzamas svētības, atskanēja varens sauciens sakarā ar uzvaru pār zvēru un tā tēlu. — EW, 285., 286. (1858)

Man nav ne visniecīgāko zināšanu par šo Dieva balss pasludināto laiku. Es dzirdēju pasludinām stundu, bet, iznākusi no atklāsmes, es to vairs neatcerējos. Mana skata priekšā garām slīdēja tik satraucošas, svinīgu interesi izraisošas ainas, ka nekāda valoda nav piemērota to aprakstīšanai. Tas viss bija kā dzīva īstenība, jo, šim skatam beidzoties, parādījās liels balts mākonis, uz kura sēdēja Cilvēka Dēls. — 1SM, 76. (1888)

Bezdievīgo izbailes

Kad zeme līgosies līdzīgi piedzērušam vīram, kad debesis trīcēs un būs pienākusi Kunga diena, kurš tad varēs pastāvēt? Agonijā drebošo ļaužu uzmanību saistīs viens skats, no kura tie mēģinās, bet nevarēs novērsties. "Redzi, Viņš nāk uz padebešiem; Viņu redzēs katra acs" (Atkl.1:7).

Ar mežonīgiem lāstiem pazudušie vērsīsies pie sava dieva — nedzīvās dabas, "sacīdami kalniem un klintīm: "Krītiet uz mums, paslēpiet mūs no Tā vaiga, kas sēd uz godakrēsla" (Atkl. 6:16). — TMK, 356. (1896)

Kad Dieva balss novērsīs Viņa ļaužu gūstniecību, tad it kā no miega atmodīsies arī tie, kas lielajā dzīves cīņā būs [274] visu zaudējuši. (..) Vienā acumirklī izgaist visa dzīves laika guvums. Bagātie apraud savu grandiozo namu izpostīšanu, sava zelta un sudraba izkaisīšanu. (..) Bezdievīgie nožēlo nevis savu grēcīgo nevērību pret Radītāju un citiem cilvēkiem, bet gan to, ka ir uzvarējis Dievs. Viņi skumst par savas rīcības sekām, bet ne par ļaunumu. — GC, 654. (1911)

Jēzus nonāk ar spēku un godību

Drīz austrumos parādās mazs melns mākonītis, apmēram pus plaukstas lielumā. Tas ir mākonis, kas apņem Pestītāju un kas no tāluma izskatās kā ietīts tumsā. Dieva ļaudis te saskata Cilvēka Dēla zīmi. Svinīgā klusumā tie nenovērš acis, kad tas, tuvojoties zemei, kļūst arvien gaišāks un krāšņāks, līdz redzams kā balts padebesis, kura pamatu veido iznīcinoša, ugunij līdzīga godība, bet virs tā derības varavīksne. Jēzus nāk kā varens uzvarētājs. (..)

Ar Debesu melodiskajām himnām Kungu ceļā pavada neskaitāmi liels svēto eņģeļu pulks. Šķiet, ka visu apvārsni piepilda starojoši stāvi, — "desmit tūkstoš reiz desmit tūkstoši un tūkstoš reiz tūkstoši". Neviena cilvēka spalva nespēj aprakstīt šo skatu, neviens mirstīgs prāts nevar iztēloties tā krāšņumu. (..)

Ķēniņu Ķēniņš ierodas uz uguns liesmās tīta padebeša. Debesis saritinās kā grāmatu rullis; Viņa priekšā dreb zeme, un ikviens kalns un sala tiek izkustināti no savas vietas. — GC, 640-642. (1911) [275]

To reakcija, kas Kristu bija dūruši

Tie, kas spēlēja vadošo lomu Kristus atmešanā un krustā piesišanā, tiks uzmodināti, lai redzētu Viņu, kāds Viņš ir; Kristus atmetēji tiks uzmodināti, lai būtu klāt pie svēto pagodināšanas brīdī, kad tie vienā acumirklī tiks pārvērsti un aizrauti Kungam pretī gaisā. Tie, kas Viņam uzvilka purpura mēteli un galvā uzlika ērkšķu kroni un tie, kas dzina naglas Viņa rokās un kājās, raudzīsies uz To un raudās. — 9MR, 252. (1886)

Tie atceras, kā ir atteikušies no Viņa mīlestības un noraidījuši Viņa līdzcietību. Atmiņā nāk slepkavas un laupītāja Barabas izvēlēšanās Kristus vietā, tas, kā Jēzus tika kronēts ar ērkšķiem, kā Viņu izsmēja un piesita krustā, kā Viņa nāves stundā priesteri un tautas vadītāji To zaimoja, saukdami: "Citiem Viņš palīdzējis, bet pats sev nevar palīdzēt. Ja Viņš ir Israēla ķēniņš, lai nokāpj no krusta, tad mēs ticēsim". Visi apvainojumi un uzbrukumi Kristum, visas Viņa mācekļiem sagādātās ciešanas tiem atmiņā būs tik svaigas, it kā šī sātaniskā darbošanās būtu tikko kā notikusi.

Viņu ausis no jauna uztvers tās balss skaņas, kuru tie tik bieži dzirdēja lūdzot un pārliecinot. Katrs šo laipno aicinājumu vārds viņus ausīs atbalsoties tikpat noteikti, kā tad, kad Pestītājs sludināja sinagogās un mācīja pilsētu ielās. Tad Viņa mocītāji sauks uz kalniem un klintīm, lai tās kristu pār tiem un apslēptu no tās Būtnes vaiga, kas sēd uz troņa un no Jēra dusmām. — Letter, 131. 1900. [276]

"Uzmostieties, jūs, kas guļat un celieties augšā"

Mākoņi sāk saritināties līdzīgi vīstoklim, un kļūst redzama gaiša, skaidra Cilvēka Dēla zīme. Dieva bērni saprot, ko nozīmē šis mākonis. Ir dzirdamas mūzikas skaņas, un tad kapi atveras un mirušie ceļas augšā. — 9MR, 251., 252. (1886)

"Nebrīnieties par to! Jo nāk stunda, kad visi, kas ir kapos, dzirdēs Viņa balsi, un nāks ārā" (Jāņa 5:28,29). Šī balss drīz atkal būs dzirdama mirušajiem no visām tautām, un visi svētie, Jēzū aizmigušie, atmodīsies un atstās sava cietuma mājas. — Ms, 137. 1897.

Dārgie mirušie, no Ādama līdz pat pēdējam svētajam, dzirdēs Dieva balsi un iznāks no kapa nemirstīgai dzīvei. — DA, 606. (1898)

Zemei grīļojoties, zibeņiem šaudoties un pērkonam dārdot, Dieva Dēla balss sauc ārā aizmigušos svētos. Viņš uzlūko taisno kapus un tad, savas rokas pret Debesīm pacēlis, saka: Uzmostieties, uzmostieties, uzmostieties jūs, kas guļat pīšļos, un celieties augšā!" Visā zemes platumā un garumā mirušie dzirdēs šo balsi, un tie, kas dzirdēs, dzīvos. Zeme skanēs no neaptverami lielas armijas soļiem, ko veidos visu tautu, cilšu, valodu un ļaužu pārstāvji. Nemirstīgā godībā tērpti, tie nāks ārā no nāves cietuma un sauks: "Nāve, kur ir tavs dzelons? Elle (kaps), kur ir tava uzvara?" (1. Kor. 15:55, Glika tulk.) [277] Tad dzīvie taisnie un uzmodinātie svētie apvienos savas balsis ilgstošās, līksmās uzvaras gavilēs. — GC, 644. (1911)

No alām, zemes bedrēm un cietumiem

Pestītājs savu klātbūtni un godību atklās kalnu aizās, alās un zemes bedrēs.

Vēl tikai nedaudz, un Viņš nāks un nekavēsies. Viņa acis kā uguns liesmas ielauzīsies stingri aizslēgtajos cietumos un uzmeklēs tur paslēptos, jo šo cilvēku vārdi ir rakstīti Jēra dzīvības grāmatā. Mūsu Pestītāja acis redz mūs un ap mums, saskatot ikkatras grūtības, ikkatras briesmas; nav tādas vietas, kur Pestītāja skats nevarētu iespiesties, un Viņa ļaudīm nav tādu bēdu vai ciešanu, kur tos neaizsniegtu Kristus līdzjūtība. (..)

Sākumā katru Dieva bērnu pārņems šausmas, redzot Jēzus Kristus godību un apzinoties, ka nav iespējams dzīvot Viņa svētā tuvumā. Bet tiem, tāpat kā kādreiz Jānim, ir domāti vārdi: "Nebīsties!" Tad Jēzus izstiepa savu labo roku un piecēla pie zemes pakritušo mācekli. Tieši tāpat Viņš rīkosies ar ikvienu lojālo, uzticīgo zemes bērnu. — TMK, 360., 361. (1886)

Debesu mantinieki ir nākuši no jumta istabiņām, no būdiņām un pazemes cietumiem, no ešafotiem, kalniem un tuksnešiem, no zemes bedrēm un no alām pie jūras. — GC, 650. (1911)

No jūras dziļumiem un no katakombām un kalniem

Kad nāks Kristus, lai sapulcinātu pie sevis [278] visus uzticīgos, tad atskanēs pēdējā bazūne, un to sadzirdēs visa zeme, no visaugstāko kalnu virsotnēm, līdz visdziļāko raktuvju paslēptuvēm. Taisnie mirušie uztvers šo bazūnes skaņu un izies no saviem kapiem, lai tiktu ietērpti nemirstībā un sastaptos ar savu Kungu. — 7BC, 909. (1904)

Es ar prieku domāju par taisno augšāmcelšanos, kas nāks no visdažādākajām zemes vietām — no klinšainām alām, no cietumiem, no zemes bedrēm un jūras dziļumiem. Neviens netiks atstāts. Katrs sadzirdēs Dieva balsi. Viņi piecelsies ar triumfu un uzvaru. — Letter, 113. 1886.

Ak, kas par skatu būs redzams šajos pakalnos un kalnu grēdās (Šveicē), kad dzīvības Devējs Kristus modinās mirušos! Tie nāks ārā no alām, cietumiem, no dziļām akām, kur kādreiz tika apraktas viņu miesas. — Letter, 97. 1886.

Bezdievīgie tiks iznīcināti

Viņu pašu nežēlīgo kaislību niknajā cīņā, kam pievienosies Dieva neatšķaidīto dusmu briesmīgā izliešana, kritīs zemes ļaunie iedzīvotāji — priesteri, valdnieki un ļaudis, bagāti un nabagi, augsti un zemi. "Kunga nokautie gulēs tanī dienā no viena zemes gala līdz otram neapraudāti, nepievākti, neaprakti" (Jer. 25:33).

Kristum atnākot, bezdievīgie no visas zemes tiks izdeldēti — tos aprīs [279] Viņa mutes gars un iznīcinās Viņa godības spožums. Kristus savus ļaudis uzņems Dieva pilsētā, un Zeme paliks bez iedzīvotājiem. — GC, 657. (1911)

Grēkam visos tā veidos "mūsu Dievs ir uguns, kas iznīcina" (Ebr. 12:29). Visos, kas pakļaujas Viņa varai, Dieva Gars grēku iznīcina. Taču, pieķeroties grēkam, cilvēks ar to savienojas. Tad Dieva godībai, kas iznīcina grēku, jāiznīcina arī cilvēks. — DA, 107. (1898)

Viņa vaiga godība, kas taisnajiem ir dzīvība, bezdievīgajiem būs rijoša uguns. — DA, 600. (1898)

Bezdievīgo iznīcināšana būs žēlastības akts

Vai tie, kuru sirdis pildījis naids pret Dievu, patiesību un svētumu, varētu savienoties ar Debesu pulkiem, lai kopīgi dziedātu slavas dziesmas? Vai viņi varētu panest Dieva un Jēra godību? Nē, un vēlreiz nē, tiem jau tika dāvāti pārbaudes gadi, lai veidotu Debesīm derīgu raksturu, bet viņi nekad nav mācījušies Debesu valodu, un tagad jau ir par vēlu. Dzīve, kas pavadīta pretojoties Dievam, viņus darījusi Debesīm nederīgus. Tur valdošā skaidrība, svētums un miers būtu tiem pastāvīgas mokas, Dieva godība būtu kā rijoša uguns. Viņi ilgotos aizbēgt no šīs svētās vietas. Viņi apsveiktu iznīcību, lai tikai varētu paslēpties no Tā vaiga, kurš nomira, piedāvājot glābšanu visiem cilvēkiem. Pārkāpēju likteni ir apzīmogojusi viņu pašu izvēle. To izslēgšana no Debesīm notiek saskaņā ar viņu pašu personīgo [280] izšķiršanos un no Dieva puses ir taisnīga un žēlsirdīga. — GC, 542., 543. (1911)

Ceļā uz mājām

"It piepeši acumirklī" tiek pārvērsti dzīvie taisnie. Tie tiek pagodināti, atskanot Dieva balsij; pēc tam viņi ir jau nemirstīgi un līdz ar uzmodinātajiem svētajiem tiek pacelti gaisā pretī savam Kungam. Eņģeļi "sakrās Viņa izredzētos no četriem vējiem, no viena debess gala līdz otram". Svētie eņģeļi atnesīs mazos bērnus un ieliks tos mātēm rokās. Draugi, kurus ilgi šķīra nāve, atkal būs savienoti, lai nekad vairs nešķirtos, ar priecīgām dziesmām viņi kopīgi pacelsies pretī Dieva godībai. — GC, 645. (1911)

Mēs visi reizē pacēlāmies mākonī, un septiņas dienas devāmies augšup uz kristāla jūru. — EW, 16. (1851)

Kad rati devās uz augšu, riteņi sauca: "Svēts!" Un, spārni kustēdamies, sauca: "Svēts!" Un svētie eņģeļi, kas bija ap padebesi, sauca: "Svēts, svēts, svēts, Kungs Dievs, Visvarenais!" Un arī svētie padebesī sauca: "Gods! Alelūja!" — EW, 35. (1851)

Ak, cik brīnišķi būs Viņu redzēt un dzirdēt, ka Viņš mūs apsveic kā savus atpestītos! Mēs esam ilgi gaidījuši, bet mūsu cerība nav kļuvusi bālāka. Ja mēs redzēsim Ķēniņu Viņa

skaistumā, tad uz mūžīgiem laikiem būsim laimīgi. Es jūtu, ka man vajadzētu skaļi izsaukties: "Mēs esam ceļā uz mājām!" — 8T, 253. (1904) [281]

Eņģeļi dziedās: Kristus ir uzvarējis

Tai dienā izglābtie mirdzēs Tēva un Dēla godībā. Aizskarot zelta kokles, eņģeļi apsveiks Ķēniņu un Viņa uzvaras trofejas— tos, kas mazgāti un šķīstīti Jēra asinīs. Atskanēs gaviļu dziesma, piepildot visas Debesis. Kristus ir uzvarējis. Viņš ieiet Debesu pagalmos, savu izglābto pavadīts, kas liecina, ka Viņa ciešanas un upuris nav bijis veltīgs. — 9T, 285., 286. (1909)

Ar neizsakāmu mīlestību Jēzus sveic savus uzticīgos "Viņu Kunga priekā". Redzēt godības valstī dvēseles, kuras glābusi Viņa pazemošanās un ciešanas, būs mūsu Kunga vislielākais prieks. — GC, 647. (1911)

Atalgojumu Kristus saskatīs sava darba rezultātos. Tajā lielajā pulkā, ko neviens cilvēks nevar izskaitīt, kas nevainīgi un līksmi stāvēs Viņa godības priekšā, Kungs, kura asinis mūs atpestījušas un kura dzīve mūs mācījusi, skatīs atlīdzību par to, ka "Viņš nodeva savu dzīvību nāvē". — Ed, 309. (1903)

Svētie saņem kroņus un kokles

Es redzēju lielu skaitu eņģeļu, kas no pilsētas atnesa krāšņus kroņus, — vienu katram svētajam, uz kura bija uzrakstīts viņa vārds. Kad Jēzus pieprasīja kroņus, eņģeļi tos Viņam pasniedza, un laipnais Jēzus pats ar savu labo roku tos uzlika uz svēto galvas. — EW, 288. (1858) [282]

Simts četrdesmit četri tūkstoši, izvietojušies četrstūrī, stāvēja pie kristāla jūras. Dažiem no tiem bija ļoti krāšņi kroņi, bet citiem ne tik izteikti. Daži kroņi izskatījās kā ar zvaigznēm apsēti, kamēr citiem bija tikai nedaudzas, bet ikviens bija pilnīgi apmierināts ar savu kroni. — EW, 16.,17. (1851)

Dzīvības kronis būs spožs vai blāvs, mirdzot ar daudzām zvaigznēm vai arī to apgaismos tikai nedaudzi dārgakmeņi, saskaņā ar mūsu rīcības veidu. — 6BC, 1105. (1895)

Starp izglābtajiem Debesīs nebūs neviena, kam kronis būtu bez zvaigznēm. Ja jūs tur nokļūsit, tad godības pagalmos noteikti sastapsit kādu dvēseli, kas tur nonākusi, pateicoties jūsu starpniecības pūlēm. — ST, 06.06.1892.

Pirms ieiešanas Debesu pilsētā Pestītājs saviem sekotājiem dāvina uzvaras emblēmas un apveltī tos ar karaliska stāvokļa iezīmēm. Mirdzošās rindas sastājas ap savu Ķēniņu. (..) Uz uzvarētāju galvām Jēzus ar savu labo roku uzliek godības kroņus. (..) Katrā rokā tiek ielikts uzvaras palmu zars un mirdzoša arfa. Kad pavēlošais eņģelis uzdod toni, ikviena

roka prasmīgi aizskar arfas stīgas, izvilinot skaistu, toņu nokrāsā bagātu, melodisku mūziku. (..) Atpestīto pulku priekšā atrodas svētā pilsēta. Jēzus plaši atver pērļu vārtus, un pa tiem ieiet patiesībai uzticīgi ļaudis. — GC, 645., 646. (1911) [283]

Nodaļa 20. Svēto Mantojums

Piezīme: Elenai Vaitai tika atklātas dažādas Jaunās Zemes ainas, un viņa tās aplūkoja kā mūžīgu realitāti. Šīs Debesu lietas viņai tika rādītas cilvēcīgās izpratnes robežās. Sava ierobežotā prāta un izteiksmes līdzekļu dēļ, mēs neesam spējīgi pilnībā aptvert visu aprakstīto. "Mēs tagad visu redzam mīklaini, kā spogulī, bet tad vaigu vaigā; tagad es atzīstu tikai pa daļai, bet tad atzīšu pilnīgi, kā es pats esmu atzīts" (1. Kor. 13:12).

Kunga dāvana

Kristus, vienīgi Kristus un viņa taisnība būs mūsu caurlaide ieejai Debesīs. — Letter, 6b, 1890.

Lepnā sirds pūlas pestīšanu nopelnīt, bet mūsu tiesības uz Debesīm, kā arī derīgums tām atrodams Kristus taisnībā. — DA, 300. (1898)

Lai mēs varētu kļūt par Debesu ģimenes locekļiem, Viņš kļuva par zemes ģimenes locekli. — DA, 638. (1898)

Tiesības uz mājokļiem, ko Kungs ir aizgājis sagatavot, ir labākas par [284] tiesībām uz vislepnāko pili. Daudz labāki par jebkuru pasaulē dzirdētu uzslavu būs Pestītāja vārdi, kurus Viņš teiks saviem uzticamajiem kalpiem: "Nāciet šurp, jūs, Mana Tēva svētītie, iemantojiet valstību, kas jums ir sataisīta no pasaules iesākuma" (Mat. 25:34). — COL, 374. (1900)

Mums jādomā par nākotnes pasauli

Jēzus runāja par Debesīm un pievērsa tām uzmanību, lai no mūsu aprēķiniem nekad netiktu izlaista mūžība — ST, 04.04.1895.

Paturot prātā mūžības realitāti, mēs dabīgi vienmēr domāsim par Dieva klātbūtni, un tas būs kā vairogs pret ienaidnieka uzbrukumiem; tas dos spēku un pārliecību, paceļot dvēseli pāri bailēm. Elpojot Debesu atmosfēru, mēs neelposim saindēto pasaules gaisu. (..)

Jēzus nāca, lai sniegtu priekšstatu par Debesu skaistumu un priekšrocībām, lai Debesu pievilcība kļūtu mums tuva domās un lai mēs savas atmiņas galeriju sienas izdaiļotu ar dievišķās un mūžīgās pievilcības skaistajām gleznām. (..)

Lielais Skolotājs cilvēku iepazīstināja ar nākamās pasaules iespējām. Viņš runāja par tās valdzinošo mantojumu, raugoties no sava redzesloka. (..) Ja Viņam izdevās pievērst prātu nākamai dzīvei un tās svētībām, salīdzinājumā ar šīs pasaules laicīgajām interesēm, tad šis

uzkrītošais kontrasts dziļi iespaidoja cilvēka apziņu, pilnībā pakļaujot sirdi, dvēseli un visu būtni. — OHC, 285., 286. (1890) [285]

Kristīgie motīvi

Nav iespējama vēl lielāka mīlestība un vēl dārgāks upuris; neizmērojamais atalgojums, ko saņems taisnības darītāji, Debesu laime, eņģeļu sabiedrība, Dieva un Viņa Dēla sadraudzība un mīlestība, visu mūsu spēju izkopšana un pavairošana cauri visiem mūžības laikmetiem — vai tas viss nav kā varens pamudinājums un iedrošinājums ar mīlošām sirdīm kalpot savam Radītājam un Glābējam? — SC, 21., 22. (1892)

Ja starp mums un Jēzu var būt miers un mēs varam būt glābti, uz mūžīgiem laikiem izglābti, tad mēs būsim vislaimīgākās būtnes. Ak, beidzot atrasties mājās, kur vairs neplosās ļaunuma izraisītās vētras un nogurušais var atrast mieru! — Letter, 113, 1886

Man patīk vērot visu brīnišķo dabā mūs pasaulē. Ja tas viss nebūtu grēka lāsta samaitāts, es būtu apmierināta ar šo Zemi, apzinoties Dieva svētījošo iespaidu. Bet mums būs Jaunas Debesis un Jauna Zeme. Jānis to redzēja svētā atklāsmē un sacīja: "Es dzirdēju stipru balsi no troņa sakām: Redzi, Dieva mājoklis pie cilvēkiem, Viņš mājos viņu vidū, un tie būs Viņa ļaudis, un Dievs pats būs ar viņiem" (Atkl. 21:3). Ak, svētīgā cerība, godības pilnā perspektīva! — Letter, 62. 1886.

Reāla, taustāma vieta

Ak, kas tas mācekļiem bija par prieka avotu, apzināties, ka Debesīs viņiem ir Draugs, kas par tiem aizlūdz un darbojas to [286] labā! Redzot Kristus pacelšanos debesīs, viņu domas un uzskati par šo vietu krasi izmainījās. Pirms tam viņi debesis iztēlojās kā neierobežotu plašumu, garu pasauli bez noteiktas vielas. Tagad tās viņu priekšstatos saistījās ar domām par Jēzu, kuru tie mīlēja un godāja vairāk par visu, ar kuru tie bija sarunājušies un kopā ceļojuši, kuru aptaustīja ar savām rokām pat pēc augšāmcelšanās. (..)

Tagad Debesis tiem vairs nešķita kāda nenoteikta, neizprotama, ar bezmiesas gariem pildīta telpa. Tagad tie turp raudzījās kā uz savām nākotnes mājām, kur viņu mīļotais Glābējs tiem sagatavojis dzīvokļus. — 3SP, 262. (1878)

Bailes padarīt nākotnes mantojumu pārāk materiālu daudzus ir ierosinājušas tieši tās patiesības, kas mums uz Zemi liek skatīties kā uz savām mājām, izskaidrot garīgi. Kristus saviem mācekļiem apliecināja, ka Viņš aiziet tiem sagatavot mājokļus Tēva namā. — GC, 674,.675. (1911)

Uz atjaunotās Zemes atpestītie pavadīs laiku tādās nodarbībās, kas sākumā sagādāja prieku un laimi Ādamam un Ievai. Tiks atjaunota Ēdenes dzīve, dzīve dārzā un uz lauka. — PK, 730.,731. (c. 1914)

Neaprakstāma godība

Es redzēju ārkārtējo Jēzus pievilcību un godību. Viņa seja laistījās spožāk par pusdienas laika sauli. Drēbes bija baltākas par sniegu, baltākas par jebko citu pasaulē. Kā gan [287] es varu (..) aprakstīt jums Debesu godību, tik jaukos eņģeļus, kas dzied un spēlē uz desmitstīgu arfām! — Letter, 3, 1851.

Tās brīnišķās lietas, kuras redzēju, es nespēju aprakstīt. Ak, kaut es varētu runāt Kānaānas valodu, tad spētu jums kaut cik pastāstīt par labākas pasaules godību. — EW, 19. (1851)

Mūsu valoda ir pārāk trūcīga, lai spētu aprakstīt Debesis. Kad šis skats atvērās manā priekšā, es biju pārsteigta. Nepārspējamā krāšņuma un godības pārņemta, es noliku savu rakstāmo spalvu un izsaucos: "Ak, kas par mīlestību! Kāda brīnišķīga mīlestība!" Viscēlākā valoda nav spējīga izteikt Debesu jaukumu vai mūsu Pestītāja mīlestības neaptveramos dziļumus.— EW, 289. (1858)

Cilvēku valoda nespēj attēlot taisno atalgojumu. Ar to iepazīsies tikai tie, kas to redzēs. Ierobežotam prātam nav iespējams aptvert Dieva Paradīzes godību. — GC, 675. (1911)

Ja mēs kaut ar vienu skatu būtu redzējuši dievišķo pilsētu, tad nekad vairs nevēlētos dzīvot uz Zemes. — ST, 08.04.1889.

Ūdens straumes, pakalni un koki

Šeit mēs redzējām dzīvības koku un Dieva troni. No troņa izplūda dzidra ūdens straume, un abos upes krastos auga dzīvības koks. Viens koka [288] stumbrs bija vienā straumes pusē, bet otrs otrā straumes pusē — abi no tīra, skaidra zelta. Sākumā es domāju, ka redzu divus kokus, bet vēlreiz ieskatoties sapratu, ka tie galotnē savienojas par vienu koku. Tā dzīvības koks stāv dzīvības upes abos krastos. Koka zari noliecās līdz vietai, kur mēs stāvējām, un augļi bija brīnišķīgi; tie izskatījās it kā kopā sajaukts zelts un sudrabs. EW, 17. (1851)

Tur ir mūžīgi plūstošas straumes, skaidras kā kristāls, un to krastos kupli koki met savu ēnu uz takām, kas sagatavotas Kunga atpirktajiem. Plaši līdzenumi vietām pāriet skaistos pakalnos, un Dieva kalni ceļ augšup savas cēlās virsotnes. Šajos mierīgajos līdzenumos, blakus šīm dzīvajām straumēm, tagad sev pastāvīgas mājas atrod Dieva ļaudis, kas tik ilgi bija klīduši kā ceļinieki. — GC, 675. (1911)

Puķes, augļi un dzīvnieki

Es redzēju citu lauku, pilnu ar visdažādākajām puķēm un, ziedus plūcot, izsaucos: "Tie nekad nenovītīs!" Pēc tam es redzēju kādu klajumu, apaugušu ar visbrīnišķīgāko zāli. Tā bija dzīvinoši zaļa un, lepni viļņojoties par godu Ķēniņam Jēzum, laistījās kā sudrabs un

zelts. Tad mēs nonācām laukā, kas bija pilns ar visdažādākā veida dzīvniekiem — lauva, jērs, leopards un vilks, visi dzīvoja vienotā saimē. Mēs gājām tiem cauri, un tie mums mierīgi sekoja.

Pēc tam mēs iegājām mežā, ne tādā tumšā, kādi sastopami pie mums šeit; nē, nē, bet gaišā un ļoti krāšņā. Koku zari viegli šūpojās, un mēs visi [289] izsaucāmies: "Mēs bez bailēm dzīvosim tuksnesī un gulēsim mežos!" Tā mēs gājām cauri mežiem, jo atradāmies ceļā uz Ciānas kalnu. (..)

Uz kalna bija brīnišķīgs templis. (..) Ap to auga visdažādākie koki, kas šo vietu darīja vēl skaistāku: bukses, priedes un egles, eļļas koki, mirtes un granātābeles. Vīģes koki bija noliekušies zem smagās ienākušos augļu ražas. (..)

Un es redzēju galdu no tīra sudraba. Tas bija daudzas jūdzes garš, bet mūsu acis to varēja pārskatīt. Es tur ievēroju augļus no dzīvības koka, mannu, mandeles, vīģes, granātābolus, vīnogas un daudz dažādu citu augļu. Es lūdzu Jēzum atļauju no tiem ēst. — EW, 18,.19. (1851)

Mūžīgās jaunības dzīvības spēks

No kapa visi iznāk tādā pašā augumā, kādā tur iegāja. Uzmodināto pulkā stāvošais Ādams izskatās cēls un majestātisks, tikai nedaudz mazāks par Dieva Dēlu. Viņš redzami atšķiras no vēlāko paaudžu ļaudīm; tas ir uzskatāms piemērs cilvēces dziļajai deģenerācijai. Bet visi pieceļas mūžīgās jaunības svaigumā un spēkā. (..) Atguvuši pieeju dzīvības kokam ilgi pazaudētajā Ēdenē, izglābtie pieaugs (Mal. 3:20) līdz pilnīgam cilvēces augumam tās sākotnējā godībā. — GC, 644., 645. (1911)

Ja Ādams pie radīšanas nebūtu apgādāts ar divdesmit reizes lielāku dzīvības spēku, nekā cilvēkiem ir tagad, tad cilvēce ar saviem pašreizējiem dabas likumus ignorējošajiem ieradumiem jau būtu izmirusi. — 3T, 138. (1872) [290]

Atpūtu nevienam vairs nevajadzēs un neviens pēc tās neilgosies. Neviens nenogurs, darot Dieva prātu un pienesot slavu Viņa Vārdam. Mēs vienmēr izjutīsim rīta svaigumu un vienmēr būsim tālu no dienas norieta. (..) Zināšanu iegūšana nenogurdinās prātu un neizsmels enerģiju. — GC, 676., 677. (1911)

Debesīs valda veselība. — 3T, 172. (1872)

Laime ir nodrošināta

Atbildēdams uz šo jautājumu, Jēzus pacēla nākotnes priekškaru. "Jo, kad tie celsies augšā no miroņiem," Viņš sacīja, "tie ne precēs, nedz taps precēti, bet tie būs kā eņģeļi Debesīs" (Mat. 22:30). — DA, 605. (1898)

Atrodas cilvēki, kas izsaka pārliecību, ka Jaunā Zemē notiks laulības un dzims bērni, bet tie, kas tic Rakstiem, nevar pieņemt tādas mācības. Uzskats, ka Jaunā Zemē dzims bērni, neizriet no stiprā Praviešu Vārda. (..)

Nodoties pieņēmumiem un teorijām par lietām, ko Dievs mums savā Vārdā nav atklājis, ir augstprātīga iedomība. Mums nevajag ielaisties minējumos par mūsu stāvokli nākotnē. — 1SM, 172., 173. (1904)

Dieva kalpiem savu laiku nevajadzētu pavadīt prātojot par apstākļiem, kādi valdīs uz Jaunās Zemes. Ir pārdrošība izteikt atziņas un pieņēmumus par lietām, kuras Kungs mums nav atklājis. Viņš ir pietiekoši gādājis par mūsu laimi nākamajā dzīvē, un mums nevajadzētu censties iespiesties Viņa plānos, [291] turklāt nākamās dzīves apstākļus mēs nevaram mērot pēc pašreizējās dzīves. — GW, 314. (1904)

Atpestīto identitāte saglabāsies

Jēzus augšāmcelšanās simboliski aino visu ticīgo augšāmcelšanos, kuri dus Viņā. Mūžam dzīvā Pestītāja seja, Viņa izturēšanās, Viņa valoda — viss mācekļiem bija pazīstams. Kā Kristus uzcēlās no nāves, tā reiz celsies visi, kas miruši Viņā. Mēs pazīsim savus draugus, kā mācekļi pazina Jēzu. Šīs zemes dzīvē tie var saslimt vai tikt sakropļoti, bet tad tie piecelsies pilnīgā veselībā un skaistumā. Taču arī godības miesā viņu identitāte būs pilnīgi saglabāta. — DA, 804. (1898)

No kapa iznāks tāds pats cilvēks, tikai brīvs no slimībām un jebkura trūkuma. Viņa dzīvei būs tās pašas raksturīgās iezīmes, tā ka draugs draugu varēs pazīt. — 6BC, 1093. (1900)

Tur mēs atzīsim, tāpat kā mēs esam atzīti. Mīlestība un līdzjūtība, kuru Dievs ir ielicis dvēselē, tur atradīs savu jaukāko un skaistāko piepildījumu. — Ed, 306. (1903)

Ziedošs izskats un gaismas drēbes

Iznākot no Radītāja rokām, Ādamam bija cēls un simetriski veidots stāvs. Augumā tas bija vairāk kā divas reizes garāks par pašreiz uz zemes dzīvojošajiem cilvēkiem un viscaur proporcionāli attīstīts. Viss viņa izskats bija pilnīgs un brīnišķīgs. [292] Sejas krāsa nebija vis slimīgi bāla, bet sārta, starojoša bagātīgā veselībā. Ieva nebija tik gara kā Ādams. Tās galva sniedzās tikai nedaudz augstāk par Ādama pleciem. Arī viņa bija cēla, simetriski veidota un ļoti skaista. — 3SG, 34. (1864)

Bezgrēcīgajam pārim nebija mākslīgi darinātu drēbju; viņus ietērpa gaismas un godības apsegs, kādu nēsā eņģeļi. Kamēr viņi paklausīja Dievam, šis gaismas tērps tiem netika atņemts. — PP, 45. (1890)

Prieks, redzot savu ģimeni Debesīs

Vārtiem abās pusēs mēs redzam eņģeļu svītu, un ieejot Jēzus saka: "Nāciet šurp, jūs mana Tēva svētītie, iemantojiet valstību, kas jums ir sataisīta no pasaules iesākuma". Jēzus aicina jūs būt Viņa prieka līdzdalībniekiem, bet ko tas nozīmē? Tēvi, tas ir prieks redzēt jūsu dvēseļu grūtā darba rezultātus. Tas ir prieks redzēt jūsu pūļu atalgojumu, mātes. Šeit ir jūsu bērni; uz viņu galvas ir dzīvības kronis. — CG, 567., 568. (1895)

Dieva lielākā dāvana ir Kristus, kura dzīvība ir mūsu, par mums atdota. Viņš mira un cēlās augšā mūsu labā, lai mēs varētu iziet no kapiem godības pilnai sadraudzībai ar Debesu eņģeļiem, lai mēs varētu satikties ar saviem mīļajiem, lai tos pazītu, jo pieaugšana Kristū neizdzēš viņu pazīšanas zīmes, bet pārvērš Kristus godības līdzībā. Katrs svētais, kuram šeit bija ģimene, tur pazīs katru tās locekli. — 3SM, 316. (1898) [293]

Bērnu un garīgi vājo atpestīšana

Kad no pīšļu gultām nemirstīgi iznāk mazie bērniņi, tie tūlīt lido turp, kur viņu gaida mātes rokas. Tie satiekas no jauna, lai nekad vairs nešķirtos. Bet daudzi mazie tur neatradīs savu māti. Mēs veltīgi centāmies saklausīt jūsmīgu uzvaras gaviļu dziesmu no tādas mātes lūpām. Bērniņus, kam tur nav savas mātes, uzņem eņģeļi un ved viņus pie dzīvības koka. — 2SM, 260. (1858)

Daži jautā, vai mazie bērni, pat no ticīgiem vecākiem, tiks glābti, jo viņu raksturs nav pārbaudīts, bet visiem taču jāiziet pārbaude, kur raksturs tiek noteikts to praktiski lietojot. Tātad, bija uzdots jautājums: "Kā mazie bērni var iegūt tādu pieredzi vai iziet pārbaudi?" Es atbildu, ka tādus bērnu sedz vecāku ticība, tieši tā, kā tas bija pie pirmdzimto iznīcināšanas Ēģiptes mocību laikā. (..)

Mēs nevaram pateikt, vai tiks izglābti visi neticīgo vecāku mazie bērni, jo Dievs šajā lietā nav savus nodomus atklājis, tādēļ mums labāk šo jautājumu atstāt neatbildētu un domāt par to, kas Viņa Vārdā skaidri pateikts. — 3SM, 313-315. (1885)

Attiecībā uz brāli A, jūs redzat, kāds viņš ir un jūtat līdzi viņa vientiesībai. Viņam nav izpratnes par grēku. Dieva žēlastība novērsīs visu šo iedzimtības ceļā saņemto prāta vājumu, un tam būs sava daļa starp svētajiem gaismā. Jums Dievs ir devis saprašanu. Bet, kas attiecas uz [294] brāļa A uztveres spējām, viņš ir bērns, tomēr padevīgs un paklausīgs bērns. — 8MR, 210. (1893)

Uzticīgo māšu atalgojums

Kad tiesa apsēdīsies un tiks atvērtas grāmatas; kad lielais Soģis izteiks vārdus "labi paveikts" un uz uzvarētāju galvām tiks uzlikti nevīstošie godības kroņi, tad daudzi visas Universa sanāksmes priekšā tos noņems un, norādot uz savu māti, sacīs: "Man viņai

jāpateicas par to, kas es tagad esmu Dievišķās žēlastības spēkā. Viņas norādījumi, viņas lūgšanas mani ir novedušas pie mūžīgas izglābšanās". — MYP, 330. (1881)

Dieva eņģeļi padarīs nemirstīgus to māšu vārdus, kuru pūles ir vainagojušās ar bērnu pievešanu Jēzum Kristum. — CG, 568. (1895)

Dvēseļu mantotāju alga

Kad atpestītie stāvēs Dieva priekšā, dārgās dvēseles atsauksies, dzirdot pieminam to cilvēku vārdus, pateicoties kuru uzticīgām, pacietīgām pūlēm, lūgumiem un nopietnai pārliecināšanai bēgt uz Cietoksni viņi tagad ir šeit. Tādā veidā savu algu saņems tie, kas šajā pasaulē strādājuši kopā ar Dievu. — 8T, 196.,197. (1904)

Kad atvērsies mirdzošās virās iekārtie brīnišķās pilsētas vārti un tur ieies ļaudis, kas saglabājuši patiesību, uz viņu galvām tiks uzlikti godības kroņi, un tad viņi godu, [295] slavu un teikšanu pienesīs Dievam. Un šajā brīdī daži pienāks pie jums un teiks: "Ja nebūtu jūsu laipno vārdu, ja nebūtu jūsu asaru, aizlūgšanu un nopietno pūļu, es nekad neredzētu Ķēniņu Viņa skaistumā". Ak, kas tas būs par atalgojumu! Cik niecīga gan ir cilvēcīgo būtņu izteiktā uzslava šajā pārejošajā zemes dzīvē, salīdzinot ar neierobežoto atalgojumu, kas sagaida uzticīgos nākotnē, mūžīgā dzīvē! — Pēc pašfinansēšanās principa strādājošajiem teiktie vārdi (Ph 113) 16. (1909)

Raksturs vairs nemainās

Ja jūs vēlaties būt svēti Debesīs, tad jums vispirms jābūt svētiem virs zemes. Šajā dzīvē lolotās rakstura īpašības ar nāvi vai augšāmcelšanos neizmainīsies. No kapa jūs iznāksit ar tādu pašu noskaņojumu un nosliecēm, kādu atklājāt uzturoties ģimenē un sabiedrībā. Kristus atnākot, jūsu raksturu neizmainīs. Pārveidošanas darbam ir jānotiek tagad. Mūsu likteni nosaka ikdienas dzīve. Lai būtu sagatavoti augšā esošajiem mājokļiem, mums, harmonisku raksturu veidojot, ir jānožēlo un Kristus žēlastībā jāuzvar pastāvošie trūkumi, kamēr vēl ir pārbaudes laiks. — 13MR, 82. (1891)

Miera un mīlestības pilnā Debesu atmosfēra

Debesu pagalmu mieru un saskaņu netraucēs neviena rupja vai nelaipna cilvēka klātbūtne. — 8T, 140. (1904) [296]

Debesīs viss ir cēls un patīkams. Visi domā par citu laimi un interesēm. Neviens nenododas sev, domājot un rūpējoties tikai par sevi. Visu svēto iemītnieku lielākais prieks ir redzēt citu ap viņiem esošo būtņu laimi un prieku. — 2T, 239. (1869)

Šķita, ka es esmu nonākusi tur, kur valda pilnīgs miers, kur nav tik bieži virs zemes izraisošos vētraino konfliktu — Debesīs, taisnības mājvietā, kur kopā sanākuši visi svētie,

šķīstie un laimīgie, desmit tūkstoš reiz desmit tūkstoši un tūkstoš reiz tūkstoši, dzīvojot tīrās un skaidrās tuvās attiecībās un visu laiku pagodinot uz troņa sēdošo Dievu un Jēru.

Viņu balsis skanēja pilnīgā harmonijā. Tie nekad neizturējās netaisni viens pret otru. Debesu augstākās būtnes, šīs varenās sfēras ietekmīgākās personas sacentās vienīgi, darot labu, meklējot viens otra laimi un prieku. Lielākais tur par sevi domā vismazāk, un mazākais ir liels savā pateicībā un mīlestības bagātībā.

Tur nav maldu, kas aptumšo saprašanu. Patiesība un tīra, noteikta un pilnīga atzīšana liek izgaist katrām šaubām, un nekāda nedrošība nemet savu drūmo ēnu uz laimīgo Debesu iemītnieku ceļa. Nekādas strīda balsis netraucē tur valdošo patīkamo noskaņu un pilnīgo mieru. Tur dzīvojošie nepazīst skumjas, bēdas un asaras. Viss notiek pilnīgā harmonijā, pilnīgā kārtībā un pilnīgā svētlaimē. (..)

Debesis ir mājvieta, kur katrā sirdī mājo un katrā skatā izpaužas pretimnākšana un simpātijas. Visu pārvalda mīlestība. Tur nav nekā, kas izraisītu nesaskaņas, nav strīdu vai vārdu karu. — 9MR, 104.,105. (1882) [297]

Nav kārdināšanu un grēka

Labā un ļaunā atzīšanas koks nesagādās izdevības kārdināšanai. Tur nebūs vairs kārdinātāja, nebūs iespējas darīt ļaunu. — Ed, 302. (1903)

Es dzirdēju eņģeļu un atpestīto triumfa saucienus, kas skanēja līdzīgi desmit tūkstoš mūzikas instrumentiem, jo sātans vairs tiem neuzmāksies un tos nekārdinās, un arī citu pasauļu iemītnieki būs brīvi no viņa klātbūtnes un kārdināšanām. — SR, 416. (1858)

Dzīve kopā ar Tēvu un Dēlu

Dieva ļaudīm būs tiesības brīvi satikties ar Tēvu un Dēlu. (..) Mēs stāvēsim Viņa priekšā un redzēsim Kunga vaiga godību. — GC, 676., 677. (1911)

Mēs vienmēr varēsim palikt un priecāties par Viņa dārgās klātbūtnes gaismu. Domājot par tādu nākotnes perspektīvu, mana sirds pildās ar līksmību. — HP, 352. (1856)

Debesis ir tur, kur ir Kristus. Tiem, kas Kristu mīl, Debesis nebūtu Debesis, ja tur nebūtu Viņš. — Ms, 41. 1897.

Starp Dievu un uzmodinātajiem svētajiem būs tuvas un sirsnīgas attiecības. — DA, 606. (1898)

Tur mēs visā pilnībā redzēsim atjaunotās Ēdenes skaistumu. Nolikuši pie Pestītāja kājām kroņus, kurus Viņš pats uzlika uz mūsu galvas, un aizskarot zelta [298] arfas, mēs visas

Debesis piepildīsim ar slavu Tam, kas sēž uz troņa. — 8T, 254. (1904)

Ja šīs dzīves laikā viņi ir uzticīgi Dievam, tad tie beidzot "skatīs Viņa vaigu, un Viņa vārds būs tiem uz pierēm" (Atkl. 22:4). Un vai tad Debesu laime nav redzēt Dievu? Kādu vēl lielāku prieku var izjust Kristus žēlastībā izglābts grēcinieks, kā uzlūkot Dieva vaigu un atzīt Viņu par Tēvu? — 8T, 268. (1904)

Sadraudzība ar eņģeļiem un visu laikmetu uzticīgajiem

Katrs atpestītais sapratīs savas dzīves laikā notikušo eņģeļu kalpošanu. Ak, kas tā būs par iespaidīgu sarunu ar eņģeli, kas to sargāja no pirmajiem dzīves brīžiem, kas modri sekoja viņa soļiem un apsedza galvu briesmu dienā, kas bija ar viņu kopā nāves ēnas ielejā, kas atzīmēja viņa dusas vietu un pirmais apsveica augšāmcelšanās rītā! No šī eņģeļa tas mācīsies dievišķās starpniecības vēsturi atsevišķu cilvēku dzīvē un Debesu līdzdalību ikvienā cilvēces labklājībai veiktajā pasākumā. — Ed, 305. (1903)

No kādām redzamām un neredzamām briesmām mūs ir izglābusi eņģeļu iejaukšanās, mēs tā arī neuzzināsim, līdz mūžības gaismā redzēsim Dieva apsardzības ceļus. — DA, 240. (1898)

Mīlestība un līksmība, kuru pats Dievs ir ielicis katrā dvēselē, tur atklāsies vispatiesākajā un jaukākajā [299] veidā. Šķīstas attiecības ar svētām būtnēm, harmoniska, sabiedriska dzīve ar svētlaimīgajiem eņģeļiem un visu laikmetu uzticīgajiem, kas savas drēbes mazgājuši un balinājuši Jēra asinīs, svētās saites, kas Debesu saimi atkal savienos ar ģimeni virs zemes (Ef. 3:15) — tas viss vēl vairāk papildinās atpestīto laimi. — GC, 677. (1911)

Liecības sniegšana nekritušajām būtnēm

"Cilvēka Dēls nav nācis, lai Viņam kalpotu, bet ka Viņš kalpotu" (Mat. 20:28). Kristus darbs šeit virs zemes ir tāds pats kā Debesīs, un kā atalgojumu par sadarbošanos ar Viņu šajā pasaulē mēs iegūsim vēl lielākas iespējas un priekšrocības strādāt kopā ar Viņu nākotnē. "Jūs esat Mani liecinieki," saka Kungs, "ka Es esmu Dievs" (Jes. 43:12). Tādiem mums vajadzēs būt arī mūžībā.

Kāpēc lielajai cīņai tika atļauts turpināties gadsimtiem ilgi? Kāpēc sātana eksistenci nepārtrauca tūlīt pēc viņa sacelšanās? — Tas bija tāpēc, lai Universs varētu pārliecināties par Dieva taisnīgo izturēšanos pret ļauno, lai grēks varētu saņemt mūžīgu pazudināšanu. Atpestīšanas plānā ir augstumi un dziļumi, kurus nespēs aptvert pat mūžība, brīnumi, kuros ielūkoties kāro arī eņģeļi. No visām radītajām būtnēm vienīgi atpestītie paši savos piedzīvojumos ir iepazinuši īsto cīņu ar grēku. Viņiem bija sadarbība un sadraudzība ciešanās ar Kristu, kādu pat eņģeļi nevarēja piedzīvot, vai tad tiem nebūs ko teikt par atpestīšanas zinātni, — kaut kas tāds, kas noderētu arī nekritušajām būtnēm? — Ed, 308. (1903) [300]

Dieva slavēšana bagātā melodiskā mūzikā

Tur būs mūzika un dziesmas, tāda mūzika un tādas dziesmas, kādas, atskaitot Dieva atklāsmi, neviena mirstīga auss nav dzirdējusi, nedz arī prāts uztvēris. (..)

Dziesma, kuru dziedās atpestītie, tas ir, viņu piedzīvojumu dziesma, izteiks Dieva godību: "Lieli un brīnišķi ir Tavi darbi, Kungs Dievs, Visuvaldītāj: taisni un patiesi Tavi ceļi, tautu Ķēniņ! Kas Tevi nebītos, ak Kungs, un neslavētu tavu vārdu? Jo Tu vien esi svēts" (Atkl.15:3,4). — Ed, 307-309. (1903)

Ir viens eņģelis, kas vienmēr vada, kas pirmais aizskar arfu un uzdod toni, kam visi pievienojas bagātīgā, pilnīgā Debesu mūzikā. To es nevaru aprakstīt. Tā ir dievišķa, Debesu melodija. — 1T, 146. (1857)

Ne vairs kā Sāpju Vīrs, bet kā godības Ķēniņš un Uzvarētājs Viņš stāvēs Eļļas kalnā, daudzu ebreju "Alelūja!" saucieniem saplūstot kopā ar visu tautu "Ozianna!" gavilēm, kad atpestītie kā varens karapulks vienā balsī aicinās: "Kronējiet Viņu, mūsu Kungu!" — DA, 830. (1898)

Debesu bagātību izzināšana

Kad plīvurs, kas aptumšo skatu, būs atņemts, un mūsu acis redzēs tās pasaules skaistumu, no kuras tagad tikai niecīgu daļu uztveram ar mikroskopu, vai kad mēs lūkosimies uz debesu godību, kuru tagad varam nojaust tikai ar teleskopu, kad grēka nāves dvesma būs atņemta, visa zeme atklāsies [301] "Kunga, mūsu Dieva skaistumā". Ak, kas tās būs par lauku studijām! Tur pētnieks varēs lasīt radīšanas pārskatus un neatradīs neko, kas atgādinātu ļaunuma likumību. Tas varēs ieklausīties dabas balsu mūzikā un neuztvers nevienu žēlabu izpausmi vai skumju nokrāsu. (..)

Dieva bērnu izpētei būs pieejamas visa plašā Universa bagātības. Ar neatslābstošu interesi mēs iedziļināsimies nekritušo būtņu prieka un gudrības avotā. Mēs varēsim iepazīties ar laikmetu laikmetos sakrātām atziņām, kas radušās, aplūkojot Dieva roku darbu. — Ed, 303., 307. (1903)

No nāves saitēm atraisīti, tie dosies nenogurstošos lidojumos uz tālām planētām — pasaulēm, kas skuma, redzot cilvēces ciešanas, un līksmojās dziesmās, saņemdamas vēsti par kādas dvēseles izglābšanu. (..) Ar neaptumšotu skatu viņi vēros radības godību — saules un zvaigznes to sistēmās, kur tās noteiktā kārtībā riņķo ap Dieva troni. Uz visām lietām, sākot no vissīkākās līdz vislielākajai, būs rakstīts Radītāja vārds, un visur atklāsies Viņa spēka varenība. — GC, 677., 678. (1911)

Svētās vēstures izpēte

Atpestīto pulki dosies no pasaules uz pasauli un lielu daļu no sava laika pavadīs, iedziļinoties cilvēces glābšanas plāna noslēpumos. — 7BC, 990. (1886)

Pestīšanas tēmas atpestīto sirdi un prātu nodarbinās visos mūžības laikmetos. Tie sapratīs patiesības, [302] kuras Jēzus ilgojās atklāt saviem mācekļiem, bet kuru satveršanai viņiem nepietika ticības. Mūžu mūžos pavērsies jauni Kristus godības un pilnības skati. Bezgalīgu laikmetu gaitā uzticīgais nama Kungs izdos no sava krājuma jaunas un vecas lietas. — COL, 134. (1900)

Tad atklāsies lielās cīņas gaita pirms laika sākuma uz šīs zemes un, kā tā noslēdzās tikai ar laika beigām. Kļūs zināms viss par grēka izcelšanos, par tā viltīgajiem, nāvi nesošajiem līkloču ceļiem, par patiesību, kas nav novirzījusies no savas taisnības, sastopoties un gūstot virsroku pār maldiem. Tad tiks noņemts aizkars, kas redzamo pasauli šķir no neredzamās, kā rezultātā atklāsies brīnišķas lietas. — Ed, 304. (1903)

Lai gan zemes bēdas, sāpes un kārdinājumi būs beigušies, jo to cēlonis būs novērsts, Dieva ļaudīm tomēr vienmēr paliks skaidra, saprātīga atziņa par to, cik maksājusi viņu pestīšana. (..)

Paliks tikai viens atgādinājums: mūsu Glābējs vienmēr sevī nesīs krustā sišanas zīmes. Viņa ievainotajā galvā, Viņa rokās un kājās būs redzamas vienīgās grēka nežēlīgā darba pēdas. — GC, 651., 674. (1911)

Tiks paskaidroti neizprastie jautājumi

Tad tiks paskaidrotas visas dzīves laikā neizprastās lietas. Kur mēs redzējām vienīgi sajukumu un vilšanos, nesasniegtus mērķus un [303] izjukušus plānus, kļūs redzams liels, visu pārvaldošs un uzvarošs nodoms - dievišķā saskaņa. — Ed, 305. (1903)

Tur Jēzus mūs vedīs pie dzīvības straumes, kas plūst no Dieva troņa, un izskaidros nesaprotamo aizgādību, ar kādu Viņš mūs ir vadījis uz šīs zemes, lai pilnveidotu mūsu raksturu. — 8T, 254. (1904)

Tur kļūs skaidrs viss, kas mūs Dieva vadībā mulsināja, atrodoties uz šīs zemes. Grūti saprotamie apstākļi nostāsies savās vietās. Mūsu priekšā atvērsies žēlastības noslēpumi. Kur mūsu ierobežotais prāts spēja saskatīt vienīgi sajukumu un neturētus solījumus, mēs ieraudzīsim vispilnīgāko un skaistāko saskaņu. Tad sapratīsim, ka bezgalīgā Mīlestība ir kārtojusi tieši tos piedzīvojumus, kas šķita vissmagākie, un apzinoties, cik maigu uzmanību mums veltījis Tas, kurš visas lietas vērš par labu, mēs līksmosimies neizsakāmā godības pilnā priekā. — 9T, 286. (1909)

Katra cēlā darba iespaida atklāšana

Visi, kas darbojušies nesavtīgā garā, tur skatīs savu pūļu augļus, jo būs redzams katra pareizi izlietota principa un katra cēla darba iznākums. Kaut ko jau no tā mēs varam noprast arī šeit, tomēr cik maz gan no pasaules cēlākā darba panākumiem šajā dzīvē var redzēt darītājs! Cik daudzi nesavtīgi un nenogurstoši pūlas to labā, kas viņiem nav aizsniedzami un par kuriem tie neko nezina.

Vecāki un skolotāji ir aizgājuši dusēt savā pēdējā miegā ar domu, ka viņu mūža darbs ir bijis veltīgs; viņi nezina, [304] ka to nesavtīgā uzticība ir atvērusi svētību avotus, kas nekad nebeigs plūst. Tikai ticībā tie spēja nojaust, ka viņu audzinātie bērni kļūs par svētību un iedvesmas sniedzēju saviem tuvākajiem, ka viņu iespaids pavairosies tūkstoškārt.

Dažs labs strādnieks izplata pasaulē spēka, cerības un drosmes vēstis, vārdus, kas nes svētību sirdīm ikvienā zemē, bet par darba rezultātiem viņš, vienatnē pūlēdamies, zina pavisam maz. Tā tiek pasniegtas dāvanas, tiek nestas nastas un paveikts darbs. Cilvēki izsēj sēklu, no kuras citi pat pēc viņu nāves ievāc svētīgu ražu. Viņi dēsta kokus, lai citi varētu ēst augļus. Tie ir apmierināti apzinoties, ka ir izdevies ierosināt kaut ko labu, bet pienāks laiks, kad atklāsies gan darbi, gan to sasniegtie rezultāti. — Ed, 305.,306. (1903)

Mūsu prieks pastāvīgi pieaugs

Dieva Dēla pazemošanās, kad Viņš kļuva līdzīgs cilvēkam, un arī Tēva brīnišķīgā mīlestība un pretimnākšana, atdodot savu Dēlu, ir atpestīšanas plāna noslēpumi, kurus pastāvīgi apbrīno Debesu eņģeļi. Runādams par praviešiem dotajām atklāsmēm, "par Kristus ciešanām un tām sekojošo godību", apustulis Pēteris saka, ka "šajās lietās pat eņģeļi kāro ieskatīties". Un tās visā mūžībā pētīs atpestītie. Aplūkojot Dieva radīšanas un glābšanas darbu, pārsteigtajam un sajūsminātajam prātam pastāvīgi atklāsies jaunas atziņas. Arvien vairāk iepazīstoties ar Dieva gudrību, mīlestību un spēku, to prāts nemitīgi paplašināsies un nepārtraukti pieaugs prieks. — 5T, 702., 703. (1889) [305]

Un tā, aizritot mūžības laikiem, tiks gūtas arvien pilnīgākas un brīnišķīgākas atklāsmes par Dievu un Kristu. Tādā pašā mērā kā atzīšana pieaugs arī mīlestība, godbijība un laime. Jo vairāk cilvēki iepazīs Dievu, jo apbrīnojamāks tiem kļūs Radītāja raksturs. Kad Jēzus visiem atklās atpestīšanas darba noslēpumus un iepazīstinās ar sasniegumiem, kas iegūti šajā lielajā cīņā ar sātanu, atpestīto sirdis ietrīsēsies vēl kvēlākā mīlestībā un vēl jūsmīgāk tie aizskars zelta kokles: desmit tūkstoš reiz desmit tūkstoši un tūkstoš reiz tūkstoši balsu savienosies varenā slavas un teikšanas korī. — GC, 678. (1911)

Vienmēr vēl paliks neierobežoti augstumi

Tur tiks attīstīti visi spēki un pavairosies jebkuras spējas. Tiks veikti visgrandiozākie pasākumi, sasniegti viscēlākie mērķi un realizētas augstākās ieceres. Un tomēr arvien vēl

pavērsies jauni apvāršņi, ko aizsniegt, jauni brīnumi, ko aplūkot, jaunas patiesības, ko izzināt, un jauni mērķi, kas veicinās miesas, prāta un dvēseles spēku attīstību. — Ed, 307. (1903)

Lai cik tālu mēs arī nenonāktu Dieva gudrības un spēka izzināšanā, vienmēr vēl priekšā paliks bezgalīgi plašumi. — RH, 14.09.1886.

Visa vecāku mīlestība, kas no paaudzes uz paaudzi ir plūdusi pa cilvēka sirds kanālu, visi maiguma avoti, kas atvērušies ļaužu dvēselē, salīdzinot ar bezgalīgo, neizsmeļamo [306] Dieva mīlestību, ir tikai kā sīks strautiņš pret neizmērojamu okeānu. Mēle to nevar izteikt, spalva to nevar aprakstīt. Jūs varat to pārdomāt ikkatru savas dzīves dienu, jūs varat čakli pētīt Rakstus, lai to saprastu, jūs varat sakopot visus spēkus un spējas, ko Dievs jums devis, cenšoties aptvert Debesu Tēva mīlestību un līdzjūtību, un tomēr vēl atliks bezgalība. Jūs šo mīlestību varat pētīt visu mūžu, un tomēr nekad pilnībā nesapratīsit Dieva mīlestības garumu un platumu, dziļumu un augstumu, Viņam atdodot savu Dēlu, lai tas mirtu par pasauli. To pilnībā atklāt nevarēs pat mūžība. — 5T, 740. (1889)

Viss Universs apliecinās, ka Dievs ir mīlestība

Lielā cīņa ir beigusies. Grēka un grēcinieku vairs nav. Universs ir atkal tīrs, un visā bezgalīgajā radībā pulsē harmonija un prieks. Visās Universa daļās no Radītāja plūst dzīvība un gaisma. No vissīkākā atoma līdz vislielākajai pasaulei visas lietas — dzīvās un nedzīvās — savā neaizēnotajā skaistumā un pilnīgajā laimē liecina, ka Dievs ir Mīlestība. — GC, 678. (1911)

Gaida Beigas